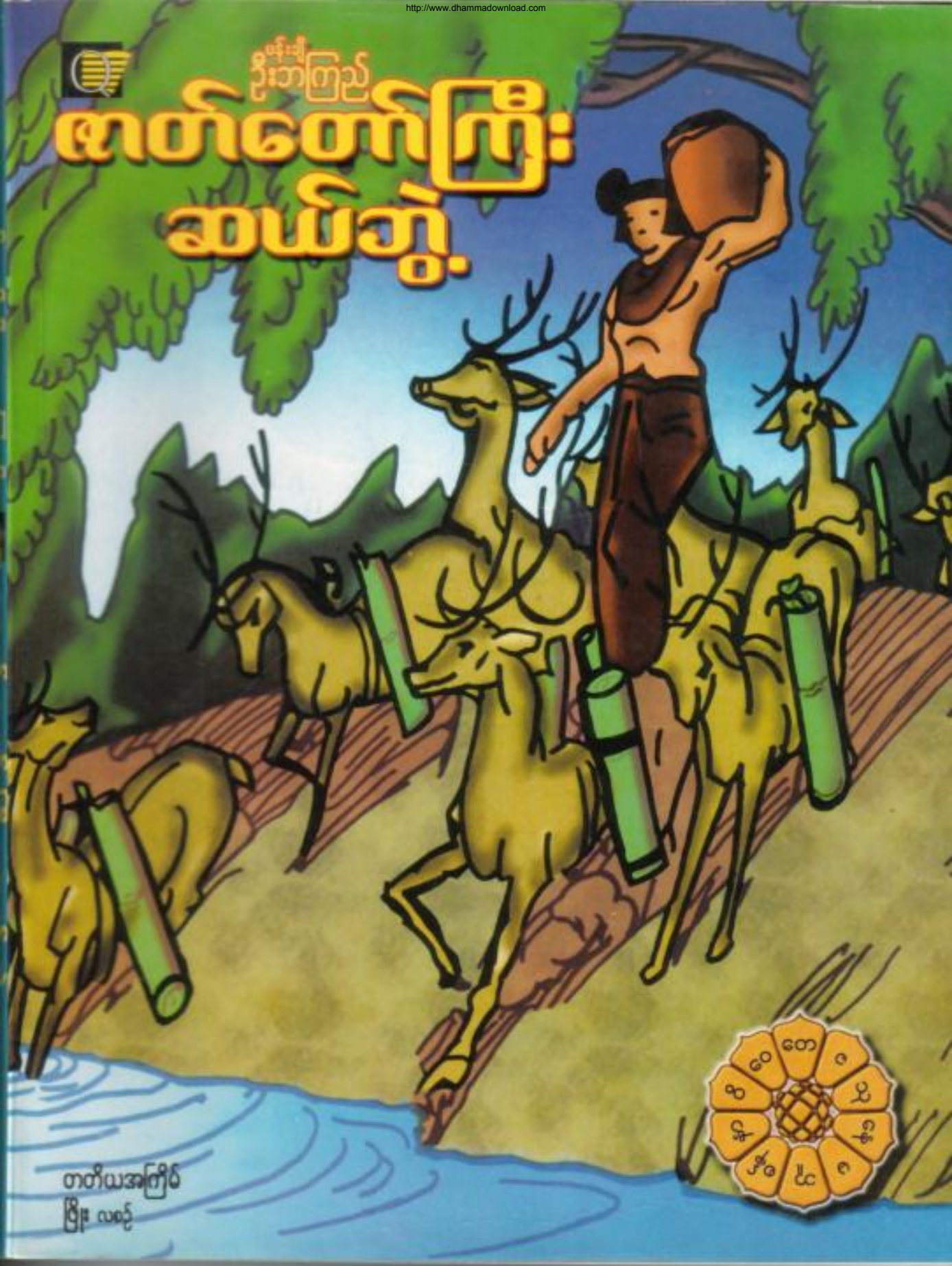

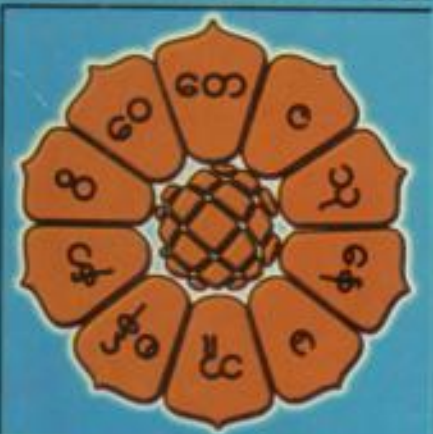

အုတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့

တတိယအကြိမ်
ပြန်လေ့

ဆရာကြီး ပန်းချီ ဦးဘကြည်
(F.R.S.A London)

ဆရာကြီး ပန်းချီ ဦးဘကြည်

(F.R.S.A London)

ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဘကြည်ကို ၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၁၆ ရက်နေ့က ကချင်ပြည်နယ်၊ တွင် မွေးဖွားသည်။ အဖ ဦးဘိုးဆောင်၊ အမိ ဒေါ်အေးမေ ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် ပညာသင်ရင်း၊ ဝါသနာပါရာ ပန်းချီပညာကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် အိုင်အက်စ်တန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဆရာဖြစ်သင်တန်းကိုလည်း တက်ရောက်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် ဘီလပ်ပြန် ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဘကြည် (အာဂျီ၊ စီ၊ အေ၊ လန်ဒန်) ထံတွင် ပန်းချီပညာ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် မြင်သစ်အစိုးရ ပညာသင်ဆရာကော ပါရီအမျိုးသားအဆင့်မြင့် ပန်းချီသိပ္ပံတွင် တစ်နှစ် ပညာသင်ခွင့်ရသည်။ ထိုသို့ ပညာဆည်းပူးနေစဉ် ကမ္ဘာ့ပန်းချီပြပွဲကြီး "Le Salon 49" တွင် ဝင်ရောက်ပြသနိုင်ခဲ့ပြီး လန်ဒန်၊ ဖွန်တီကာလိုမြို့များတွင် ကျင်းပသည့် ပန်းချီပြပွဲကြီးများတွင်လည်း ပါဝင် ပြသနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် အစိုးရပညာသင်ဆရာ ရ၍ ဝီလာဒေါ့လ်ရား ပန်းချီအကယ်ဒမီတွင် တစ်နှစ် ပညာဆည်းပူးခွင့် ရခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မှာပင် ပင်စီလ်ဗေးနီးယား တက္ကသိုလ်တွင် ပန်းချီပဟာဝိဇ္ဇာတန်း တက်ခွင့်ရခဲ့သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန် တော်ဝင် ပန်းချီဆရာအသင်းကြီးမှ ရာသက်ပန်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် "F.R.S.A" ဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီး ဦးဘကြည်သည် မြန်မာပန်းချီလောက၏ ဖခင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မြန်မာ့ရိုးရာ ပျော်ပူရွှင်ပူဆိုင်ရာ အကအခုန် သရုပ်ဖော်လက်ရာများ၊ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ဆယ့်နှစ်ရာသီ ပွဲလမ်း၊ သဘင်သရုပ်ဖော်လက်ရာများ၊ ဇာတ်၊ နိပါတ်ဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဝင်ပန်းချီကားများ၊ အောင်ခြင်းရုပ်ပါး သရုပ်ဖော် ပန်းချီကားများ ရေးဆွဲရာတွင် အထူးထင်ရှားသည်။ ခေတ်အပြင် ခေတ်အတွေး၊ ခေတ်အရေးဆိုင်ရာ ခေတ်သစ် ပန်းချီလက်ရာများကိုလည်း စိတ်ကူးကောင်းကောင်းဖြင့် ရေးဆွဲလေ့ရှိသည့် စွယ်စုံပန်းချီကျော်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်မှ စ၍ ရှေးရိုး၊ မြန်မာပန်းချီရေးဆည်းကို သုတေသနပြုကာ ဖော်ထုတ်ရေးဆွဲနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ သုတေသနပြု ရေးဆွဲနေဆဲ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ပန်းချီပညာ ဆည်းပူးပြီး ပြန်ရောက်သည့် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဝိုင်အမ်ဘီအေ အသင်းကြီးမှာ တာဝန်ပေးချက်အရ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ဆရာတော်ကြီး ရေးသားတော်မူသည့် ဗုဒ္ဓဝင်ကို ဆရာကြီးဦးဘကြည်က ပုံတော်များ ရေးဆွဲသရုပ်ဖော်ခဲ့သည်။ ယင်းဗုဒ္ဓဝင်စာအုပ်ကြီးမှာ ယခုအခါ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ယင်းဗုဒ္ဓဝင် စာအုပ်ကြီးကို သရုပ်ဖော်ရေးဆွဲရန် ဆရာတော်ကြီးများထံ ချဉ်းကပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ စသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြု၍ အထူး စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းများဖြင့် ရေးဆွဲခဲ့ရာ ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာတရားတော်များကို ထင်ရှားစေပါလွှင်အောင် သရုပ်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။

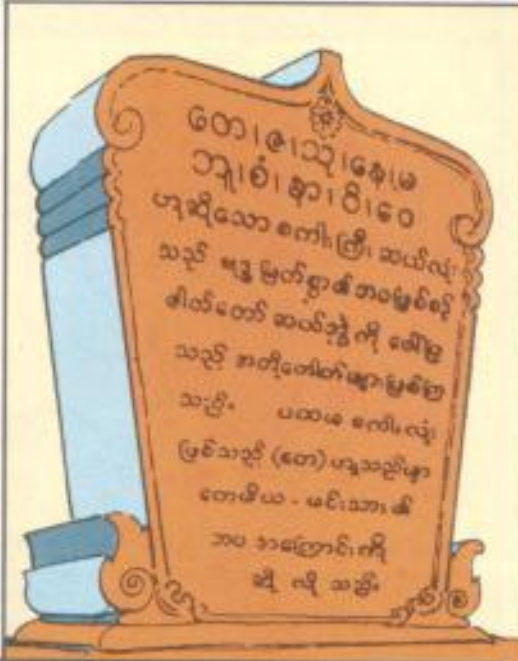
၁၉၃၉ ခုနှစ်က ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော စစ်ကြိုခေတ် ပန်းချီပန်းပုကျောင်းတွင် နည်းပြဆရာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၁၉၄၁ ခုနှစ်က ဖွင့်လှစ်သည့် ပန်းချီအကယ်ဒမီတွင် ကထိကအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ်တွင် ပန်းချီကထိကအဖြစ် လည်းကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ ထင်ရှားသော ပန်းချီလက်ရာများကို ရန်ကုန်အမျိုးသားပြတိုက်၊ တာရှ်ကင်ပြတိုက်၊ ပီကင်း အမျိုးသားပြတိုက်၊ ဟော်လန်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ်မြို့ရှိ ပန်းချီပြတိုက်၊ ဗုဒ္ဓဂယာတို့တွင် ချိတ်ဆွဲ ပြသထားကြောင်း မင်္ဂလာဒုံ လေဆိပ်တွင် စတုရန်းပေ ၃၀၀၀ ရှိ နံရံပန်းချီကားကြီးမှာ ဆရာအား ကမ္ဘာကျော်စေသည့် မြန်မာ့သရုပ်ဖော်လက်ရာပွန်ပန်းချီကားကြီးဖြစ်သည်။ ဝိလ်တထောင်ဘုရား၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော် တို့တွင်လည်း သမိုင်းဝင်ဆီဆေးပန်းချီလက်ရာများ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ မိတ္ထီလာ ဝန်ဇင်ဟိုတယ်၊ ကမ်းနားလမ်း ဟိုတယ်၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ်တို့တွင် နံရံပန်းချီ လက်ရာများ ရေးဆွဲခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးဘကြည်သည် မြန်မာနိုင်ငံ ပန်းချီပန်းပု အစည်းအရုံးများတွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် (ဆ)ကြိမ်၊ စာပေလုပ်ငန်း ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီဝင်၊ စွယ်စုံကျမ်းပြုရေးအဖွဲ့ဝင်၊ စုလှိုင်အကယ်ဒမီရွှေချယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်၊ ယဉ်ကျေးမှုဌာန ပန်းချီအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံ ရိုးရာပန်းပညာရှင်များ အစည်းအရုံး(ပဟီ) နာယကအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးဘကြည်သည် ၁၅-၄-၂၀၀၀ ရက်၊ ည ၆ နာရီ ၅၅ မိနစ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဇနီး ဒေါ်တင်မေ (ပညာရေးတက္ကသိုလ်-ငြိမ်း)နှင့် သား(၂)ဦး၊ သမီး(၁)ဦး၊ မြေး(၆)ဦး တို့ ကုန်ရစ်ပါသည်။

တေမိယဇာတ်တော်ကြီး

ဓမ္မအဓိက ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးနှင့် ဓနုဒေဝီ မိဖုရားတွင် တေမိယကုမာရမင်း မင်းသားလေးတစ်ပါးဖွားမြင်လေသည်။ သားတော်ဟူ၍ ဤတစ်ပါးပင်ရှိသည်။

ငယ်စဉ်က ဓမ္မညီမတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် တစ်နေ့တွင် တေမိယမင်းသားလေးကို ရင်ဝယ်ထားလျက် ခိုးသားလေးဦးကိုထိတ်လန့်စွာ ဖြစ်ခတ် အမျိုးမျိုးခတ်လေသည်။

ထို့နောက်ထီးဖြူဒေအာက်တွင် ဂျသီဝိထားစဉ်မင်းသား ငယ်သည် ထိုသို့သူတပါးအား ထိပ်လန့်တွယ်ပြစ် ဒဏ်စီရင်ခြင်းများကိုပ နှစ်ပြုသဖြင့်စိတ်အဆင်း ချိကြီးဆင်းရဲကာဖိုနိုး၍ သို့စဉ်းစားမိ၏

တုရားလောင်ခြစ်၍ နောက် နောက် အဝများကို ပြန်လည်တွေ့မြင်နိုင်စွမ်းရှိလေသည်။

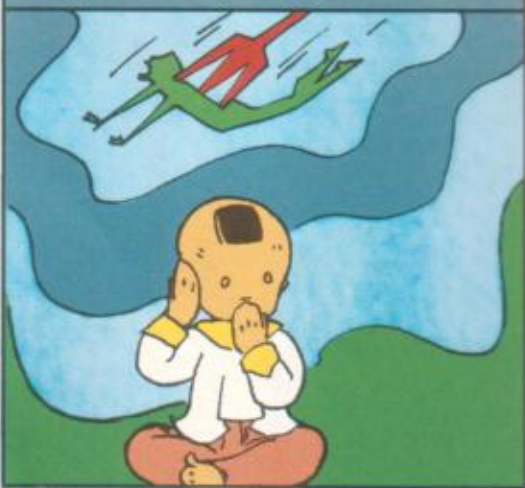
ငါသည်လည်းတစ်နေ့တွင်ဘုရင်လုပ်ရချင်မည်။
ဤသို့သူတစ်ပါးအားအပြစ်ဒါဏ်စီရင်ရာ၌အကယ်၍
မှားယွင်းစွာစီရင်မိအံ့၊ ငါ၌ဆင်းရဲပူပန်မှု
ရောက်လတ္တံ့။
ငါသည်ယခင်ဘဝက မင်းပြုကာပြစ်ဒါဏ်များကို
မှားယွင်းစွာစီရင်မိသဖြင့်ရေပြည်တွင်ကြာမြင့်စွာ
ခံခဲ့ရသလိုယခုတစ်ဖန်ခံရဦးမည်။ ယခုမည်သို့
ကြံရမည်နည်း။

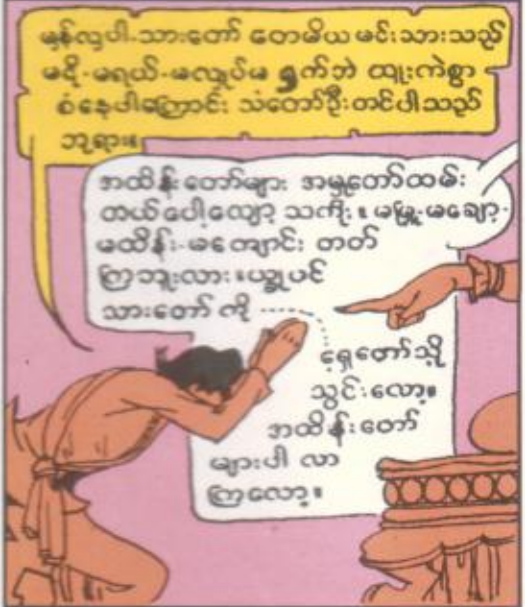
ထိုအချင်းအရာကိုယှင် ခုနှစ်ဘဝကမိခင်တော်စင်
ဥဒ္ဓါသော ထီးချက်စောင့်နတ်သမီး တွေ့သိ၍
ကိုယ်ထင်ပြုပြီးလျှင် မေးမြန်းရာ ဘုရင် မလုပ်လိုသော
ဆန္ဒကို သိရပြင်.....

မင်းသားသည် ငရဲလားမည့်တေးကိုသာ တွေ့ကြောက်
လှလေသောကြောင့် ထိုနေ့မှစ၍ နတ်သမီးအကြံပေး
ချက်အတိုင်း ဆွဲအ နားတိုင်းသူများကဲ့သို့ မလုပ်မယှက်
ကြောင်တက်တက်နေလိုက်တော့သည်။

ထိုအချင်းအရာကို အထိန်းတော်များတွေ့ကြသော်
မိဖုရားကြီးထံ ချက်ချင်းဝင်၍ သံတော်ဦးတင်လေ
လျှင် -

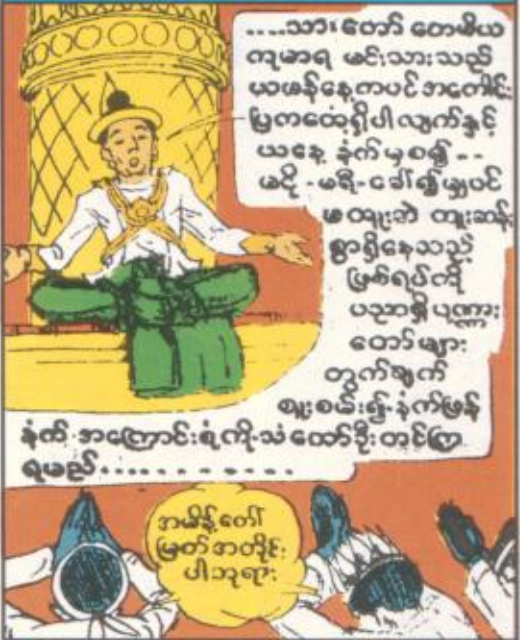
မိဖုရားကြီးသည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သားတော်အား စမ်းသပ်ပြီးနောက် ဝေဇာန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသောကြောင့် ဘုရင်ကြီးထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်

.....သားတော်သည် အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်မသိ .ယနေ့ နံက်မှ စ၍ မရီ-မမြဲ-မငို-မလျှင်ဘဲ တုံ့လိုဘောသား စံပယ်နေကြောင်း ပါဘုရား.....

အလို- ကြံ့သိုသိုလျှင် ပရောဟိတ် ပုဏ္ဏား များ ရှေ့တော်သို့ အဖြစ် အခစား ဝင်စေလော့။

နန်းတွင်းပညာရှိ ပုဏ္ဏားတော်များရဲ့လင်္ခာခစားလျက် ရှိသောအခါ

.....သားတော် တေမိယ ကုမာရ မင်းသားသည် ယနေ့နေ့ကပင် အကောင်း မြတ်ထေ့ရှိပါလျက်နှင့် ယနေ့ နံက်မှ စ၍ - မငို - မရီ - ဝေါ်၍ ဖြစ်ပင် မတူညီဘဲ တူးဆွဲ၍ စွာရှိနေသည့် ဖြစ်ရပ်ကို ပညာရှိ ပုဏ္ဏား တော်များ တွက်ချက် ဖူးစမ်း၍ နံက်ဖြစ် နံက် အကြောင်း ရဲ့လိုသံ ထော်ဦး တင်ကြ ရမည်.....

အမိန့်တော် မြတ်အတိုင်း ပါဘုရား

ပုဏ္ဏားများသည် တစ်ညလုံး ကျမ်းဂန်အသီးသီးများနှင့် ညှိနှိုင်း၍ တွက်ချက်ကြသော်လည်း အကြောင်းရင်းကို ရှာမတွေ့ဘဲဖြစ်နေကြသည်။

အမှန်အတိုင်း သံတော်ဦးတင် လျှင်တော့-မင်းဖြစ် မင်းဒဏ် ခံရမှာဘဲ

ဒီတော့- သာမန်-ဥိုက် စွမ်းဖြင့် ဆင်ဖြင့်၍ ပရိယာယ် သုံးပြီး တင်ကြ ရတာပဲ။ မကောင်းထါ။

နောက်တစ်နေ့နံက်တွင် ဘုရင်ကြီးအား -

ဖွန်လှပါဘုရား- သားတော် တေမိယ သည်- တတ် မက်သော ကိစ္စတခုခု ခွဲ မြင်းထန် ဖွာ ခွဲကပ်နေကြောင်း ပါဘုရား။ သို့ပါ၍- မင်းသားငယ် အလိုတော် ကျသည့်အထိ မိတ်ရှည်စွာထားလျက် - အဖိုးဖိုး စမ်းသပ် ရန် လိုကြောင်း သံတော်ဦးတင်ပါသည် မင်းဘုရား ထိပ်စေါင် ကိုယ်တော်ကြီး ဘုရား.....

ဒါနီ - ကောင်း၊ ဗြို၊ ကျွန်ုပ်တို့ တစ် လျှင် မည် ကဲ့သို့ စမ်း သပ်သင့်ကြောင်း၊ အတိ အကျ ခွဲခွဲကြ ကုန် လော့.....

အရှင်လှပါဘုရား - မင်းသား၊ ဟော - ငယ်ရွယ်စုနယ်သော ရှိ - စား၊ ဘွယ်ဘော်စဉ် ဖျား ကို မြသထားလျှင် လည်း - စားလျှင်သော ကြောင် - လှုပ်ဖျား ပြောဆိုဘွယ်ရှိ၏။ မတောင်း မရွေး မပေး ဘဲထား နှစ်လည်း - ဝိုယို တောင်း ဘွယ်ရှိကြောင်း ပါဘုရား.....

ထို့ကြောင့် မိဖုရားကြီးရွှေတော်၌ပင် အစားအ သောက် ကစားရောအဆင်အလင်ကို မင်းသားအား ပြပေး၏။

သို့သော်မင်းသားလေး စိတ်ထဲတွင်ကား ဝေခံ ခံရသည်ကိုသာ မြင်နေသည်။

တစ်ဖန် စားတော်ခေါ်ချီန့်လွန်သည်အထိ ပွဲတော် ဆုပ်မဆက် သတ် ထားသော်လည်း မျှော်လင့်သကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ မဝိပပြောဘဲနေလေ သဖြင့်

သားတော်လေး ကို ဒီလိုသာ အပိုင် အပိုင် စောင့်နေကြမည် ဆိုလျှင် တော့ - သူ့မအဖေ နတ်ရွာလား၊ ရန်သားနိုးတော့တယ်

အထိန်းတော်တို့ရယ် - အချိန် ကျလျှင် ပွဲတော် တယ် ပါစေ
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

တေမိယဇာတ်တော်ကြီး

ဆိုကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ခါ စမ်းသပ်ပြန်သော်လည်း
မထူးခြားဘဲ ရက်-လ-နှစ်များ ကူးလာသဖြင့်
ပုဏ္ဏားများက တင်ပြန်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွမ်း၊ ဘား၊ မျက်လှည့်၊ ရုပ်သေး၊
သဘင်ပွဲများဖြင့် စမ်းသပ်၏။ မင်းသားကား
မတုန်မလှုပ်ကျောက်ရစ်။

ဆင်လိမ္မာ များ၊ အစွယ်ပဲ့မြေများ၊ လက်နက်များ၊
မီးများဖြင့် ငြိမ်းခြောက် စမ်းသပ်စေသော်လည်း
မကြောက်။

တင်လဲလူးခြင်း၊ အပုပ်နံ့ပေးခြင်း၊ မိုင်းတိုက်ခြင်း
ပြုလည်းမရ။

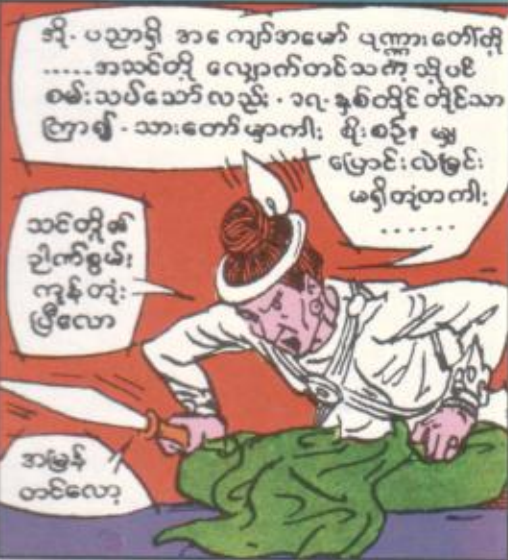
လှပသောမိန်းမပျိုများနှင့် ဆိတ်ကွယ်ရာတွင် တွေ့ဆုံစေသော်လည်းမရ။

ရှစ်သမ္ဘာ ကို...
.....မြင့်မိုရ်ရွှေတောင်
.....လုံး.....လုံး.....
.....လုံး သာပ.....
.....လေး.....

မောင်တော်
ဘုရား -
နှစ်မတော်
မေတ္တာ
ပန်း၊ ဆက်
လမ်း။

မင်းသားလေး ဆယ့်ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရောက်သည့်တိုင် အောင်စမ်းသပ်မရသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် ရွှေစိတ်တော် ငြိပြီး ပုတ္တားများကို သင့်ခေါ်စေလျက် -

ဒို့. ပညာရှိ အကျော်အမော် လူကွားတော်ကို
.....အသစ်တို့ လျှောက်တင်သကဲ့သို့ပင်
စမ်းသပ်သော်လည်း . ၁၇- နှစ်တိုင် တိုင်သာ
ကြာ၍ - သားတော်မှာကား၊ မိုးစဉ်း ဖူး
ပြောင်းလဲခြင်း
မရှိတုံတကား၊
.....

သင်တို့၏
ဥကိဉ္ဇမ်း၊
ကွန်တုံး
ဖြီလော

အမြန်
တင်လော့

ထိုလျှောက်တင်ချက်ကြောင့် မင်းကြီးသည် တုန် လှုပ်ချောက်ချားသွား၏။ ထိုအကြောင်းကိုသိသော မိဖုရားကြီးသည် အနားတိုး အဝစားဝင်ပြီး -

အရှင်မင်းကြီး - တခါက - ဘုရား နှမ ကို
အထူး အခွင့်အရေး၊ တခုပေးမည်ဟု
ကတိထားတော်မူ ထားသည့် အတိုင်း
ဖူး တင်ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ တဦးတည်း
သော ရင်သွေးတော် တေမိယ မင်းသား
သည် အရွယ်လည်းရောက်လာပြီဖြစ်
သဖြင့် - နောက်ဆုံး အလိုတော်စမ်းသပ်
သည့်အနေ နှင့် ထီးမွေ နန်းမွေ ချီးမြှင့်
တော်မူပါ။ ထီး နန်း
စည်းစိမ် - ထိုအရှိန်ဖြင့်
မြောင်းလိုက မြောင်းသွား
နိုင်ပါ

သည့်
ဘု
ရား

ကိုယ် - သင်တော်ပေသွား၏
- ၇-ရက် ချီးမြှင့်တော်
မူကြည့်မည်။

ဘဲ - မဖြစ်ချေဘူး။ မင်းမြစ် မင်း ဒက်ဖူ ကင်းလွတ်အောင် ကိုယ်လွတ်ရန် မဖြစ်ချေ တော့မည်။

ဖွန်လှပါဘုရား - ထားလျှင်
လည်း နေ့ရပါမည်။ သတ်လျှင်လည်း သေရ
ပါမည်။ * ပထမ အစကထဲက - အဖြစ်မှန်
ကိုမတင်ဝံ့၍သာ - ရလျီရပြော - ပရိယာယ်
သုံး၍တင်မိပါသည်။ * အဖွန်မှာ - ကျမ်း
အစောင်စောင် ညှိနှိုင်း၍ တွက်ချက်ကြည့်
ခဲ့ရာ မင်းသားငယ်သည် မိုးစဉ်း
သမ္ဘာ ကါလ-ပတ်လုံး - ... အရှင်မင်းကြီး
သည်၎င်း၊ မိဖုရားကြီးသည်၎င်း၊ တိုင်းမြစ်
ကြီးသည်၎င်း၊ ပျက်စီး
ခြင်းသို့ ရောက်အံ့ဟုတွေ
ရှိကြောင်းပါ ဘုရား။
ကိုဘေးဆိုကြီး မှလွတ်
မြောက်လိုက - မင်း
သား အား မြေတွင်း၌ မြှုပ်
နှံရမည်ဖြစ်ကြောင်း - ကို
မြေဖဝါးတော်မြတ် အောက်
ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင်လျှောက်
တင်ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ "ရှု
နန်းရှင် - အရှင် - မင်းကြီး
ဘုရား

တေမိယမင်းသားအား နန်းတက်စေ၍ ဝန်ထမ်းစု
သည်တိုင်အောင် မထူးခြားသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည်
ခေါ်သထွက်ပြီး ရထားမှူးကိုခေါ်၍ အမိန့်ချမှတ်ကာ
ရွှေမျက်နှာတော် လွှဲလိုက်လေတော့သည်။

....နံက်ဖြန်နံက် မိုး
သောက်လှိုင် ကြွမင်း
သားအား ဘုရင်အသုံး
အဆောင်ချယ်၍ ...
ဝေရပ်မြိုင်လယ်သို့
ရထားနှင့် ခေါ်အောင်
သွားပြီး - တွင်း တူး
မြေမြှုပ်စေ.....
အမိန့်တော်.....

ရထားမှူးသည် အမိန့်တော်ကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့်
တေမိယမင်းသားကိုခေါ်သွားပြီး တွင်းတူးနေစဉ်
တွင်းထက်မှအသံကြား၍ မော့ကြည့်လိုက်ရာ -

ဘို-ရထားမှူး၊ ဘာကိစ္စအတွက်
တွင်းတူးနေရသနည်း။
သင်-မင်းမြူထမ်းသည်
အပြစ်လည်း လွတ်၍ ဆုလာဘ်
များပင်ရစေမည်။ ငှါ -
ယွှပင်လျှင်- ရွှေ နန်း
တော်ဘိုဖြန် စွဲ
အကြောင်းစုံ
သံတော်ဦး
တင်လော့....

ဟင်

ရထားမှူးသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြင့် မလွဲသာ၍သာ
မြေမြှုပ်ရန်ပြုလုပ်နေရသော်လည်း မင်းသား၏ ထူးခြား
စွာသောအမိန့်ကို မမှော်လင့်ဘဲ နာခံရသောအခါ
နန်းတော်သို့ သတင်းပို့ရန် ဝမ်းပန်းတသာ
အပြန်သွားလေတော့သည်။

ဟင်--- ရထား မှူးပင်
အယောက်တည်း
ဖြန်ကမ္ဘာတော့ သား
တော်လေး ခုတ်ရွာ ဖံဖြိုကိုး
ရှက် ရှက်
သားတော်လေးထားတော်ရှိ
မယ်တော် မွဲကွဲမိလို့

“ သားတော် တေမိယကုမာရမင်းသားသည်
ရယ်ပြီးလှုပ်ရှားရွှေ့နားတော်ကြား၍ စကားများပင်
မိန့်ချေ့ပြီ ” -
ဟူသော မင်္ဂလာ သတင်းကောင်းများကြားလေသော်
ခမည်းတော်ဘုရင်ကြီး၊ မယ်တော်မိဖုရားကြီး နှင့်တ
ကွ အားလုံးဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာမဆုံးဖြစ်ကြ
လေသည်။

ဟေ... သားတော် စကားပြောပြီ -
ဟုတ်စား၊ ရွှေ့နားတော်များ
လေချော်
နေရော့
သလား၊
သားတော် မွဲကွဲ
စကားပြောပြီ
ဟဲ့ဟဲ့

ဘုရင်မင်းကြီးသည် သားတော်အား တောတွင်း၌ပင် တံသိက်သွန်း နန်းအပ်ကာ ပြန်ခေါ်မည်ဟုကြံစည်၍ အချိန်ယူလျက် မင်းခမ်းမင်းနားပြည့်စုံစွာ ဖန်တီးစေပြီး မုသားတော်ရှိရာ တောရပ်မြိုင်ခြေသို့ လေးချက်မြောက် သောနေ၌ ကြွချီတော်မူလေသည်။

ခရီးဆိုက်၍ သားတော်တေမိယမင်းသားမှာ ရသေ့ဝတ်နှင့်ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့လျှင် ဝတ်ပြုလျက်

သားတော် - တောတွင်း၌ ဘယ်ကိုဆိုသော အစာ အဟာရအစား ဖြစ်နေရ၍ ကျွန်တို့အသားအရည် အရောင်အဆင်း ဝမ်း၌ ဣန္ဒြေအရ မှန်လာ စောင့်ပါသနည်း။

မမည်းတော် - တောတွင်း၌ - ဆား မပါ သော သစ်ရွက်စိမ်း ကိုသာ ဖြစ်ရပါသည်။ အရောင် အဆင်း ဟူသည်ကား - စိတ်ဇိတ် သက်သောသူ ၊ ယူပင်သောက - ဒေါသ ကင်း၍ ဖတ် မက်ခြင်း မရှိသူများအတွက် သာဖြစ်သည်။

အိမ် - မမည်းတော်ဟု ခေါ်ပုံထောက်လျှင် - ငါအား သံယောဇဉ် မမြတ်သေး၊ ငါ့ဆွဲရာ ရုနိုင်သေး၏ ...

ကောင်းလှပေစွာ သားတော် ၊ မမည်းတော်ပင် ကျ်သောက ကင်းပေးသော ရသေ့ဘဝကို လိုလား လာချေပြီး သားတော်ကား အသက်နုပျိုပါသော၏ တရား ဓမ္မလည်း မြည့်ဝ၏။ ထိုကြောင့် မမည်း တော် တောထွက်နိုင်စေခြင်းငှါ - ထီးမွေခန်းမွေ လက်ခံပြီး နုပျိုစဉ် ရွှေခန်းစည်းစိမ် ခံစားပါ။ အသက်ကြီးလာမှ သားတော်ရှိက - သားတော် ကို နန်းအပ်ကာ တောထွက်မည် ဆိုလျှင်...

တိုင်းသူမြည်သားများ အားလည်း ကျင်စီရာ ရောက်မည် မဟုတ် ပါလော

အို - မမည်းတော်၊ သတ္တဝါ တို့မည်သည် - ကြီးသည် ဖော်သည် မဟုတ် - ဒေသခြင်းသော က ဆို၍ အရှေး လာသည် မဟုတ်ပါလော။ ရွှေခန်းစည်းစိမ် ကိုလည်း ခံစား လိုစိတ် မရှိ၍ သူ့အနားထိုင်ရာနေခဲ့ပြီး.....

ထို့နောက် တေမိယရသေ့လေးက အကျယ်တဝင့် တရားပြုပြီးသည့်အဆုံး၌ ဘုရင်ကြီး မိဖုရားကြီးနှင့် တကွ အားလုံးသော မင်းချင်းတို့ ကျွတ်တန်းဝင်ကာ ရသေ့ဝတ်ကြကုန်သတည်း။

မဟာဇနကဇာတ်တော်ကြီး

ရှေးအခါက မိထိလာပြည်ကို စိုးစံသည် အရိဋ္ဌဇနကမင်းနှင့် ညီတော်အိမ်ရှေ့စံမင်းသား ပေါလဇနကတို့သည် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး အထင်အမြင်လွဲမှားကြပြီး စစ်ထိုးကြလေသည်။

ထိုစစ်ပွဲတွင် နောင်တော်ဘုရင်ကြီးကျဆုံးလေသော ကြောင့်ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာရှိသော မိဖုရားကြီးသည် ထင်းခဲသုမယောင်ဆောင်ပြီး ထွက်ပြေးလေရာ ကာလစမ္မာနဂိုဏ်းပြည်သို့ ရောက်သွား၏။

မြို့ပြင်ဇရပ်တစ်ခုတွင် ရပ်နားနေစဉ်က ဒီသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးနှင့်ဆုံမိ၍ အကျိုးအကြောင်းပြောပြသဖြင့် ပါမောက္ခကြီးကကြင်နာသနားစိတ်ဝင်ကာ အိမ်တွင် ပင် နေထိုင်ရန် လက်ထားလိုက်လေသည်။

များမကြာမီ မိဖုရားကြီးတွင် သားတော်တစ်ပါးဖွားမြင်
လေရာ မဟာဇနကဟု အမည်ခေါ်တွင်စေလေသည်။

ကျောင်းနေစဉ် အခြားကျောင်းသားတစ်ချို့က
မင်းသားလေးအား မုဆိုးမသားဟု မကြာခဏ
လှောင်ပြောင်ကြရာ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်သဖြင့် -

သားတော်လေး
ကံရှေးတယ်
ရှေးဘုန်းရှေးက
တော့ ရှိမှာ
ပါဘဲ

မုဆိုးမ သားလေးရေ-
-စိန်ဖြူ-
လိုက်လေ

မယ်တော်မိဖုရားကြီးအား မေးလေရာ သားတော်မှာ
ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်နေသေး၍ ပထမသော် လှည့်ပတ်ပြော
ဆိုထားသော်လည်း -

အချိန်အရွယ် ရောက် လာသော အခါ၌ကား
ဖြစ်ရပ်ကုန်စင် ဖွင့်ဟပြောပြလိုက်လေသည်။

အမေ့ သားကို
သူများတွေက
ဘာလို့ (မုဆိုးမသား)
လို့ခေါ်ကြတာလဲ
...ဟင်.....

ဟဲ့ ဇနီးပါး သားရယ်၊
ပျော်လို့ စကြတာနဲ့
တူပါ တယ်ကွယ်၊

.....ဒီတာ ပါမောက္ခ ဆရာကြီးက မှောတယ်၊ သား
ဟာ တဲ့ အရွယ်လဲ ရောက်ပြီတဲ့ သူ့လင်ပေးလို့
ပညာလဲ ပုံပြတဲ့ သားရဲ့ ကံပါတီလဲ တက်စပြု
ဖြဲ့ တဲ့ ဒါကြောင့် ကခု မြောမြတာကို သေအ
ချာ ချာနား ထောင် - ချော် ...

မယ်တော်ဟာ မိဘိလာ ဘုရင်ကြီး စာမိဋ္ဌစနက
ရဲ့ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်တယ်၊ သားတော်ဟာ
အဲဒီမင်းကြီးရဲ့ ရင်သွေးတော် စစ်စစ်ဖြစ်သည့်
..... ပညာတော့ မထင်မရှားဘဲ
နေရတယ်

ထိုနေ့မှစ၍ မဟာဇနကမင်းသားလေးသည် မိမိ၏ဘဝမှန်ကို သိရှိပြီး ထီးစိတ်နန်းစိတ် ဇာတ်မာန်ပေါ်လာသည်။

ဦးရိုးတော် ဖေါလ ဇနက ဟာ - မတရားသက်သက်
 ဝ ခမည်းတော် ထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်ထားတာဘဲ
 - ငါ - ဒီထီးနန်းကို မြန်မယျာဠိုင်လျှင် - မယ်တော်
 အပေါ်ပါ ဝတ္တရား ကျေမွန်မှာ မဟုတ်ဘူး။
 အခုထဲက - စပြီး - အစီ
 အစဉ် ဆွဲပြီး
 တဖြည်းဖြည်း
 ပျိုးထောင်
 မှုမြင်
 မည်။
 တနေ့
 စစ်ခင်း
 ရမယ်။
 တနေ့
 ထီးမွေ
 နန်းမွေ
 မြန်ရအောင်
 လုပ်ရမယ်။

တစ်နေ့သော်

... မယ်တော်ဘုရား - ပါလာတော်မူသည့်
 သို့သော ပစ္စည်းရတနာ တဝက်ကို သားစတင်
 ဘား နှိုးမြှင့်တော်မူပါ။ သဘောကုန်သည်ဖရာ၊
 နှင့်လိုက်သွား၍ - ပစ္စည်းတိုးစား
 စေပြီးနောက် ... မိထိလာ
 မြည်ကို မြန်လည် သိမ်း
 ပိုက်ရန် - ဘကြံအစဉ်
 ကို မြဲလုပ်ရန် ဗွင်
 မြဲတော်မူပါလော့။

အိုးသားတော် - ပစ္စည်း
 တဝက်မကလည်း - ရနိုင်မယ်
 သားတော် - ကြံတိုင်း စတင်လျှီ
 သောင်တိုင်မြောက် စေနိုင်ရန်
 စောင့် အရေး - ပန်း သဖြေ - ညောင်
 ရေမလောင်း ၍ ဆုတောင်း ပါတယ်

မင်းသားလေးလိုက်ပါသွားသော သဘောသည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် လှိုင်းလုံးကြီးများရိုက်ခတ် သောကြောင့် အက်ကွဲ ရေဝင်ပြီး တဖြည်းဖြည်း နစ်လေရာ -

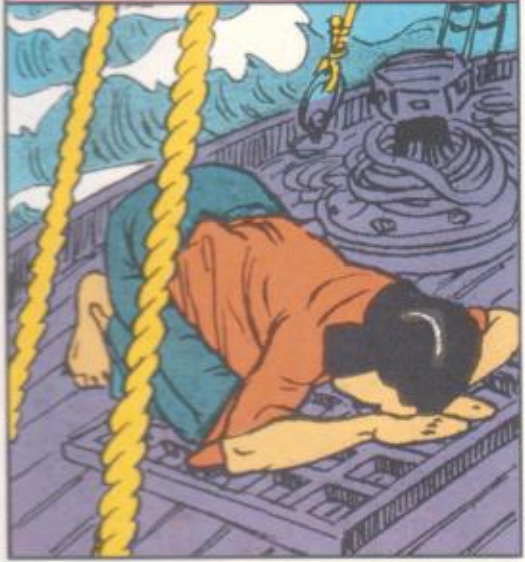
အခြားသော ကုန်သည်များသည် ကြောက်အား လန့်အားဖြင့် ရေထဲသို့ ခုန်ချကြလေသည်။

သတိကြီးသော မဟာဇနကမင်းသားကား စိတ်အေးအေးထားကာ အားအင်ပြည့်စေမည့် ထောပတ်များကို စား၏။ အကျိုးပုဆိုးများကိုလည်း ရေလုံစေရန် ထောပတ်များဖြင့် လူးလိုက်၏။

ထို့နောက် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ သမားများကိုရည်စူး၍ ကန်တော့တိုင်တည်ပြီး သီလဆောက်တည်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီးမှ -

ရွက်တိုင်ထိပ်များသို့ တက်သွားကာ ငါးမန်၊ ငါးတန်များ လွတ်ရာဖက်သို့ ရှိသမျှအားယူလျက် ခုန်ချလိုက်၏။

ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယကြီးစွာဖြင့် နေ့ရောညပါ မနေမနား ကူးခတ်ရာ၌ ရေမျောလာသော အစားအစာတွေ့လျှင်ပင် နေ့လွဲ ညစာဖြစ်နေက သီလအပျက်မခံဘဲ စိတ်တင်းကာ မစားဘဲနေ လေသည်။

မဟာဇနကဇာတ်တော်ကြီး

မဟာဇနကသည် ဇွဲကြီးစွာဖြင့် ကူးခတ်ရင်း ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ထူးထူးခြားခြား စကားပြောသံကြား၍ ဖော်ကြည့် လိုက်ရာ -

အို - လှိုင် ဖျို -
ကမ်း မမြင် -
လမ်း မမြင် -
ကွန် ရေမြင် ကျယ်
ပင်လယ် ထဲ မှာ
သင် မည်မျှပင် -
တပင်တပင့် - ကူးခတ်
သော်လည်းဘယ်အ ကျိုး
ရမည် ခုနစ် - ဘယ်
ခရီး ရောက် မည် ခုနစ် -

အို - နတ်သို့ - ပယောက္ခာ တို့၏
လုံ့လ ကား သေခါမှ လျှော့ရ
မည် မဟုတ်ပါလော - - - -
ပျိုလှိုင် ကြီး စား၍သာ - -
ထို သို့သော်လည်း သိုးကို ခံ
ဘေးမှ လွတ်ကင်း
ကိ - ပျို သင်ကဲ့
သို့သော် နတ် သို့
ကိုယ် မြင်ရစွ်
မဟုတ်
ပါလော။
ကျွန်ုပ်
သည်
သိလှပင်
မပျက်သေး -
အနုစွာ အခုနွဲငါးပါး
ဂုဏ် ကျေးဇူးတော် ခြောက် - ပျို
ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့နှင့်ပင် - ဝီရိယ အကျိုး
ခံစား လျက် အသက်ရှင် နေရသည် မဟုတ်ပေ။

အလို - - - - - ကွန် လှိုင် ကား -
ဇွဲ - လှိုင် လ -
ဝီရိယ
ဇွဲ - မိ
လှိုင်
သူတော်
ကျောင်း
တပို့
ပါလော။

အကျွန်ုပ် ကား...
သယံဇာတ ပင်လယ် ရေမြင် ကျယ်တွင် ခုနစ်
ကြည့်နေသော သူတော်ကောင်းများကို ကျွန်ုပ်
ရန် တာဝန်ရှိသည် မကပ်မခေလော နတ်သို့
ပင်မြင်တော့ သည်

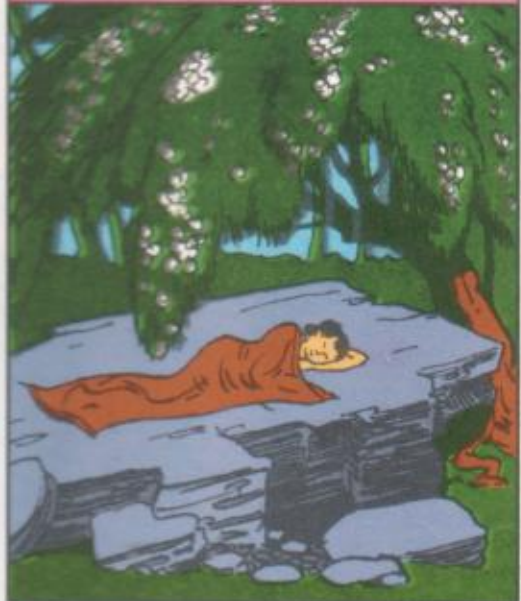
.... အိုလှိုင် - - - သင်သွား လျှော့ခရီးကို
မြှော့လော့... ပို့ဆောင် ပေးအံ့.....

အို - နတ်သို့ -
သင် ပို့ဆောင်နိုင်စွမ်း
ရှိလျှင် - မိထိလာ
မည်သို့ ပို့လော့....

နတ်သို့သည် ပင်းသားအား ပွေ့ချီကာ ယူဆောင်သွားစဉ် မဟာဇနကမင်းသားမှာ ပင်ပန်းနွမ်းလျလှသောကြောင့် အိပ်ပျော်သွား လေသည်။

ထို့နောက် မိထိလာပြည် ဥယျာဉ်တွင်းရှိ ကျောက်ဖျာထက်၌ သိပ်ထားပြီး အဝတ်ဖြို ထားခဲ့၏။

မိထိလာပြည်နန်းတွင်း၌ကား ပေါလဇနကမင်းကြီး နတ်ရွာစံပြီး ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ဖြစ်၏။ ထီးမွေ့နန်းမွေ့ခံရန် သားတော်မရှိသဖြင့် ဖုသျှရထားလွှတ်ရန် စီစဉ်နေကြသည်။

ဖုသျှရထားကြီးသည် ရွှေနန်းတော်ကိုလက်ယာ ရစ်သုံးပတ်ပတ်၍ မြို့တွင်းသို့လှည့်ပြီးလျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ မြို့တံခါးမှ မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွား သဖြင့် တာဝန်ကျသော မှူးမတ်ခြွေရံများမှာ ရင်တမမဖြင့် ပြေးလိုက်ရတော့သည်။

... နတ်ရွာစံ ဘုရင်ကြီးတွင် သို့တော်တပါးသာ ပြုသဖြင့် ထိုက်တန်သော အဖွဲ့ခံလိုချေပါ၍ နန်းစဉ်နန်းဆက်က ဖြုလုပ်သော ထုံးတမ်း စဉ်လာအတိုင်း... မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးကိုတင်လျက် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကြံဖုသျှရထားကို မင်းလောင်း ၅၅၀ရပ် အမျိုးတန်ဖွဲ့... ဖြစ်၍ တာဝန်ကျ သောမင်းမွှေး၏ အားလုံးကိုသည့် နေရာပျာရန် အသင့်မြင်ဆင်ကြလော့.. တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်း တို့ကလည်း ဆုမွန်ကောင်း ထောင်းလျက်ချေကြကုန် လော့..

ညညောင်တော်အတွင်း၌ မဟာဇနကမင်းသား
ဆိပ်ပျော်နေသော ကျောက်ဖျာသို့ ဗုဒ္ဓရထား
ဆိုင်ရာ ထိုက်တန်သမင်းလောင်း ဟုတ်မဟုတ်
မ်းသပ်လို၍ -

တူရိယာသံပြိုင်များ ပြိုင်တူထွက်ပေါ်လာ၍
နီးလာသော်လည်း မင်းသွေးပင်ဖြစ်သဖြင့်
မဟာဇနကမင်းသားမှာ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ မျက်စိ
ဖွင့်ကြည့်ကာပရိသတ်ကြီးကို မြင်သော်လည်းစိတ်
အေးလက်အေးနှင့်ပင် နံတောင်းတစ်ဖက်သို့သာ
ပြောင်းအိပ်လိုက်သည်။

ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက အဝတ်လပ်နေသော
ခြေဖဝါးကိုကြည့်ကာ ခြေစကောဖတ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် မင်းမြှောက်တန်ဆာငါးပါး ဆက်ကပ်
ဝတ်ဆင်စေလျက် မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် ခေါ်သွား
ကြလေသည်။

ထို့နောက် ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း ပေါလဇနက မင်းကြီး၏ သမီးတော်ထံအကြောင်းရုံကို လျှောက်တင်စေလေရာ-

အထိန်းတော်ကြီးသွားရောက်၍ အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်တင်သည်ကို မဟာဇနကသည်မကြား လေဟန်ဆောင်ကာ မူးမတ်များနှင့်စကားပြောမြဲ သာ ပြောနေလိုက်သည်။

အထိန်းတော်ကြီးပြန်သွား၍ အတန်ကြာမှသာ မိမိအလိုအတိုင်း ရွှေနန်းဆောင်များသို့လျှောက် ကြည့် လေဟန်ဖြင့် သွားရာသမီးတော် စန္ဒာဒေဝီအဆောင်နား ရောက်လျှင် -

သို့ဖြင့်မဟာဇနကမင်းသားက လာရောက်ဦးညွတ် သောစနီ ဒေဝီအား ရွှေလက်တော် တွဲ၍ ရွှေပလ္လင်ထက်တွင် ထိုင်လိုက်စဉ် မူးကြီးမတ် ရာများ အစောဝင်လာပြီး သံတော်ဦးတင်ကြ၏။

မဟာဇနကဇာတ်တော်ကြီး

ရွှေပလ္လင်ထက်ဝယ် ထိုင်နေကြစဉ် မှူးမတ်များက ပထမပြဿနာကို တင်ပြကြသည်။

.....ဘုန်းရှင် ကံရှင် မင်းလောင်း၊
တော်ဘုရား... ယူစံပယ်ထော်
မူသော ရွှေပလ္လင်၏ ခေါင်းရင်း
ကို ရွှေ မြတော်ယူရန်မှာ
ပထမ ပြဿနာ ဖြစ်ကြောင်း
ပါတုရား

အင်း - ပလ္လင်တော် ခေါင်းရင်းကို၊
သိရန် မလွယ်ကူ လေးဘက်လေးတန်
ပုံသဏ္ဍာန် တူသဖြင့် - လျှို့ဝှက်စွာသာ
ဖွတ်သား ထားလေ့ ရှိရကား - ဘုရင်
မဟာသီ မဟာသွေးဖြစ်သော သားတော် သမီးတော်
များ ကိုသာ အသိပေးထားသဖြင့် ပရိယာယ်သုံး မှတ်

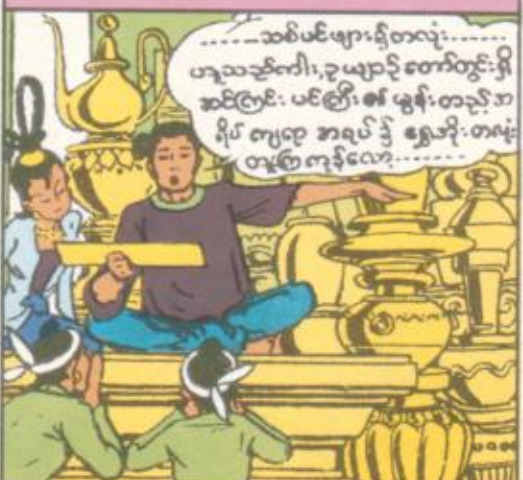

မှ မတော် - ကျွန်ုပ် သွေးရှင်ကွန်
ကို ရွှေ ယူထားလော့.....

သမီးတော်သည် ဥသျှောင်ကျင်ကို ကိုင်ထား
ရန်မသင့်လျော်သဖြင့် ပလ္လင်ခေါင်းရင်းဘက်တွင်
တင် လိုက် ရာမှ ဇနကမင်း သားသည်
ပလ္လင်ခေါင်းရင်းကို အလွယ်တကူ သိရှိတော့၏။

ထို့နောက် နန်းတွင်းလေးတော်ကြီးကို
ယူဆောင်လာပြီး လေးတင်ပြရန် လျှောက်ထား
ပြန်ရာ အလွယ်တကူပင် တင်ပြလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်တတိယပြဿနာဖြစ်သော ရွှေအိုးများ
ကိုရှာပေးရန် စကားငှက်အညွှန်းစာနှင့်တကွတင်
ပြကြပြန်ရာ မဟာဇနကသည် ခပ်-ဋ္ဌာနမှ ဝါ-
လုံးသော ရွှေအိုးများကို ညွှန်းနိုင်လေသည်။

.....ဆစ်ပင်များ ရှိတလုံး.....
ဟူသည့်ကော၊ ဥယျာဉ်တော်တွင်းရှိ
ဆင်ကြင်း ပင်ကြီး၏ မွန်းတည့်အ
ရိပ် ကျရာ အရပ်၌ ရွှေအိုး တလုံး
တူးဖော် တွေ့လော့.....

ဦးရီးတော်ပေါလဇနကမင်းကြီး၏အလိုတော်ကျ ပြဿနာများကို ဖြေဆိုနိုင်သဖြင့် သမီးတော် သီဝလီဒေဝီနှင့် ရွှေဂဟေဆက်၍ နန်းတက်ပွဲ သဘင်ဆင်ယင်လေသည်။

မင်းအဖြစ်သို့ရောက်လျှင် ကာလဓမ္မာနဂိုဏ်းပြည် သို့ရောက်နေသော မယ်တော်မိဖုရားကြီးအား လည်းကောင်း၊ ဒိသာပါမောက္ခကြီးအားလည်း ကောင်း မိထိလာပြည်သို့ပင့်ကာ သူကောင်းပြု၍ တင့်တသေကိုးကွယ်ထားလေသည်။

မယ်တော်သူရား- ဒီက ဆရာတို့ နေအိမ်ပါ

သိရ သိရ - သားတော်

မဟာဇနကမင်းနှင့် သီဝလီဒေဝီမိဖုရားတို့သည် သားတော်တစ်ပါးရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိကြ၍ မြပုခက်တင်ကာ ဒိဃာဝင်သားဟု ခေါ်တွင်စေသည်။

ဒိဃာဝင်သားလေးသည် အတတ်ပညာပြည့်စုံ ၍ အသက် ဘဝ-နှစ်ပြည့်သောအခါ သူကို အိမ်ရှေ့မင်းအရာ အပ်နှင်းလေ တော့သည်။

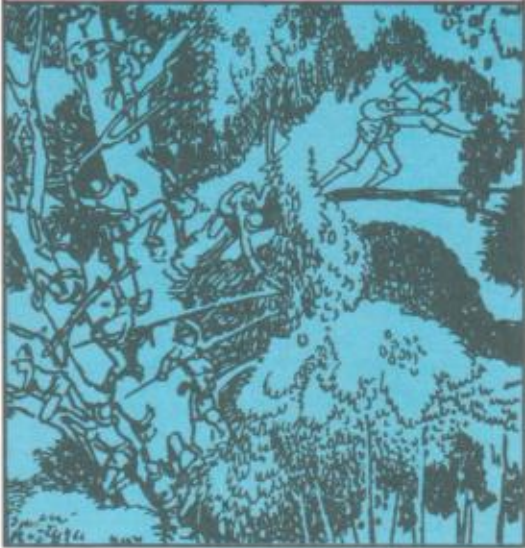

တစ်နေ့သော် မဟာဇနကမင်းကြီးသည် သားတော်ကိုခေါ်ကာ ဥယျာဉ်နန်းသို့ စံမြန်းရန်သွား၏။ အဝင်ဝ၌ အသီးများ မြှတ်သိပ်စွာ သီးနေသော သရက်ပင်ကိုတွေ့ရာ အားရတော်မူလှ၍ ဆင်ထက်ပုပင် ဆွတ်ယူစားတော်ခေါ်လိုက်၏။

မင်းကြီးနှင့် အိမ်ရှေ့မင်းသားပါ ဆွတ်ခူးပြီး ဖြစ်သဖြင့် နောက်မှပါလာသော ရွှေရံသင်းမင်းများကလည်း ခူးခွင့်ရပြီဖြစ်ရာသူ့ထက်ငါပျော်ရွှင်စွာ ဆွတ်ယူစားကြကုန်၏။

အရသာ ထူးကဲ
တဲ့ သရက်မျိုး
ပေဘဲ၊ ညနေပြန်မှ
ဒီသရက်ဘကြောင်း
ဥယျာဉ်မျိုးကို မေးဆုံးမှဘဲ

သစ်ခက်တဲနန်းတွင် တစ်နေ့ကုန် စံမြန်းပြီးမှ ညနေဘက်၌ မြန်လာရာ ဥယျာဉ်ဝရှိ မြှတ်သိပ်စွာ သီးနေသော သရက်ပင်မှာ အခက် အလက်များ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေသည်ကိုတွေ့၍ -

မှန်လှပါးအစွမ်းမင်းစွေ၊
နှင့်သနတတ် တို့ ဆွတ်ခူး - စား
ထော်စော်မြို့နောက် - အနွှေ အရံများကလည်း
အပင်ပေါ်တက်၍ စားကြည့်ကြရာ - သရက်သီး
သည် - အရသာ ထူးကဲကြောင်း သိရှိသွားကြ
သည်နှင့်အမျှ - သူ့ထက်ငါ လောဘပေါ်
တိုက်ကာ လုယူစား သောက်သုံးပင်
အစွက် အခက်များ ရွှေ
ကျ ပျက်မြန်း ပြီး သရက်
ပင်ကြီးမှာ မူလကျက်
သရေ ပျက်စီးရ
ကြောင်း ဝါဘုရား...

အလို...
ဒီသရက်ပင်တာ-များက
က- အသီးတွေနဲ့မြိုင်မြိုင်
ဆိုင်ဆိုင် ဝေဝေဆာဆာရှိ
လျက်နဲ့ - ညနေဘက်ကျ
တော့ - အတယ်ကြောင့်
အသီးမသီး - အစွတ်
မရှိ - အလိုပီး များပင်
ကျိုးကျလွန်
ရှိသည်...
ဥယျာဉ်မျိုးစဉ်း

ထိုအချိန်မှစ၍ မင်းကြီးသည် တွေဝေကာလိုက်ပါ သွားပြီး ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင်အမိန့်တော် ချမှတ်လေတော့သည်။

သုဝဏ္ဏသာမဏတ်တော်ကြီး

ရှေးအခါက ဟိမဝန္တာတောတွင်းရှိ ကျောင်းသစ်မ်း တစ်ခုတွင် ရသေ့တစ်ပါးနှင့်ရသေ့မတစ်ပါးသည် သစ်သီးသစ်ဥများကိုသာ စားသောက်လျက် တရားအားထုတ်နေကြ၏။

တစ်ချိန်သော်သိကြားမင်းတိုက်တွန်းချက်အရ သားယောက်ျားကလေးတစ်ယောက် ပွေးဖွားလာ ၏။ သူ့ကိုသုဝဏ္ဏသာမဟု အမည်ခေါ်တွင် စေသည်။

သားကလေးငယ်ရွယ်စဉ်က ရသေ့များသစ်သီးရှာ ထွက်နေသောအချိန်များတွင် ကိန္နရီများလာရောက် နို့တိုက်၍ ထိန်းပေးကြ၏။

အနည်းငယ်ကြီးလာသောအခါ တောသတ္တဝါကလေးများနှင့် အဖော်လုပ်ကာ ကစားလျက် ကျောင်းသင်ခန်းတွင် သန့်ရှင်းရေး များလုပ်၍ နေလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် အချိန်လွန်သည်တိုင်အောင် ကျောင်းသင်ခန်းသို့ ရသေ့များပြန်မလာသဖြင့် အရွယ်ရောက်ပြီဖြစ်သော သုဝဏ္ဏသာမသည် စိတ်ပူလာသောကြောင့် -

အိမ်ထဲမှာ ခုတ်ခတ် သံသံခဲခဲ ရွာတယ်။
လေကြီးလဲ အတော် မြင်းမြင်းထန်ထန်တိုက်
ခတ်တယ်။ မိုးလဲချုပ်မို့ အံ့အံ့
မို့ ခဲသွားတော့လဲ အဖေ
နဲ့အဖေလဲ မြန်မလာ
သေးဘူး။ အာမရစ်လို့
ပါလိမ့်.....

တောထဲသို့ အရဲစွန့်ကာလိုက်ရှာရင်း အော်ဟစ်ခေါ်လေ၏။ တစ်နေရာသို့ရောက်လျှင်

အဖေ
အဖေ
အဖေ
အဖေ

သားရေ-လျှာကလေး...
ငါတို့ ဒီသစ်ပင်ကြီးအောက်
မှာဟေ့။ သားလေး မလာနဲ့-
ဒီမှာ အန္တရာယ် ရှိတယ်ကွဲ့၊ နွယ်ကြီး
ရှေ့ရှေ့သာ ခပ်လှမ်းလှမ်းက-ပစ်
ကြားလား။ မမြင်ဆုံး သစ်ပင်ကြီး
တုတ်ကွဲ့ နော်။ တွေ့လား။

ထို့ကြောင့် ပါလာသောစားမတို့ဖြင့် လက်လှမ်း မှီရာကြီးများကို ခုတ်ဖြတ်လျက် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်ဆည်းပြီးနောက် သစ်ပင်ကြီး သို့ရောက်အောင် ပစ်ပေးလိုက်လေသည်။

ကြီးပစ်ပေးလိုက်ဖို့
ရောက်လား။

ရဖို့-ရဖို့-
ဟိုမှာဘဲနေ
လျှာကလေး။

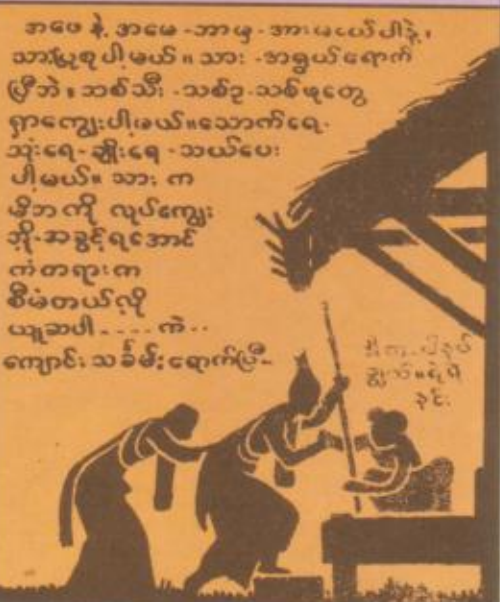
အသေခံသည့်ရောက်မှမှန်စိကွယ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း
ပြောဆို၍ ငိုကြွေကုန်၏။

အမယ်လေး - သားရဲ
အမေတို့တော့ မျက်စိ
ကနိုး ကုန်ပါပြီတော့ကွဲ့

သစ်သီး ရှာ ရင်း - လေ
ဇွဲ ဖိုဇွဲ ကျတော့ -
သစ်ပင် အောက်မှာ
အိုးဝင် ခိုတယ်ကွဲ့၊ တောင်ပို
လေးတွေလို့ ထိုင်ကြတယ်
- တောင်ပို ထဲက - ဖြေ
ဆို : အဖိုးလွတ်တာ
နဲ့ - အသိပ်နေ သိပ်ဖို့
မျက် စိကွယ်ကုန်
ဖို့ကွဲ့

ထိုအခါသုဝဏ္ဏသာမသည် အားပေးစကားပြောရင်း
ကျောင်းသခံမ်းသို့လက်တွဲကာ ခေါ်ဆောင်သွား
လေသည်။

အဖေ နဲ့ အမေ - အာဖု - အားပေးပေးပါနဲ့၊
သာယာစရာပါ မယ်။ သား - အရွယ်ရောက်
ဖို့ဘဲ၊ ဘစ်သီး - သစ်ခွံ - သစ်ဖုတွေ
ရှာကျွေးပါမယ်။ သောက်ရေ -
သုံးရေ - အိုးရေ - သယ်ပေး
ပါမယ်။ သား က
မှီဘ ကို လုပ်ကျွေး
ဖို့ - အခွင့်ရအောင်
ကံတရားက
စီမံတယ်လို့
ယူဆပါ - - - ကဲ..
ကျောင်း သခံမ်းရောက်ဖို့ -

ကျောင်းသခံမ်းသို့ပြန်ရောက်လျှင် သုဝဏ္ဏသာမ
သည် မိဘများတစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့သွားရ
လွယ်ကူစေရန် ကြိုးတန်းပေး ခြင်း၊ သောက်ရေနှင့်
သစ်သီးများအနား၌ချပေးခြင်း စသည်တို့ကို
ဆောင်ရွက်လေတော့သည်။

မိက - အမေ
ကိုင်သွားဖို့
တောင်ရေ
- ဒီဇွဲတန်း
ကို - ကိုင်
သွားမယ်
အိမ်သာ
ရောက်
မယ်...

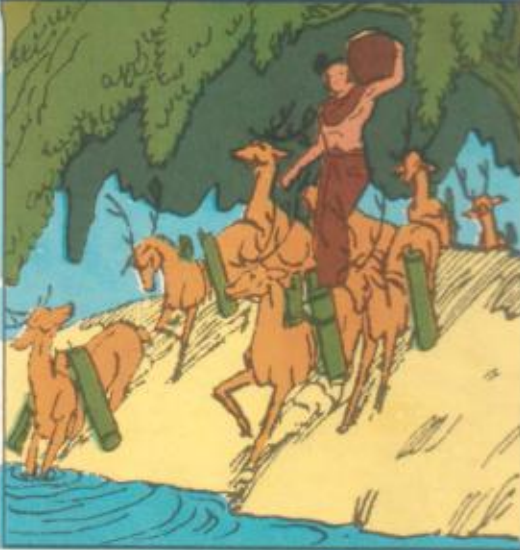
သာရ
သာရ

နောက်တစ်နေ့မှစ၍ ကျောင်းသခံမ်းတွင်
သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကာ မိဘတို့အတွက် လိုရာ
ကိစ္စများပြုလုပ်ပြီးလျှင် အဖော်များကို ခေါ်၍
တောထဲသို့ သစ်သီးရှာထွက်သွားလေ့ရှိသည်။

မိသားစုလေးတို့ရယ် -
မင်းတို့ ကိုင်သွား
မယ် - မေ့လျော့
မယ်

သုဝဏ္ဏသာမဿဉ် နေ့စဉ်နေ့စဉ် ခေပ်ထွက်သောအခါ အဖော်ဖြစ်သော သမင်များကလည်း ဝိုင်းဝန်းကျညီကြလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ သမင်သားကို အလွန်နှစ်သက်သော ပိဋိယကွမင်းကြီးသည် ဖယ်တော်ကို ခေတ္တနန်းအပ်ကာ သမင်များ ကို လိုက်လံပစ်ခတ်စားသောက်ရင်း ရသေ့များ၏ ကျောင်းသစ်မ်း နားသို့ ရောက်လာ၏။

ညနေဘက်၌သမင်ခြေရာများအလွန်ပေါသော မြစ်ကမ်းစပ်တွင် ဖစ်ရန်ချောင်းနေစဉ် သုဝဏ္ဏသာမဿဉ် သမင်များနှင့် အတူ ရေခပ်ဆင်းလာသည်ကို တွေ့လေသော် -

ဟင်္တင်... ဒီတော့နက်ကြီးထဲမှာ သမင်တွေ နဲ့ လာတာ လျှော့မှာ မဟုတ်ကန်ဘူး။ နတ်လား၊ နတ်လား၊ ဘာလဲ ထဲရဲ့ ခု ဖြစ်ရမယ် မေးနေ ရင် ကိုယ်ရောင် ပျောက်သွား မလား၊ မသိသေ များအောင် မြားနဲ့ ပစ်မှ ပါဘိ...

ဤသို့တွေးပြီး မြားဖြင့်ပြစ်လိုက်လေတော့၏။

သုဝဏ္ဏသာမဿဉ် မြားထိသဖြင့် ဓွေကုသွားပြီး အော်၍ ညည်းတွားမိလေသည်။

အလို...
ငါ့ကို ဘယ်သူ့များ ပစ်ပါလိမ့်...
ငါ့မှာ ရန် သူလဲ မရှိ
ပါဘူး...
ကျွတ်

သမင်တို့သည်လည်း ကြောက်လန့်၍ ထွက်ပြေးကြကုန်၏။

သုဝဏ္ဏသာမဏတ်တော်ကြီး

လူ့စာသာ-ဆိုတာ-မစား-ကောင်း-ပါဘူး...
 ကျွတ်-ကျွတ်-အင်း... ဆင်ကိုပစ် ရင်-ဆင်
 ဇွယ် သုံး-ရမယ်၊ ကျားကိုပစ် ရင်-ကျား
 သား-ရေ သုံး-ရသေး-ရုံ၊ သမင်ကို ပစ်-သမင်
 ခိုး-ဆိုကို သုံး-ရသေး-ရုံ၊ ငါ ကိုသာ လိုချား
 ပစ်ပါလိမ့် နော် ကျွတ်-ကျွတ်....

မင်းကြီးသည် သုဝဏ္ဏသာမဏတ် ပြေးသွားပြီး
 စုံစမ်းပေးပြန်လေသော်-

မြား-ပစ်ခံရတာတောင်-မိတ်မဆိုးတဲ့-
 လူ့ သူတော်ကောင်း-
 ပါလား

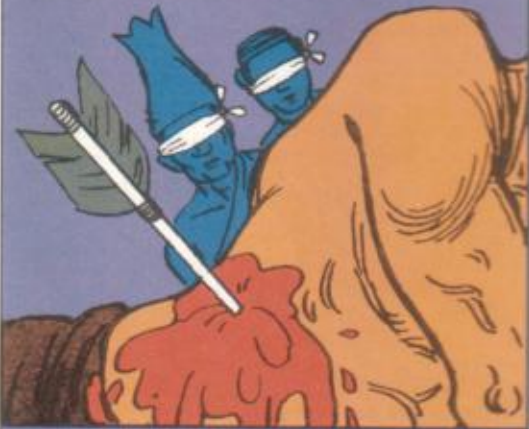
သင်
 ဘယ်သူလဲ

ကျနော်-သုဝဏ္ဏသာမဏိ။ ပါရဂူက
 ကောင်း-သဒ္ဓိစိ- ဖွာနေပါတယ်၊ ယျက် မမြင်
 မိဘ-ရသေ ခုတ်ပါ- ကိုလျင်ကျေး-နေပါတယ်
 ကျွတ်-ကျွတ် - အခု ရေလာခပ် တာပါ။
 အသင်ကကော်
 ဘယ်သူလဲ

အကျွန်ုပ်၏- မါရာကသီပြည်ရှင်- ဝိဇ္ဇိယဏ္ဍ
 မင်းကြီး- ဖြစ်တော့သည်။ သမင်သား-ကို
 ခုတ်ဖြို က်လှူ၍ - ထီး-ခုန်း-ကို -- မယ်တော်
 ထံ ခေတ္တ
 အပ်ထားပြီး
 တပါးတည်း
 တောကစား
 ထွက်လာရင်း
 ကျွန်တောတောင်
 သိုရောက်လာ
 သည်။ ယခု
 သမင် အုပ်
 ကိုဖြင့်၍...

အရှင်မင်းကြီးရယ်- ကျွန်တော်မျိုး-ကို-အာဟာယ်
 ကြောင့် ပစ်တော်မူပါသလဲ-ဟင် -- ကျွတ်-
 ကျွတ်... ကျွန်တော်မျိုး- အသဲချိက်ခေောင်
 နှာတာထက် - ယျက်မမြင် မိဘ-များ-က အ
 ချိန်တန်လို သား-ဖြန် မလာရင်- နေသာကယူဖြင့်
 စိတ်-ဆင်း-ရဲ နေကြမှာကို
 မိုး-မိုမ်လှပါတယ်
 ဘုရား -- နာ...
 အား-
 ကျွတ်-ကျွတ်

...ဘုရင်ကြီးဘုရား - ကျွတ်ကျွတ်... ဒီ ကံရာနှင့်
ပါးစပ် - ကျပါ သွေးတွေ ထွက်နေတာထက်
မိဘများသစ်သီး၊ မစားရ - ရေမသောက်ရစွဲ
အားဖြတ် သေဆုံး ရမည် ဘုရားကို မတွေ့
ရုံပါ ဘုရား - ... ကျွတ်ကျွတ်... အင်း...
ဘယ်သူက - ဒီတော့ နက်ထိ - လုပ်...
ကျွေး... မှာလဲ... အား... ..

ဟုပြောဆို၍ ငြိမ်သွားလေရာ

မင်းကြီးသည် စိတ်ထိခိုက်သွားပြီးလျှင်

ဘိမ်း - သေသွားရှာမြီထင်တယ်။ သူတော်
ကောင်းကို - ငါ ပြစ်မှားမိပြီး ကျ
ဖြစ်မှု မြေပျောက်စေရန် - ဒီ သူငယ်အစား
ရသေ့များကို - ငါ ကိုယ်ထိ လက်ရောက်
လုပ်ကျွေး
မှ အဲ... ..

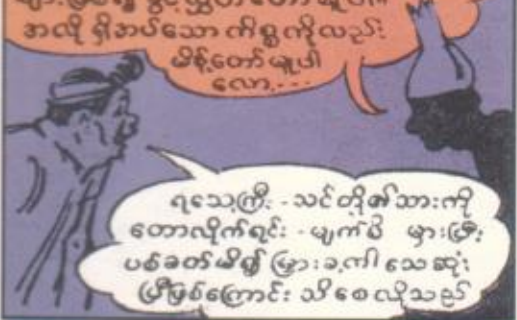
ကဲလေ - သူ
ရေဒီး ယူဖြီ
သူ မိဘ ရသေ့
တွေနေတဲ့
ကျောင်း သစ်မိ
ကိုခွား
ရှာမှအဲ

ကျောင်းသစ်မိသို့ တက်သွားလေသော်

ဘယ်သူများလဲ - ငါတို့ရဲ့အား - သူတို့သာမဆို
ခြေသံဟာ ဒီလို မမြင့်ပါ
ဘူး
ကျွန်ုပ်၏ - ဟိန္ဒူ ယဉ်
ဘုရင်ကြီး ဖြစ်တော့
သည်
အရှင်မင်းကြီး နှင့်
မြတ်သော နေရာထက်
ဒီထိုင်တော်မူလော့... ..

... အကျွန်ုပ်တို့၏ - မျက်မမြင် ဒုက္ခိတ
များဖြစ်၍ နှင့် ဣတ်တော်မူပါ။
အလိုရှိအပ်သော ကိစ္စကိုလည်း
မိန့်တော်မူပါ
လော့... ..

ရသေ့ကြီး - သင်တို့၏အားကို
တောလိုက်ရင် - မျက်မိ မှားဖြီး
ပစ်ခတ်မိ၍ မြားခက် သေဆုံး
ဖြစ်ကြောင်း သိစေလိုသည်

ဟိုက် - သားလေး
အနိစ္စရောက်ပြီ
ဆိုပါလား...
ဘုရား - ဘုရား
သားရေ - သားရဲ...
အမေ ရင်ကွဲရသေ့ရဲ...
အသင် ရသေ့တို့အား
သူ့အစား - အကျွန်ုပ် လုပ်ကျွေး
ပါအဲ... မယူပင်ကြပါနှင့်

အရှင်မင်းကြီးလုပ်ကျွေး ဤလည်း
သင့်တော်မည်မဟုတ်... ထိုကျောင်း
အား သူတို့သာမ ရုပ်ကလာပ်
ရှိရာသို့သာ အဖန် ဝိုကျောင်း
တော်မူလော့
မိဖု
မိဖု

သုဝဏ္ဏသာမထရောက်လျှင် ရသေ့တို့သည်
ထရောက်ထုတ်ပြောဆိုရင်း သားကို လက်ဖြင့်
ခမ်းခြောက်ယ်ငွေ့နှိုသေး၍ မေ့ပျောက်ကြောင်း
ဆိုသဖြင့်-

ယင်းသို့ ရသေ့ကြီးက သစ္စာဆိုသောအခါ
သုဝဏ္ဏသာမသည် လူးလွန်လှုပ်ရှားပြီးလျှင်
အနည်းငယ်လိုပုံ၍ အိပ်လေသည်။ ထိုအခါ
ရသေ့မကလည်း သစ္စာဆိုပြန်သည်။

ထိုအခိုက် ခုနစ်ဘဝတိုင်တိုင် မိခင်တော်ခွဲဖူး
သောမဟုသုနုရိနတ်သမီးရောက်လာပြီးသစ္စာ
ဆိုပြန်သည်။

ထိုသို့ သစ္စာဆိုပြီးအဆုံး၌ သုဝဏ္ဏသာမသည် မြားဆိပ်ပြေကာ ထထိုင်၏။ စိုက်နေသော မြားလည်းမရှိ၊ ဒဏ်ရာလည်း လုံးဝ မရှိ၊ နတ်သမီးလည်းကွယ်လေပြီဖြစ်ရာ အံ့အားသင့်ပြီး ကြည့်နေမိကြ၏။

ဝိဠိယကွမ်းကြီးသည် မကြုံစဖူးသောအဖြစ်များကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကြုံရသဖြင့် အံ့သြပြီး -

ထိုအခါ သုဝဏ္ဏသာမသည် မင်းကြီးအား

ထိုအချိန်မှစ၍ ဝိဠိယကွမ်းကြီးသည် သမင်သား တပ်မက်ခြင်းကိုစွန့်၍ တရားရကာ တိုင်းပြည်သို့ ပြန်လေတော့သတည်း။

နေမိဇာတ်တော်ကြီး

ရွေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဝိဒေဟတိုင်း၌ နေမိမင်းကြီး အုပ်စိုး၏။ ထိုမင်းသည် ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲမြံစွာ စောင့်ထိန်းသော သူတော်ကောင်းမင်းတစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

လပြည့် လကွယ်နေ့များတွင်လည်း ဥပုသ်စောင့် ထိန်း၍ တရားကျင့်လေ့ရှိ၏။

ရွှေမြို့တော်၏ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်နှင့် မြို့လယ်တွင် အလှူစရပ်ကြီးများ တည်ဆောက်၍ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်နှင့် ပစ္စည်းများကို အလှူကြီးပေးလေ့ရှိသည်။

နေမိမင်းကြီး၏ သတင်းသည် လူ့ပြည်တွင်သာမက တာဝတိံသာနတ်ပြည်သုမ္မောနတ်သဘင်တိုင် အောင်ပင် ကျော်ကြား၏။ အချို့သောနတ်တို့က...

တကယ်တော့ နေမိမင်းကြီးဟာ - ငါတို့ရဲ့ ကျေးဇူး ရှင်ဘဲ - - -

ငါတို့ လူ့အာဝံ့အနက်က - ဒီနေမိမင်းကြီး ရဲ့ သွန်သင်မှုကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်း မှုဖြုလှယ်ကြလို့ - အခု နတ်မြည် ကို ရောက်လာကြတာဘဲ။

ဟုတ်ပေမာ - အခုလဲ - ဘဲဒီ နေမိမင်းကြီးဟာ - ဆက်လက် တရား အားထုတ်ဆဲဘဲတဲ့။ သာဓုပေါ် ပါတယ်။ တော်ပါပေ တယ်။

တစ်ခုသော လပြည့်နေ့တွင် နေမိမင်းကြီးသည် ဥပုသ်ဆောင်ဝင်၍ တစ်ပါးတည်း စဉ်းစားနေစဉ် သိကြားမင်းသည် ကိုယ်ထပ်ပြုပြီး -

အကျွန်ုပ်သည်ကား - တာဝတိံသာ နတ်မြည်ကို အုပ်စိုးသော သိကြားမင်းဖြစ်တော့သည်။ အသင်မင်းကြီး သိလျှော့ ရှိက - မေးလော့ - - - - -

ကွန်သို သိုလျှင်... မေး အံ့ - - - -

အလျှူပေးခြင်းသည် သီလ ဆောက်တည် ခြင်းထက် အကျိုး ကြီးသလော... - - -

သို့မဟုတ် - သီလဆောက်တည်ခြင်းက အလျှူပေးခြင်းထက် အကျိုးကြီးသလော... - - -

အသင် သိကြားမင်း ဖြစ်သိနိုင်ပါ၏ လော့ - - -

အသင်မင်းကြီး - သီလ ဆောက်တည်ခြင်းက - ပို၍ အကျိုးကြီးပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် - အကျွန်ုပ် ကြားဘူး၊ တွေ့ဘူး၊ သမ္မာ သက် ရသ တင်ပြပါအံ့။ ဒုတိယမင်း၊ သာဂရမင်း၊ သေလမင်း၊ မုရက်ဒွမင်း၊ ဘဂိရမင်း ဥသိဒ္ဓရမင်း၊ အဒ္ဓကမင်း၊ အသောကမင်း၊ ဗုဒ္ဓကမင်း၊ ... စသော အရှင်တို့ပါး တို့သည် အလျှူကြီး များ ပေးသော ကောင်းမှုကြောင့် နတ်မြည်သို့ရောက် ကြကုန်၏ - - - - -

ယာမဟဒ္ဓမည်သော ရသေ့၊ သောမယာဂရဗ္ဗ - မနောဓဂ ရသေ့၊ သမုဒ္ဓ ရသေ့၊ မာဗရသေ့၊ ဘရဟ ရသေ့၊ ကေါလ ပုကတ ရသေ့ - ဥပိနောင် ခုနစ်ပါး တို့သည် ၎င်း၊ အင်္ဂီရ ရသေ့၊ ကဿဇ ရသေ့၊ ကိသဝစ္စရသေ့၊ အကန္တီ ရသေ့ဟူ သည်၎င်း - သီလဆောက်တည်သော ကောင်းမှုကြောင့် နတ်မြည် မှ ကျော်လွန်ကဲဖြူ ဖြည့်သို့ရောက်၏

... အကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်ပင် ရသေ့တယောက်အား ခွဲစိတ်ပေါင်းကြော့ရှည်စွာ ဆွမ်းကပ်လျှာသော အကျိုး ကြောင့် - ပဉ္စု - သိကြားမင်းဖြစ်ရ၏။ ကျွန်ုပ် လျှာသော ဆွမ်းကို သုံးဆောင်လျက် - အကျင့် သီလ စောင့်တိန်သော ရသေ့ များ ကား - နတ်မြည်ကို ထွန်၍ မြဟ္မာ မြည် သို့ ရောက်ကြကုန်၏ ... အရှင်မင်းကြီး - ကွန် ဒါဒု သီလ အကျိုးကို - သူတော် ကောင်းတို့ တွေးလေ့ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် - ဒါဒုပေးခြင်း သီလ ဆောက်တည်ခြင်း ခွဲစိတ်မျိုးလုံး ကိုယ် ဆက်လက်ပြုလုပ် ပါလော့ - - -

ထိုသို့ဆိုပြီး သိကြားမင်းကွယ်ပျောက်လေ၏။

အာပေါင်းတို့သည် သိကြားမင်းပြန်ရောက်လျှင်
မင်းမင်းကြီးတို့က မေးကြ၏။

အရှင် မင်းကြီး - အဘယ်
အရပ်ဒေသ သို့အွေမြန်းတော်
မူပါ သနည်း။

လှူမြတ်မှ သူတော်၏
နေထိုင်ရာ သည် သံသယ
တရဖြစ်နေ၍ - သွားရောက်
ဖြေရှင်းပေးရန် လှူမြတ်သို့
စေတု မျှ သွားခြင်းဖြစ်၏။
ထို မင်းကြီး၏ - ငါးပါး
ပညာတို့ ဖြစ်၍၊ ဥပုသ် စောင့်
ထိန်း၏၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ ဝါဒ်
သို့ မြတ်သားတို့ကို -
ကုသိုလ်ပြုရန် ဆုံးမ၏
အာပေါင်းတို့ကို
သော မင်းကြီး၏
မင်းမြတ်တပါး
ပေတည်း။

အရှင် မင်းကြီး -- ကျွန်ုပ်တို့ မင်းကြီးအစောင့်
ကို မကြာခဏ ဖြားရပါသည်။ လူ့ကိုယ်
တိုင် တွေဘူးလျှင် - ဆွေးနွေးလျှင် - နတ်
မြတ်သို့ ပင့်ဆောင်ရန် ဖြစ်နိုင် ပါမည်
လော...

ပါတယ်
ဘုရား

နတ်သားများက
အာပေါင်းတို့
ပါသည်

ကျွန်ုပ်တို့ မင်းကြီး
ပေါ်ခဲ့ ကြောင်းပါ

သဘောတူပါ
တယ်

ဟဟဟ
ဟဟဟ

ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
နတ်အပေါင်းတို့
ဆွေစောလျှင်
ဖြစ်စေရမည်

ဟဟဟ
ဟဟဟ

နတ်အပေါင်းတို့၏ အလိုဆန္ဒကြောင့် မာတလိနတ်သားအား နေမင်းကြီးကို ပင့်ဆောင်ရန်
သိန္ဓောမြင်းပျံတစ်ထောင်က သော ဝေဇယန္တနတ်ရထားဖြင့် လှူပြည်သို့ စေလွှတ်လိုက်၏။

မာတလိနတ်သားသည် ဝေဇယန္တာ နတ်ရထားကို နေမိမင်းကြီး၏ ရွှေနန်းတော်ပျော်စင်၌ ကပ်၍ ရပ်ပြီးလျှင် -

အရှင်နေမိမင်းကြီးအား သိကြားမင်းကြီးက တာဝတိံသာ နတ်မြည်၌ ခေတ္တ ဣန္ဒြေတော်မူပါရန် ကျ ဝေဇယန္တာ နတ်ရထားကို ဣတိ၌ ပင့်ခေါ်လိုက်ကြောင်းပါ။

ထိုအခြင်းအရာကို တိုင်းသူပြည်သားများက တအံ့တဩ ဝိုင်းကြည့်နေကြစဉ် မင်းကြီးသည် ရထားထက်သို့တက်၍ -

....ဦးထိန်းထော် တာဝတိံသာ နတ်မြည်၌ ရွှေစင်္ကြာ မြန်တော်မူစဉ်- ဆင်တို့ ခါတိုင်းတံ့ထိုင်း- ကုသိုလ် တောင်း- ချ ဖြူလုပ် ဇာ ကုန်လော့.....

နတ်ရထားထွက်ခွာသွားပြီးနောက် လင်းခလတ်တွင်

အရှင် မင်းကြီး - တာဝတိံသာတို့ သွားရန် လမ်းနှစ်သွယ် ရှိကြောင်းပါ။ တလမ်းကား - ကောင်းမျှ ကုသိုလ်ကြောင့် ခံစား နေကြပုံကို မြင်ရသောလမ်း။ ဒုတိယလမ်း ကား - မကောင်းသော အကုသိုလ်ကြောင့် ခံစားနေရသည့် ဘမ္မိတို့ကို မြင် ရသော လမ်း။ ထို နှစ်လမ်း အနက် မည်သည့်လမ်း မှ သွားလိုကြောင်း သိလို ပါသည်။

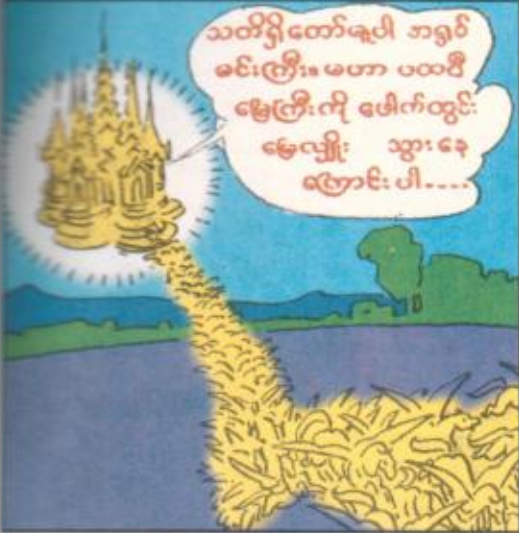
ကောင်းမြို့ - ကျွန်ုပ် အလိုအတိုင်း မြောရလျှင် - ပထမ ဘမ္မိတို့ခံနေရခြင်းကို မြင်ရသော လမ်း မှ သွားပြီး နောက် - ဒုတိယ နောက်ပိုင်း တွင် ခံစားနေရ ခြင်း ကို မြင်ရသော လမ်း သို့ ဆက်ရန် ဆန္ဒ ရှိ ပါ သည်။

အရှင်မင်းကြီး မိတ်တိုင်ကျ မှစ် ဝေပါမည်။

နေ့မိဏတ်တော်ကြီး

အခြားမိ ဝေဇယန္တာ နတ်ရထားသည် မြေအောက်
သို့ နတ်လျှိုးသွားလေသည်။

သတိရှိတော်မူပါ အရှင်
မင်းကြီး၊ မဟာ ပထဝီ
မွေကြီးကို မေါက်တွင်း
မွေလျှိုး သွားနေ
ကြောင်းပါ.....

ဒို့ . ကွက်တီ ကွက်ကျာ
တွေက - ဘာတွေများ
ပါလိမ့်

မွေတွင်းရှိ
သပင်ဇါတ ဝတ္ထုဦးများ
ဖြစ်သော- စိန်ကျောက်
ရတနာများနှင့် သတ္တု
ကြောကြီး၊ ရေခဲကြော
ကြီးများဖြစ်
ကြောင်းပါ..

အို - နတ်သား
ဟိုရှေ့က
နီရဲနေတာက
ဘာလဲ

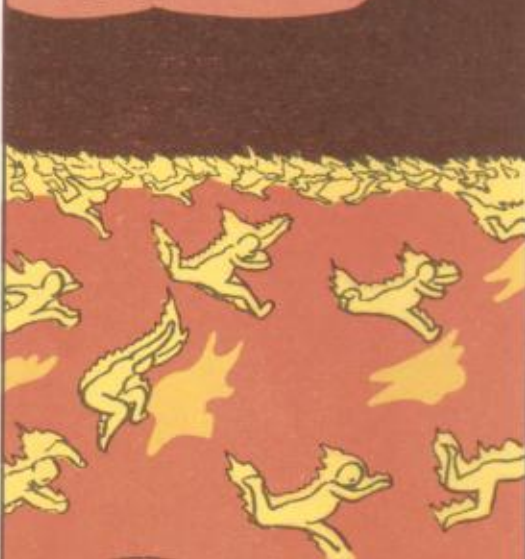
ငရဲပြည်မှ မီးလျှံ
အရောင် ဖာမ် မြင်းသာ
ဖြစ်ကြောင်းပါ

အလို.... ဝိုက်သလိုလို ဖြစ်လာပါလား

ငရဲမီးလျှံ အရှိန်
ကြောင့်ပါ။ သို့သော်
ဝေဇယန္တာ နတ်ရထား
အတွင်းမှာ - ပျံ့ပြောင်း လို
မပျံ့နိုင်ပါ။ ရွှေမိတ်
တော်ချစ်
ခံတော်မူပါ

အရှင်မင်းကြီးရှုတော်မူလော့-- ဤကားမီးကျိုး
ငရဲပင်ဖြစ်ကြောင်းပါ။

--- အလှူပြောင်ပြောင်တောက်နေသော
သံမြေပြင်အပေါ်တွင် လျှောက်ပြေးနေကြသည်။

တစ်ကိုယ်လုံးမီးထတောက်၍မချိမဆန့်
ခံစားနေရသောငရဲကောင်များကို ---

--- ငရဲသားများက လိုက်ရိုက်သတ်နေကြခြင်းဖြစ်ကြောင်းပါ။

အလို... ဇြော့က်ခန်း လိလိပါလား။
လူ့ဘဝ တုန်းက ဘိတွေ့ ဖျားမြဲလှင်
လိလို့ဖျားပါလိမ့်။

--- လူ့ဘဝကမကောင်းမှုများ
ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့်ယခုအခါ
ဤငရဲတွင်ခံစားနေကြရခြင်းဖြစ်ကြောင်းပါ။

အဆင်မင်းကြီး ဤ ဝရဲကားလူဖြစ်စဉ်အခါက
 မသူရက်မတန်းရက် နှမြောဝန်တိုလျက်သူများ
 သူခြင်းများကိုလည်းပိတ်ပင်ပြီးအလွှာမဲ့များကို
 မဆေးမဲ့မြင်မြင်လုပ်သူများခံစားနေရသော
 ဆူဆာဝေခဲဖြစ်ကြောင်းပါ။

အိမ်.....
 ကြောက်ရွယ်လိမ့်
 ကိလျာ တကား!

အဆင်မင်းကြီး ဤ ဝရဲကားအကျင့်သီလရှိသော
 ရသေ့ရဟန်းစတဲ့ သူတော်စင်များကိုထိရေ
 နှိုက်နှက်ချုပ်ချယ်စေကာသေတို့သည်
 မှတ်မှတ်ဆုနေသောကြားနီ
 ရေအိုးထဲသို့ပစ်ချခံနေရသော
 ကြေးနီအိုးဝရ
 မြစ်ကြောင်းပါ။

အိမ်.....
 ကျွတ်ကျွတ်

ထိုအခိုက် မဟာဝေဒနနတ်သားသည် နတ်ရထား တစ်စီးဖြင့် လိုက်လာပြီး -

မဟာလိနတ်သားသည် နေမိမင်းကြီးအားလှမ်း၍ လျှောက်ထားလိုက်လေသည်။

နေမိဇာတ်တော်ကြီး

မင်းသားများကို ပြင်၍ပေးပိုင်နေစဉ် -

ဘုရင် မင်းကြီး

တုန်လှုပ်တော်မူပါနှင့်၊
သထုံကြီး၊ ရွာထား၍ စံနေတော်
မူပါ၊ သူ့ နတ်ယလမ်း၊ သွယ်အို
မူကြောင်း၊ တော့မည်ဖြစ်ရာ ...
ဇွတ်တရက် အေးဖြူပေး ...
မုတ် စံ ကျန်ကြီး ... ပျိုတက်ဖြင့်၊
များ၊ ဖြစ်တော်မူကြောင်း၊ ကြိုတင်
အတိပေး ရကြောင်းပါ ...

ထိုသို့ဆို၍ မာတလိနတ်သားသည် နတ်ရထားကို ပထဝီမြေကြီးထဲမှ လေဟာပြင်ကောင်းကင်သို့ တစ်ရှိန်တိုး ဦးတည်လိုက်သည်။

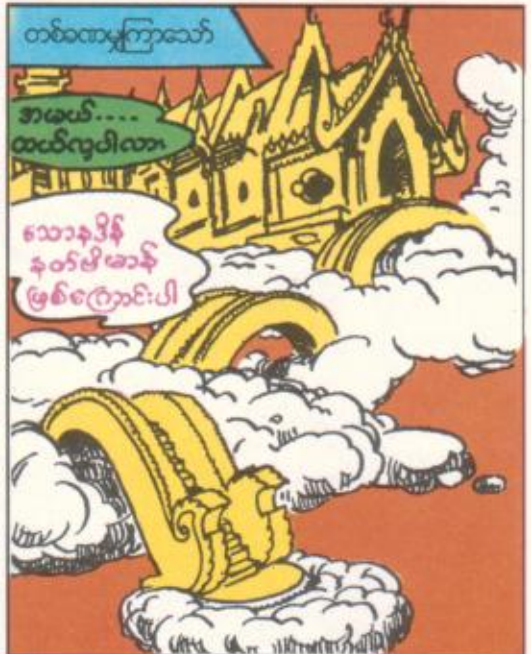
အလို ... လိုးလိုးလက်လက်
ငြိုငြိုဖြူဖြူ နှစ်နှစ်
အရောင်တွေ တောက်ပ
လှ ရွှေကလေး - အိုနတ်သား

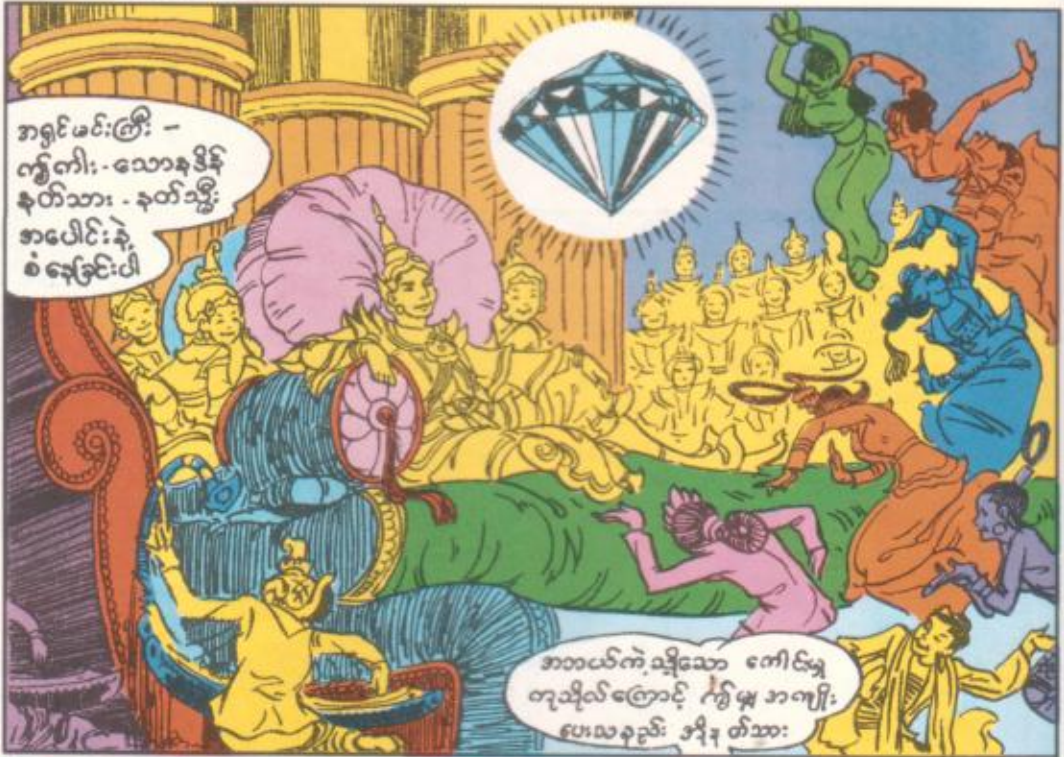
မှန်ပါ ...
နတ်အိုစံရာ
ဘုံ မိမိအန် နန်းဖြူအန်
များ၊ မှု ဝင်းဝင်း လက်တံ
ရွှေရောင်၊ ဖွေရောင်၊
ကျောက်ရောင်များ
ကစားဖြင့်၊
ဖြစ်ကြောင်းပါ

တစ်ဝကျွန်းကြွသော်

အမယ် ...
ထင်လှပါလား

သောနဒိန်
နတ်မိမိအန်
ဖြစ်ကြောင်းပါ

ဟိန်း... ချော့ချိတ်၊
 ချော့ချိတ် - ရေကန်
 နှစ်ထပ်သား ခင်း၍
 ချော့ချိတ် သော
 ချော့ချိတ် နှစ်ထပ်သား
 ချော့ချိတ် ချော့ချိတ်
 ချော့ချိတ် ချော့ချိတ်
 ချော့ချိတ် ချော့ချိတ်

ထိုအခိုက် မဟာဝေဒနနတ်သား ပြန်ရောက်လာ
 ပြီး မာတလိနတ်သားအား သတိပေးပြန်သော
 ကြောင့် -

အို... မာတလိ... သိကြား
 မင်းကြီး နှင့် တကွ
 နတ် ပရိသတ်များသည်
 နေမီ မင်းကြီး အား တွေ့ရန်
 အလွန်
 စိတ်ဝင်စား
 ရကြပြီ

ကောင်းလှ
 ပါပြီ
 အို နတ်
 သား

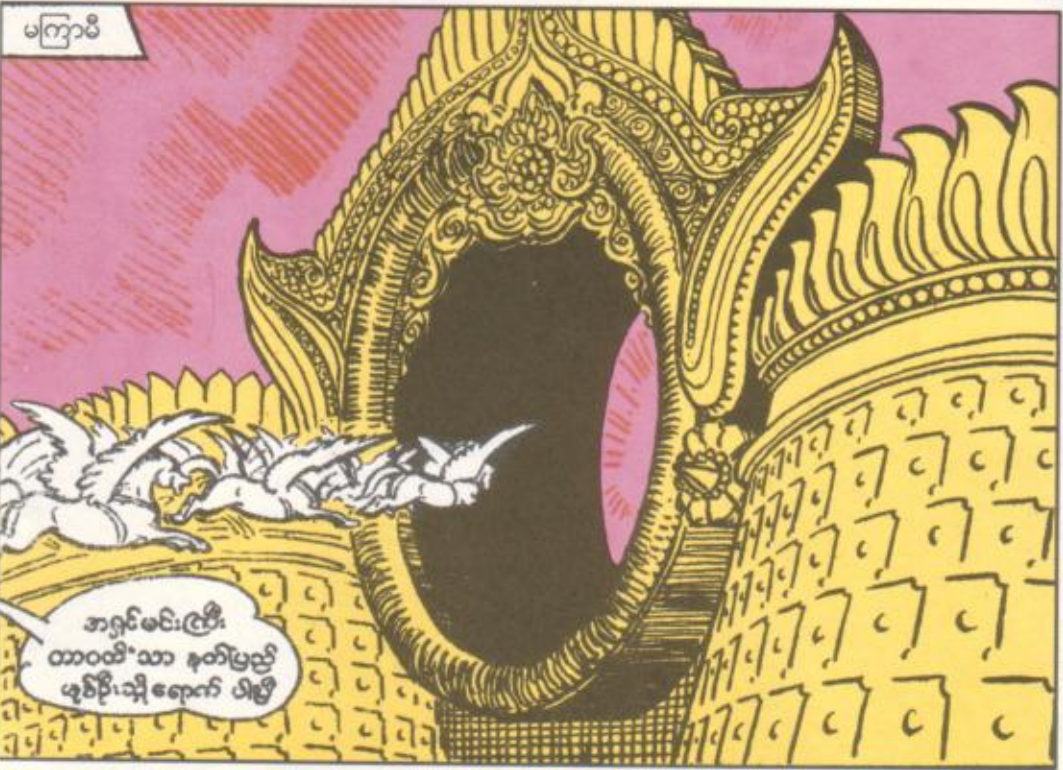

ဘဂ္ဂင် မင်းကြီး
 အခြားနတ် ဖိစာန်များကို
 နှုတ်တော်မူလော့

ထို့နောက် မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် ဝန်းရံနေသော သီတာဂုဏ်တန်း တောင်စဉ်ဂုဏ်ထပ်ဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းလိုက်ရင်း...

မကြာမီ

နေမိဇာတ်တော်ကြီး

မုဆိုးပုဆိုးသည်နှင့် သိကြားမင်းကြီးက ဆီးကြို၏။

ထိုနေ့မှစ၍ လူသားတို့၏ရက် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် တရားဓမ္မဟောတော်မူလေသည်။

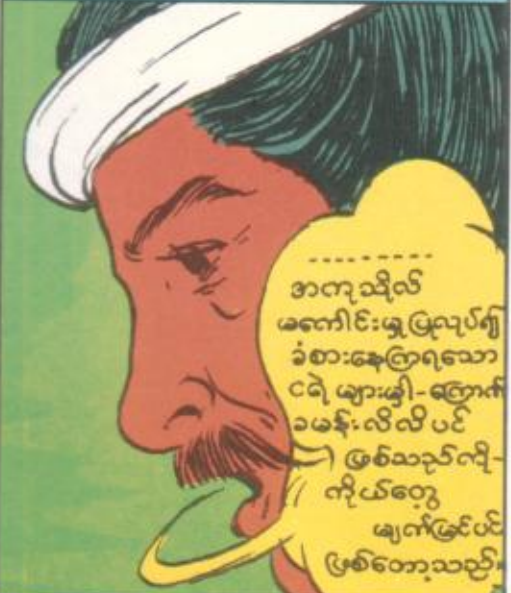

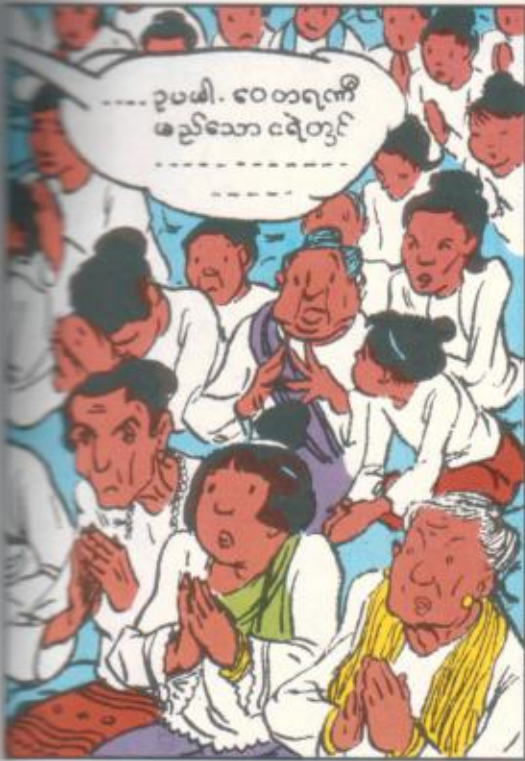

ခုနစ်ရက်ပြည်၍ လူ့ပြည်သို့ပြန်လာပြီး
နောက်နေ့များတွင် မင်းကြီးသည် -

တိုင်းသူပြည်သားများအား ကိုယ်တော်တိုင်
အတွေ့အကြုံများကိုပြန်လည်၍ ဟောပြောတော်
မူသည်။

----- ဥပမာ၊ ဝေတရုဏီ
မည်သော ခေတ်တွင်

----- စကား၊ မှု ကုသိုလ် ပြုလုပ်၍
နောင် တမလွန်ဘဝမှာ စံစားရသော
စဉ်းစိန်များ ကြီး - ထူးကဲဆန်းဖြား
ကြီးကျယ်ခမ်းနား ၍
ဘုံမစမ်း လောကံဘောင်ပင်
များဖြား လှပေသလွင်။
သော နန္ဒိန်နတ်သား
ဆိုလျှင် -----

ထိုသို့ဆိုဆုံးမကာ အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ခဲ့ရာမှတစ် နေ့
သောအခါတွင် ဆတ္တာသည်က ဆံကေသာများကို
မင်းပေးနေစဉ်...

မင်း၊ မြှူ ဥသျှောင်တော်
ထက်၌ - ဖွေးဖွေးလက်
နှောသာ ငွေကေသာ
တပင် ရှင်သန်နေ
ကြောင်း ဟိ
ဖျား

ရွှေဖါကနာဖြင့် ချွတ်၍
လက်ပေါ်သို့
အဖြန့်တင်လော့.....

အလို..... သေမင်းက ငါ၏ ဥသျှောင်ထက်၌
အောင်လံဖြူ လီစိုက်ပေပြီတကား။
သက်တမ်းရှည်လှတဲ့ ကျွဲခေတ် သမယမှာ
လှူဘဝ ရောက်နေ တော့ဟာ ----
အိုဖြင်းတရား၊ နားဖြင်းတရား၊ သေဖြင်းတရား၊
တို့လို မေ့မေ့ လျှော့လျှော့ သက်လွတ်
နေတတ်ကြတာကို သတိပေးဖြင်းပင်
ဖြစ်ပေမည်..... အိမ်း... ကေဂါး... ကဖြို
.....

နောက်တစ်နေ့ညီလာခံတွင်...

ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်

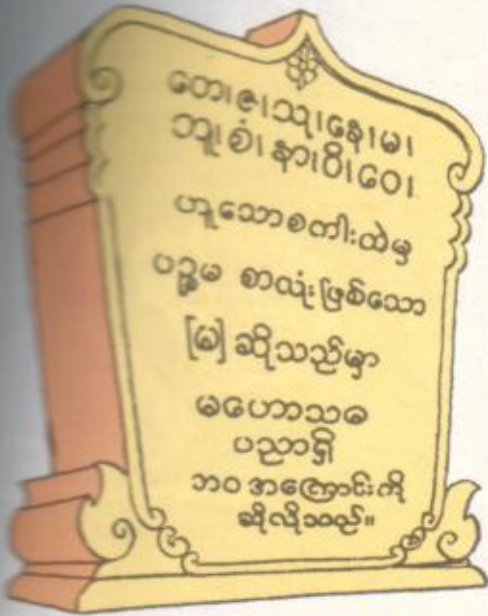
သားတော်ကို မင်းမြှောက်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ငယ်စဉ်တောင်ကျော အကလေးဘဝ ကတည်းက အမှုတော် ထမ်းရွက်ခဲ့သော ဆတ္တာသည် ကြီးအားလည်း ဆုတော် ငွေ နှင့် မြို့စားရာထူးကို အပ်နှင်းပြီးလျှင် -

လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဝတ်လျက် ရဟန်းပြုကာ ဘဝဆုံးသည့်တိုင်အောင် တရားအားထုတ်၍ နေလေတော့သတည်း။

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

ဝိဒေဟရာဇ်တုရင်ကြီးသည် တစ်နေ့သောအခါ အိပ်မက်ဆန်းမြင်မက်သဖြင့်...

ဆိန်၊ ဒေဝိန်၊ ကာမိန်၊ ပဂုတ်ဟူသော ညောဗို အမတ်ကြီးလေးဦးအား ပြောပြ၍ အတိတ်နိမိတ်ဖတ်စေသည်။

နောက်ခုနစ် နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ...

တနေ့သောအခါတွင် အထောက်တော်
မင်းလုပ်က ဘုရင်ကြီးထံသို့သတင်းဆန်း
ကပ်၍ သံတော်ဦးလာတင်လေသည်။

..... ယမန်နေ့က- အရှေ့တန်းရွာကြီး တွင်
နွားနှင့် တယောင် နွား ကျောင်း နေ့စဉ်- ဝိုက်
မျှ ဝှက်ဆီရိုက်- နွား ကို လူတယောက်လာ ခိုး
သွား ပါ သည်တရား.....

----- လှုပ်ရှားသံများကြောင့်ချက်ချင်းဆို
သလို နွားရှင်လန့်နိုးလာပြီး -----

ဟေ့လူ - နေ့ဆုံး -
ကျုပ်နွားကို ဘာလို့
လာဆွဲ သွားရတာလဲ

ကျုပ်နွား ကျုပ်ဆွဲ
တာခင်ဗျာ အလုပ်လား။
အမယ် - လူကို
စွယ်စွယ်နဲ့
တကထမုတ်

အမယ် - ဒါမျိုး
ဘာရမလဲ။
ဒါကျုပ်နွား၊
ထားနဲ့

သတ္တိရှိ ရင်
လိုက်နဲ့...
မီး ပွင့်သွားမယ်

.... ကိုသို့ အခြေအတင် ပြောနေကြစဉ် --
ထိုရွာကြီး၌ ရေကန်တစ်ဆောင်း - ဖြားအား
များ ကို ဆောက် တက် သူ ဟု နှံ့မည်ကြီးနေ
သောသူငယ် နှင့် အပေါင်း ပါ တို့ သည် - ကမ်း
ရမ်း ထိုအနား ရောက်လာ ကြပါသည်တရား။

ဟဲ့ သူ ဆို
ဟဲ့ သူ ဆို

နင်သာ
လူလိမ်
ငမိုက်သား။

ဘကြီးကို - ဦး လေးတို့
ဘာဖြစ်ကြ လို့လဲ။
ကျနော်တို့ ကျုပ်
ပါရစေ

ဟင် - မဟော် လေးတို့ပါလား။
ဘကြီး နွား ခိုး သွား လျှီ ကွာ -
လုပ်ကြပါ ဆုံး။

အမယ် - သူက
ကလိ နှစ် ဥာကန်နဲ့ ငါ့နွား
ကို အစကမ်း အပိုင်စီး
ချင်လို့ - သက်သက်
အကွက် ဆင်က ပါ
ကွာ

... အထက်လေးက - စကားပြောဆိုပုံ
... နားထောင်ခြင်းကို ပိုမိုတား ဖိပြီး
... နားထောင်ခြင်း - ကျင့်သုံးမေးပါသည်ဘုရား

... ဟုတ်လား။
... နားထောင်ခြင်းကို ပိုမိုတား
... နားထောင်ခြင်း - ကျင့်သုံး
... နားထောင်ခြင်း - ကျင့်သုံး
... နားထောင်ခြင်း - ကျင့်သုံး
... နားထောင်ခြင်း - ကျင့်သုံး

ဟာ... ဟို--
ဟို-----
ယာရ နဲ့ နှစ်
ဖတ် အဖေကျေး
တာကိုး ကွ -
- ဟဲဟဲ

.... ထိုအခါ အပောက်လေးက တဖက်သို့
လျှပ်နှံ မော်ဒန်ပါသည်ဘုရား.....

တဖြိုး နားကို
နဲ့ တိုင်း - ဘာကျေး
တယ်လို့ ဆိုချင်
ပါသလဲ

လူကလေး ရယ်---
ဆင်းရဲသား ဆိုတော့
ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့
ပဲမှော်လေးဘဲ ကျေး
ကျေး ချေပါတယ်ကွယ်

... တဖန် အပောက်လေးသည် သူ့ သူငယ်ချင်း
နားနှင့် စီစဉ်မှုများ ပြုလုပ်ပါသည်ဘုရား

မင်းတို့က - ဟိုမျှစ်မျှား ပင်က - အခွက်တွေ
ချပြီး များများ ထောင်းထားဌ။

မင်းတို့က -
ရေခပ်ထား။
ဝါးကျိုတောက်
သုံးလေးခု - လုပ်
ထား။

မင်းတို့က -
ရွာထဲက - လူဖြိုး
လေးငါးယောက်
သွား ပင့်နဲ့။ ဆက်
သေထား လိုလို့
ပါ ဆိုပြီး။ မြား
ဖြိုးရန် အဖြစ် နိုင်အောင် လဲ
ခ ဟဲ့ ချီ ချီ ထား နော်

မင်းတို့က -
ဒီလူဖြိုး နှစ်
ယောက် ထွက်မဖြိုး
နိုင်အောင် စောင့်နေ။
သူတို့ အမျှင်းမျှင်း ထပ်
ဖြိုးရန် အဖြစ် နိုင်အောင် လဲ
ခ ဟဲ့ ချီ ချီ ထား နော်

.... နားကို မျှစ်မျှစ်ရွက်ထောင်း နှင့် ရေ
ရောဖျော်ပြီး တိုက်ကျေး - ရာ - မြား မြား
မီး - နားသည် ဝမ်းသွားပါတော့သည်ဘုရား

ထိုအချိန်တွင်ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သောသက်
သေခံလူကြီးများအားနားစားခြင်းကိုစစ်သေးပေးပါရန်
မဟော်လေးကတောင်းပန်ပါတော့သည်ဘုရား

ဟာ ပဲမှော်ဖတ် တွေနဲ့
ပါလား

ယါရဖတ်-ဒွမ်းဖတ်
များကော - တွေ
ပါသေးလါး
ခင်ဗျာ

အဲဒါတွေတော့ - တခုမှ
မတွေ့ဘူး ငါတို့
ပဲမှော်ဖတ် တွေ
ကြီး ဘဲ တွေတယ်

မဟော်သည်နားသူခိုးဖက်လှည့်၍ခပ်ပြတ်ပြတ်
မေးပါတော့သည်ဘုရား -

ဦးလေးကြီး-နွားမိုး
တယ်ဟုတ်လား
မှန်မှန်ပြော

ဟုတ် - ဟုတ်ပါတယ်
ကြမ်းကြုတ်ကြမ်း
ပါတယ်။ နွားရှင်
နဲ့ မောင်ရင်ထိုကို
ဝန်ချတောင်းပန်
ပါတယ်။ နောက်
နောင်ကနီ - ဘယ်
တော့မှ - မသိ
တော့ပါဘူးလို့
ကတိပြုပါရစေ

ငါတို့စီရင်ပုံလေး
ကတော့ - တယ်
ယဉ်ပါကွာ...

ဂါက်ဖွယ်
သူခိုးကြီး
ပျားကြီး
ဒီနွားမှာမနေနဲ့
ဂါက်ဖွယ်

အာရို.... တယ် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း
ပါလား.... ဒီ မဟော် ဆိုတဲ့သူငယ်လေးရဲ့
မိဘ မျိုးရိုး မှုအစ သူ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်
ကို ငါ့ကိုယ်တော်ဖြတ်ကား သုံး ရက်အတွင်း
အာစီရင်ခံစေ... မောင်မင်း

ညီလာခံတွင် မင်းကြီးက ထိုမဟော်ဆိုသူက
ကလေး၏အကြောင်းကို ပြောပြကာ

...အဲဒီသူငယ်ဟာ -
ငါ့ကိုယ်တော်ရဲ့
အိပ်မက်တော်အရ
- ထွန်းထောက်လာ
မည့် - မဟာပညာရှိ
ကြီး များ-ဖြစ်နေ
ရာ သလား - မင်း
ကြီးများ

ကံ့မျှလောက်သော
ကိစ္စကိုဖြေရှင်းနိုင်
ရုံလောက်နှင့် ပညာရှိ
ဟု မခေါ်ထိုက်
သေးပါဘုရား

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

တစ်နေ့သာအမိ ဆင်းရဲသူမတစ်ယောက်သည်
အလှူအတန်း၌ ရေကန်ထဲသို့ ရေဆင်းချိုး၏။

ရေချိုးနေမှိုက် မိန်းမငယ်တစ်ယောက် ရောက်
လာပြီး ကမ်းပါးရှိအဝတ်ပုံကိုတွေ့၍ -

ဟင် . အလေး
ပါလိမ့်

ချည်ရောင်စုံဖြင့် ထိုးထားသောလည်ဆွဲကိုမြင်လျှင်
ထိုချည်စိတ်ပေါ်လာသောကြောင့် -

လှလျိုက် ဝာဟယ်-
ငါ့လိုချင် လျိုက်ထား

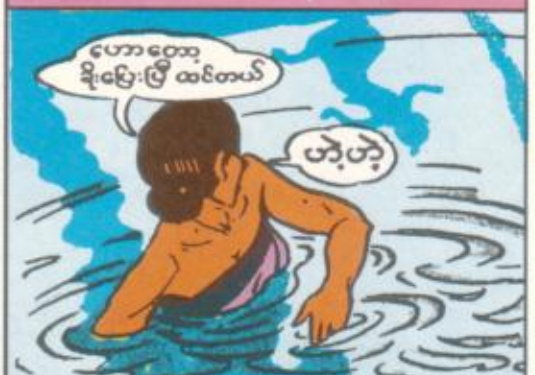
အဖရေ...
လည်ဆွဲလေး
ခကာကြည့်မယ်
နော်၊ ကျမလဲ
လည်ဆွဲ ထိုး
ချင်လို့ပါ။

ကြည့်လေ-ကြည့်ပါ

မိန်းမငယ်သည် လည်ပင်းတွင် ဆွဲလိုက်ပြီး
ရေထဲသို့ကြည့်ကာ ပီတိအလွန်ဖြစ်လျက် -

အလင်၌ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

ဟောတော့
ဒိုးငြေးဖြို ထင်တယ်

ဟဲ့ဟဲ့

ပြေးလိုက်သွားပြီးနောက် ဆင်းရဲသူမနှင့် မိန်းမငယ်တို့ စကားများကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် အနီးရှိလူများက ဖျောင်းဖျော့ပြောကြ၍ မဟော်လေးထံသော်သွားကြ၏။

ဤသို့မဟော်လေးက ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအတူတစ်ချိန်ကလည်းမိန်းမနှစ်ယောက်သည်လုံး ပြဿနာပေါ်ပြန်ရာ -

မဟော်လေးထံ ရောက်သွားကြ၍ ချည်လုံး အတွင်းတွင် ခံရစ်ထားသော အဆဲကိုပေး ကာ ပြည်ကြည့်ပြီး -

သင်္ခါကာသည်း ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် အလုပ်လုပ်ပြီး
သိသည့် ဝိဘာရပ်ထံပြန်လာကြစဉ် -

အဆိပ်ထန်းရယ်
- ကျုပ်လဲ- ရေ
- ဇြောက်တာ
- သဲ၊ စရိုး၊ သွား
- ပေါ်ချင်း၊ ထွေ
- ရင်- ကိုင်းဝင်
- ဇြာသေး
- တာပေါ့.....

ထိုအခိုက် ကိုကျော့ရှည်ဆိုသူရောက်လာရာ

မိတ်တွေလဲ- စရိုး သည်ဘဲထင်တယ်
ဟုတ်ပါတယ်
ဒီချောင်း
ရေ-
တော်တော်
နက်
လား
ဗျ

အော် - ရေဇြောက်ကြတာ ကျီး.....

ဟုတ်ကဲ့ - ဖဲဖဲ

ရေကတော့
အတော်နက်တယ်။ ရေစီးလဲ
သန်တယ်။ မိကျောင်းလဲ
ပေါတယ်

ကျုပ်
ကတော့
သွားနေကျဗျ

မိကျောင်းလဲယဉ်နေပါဇာ.....

ဒီလိုဆိုရင်- အားကျီးပါရစေလားဗျာ.....
ကျွန်တော်တို့ကို ဟိုဘက်ကမ်း၊ ဇိုပေးပါလား။
တောင်းသလောက်ပေးပါ။ မယ်ပထမကျန်တော့
စရိုးသယ်ကို ဇိုပေးပါ။ နောက်
တစ်ခါတော့ ကျွန်
တော်ကို ဇိုပေး
ပါ..... နော်.

ကျုပ်က- ကြေးစား အလုပ်သမားတော့
မဟုတ်ဖူး။ ခင်ဗျားတို့တို့သမား ကျို
နိဗ္ဗာန်ကျူးတို့ အနေနဲ့ ကျုပ်ဦးမယ်လေ.....

ခဲ- ကိုယ့်ကွဲစု
သွားမယ်

ရေနက်သည်ဟု ထင်စေရန် ဉာဏ်နိဉာဏ်နက်သုံး၍ ခေါ်သွားပြီး
ရေလယ်ရောက်လျှင် ချစ်စကား ကြိုက်စကားပြောလေတော့သည်။

ကတော့ နော်
ကိုစီးရော

အော့ပါ
ဗျ

အမယ်လော
ဇြောက်တယ်
ရှင့်

ရေရိုမိတာက
ဒါက သာထား
အား မနာ
နဲ့.

ဘုရား- ဘုရား၊
ကျွန်မကို
မိတ်ထား
ပါရှင်

ဝါဟာ
မေရီ အသက်
သစ်ခဲဘဲ

တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သွားသော်လည်းကျောပိုး
လျက်ဆက်လက်ပြေးသွားရာ -

သို့သော် ထိုသူကား ပြေးမြဲပြေးနေသဖြင့်

ဆတ်ဆတ်ခါ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး -

ဟုဆို၍ ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်ရာ

ဦးခေါင်းဖြင့် မြေကြီးကို ဆောင့်မိမှ ရေတိမ်ကြောင်း
ရိပ်မိလေတော့သည်။

နောက်ဆုံး၌ အခြားသူများခေါ်သွား၍
မဟော်လေးထံ ရောက်ကြလေသည်။

မဟော်လေးသည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် စစ်ဆေးပြီးနောက်
ကိုကျောရည်အား -

မေးပြီးဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ခဲ့လေသည်။

ထိုလည်ဆွဲ၊ ချည်လုံး၊ မယားခိုးပြဿနာများကို
မဟော်လေးဖြေရှင်းပုံနှင့် မဟော်လေးမှာ အရှေ့
ကုန်းရွာမှသူဌေးသား မဟောသမြေစိကြောင်းကို
မင်းချင်းတို့က လျှောက်တင်လေသော် -

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

တစ်နေ့သော် ဘုရင်ကြီးသည် စဉ်းစားမိ၏။

လက်သမားကြီးကို ဆင့်ခေါ်၍ အမိန့်တော်တစ်ခု ကိုတိုးတိုးချမှတ်တော်မူလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ အရှေ့ကုန်းရွာတွင်...

ရွာသားတို့သည် မဟော်လေးအား ပြောပြလေ လျှင်မဟော်လေးက တုတ်အလယ်တည့်တည့် တွင် ကြိုးချည်၍ ရေအင်တုံဝယ် အသာချပြီး...

ဉာဏ်စမ်းပြုသနာကို ဖြေရှင်းပေး၏။

ဘုရင်ကြီးသည် လွန်စွာ အားရတော်မူ၏။

ဦးခေါင်းတွင် ဘိဗိုသော --- ခြေထောက်တွင် ချိုပေါက်သော --- တစ်နေ့တစ်နေ့အချိန်မှန် မြည်တွန်တက်သော နွားလားဥသား

တစ်ကောင် ကို ရှာကြံ၍ အပြန်ဆက်သ ရမည်။ မဆက်သနိုင်က - ထောင်ဒဏ် -----

အရှေ့ကုန်းရွာသို့ ထိုပြဿနာရောက်လာသော် မဟော်လေး၏ အကြံပေးချက်အရ ကြက်ဖတစ်ကောင်ကို မင်းကြီးအား ဆက်၏။

ဒီလို ဆက်သနိုင်တာ - အယ်သူ့-ဥဏ်လဲ - တင်စမ်း

မဟောသမဥဏ်ဖြစ်ကြောင်းပါသူရာ

အင်း... တကယ်တော်တဲ့ သူငယ်ပေဘဲ...

နောက်တစ်ဖန် မဟော်လေးကို ဉာဏ်ပေးရန် အကြံတစ်ခုပေါ်ပြန်လေသည်။

ဤနန်းစဉ် ပတ္တမြား ကြိုး - အင်္ဂေါက်နှစ်ခုရှိသော အပေါက်ပါ၏။ ကြိုးဟောင်း ဆွေးဖြတ်နေ၍ - မည်သူမျှ ကြိုးသစ် မတတ်နိုင်တာ - ဤအချေဖြိုး ကြိုးသစ် တတ်ပေးရန် အရှေ့ကုန်း ရွာသို့ ပျံ့ရလျှင် ကောင်းမည်...

နောက်တစ်နေ့တွင် အရှေ့ကုန်းရွာ၌ မဟော်လေး အလုပ်ရှုပ်နေတော့၏။

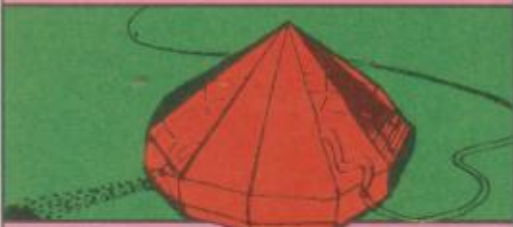

ပထမ - အပေါက်နှစ်ခုထိ ပျားရည်စက်ချမှ - ကြိုးဟောင်း - ပျားရည်ဝ မရည်။

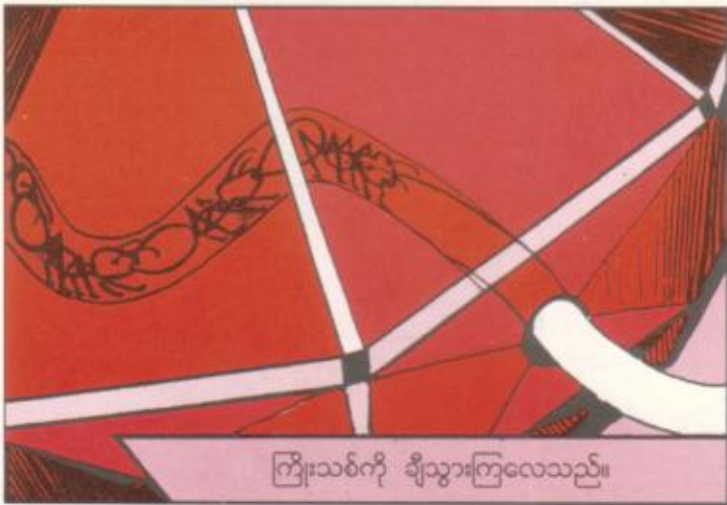
ဒုတိယ - ကြိုးသစ် ထိပ်များ

အပေါက်ကဲ့ရဲ့သလောက် သွင်း ထားရမည်။

ထို့နောက် ကြိုးသစ်မသွင်းသောဖက်ကို ပုရွက်ဆိပ်တွင်းဝနားသွားထားရာ

ပုရွက်ဆိပ်ကလေးများသည် အပေါက်မှ ပထမဝင်၍ ပျားရည်ဝနေသော ကြိုးဟောင်းကို ကိုက်ဖြတ်စားသောက်ပြီးနောက် -

ကြိုးသစ်ကို ချီသွားကြလေသည်။

ပတ္တမြားကြိုးသစ်တပ်ပြီး ပြန်ဆက်လိုက်လျှင် -

အားရတော်မူလိုက်ပါဘိ။ ဂေါ် မျချ ဒီသူငယ်ဟာ အရွယ်ရောက်လာစင် - မဟိုပညာကျော်ဖြစ်လာရမည် ထင်သင့်။

များမကြာမီ မဟော်လေး၏ သတ္တိနှင့် ဟာသကံစမ်းလေ့ရှိ ဘုရင်ကြီးသည် မင်္ဂလာရွာလား ဥဿဘကို ပဲအမြောက်အများ ကျွေးစေလျက် ဝိုက်ဟောင်းနေမှ နှင့်လူးစေပြီးလျှင် -

ကဲ - မီးနေသယ်နဲ့ တော့ - တော်တော်တျ သွားပြီး အရှေ့ကုန်းရွာကို သွားယို။ (ဝါကိုယ်တော်၏ မင်္ဂလာ ရွာလား ဥဿစ သည် ဇည်းအရင့်အမာ ဤနေပြီဖြစ်၍ သားကျ ဒေဘင်လုပ်ပြီး - နွားပေါက်ကလေး နှင့် တကွ လာဆက်သ စေ...) လျှီ အမိန့်တော်ပြန်လေ။

အရှေ့ကုန်းရွာသို့ အမိန့်တော်ချမှတ်သော် -

ဒုက္ခပါသဲ၊ ဒို့ရွာကိုသဲ - ဘာရို မြေခိုင်း နေလဲမသိဘူး။ မဟော်လေး ဥဿကို စိတ်ငင်စား တော်မူ လို့ မိတ်မာ ပေါ့။
ရဟာက - မဖြစ်နိုင် တာဇီး -
ဥဿစမ်း ကောင်းတယ် ဘာဖြစ် မစေး ငါး ဘူး ကွာ

မဟော်သည် ပြောရုံဆိုရုံနှင့် သတ္တိကောင်းသော ရွာသားတစ်ယောက်ကို ရွေး၍ သင်ပေး၏ -

XXXXXXXXXXXXXX
XXXXXX
XXXXXX
XXXXXX
ဆေး
ဆေး
ရပါတယ်
ဆေး
စိတ်ချ
ဆေး

ရက်တရက် မခြေသေးပဲ ထားသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် ခုနစ်ရက်ပြောက်သောနေ့၌ အမျှော်ကြီးပျော်လင့်နေစဉ် -

ဟဲ - ဟဲ - ဘာဖြစ်တာလဲ ဒါ။
ရင်ပတ် စည်တီး ငိုကြွေး ချက်မနဲ့ ဟဲ
မေးလို့လဲ မရဘူး
နန်းတော် တွင်းကို ဒါတင်း မြှေးဝမ်း သွား ဂေါ့
တစ်ယောက်တည်း တွန့်ယစ်စိတယ်
ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဘာမယ် - ဘယ်ပင် မီးလျှောက် နဲ့ ယို ဂား
မိတာ မိတ်မာ
ငွေတော် ကို လာခွင့် ပေးလိုက်မ ကိစ္စ မရှိဘူး

ထိုအခါ
မောင်မင်း ဘာဖြစ်လာ တာလဲ
ကယ်တော် ယူပါဘုရား - ကယ်တော် ယူပါ။ ဧဗျေးတော်မျိုး ကျွန်တော် မျိုး၏ ဒေဝင်္ဂဇာ မှာ - ရှတ်ရှတ် - ကိုယ်ဝန် အရင့်အမာ ဤမြို့ - ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ရှိပါပြီ ဘုရား ရှတ်ရှတ် - မီး မဖွား နှိုင့် ဘဲ - ဝေဒနာဇာဇာ ခံစား နေရပါ သော ကြောင့် - ရှတ်ရှတ် မွေးဖွား ပေး တော် ယူပါ ဘုရား - ရှတ်ရှတ် - ရှတ်ရှတ် - ရှတ်ရှတ်

သယ်... တောင်တိုး တောင်တက်
ယောကျ်ား ဆိုတာ သားမွေး ရှိမှ မရှိဘဲဟဲ့ ငေါက်သားရဲ့... မောင်မင်း ရှူး များ နေရာသလား... (ဟ)

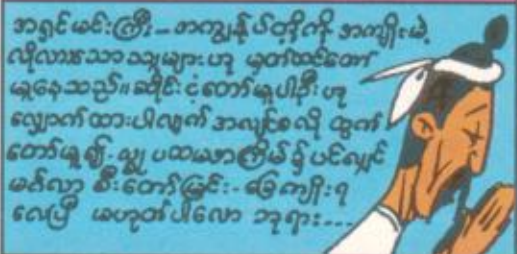

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

မဟော်တို့နေသော အရှေ့ကုန်းရွာသို့သွားစဉ် တုရင်ကြီး၏စီးတော်မြင်းသည် မြေပပ်ကြားအက်ထိ ကွဲကွဲခြေကိုးသွားသဖြင့် ပြန်လည်လှည့်ခဲ့ကြရလေသည်။

သိန်းအမတ်ကြီးက သတင်းကြားရသော် အခစားဝင်၍ အပြစ်တင်လေသည်။

တုရင်ကြီးလည်းအနည်းငယ်ရှက်သွား၏။

တစ်နေ့တွင် မဟောသမ - ဆိုတဲ့သူငယ်ကေ့ကို ဆင့်ပေါ်လိုက် မရည်ဆိုဖြူ အပ်သနည်း - သိန်းအမတ်ကြီး...

အရှင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်ဆိုလော့။ (မပေါသမ - သင့်ထံ ဝါလာခဲ့ရာ - စီးတော်ဖြင့် ခြေကျိုးရသည် အတွက်... အသေထိရုံဖြင့် ကိုဖြစ်စေ... သေဗွထိရုံဖြင့် ကိုဖြစ်စေ - ပိုဆက်ရမည်..... အမိန့်တော်.....)။ ။ သူပညာရှိလျှင် အမိပါယ် ဂေါက် နိုင်ပါလိမ့်မည် ဘုရား..... ။

နောက်တစ်နေ့တွင် စာချွန်တော်ပို့လိုက်ရာ -

ဟာ - ဘုရင့်အမိန့်တော်ကျလာဖြင့်ပြီးခါတိုင်းရှိ - မဟော်လေးကို သဲ သွား ပြေးခေါ်ကြပါအုံးဟာ ဖြင့်တွေ့စေပေရမယ်ဆိုပါလိ။

ဟင် - အသေထိရုံဖြင့်တဲ။ မဟုတ်ရင် - သေဗွ ထိရုံဖြင့်တဲ။

တယ်လို့ ဖြင့် ဖျား ပါလိမ့်။

အဘတို့ ငယ်ငယ်က - ဆရာတော်ကြီး ဖျား အမိန့်ရှိ ဘူး တာကတော့..... အသေထိရုံဖြင့် ဆိုတာ... တယ်ဖို အဖြေဖြင့် တယ်ဆိုတဲ့ လေတိုက် သလို့တဲ့ - တဲ။ ချန်လိုက်ရင် မီးပေါ်ရောက်သွားပြီး တိမ်ညွန့် တိမ်တိုက် ဖျားကိုသာ စားသတဲ။ ဒီဖြင့် မျိုးဟာ သေဗွ ထိရုံဖြင့် နဲ့ ဖြင့် နဲ့ ဝယ်ပြီး တသက်မှာ တကောင်လောက် သာ ပေါက်ဖွားသတဲ.....

ဖြိုင်ပေါ် ပြိုင်ပေါ်တင်းတင်းစား ခွါသံ ခွါသံ သောင်းလူးဇေဇေ။ ဖြင့် အမတ - အသေထိရုံ ထိနည်း မဟီတလွှားမှာ - ဖြင့် ဖျား..... ထိပ်ခေါင်..... တင် လို နနိထွင် မှာဖွဲ့ ဆို ဇွဲသတဲ ဝဲ။

မကြာမီ မဟောသခ ရောက်လာ၍ စာရွှေပြောင်တော်ကို သေချာစွာဖတ်ပြီးလျှင် -

အလင်္ကာ၊ ပါ...
ဘုရင်ကြီးက - တွေ့ချင်
လိုခေါ်တာကို -
တင်စား ရေးလိုက်
တဲ့ အမိန့်ပါ။

ကျွန်တော်ဖြစ်ဖြစ် - ပေးပေးဖြစ်ဖြစ် - နန်း
တော်ကို လာခဲ့ကြရမှီ-ဆိုလိုတာပါ။

ဟင် - တော်ပါသေးရဲ့။ ငါတို့ကဟော ချား
မလည်လို့ - လာနဲ့ သွားတာကို ဟယ်...။
နှစ်ယောက်လုံး သွားကြပါ။ ဘုရင်က
ခေါ်တော်မူတာ - နဲ့ဟာမှ မဟုတ်ဘဲ။
ဝမ်းသာ ဘုန်းကောင်း
တယ်။ ကိုရှာကလဲ
ရက်မယ့်ပါတယ်ဟယ်။

ဒါပေမယ့် - စာက - ပဟာသာ၊ ပါလို့
အစီအစဉ် ကောင်း၊ ကောင်း၊ လုပ်
ပြီးမှ သွားလို့ဖြစ်မယ်။

တို့သည် မခင်နှင့် တီးတိုးပြောဆို တိုင်ပင်ပြီး အစီအစဉ်များပြုလုပ်လေသည်။

နောက်နေတွင်သူဌေးကြီးက နောက်လိုက်များနှင့် တကွ ရွှေနန်းတော်သို့ သွားနှင့်၏။

မှန်လှပါတဲ့ရာ။ အငွေ့ကျန်း ရှားမှ
မဟောသခ၏မခင် - လိမ့်ဝေမှန်
သူ့ဇနီး ခြေတော်ရင်းသို့
လက်ဆောင်များဖြင့်
ဆိုက်ရောက်
စောင့်ပါ
သူရား။

ဘိုးမီး - ကေါင်ပေဠ -
သင့်တော်သောနေရာမှ
စားလော

မကြာမီမဟောသခနှင့် အဖွဲ့သားတို့လိုက်လာ ကြရာမြို့အဝင်ကျယ်ဝယ်နား၌ မြည်းတစ်ကောင်ကို တွေ့လေရာ...

ဤမြည်းကို - ဒိုင်းဖမ်းချိ -
များဖြင့်လိပ်ဖြိုး - ယူ
ခဲ့ကြလေ။

ဝိတ်ချပါ
အလို မဟော်

မြည်းကိုဖမ်းပြီး ဖျာနှင့်လိပ်၍ ရွှေနန်းတော်သို့ ဝင်ကြလေသည်။

နန်းတွင်းသို့ မဟောသတို့ရောက်လာကြပြီး

ထိုအခါ ကြိုတင်စီစဉ်ခဲ့သည့်အတိုင်း မဟော်က
ထိုင်နေသောဖခင်အား လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
ဖခင်က ကုန်းထရင်း -

မဟောသကေ ဖခင်နေရာဝင်ထိုင်လျှင် ပညာရှိ
အမတ်လေးဦးက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍
လှောင်ရယ်ကြလေသည်။

ဘုရင်ကြီးလည်း ရွှေမျက်နှာ ညှိသွားသဖြင့်
မဟောသကေ မအံ့သြပဲ ချစ်တင်းတင်းပင်
လျှောက်တင်လေသည်။

ထိုအခါ မဟော်လေးက အဖွဲ့သားများအား
လှမ်း၍ ဖျာလိပ်ကို ဖြေစေသည်။

ထိုအခိုက်မဟော်လေးက ဆက်၍လျှောက်တင်၏။

ဤသို့လျှောက်ထားသည်ကို တုရင်ကြီးသည် များစွာနှစ်သက်တော်မူ၏။ မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကလည်း ချီးကျူးကြလေသည်။

မြို့စားမင်းသူဌေးကြီးသည် ပြန်ခါနီး၌

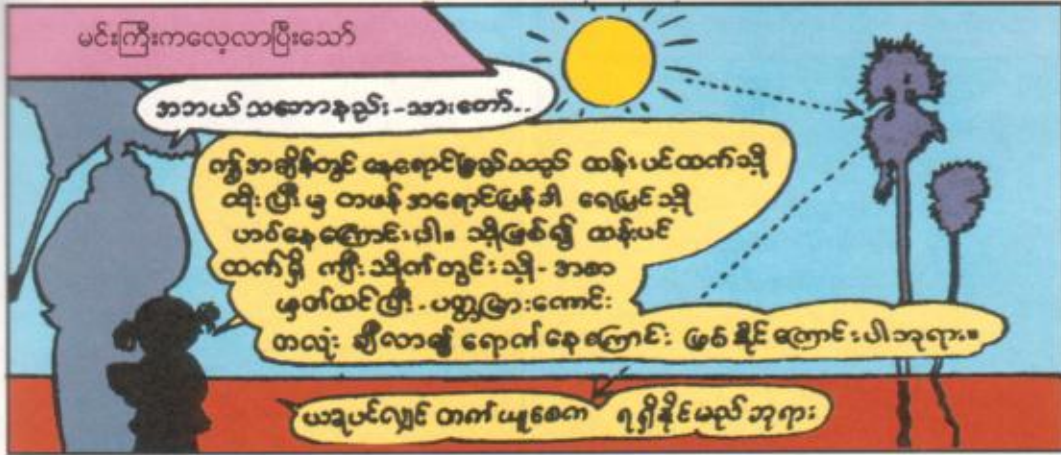
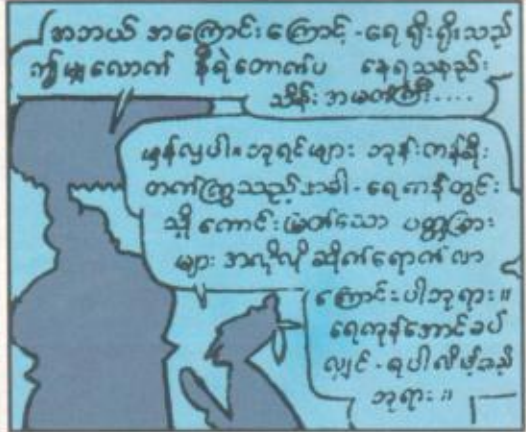

ထိုနေ့မှစ၍ ဖဟောသဓ၏ အလိုကျသင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အိမ်တစ်ဆောင် ချီးမြှင့်သဖြင့် အဖွဲ့သားများနှင့် အပြင်မှ ခစားနေထိုင်လေသည်။

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

ဆစ်နေသည့် မြို့တော်အနီးရှိ ရေကန်ကြီးသည် ဆေးကုသမှုရရှိရန်အတွက် မင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်၍ တော်တော်တိုင်ကြွလာပြီး -

မင်းကြီး၏အမိန့်အရ ထန်းပင်ထက်သို့တက်ယူ
စေရာ ပတ္တမြားကောင်းတစ်လုံးကိုရသဖြင့် -

သားတော်မဟော်အား သို့ကျူးစဉ် အရပ်သူ
အရပ်သားများက သိန်းအမတ်ကို ရှုတ်ချကြ
ကုန်၏။

အမတ်ကြီး၏အမိန့်အရ
ရေတွေကန်ဒီကောင်
ရုရှင်-တစ်လောက်
ကောင်း...
ပတ္တမြားလေး
များ
တူတူ
သားတော်-တော်ပါပေဟော်
-ကောင်းလိုက်တဲ့ ပတ္တမြား-
အရည်ကို လည်ပြီး-ဖြည့်
နေတာဘဲ။
အမယ်လေး
မကော်လေး
ကယ်ပေလို့
တစ္ဆေလုံး-ရေ
ခွိုင်ခွိုင်
မလို့

ဟစ်ခါသော် အုရင်ကြီးသည် တောကစား၍
ပြန်လာစဉ် သစ်ပင်ထက်၌ မိန်းမတစ်ယောက်ကို
မြင်လေသော်

အလို-.....
ကောင်းမြင်
ငါးဖြာနဲ့ဖြည့်ရုံတဲ အူပါတကား...
ဟဲ့ - မင်းချိုင်း-
မေးစမ်းဟဲ့။

သစ်ပင်ပေါ်-ဘာထက်
လုပ်နေတာလဲ ဗျ။
ကျမ ယောက်ျားက
သူ့နောက်မလိုက်နိုင်ဘောင်
သစ်ပင်အောက်က-အူး-တွေ
ကိ ထား ခဲ့လို့-ဒုက္ခ
ရောက်နေပါတယ်
ရှင်- ရှုတ်ရှုတ်-
ကယ်တော်မူပါရှင်
-ရှုတ်ရှုတ်-

မင်းချင်းများက ဆူးခက်များဘေးမပယ်ရှားပြီး
သစ်ပင်ခေတက်သို့ ကူညီပျပေးပြီးသော်

သင့် ဖြစ်ပျက်ကုန်စင် -တင်လော့
မှန်လှပါဘုရား - ဝေင်ဒိသာ
ပါပေဟော့ကြီးက - ပေးစား၍ယောက်ျား
ဘိမ်သို့လိုက်လျာပါသည်။ သို့သော်
သူက - အနားမကပ်-စကားမပြော
ဘဲ လာခဲ့ကြရာ... ကျိရေသဖန်းပင်
ရောက်သော် သူ့က သဖန်းသီး
တက်ချီးစားပါသည်။ စားလို၍
အသီး-စောင်သောအခါ...
အလို-လိုလို-
အသံလေးက
ပျင့်လေးသားပါ
လှပျောက်လား။

... (ကိုယ်တိုင်တက်ချီးစားပါလိ) ဟုဆို၍
ဆာလှသဖြင့် တက်ချီးစဉ်- ဘောက်မှ-အူးခက်
များ ကိုထား ရှု ထွက်ဖြေ
သွား-ကြောင်း- ပါဘုရား
ရှုတ်-ရှုတ်
အိမ်- ကျွတ်ကျွတ်-
ကရုဏာ သက်တော် များ
သည် မပုလဲ လိုက်ခဲ့
လော့...
မှန်ပါ - ဘုရား

ဤသို့ဆို၍ ဆူးခက်တော်သို့ပင် သွားပြီး နှစ်သက်
လှသဖြင့် ပိပုရားကြီးပျောက်လေသော်။

မိဖုရားကြီးသည် မိဖုရားကြီးနှင့်အတူညွှန်တော်သို့
ချွန်ဆွဲ ဖြိုအထွက်နားရောက်သော် -

မိဖုရားကြီးသည် ကုဏ္ဍိမသည်နိုင်ဘဲ ပြုံးမိလေ
သည်ကို ဘုရင်ကြီးစိတ်ညီ၍ -

ခင်
အဘယ်ကြောင့်
ရယ်ရသနည်း

သန့်ပင်ထက်ဝယ် ဘုရားနှစ်ဖက်ကို
ထားကာအောက်မှ
ချူးခက်ကိထားခဲ့
၍ထွက်ဖြေးသော်
သူ့-လမ်းဖြင့်နေ
သည်ကိုတွေ့၍-

ဘုရားနှစ်ဖက်ကိုသို့-ဘုန်းကျက်သရေရှိသူကို
ကျ်ယောကျားစုံ-မဆောင်နိုင်ရှာ...ဟုတွေး
မိ၍-ရယ်မိ
ကြောင်းပါ
ဘုရား
ပါ-မယုံနိုင်သော်-လိမ်လည်၍
လျှောက်ထားဖြင့်သာဖြစ်သည်။
အခြားယောကျားတယောက်ကို
ဖြင့်၍ ရယ်ဖြင့်သာ-မဟုတ်လော

ဟုဆို၍ သံလျက်ကိုလှမ်းဆွဲမည်ပြုရာ -

ဆိုင်တော်မူပါ
ဘုရား.....
လျှောက်တင်ထား
ချွန်များ-ဟုတ်
လောက်သည်...
မဟုတ်လောက်
သည်ကို...
ပညာရှိ
သူခမိန်
များကို
မေးတော်
မူပါဦး
ဘုရား

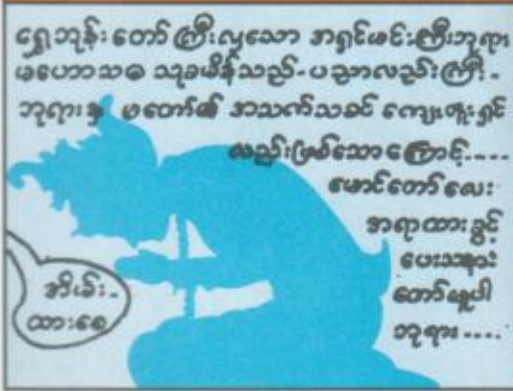

ထို့ကြောင့် သားတော် မဟောသကို ခေါ်ယူ
ပေးပြန်တော်မူ၏။
...ကျ်မိန်းမဖြတ်ကို-ယောကျားကစွန့်ပစ်သွား
သည်ဟုဆိုသော
စကားကို-သားတော်
ယုံကြည်ပါသည်။
ဘုန်းမဲသောသူ
သည်-ဘုန်းရှိသော
သူနှင့်အတူ
ဆက်ဆံ၍-မနေ
နိုင်ကြောင်းပါ-
ခမိန်တော်
ဘုရား

မင်းကြီးသည် ထိုစကားကိုကြားသောအခါ အမျက်တော်ပြေသွားပြီး

ထိုအခါမှပိပုရားကြီးသည် အားတက်လာကာ ဘုရင်ကြီးထံ လျှောက်ထား၏။

ထိုအချိန်မှစ၍စားကောင်းသောကံဖွယ်များကို အချိန်မရွေးအစစ်အသေးအမေးအမြန်းမရှိ ပေးပို့ပိုင်ခွင့်ရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ရွှေနန်းတော်တွင် အတိုင်ပင်ခံသားတော် အဖြစ်နေရင်းမှအသက်၁၆-နှစ်ပြည့်လတ်သော အခါ-

မိပုရားကြီးနှင့် ဘုရင်ကြီးတို့ တိုင်ပင်ကြ၏။

ထိုကြောင့် မဟောသသည် မထင်မရှားအပ်ချုပ် သမားဆောင်ကာ ဖူးစားပက်ရှာရန် ထွက်လာခဲ့ လေသည်။

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

မဟောသသေသည် ခန်းလောင်းရွာရန် ထွက်လာရာ
ဘင်္ဂလားသော့ထပ်တွင် ရောမောလုပ်သော မိန်းမငယ်
တစ်ဦးကိုမြင်၍ နှစ်သက်မိလေ၏။

ရောတာ လူတာ တော့
နိဗ္ဗာန်ရာ မဂ္ဂိတျား -
သူ့ယုံ လာယုံ
ဘလဲ ယဉ်ကျေး
ဘယ် ဉာဏ်ပညာ
ရှိရင်တော့
အိမ်နီး မေဇာဗျီး
အားစွဲရွာ့ဘဲ.....

အပျိုလား - အိမ်ထောင်
ရှိလား သိရအောင်
ရုံစမ်း အခု မှာဘဲ

အမှတ်တမဲ့ ဖြင့်
လက်သီးဆုပ်ပြရာ

မိန်းမပျိုကလည်း
လက်ဝါးထောင်ပြ၏။

အလို... ငါဖေးချင်တာ သူ့နားလည်နေ
ပါလား ။ လက်ဆုပ် လက်ကိုင် အိမ်ထောင်
ရှိလား ဆိုတာကို - လက်
ဝါးဖြန့်ဖြ
ယုံထောက်
တော့ -
အိမ်
ထောင်
မရှိ -
အပျိုပါ
ပေါ့
ဉာဏ်ပညာ
ကြီး ပျံ့ရတယ်
အနီးကပ်
လေ့လာ
အခု မှာဘဲ

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လူတစ်ယောက်ကမြင်သော် -

ဟာ - ဟိုသူငယ်က - လက်သီးဖြဲတယ် -
ဟို ခဲလေးမက - လက်ဝါးဖြန့်ဖြဲတယ် -
ရန်ဖြစ်ကြတာများလား - - -
ဟောဗျ -
ဟို သူငယ်က
အနားကပ်သွား
ပြီ - ဒုက္ခပါဘဲ

အနားရောက်လျှင် မဟောသကေမေး၍

ခွဲမလေး နာမည်
ဘယ်လိုခေါ်သလဲ -
- ဟင် -
အတိတ် - ပစ္စုပ္ပန် -
အနာဂတ် - ကာလသုံးပါး
၌ - မရှိနိုင်သည့်သဘော
တရရှိပါသည် ။ ထိုသဘောမှာ
ကျမ အမည်ပင်
ဖြစ်ပါတယ် ။

သိလိုသော မေးခွန်းများမေးပြီး ကျေနပ်လောက်လျှင် မိန်းမပျို၏ နေအိမ်ကို မေး၍ -

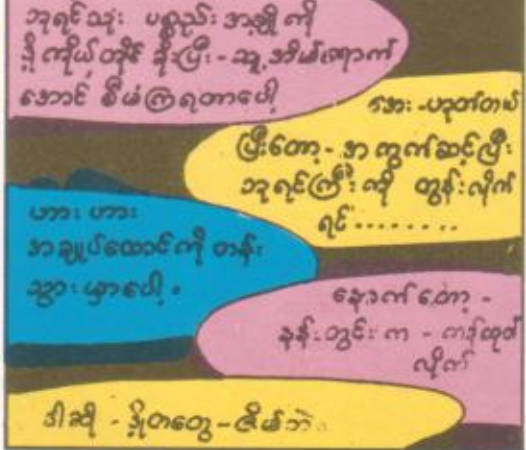
ရွှေမြို့တော်သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ဘုရင်ကြီးကလည်း မက်လာပွဲ ကျင်းပပေးလေသည်။

မိခင်ထံသို့ သွားရောက်ပြီး တောင်းဆိုလေ၏။

တစ်နေ့တွင် အမတ်ကြီးလေး ယောက်တို့သည် -

အိုဗျာ - ခန်းတော်က -

ရက်များမကြာဘဲ မဟောသေ မရှိခိုက်-

ရက်တက်အိုး တော်ရှို့-
ရက်တက် အိုး-
ဝယ်ကြ
အိုးမလား

အင်ဟင်...
ဒီရွေးသယ်ဟာ
တဖြားသွားမရောင်းဘဲ-
ဒီအိမ် တထိုက်တွင်မပါ
ရစ်စဲဖြီး - အော်
ရောင်းနေတယ်။
အကြောင်းထူး
ရှိလိမ့်မယ်၊
ရုံစမ်းအုံး
မှသဲ။

အမရာသည် သင်္ကာမကင်းဖြစ်သောကြောင့် -

ပိပိအနားရို ရံရွှေတော်အား -

ဟေ့ မယ်ခွ - အိမ်ဘေး (ခွပင်
ထဲ ခဏသွားနေစမ်း။
ငါဆော်ခိုင်း မှဖြန်ဝင်ခဲ့

မှန်ပါ
မယုရား

ရက်တက်အိုးသယ်
လာပါအုံး

ထိုဈေးသည်မ သွားခေါ်နေခိုက် အိုးထဲသို့
နိုက်ကြည့်ရာ ရွှေထံကျင်တစ်ခုကိုတွေ့၍ -

ဟောတော် - အခုရင်
သုံး - ပတ္တမြားဆံကျင်
ငှက်ထဲ ထားပါလား။
လက်ရာမပျက် ဖြန်
ထဲထားပြီး - မသိ
ဟန်အောင် ရှိ
ဝယ်လို့က်
မှသဲ...

လာပါဖြီး မယုရား -
ရက်တက်အိုး က
ကောင်းလွန်းလို့

အေးဟေ့ - အခု
ရက်တက်အိုး က
ကောင်းလှသဲ။ ဘယ်
လောက်နဲ့ရောင်းမှာ

မယုရား - ဇာညိုသာ
ပေးပါလေ...

အေး - အိုးချထားပြီး - အိမ်အေး
ခြင်းထဲက - မယ်ခွ သွားခေါ်ခဲ့ပါလိ။
မယုရား ခိုင်း ချင်လို့

မယ်ခွကို ခေါ်လာပြီးသောအခါ -

သူ့လား-
မယုရား

အေး အေး
ညီး ရက်တက်အိုး က
အတော်ကောင်း တာလဲ။
ရှေးရှေး - ငွေယူသွား

မယ်ခွ -
ဒီရက်တက်အိုး တို
ကောင်းကောင်း ဝယ်
ယူသွားပြီး - အိမ်
ခန်းဝ မှာထားစေ

ဒါနဲ့ ညဉ့်က
ဘယ်အိမ်ကလဲ

သိန်း အမတ်ကြီး အိမ်က
ပါ
ဘယ်သူ သိန်းလဲ
ဘယ်လို ခေါ်စာပဲ သလဲ

ဈေးသည်မက ငိုးသားစွာဖြေ၍ ပြန်သွားသောအခါ
အကျိုးအကြောင်းနှင့်တကွ ရက်စွဲပါမှတ်သားပြီး
ရက်တက်အိုးကို လုံခြုံစွာ သိမ်းထားလိုက်သည်။

သိန်း အမတ်ကြီး အိမ်က
လွန်မ လာရောင်းတဲ့
ရက်တက်အိုးနဲ့
မှတ်ချက်တွေ
နဲ့မှာ သိမ်း
ထားမှဖြစ်
မယ်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဒေဝိနိအမတ်ကြီး၏ ခိုင်းစေချက်အရ လာရောင်းသော စပါးစည်းထဲမှ ဘုရင့်မြေနှင်းကို လည်းကောင်း-

တစ်ဖန် ကာမိနိအမတ်ကြီး၏ စေခိုင်းချက်အရ လာရောင်းသော ဟင်းသီးဟင်းရွက် ခြင်္သေ့မှ ကမ္မလာကိုလည်းကောင်း -

ထို့နောက် ပုဂံတံအမတ်ကြီး၏စေခိုင်းချက်အရ လာရောင်းသော ပန်းတောင်းထဲမှ ရွှေပန်းကို ကိုလည်းကောင်း -

နေ့ရက်စာရင်းနှင့်တကွ မှတ်သား၍ လုံခြုံစွာ သိမ်းထားလိုက်သည်။

မဟောသဒေဝိမ်သို့ ပစ္စည်းစုံရောက်လျှင် အမတ်များက မင်းကြီးအားမေးကြ၏။

အရှင်မင်းကြီး ပတ္တမြား ဆံကျင်ကို အဘယ်ကြောင့် မဆင်ဖြူနု ပါသနည်း ဘုရား

ဆံကျင်တော်နှင့် ဇာတ်သရေရှိလျှင် ဘုရား

ဆံကျင်တော် မတွေ့ရတာ ကြာပါပေါ့ ဘုရား

အိမ်၊ ဟုတ်ပေသားကဘဲ ... ဆံကျင်တော် ဆက်သစေဗျား

မင်းလုလင်သည် မကြာမီပြန်လာပြီး -

ဖွန်လှပါဘုရား . အဆောင်တော်တွင်း၌ ရှာဖွေကြည့်ရာ ပတ္တမြားဆံကျင် စွန့်ပန်းကျုံး ကမ္မလာ ရွှေမြေနှင်းများ မတွေ့တော့ကြောင်း ပါဘုရား . . .

သင်

အရှင်မင်းကြီး ဣပစ္စည်း လေးမျိုးလုံးသည် မဟောသဒေဝိမ်၌ရောက်နေကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်ဘုရား။

မဟောသဒေဝိမ်၌ ဣပစ္စည်းများကို တော်ဆင်သုံးစွဲနေကြောင်း ပါမင်းကြီး၏ ရန်သူ အဖွဲ့နှင့် မြစ်ကြောင်းပါဘုရား။

ဤသို့ကုန်းချော၍ လျှောက်တင်ထားလျှင် -

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

မဟောသမဇာတ် အား ငှင်း၏အထောက်အကူ ပျားက
အိမ်အမတ်များ ကုန်းချောကြောင်းကို သတင်းပေးသဖြင့်
သိရှိကြသည်ကာ

အိ... ဒီကိစ္စဟာ... အေး၊
နေလိုက်မဖြစ်ဘူး။
ယခု ချက်ခြင်း
အစားဝင်မှု
ဖြစ်မယ်

သို့သော် နောက်ကျသွားပေပြီ။

မည်သူ့မျှ အစားဝင်ခွင့်မရှိ - ဟု
အမိန့်တော်ချမှတ်
ထားကြောင်း
ပါဘုရား

များမကြာမီ ဖမ်းစေမိန့် ချမှတ်တော့၏။

သူ့အမိန့်
မဟောသမဇာတ် အား
တွေ့ရာအရပ်၌
ဖမ်းစေ.....

ထိုအမိန့်ချမှတ်ကြောင်းကို အထောက်အကူ ပျားက
သတင်းပို့ပြန်ရာ -

ဖမ်းမိန့်
ထုတ်လိုက်ပါပြီ
ကို - အရှင်

ဟေ -
ဟုတ်လား

မဟောသမဇာတ်သည် ရုပ်ဖျက်၍ထွက်ပြေးပြီး ရွာငယ်
တစ်ရွာတွင် အလုပ်သမားအသွင်ဖြင့် မထင်မရှား
နေလိုက်လေသည်။

သိန်းအမတ်ကြီးတို့ကား ထိုအမိန့်ကြောင့်
ဝမ်းသာအားရဖြတ်ကြသည်။ သို့သော်
ထပ်ဆင့်အကြံအစည်လည်း ရှိကြသေး၏။

ဟီး .. အမိန့်တော်ထုတ်လိုက်ပြီဆိုတော့
ငါတို့ အဖွဲ့အားလုံးလေဖို့
ဒါပေမယ့် ဟို သုံးယောက်ကို
အသိပေးလိုက်မလို့
သေးဘူး.....
ကိစ္စတစ်ခု
ရှိသေး
တာကိုး

ထိုနောက် - အမတ်ကြီး
အယောက်ကြီးတယောက်
သောက်လာကြရာ...
အမတ်သည် ကျွန်ုပ်
အမတ် - ပရိယာယ်သုံး ချို့
ဆွေးနွေး ခန်းဘောက်ကို
ကျွမ်း နက်ကြီးထဲသို့
ကော်ခလောင်နှိပ်၍
ချလျက်လေသည်။

တစ်ညလုံး ကျင်းထဲ၌ထားပြီး နံနက်မိုးသောက်မှ
လှေကားချပေးကာ တက်စေ၍-

ကဲ - အဘတို့
ဒီလှေကား၊ မှ
အပေါ်ကို တက်
နိုင်ကြပါပြီ

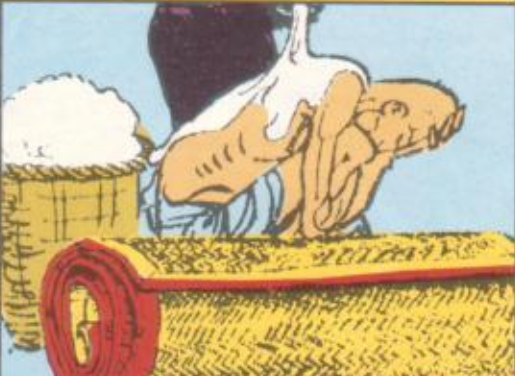

အပေါ်သို့ရောက်လျှင် ကျေးကျွန်များက အမတ်တို့
များကို ကတုံးရိပ်ပေးလျက် -

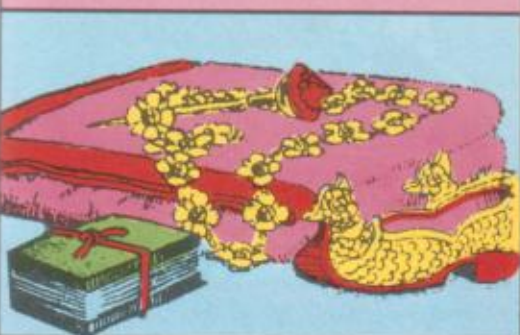
ငြိမ်ငြိမ်နေ... လျှပ်ရင်
မီးဖြူသွားမယ်

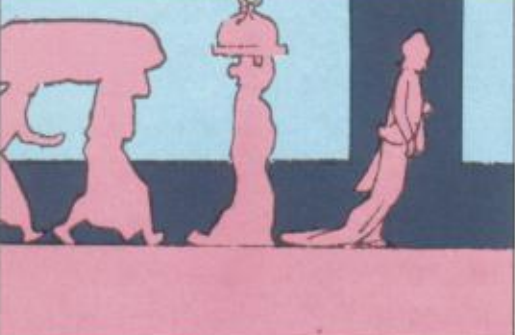
ကော်ရည်သုတ်၊ လဲမို့များကပ်ပြီး တစ်ယောက်စီကို
ဖျာဖြင့်လိပ်လေသည်။

ထို့နောက် သူတို့ရောင်းချင်းထား၍ ဝယ်ယူထားသော
ပတ္တမြားဆံကျင်၊ ရွှေပန်းကုံး၊ ကမ္မလာ၊ ရွှေခြေနင်းတို့ကို
မှတ်သားထားသော စာနှင့်တကွ -

ဖျာလိပ်များကို တပည့်များအားသယ်ဆောင်
စေလျက်ရွှေနန်းတော်သို့ အမရာကိုယ်တိုင်
သွားလေသည်။

မင်းကြီး၏ ရှေ့မှောက်သို့ရောက်သောအခါ

အရှင်မေတ္တိ၊ လက်ဆောင်ထူးများကို လက်
ခံတော်မူပါ။ ဒေဝိနိ၊ အမတ် စေခိုင်း၊ ချက် အမူ
ထိုနေ့ထိုရက်က - ထို အမည်ရှိသော ကျွန်မ
လာရောင်း၊ ချစ်သာ စပါးစဉ်နှင့် ငှက်ထဲ လိုက်
သော - အရှင် ရှေ့ထဲနင်း၊ သိန်း - ကိယိန်း - ပရတ် -
အမတ် ထိုထံမှ - ရက်တက် ဒါး - ဟင်းရွက်တောင်း
ပန်းခြင်း တို့တွင်
ငှက်ထဲ ပေးလိုက်
သော - ပတ္တမြား ဆံကျင်
- ကမ္မလာ ခိုင်
ရှေ့ပန်းကုံး တို့
ဖြစ်ကြောင်း ပါသရား

ထိုသို့ ပျောက်ဆုံးနေသော ပစ္စည်းများကို ဆက်သဖြင့် -

ထိုအမြင် ဟုတ်မှန်ကြောင်း အသိသက်သေ
အဖြစ် ကြံဖော်လိမ့်မည်ဟု က - ရှုစိတ်
တော် ဒို့ဟကင်း စေပါလိမ့်မည် ဆုရာ

အလို ဟုတ်ကလား -
ဖျာလိပ်တွေ ဖြစ်စမ်းဟဲ့

ဖျာလိပ်များကို ဖွင့်လိုက်လျှင် မြင်ရသူအားလုံး
တဝါးဝါးပိုင်းရယ်ကြပြီး အဆုံး၌ -

အကျိုးအကြောင်းအလုံးစုံကိုရဲဝံ့စွာလျှောက်တင်လိုက်
လေသည်။

အမတ်ကြီးများမှာ ရှက်လှသဖြင့် ငုံ့လျှိုးပြီး
နီးရာအပေါက်မှ ထွက်ပြေးကြ၏။

ဘုရင်ကြီးမှာကား တွေနေတော့၏။

ဒါနိ - ဒီလောက် အသိပေါက်စက် အထိနက်
တဲ့ အမတ်မျိုးတွေ - သတ်ပစ်
ဖို့ ကောင်းတယ်.....
ဒါပေမယ့် - မဟောသစ
က - ထွက်ပြေးသွားတယ်ဆို
တော့... တကယ်လို့မှန်ကန်
ခြားနားရင် - တိုင်ပင်
စရာ မရှိသဖြင့် နေ
မှာကလဲ - တခက်

အပိုင်တစ်စုံတစ်ရာချရန်လည်းခက်နေ၏။

မဟောသမာဓိတီတော်ကြီး

ဗုဒ္ဓနှင့်တော်တွင် မဟောသမာဓိတီတရားသံ
မဟောရသည်မှာ ကြာလာသဖြင့်
တည့်သောအခါ
ဦးချက်စောင့်
နတ်သမီးက
ကွဲထင်မြဲဖြိုး...
မင်းကြီးအား
ပြုသောနာလေးချက်
တို့ဖြင့် ဘိရုန်
တောင်း ဦးလေ၏

လက်တို့ဖြင့် ရိုက်နှက် - ခြေတို့ဖြင့် ကန်
ကျောက်၏။ ထိုသို့ ပျက်ခက်သည်ကိုပင်
ချစ်နေရသည်။ သူ၏။ မည်သူနည်း။

နတ်က ဆဲရေး၏။ သို့ရာတွင် - သူ့မဟာ
မည်ကို စိုးရိမ်သည်။ သူ့ကိုပင် ချစ်နေရ
သည်။ ကျီသူ၏။ မည်သူနည်း။

မဟုတ်မယုန် စွပ် ရွံ ပြောဆို၏။ မခံ
ချင်အောင် မဟုတ်တန် - လျား၊ ပြော
တတ်၏။ ယင်းသို့ပြောသည်အတွက်
သူ့ကို ချစ်နေရသည်။ ကျီသူကား
မည်သူနည်း။

ထမင်း - အဖျော် ယမကာ အဝတ် တစား -
ဤငွေ - အိပ်ရာ နေရာစသည်တို့ကို ယူ
ဆောင် သွားသည်အတွက်ပင် - သူ့ကို ချစ်ရ
သည်။ သူ၏။ ဘယ်သူနည်း။

ကျီပြုသော နာလေးချက်တို့ကို ဖြေလော့....

ကျီပြုသောနာတို့ကို ကျွန်ုပ် မဖွေနိုင်။
သူခမိန် တို့ကို မဖွေဖြိုး ဖြေကြား
ပါမည်။ ။

ဘုရင်ကြီးက သုခမိန့်အမတ်များကို အခစားဝင်ရန် အမိန့်ချလေသည်။

ထိုသတင်းကို ပြန်လည်သံတော်ဦးတင်ရာ -

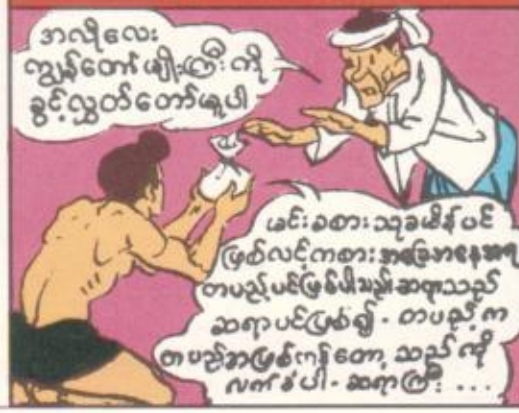
သုခမိန့်အမတ်လေးပါး အခစားရောက်လျှင် -

မဟောသခကို လူခွဲ၍အမှုတပြင်ပင်ရှာကြရာ တစ်နေ့တွင် အိုးရိတစ်ခု၌ တွေ့သဖြင့် -

ပြန်ခါနီးတွင် မဟောသခက အိုးရိရင်အား တွေ့ထောင်ထုပ်ဖြင့် ကန်တော့ရာ -

ထိုသို့ကန်တော့ပြီး မဟောသဓသည် ရထားပေါ် သို့တက်၍ လိုက်သွား၏။

ရွှေနန်းတော်တွင် သိန်းအမတ်ကြီးက မဟောသဓကို တွေ့လာပြီဖြစ်ကြောင်း တင်လျှောက်၏။

...မဟောသဓ ကို-တပည့်တဦးက ရွာတရွာတွင် အိုး ဇိုတချို့ တွေ့သောကြောင့် အမိန့်တော်အရ စေခေါ်ဆောင်ခဲ့ရာ-အုကမင်းပင် နှစ်ပေလျှောက်နေသည့်အတိုင်း ရထားပေါ်ပါလာကြောင်း ပါဘုရား

အိမ် - မဟောသဓသည်ငါ့မိလှန်သူ့မဟုတ်သဖြင့် အိမ်ဖြင့်-ရေချိုး-ဝက်လဲဖြီးမှအဲ အာစားဝါးနှင့် ခွင့်မြဲသည်...

ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင် မဟောသဓကို ပလ္လင်ထက်ဝယ်တင်၍ ထီးဖြူမိုးစေလျက် -

အိုး-သုစမိန် မဟောသဓ- ကျီမည်သော ပြဿနာများကား ဘာဘယ်နည်း

အရှင်မင်းကြီး - ပထမပြဿနာမှာ နိုက် ပုတ် ကန်လျှောက်လေ - ချစ်ရလေ - ဆိုသူ၏... နို့ နို့ ရွယ်ကလေးငယ် ဖြစ်သည်

အိမ် - ဟုတ်ပေသား ကား

ဒုတိယ ပြဿနာ၏ - အသက် - ၇ - နှစ် - ၈ - နှစ်ရွယ် ကလေး ကို ဆိုလိုသည်.....

တခုခု ခိုင်းလျှင် - မှဲ့ - ပေးမှ ဟုဆိုတတ်၏ မှဲ့ - ပေး ခိုင်းလျှင်-တခြား မှာ ကစားဖြီး ဖြန်လာ၏ ထိုကဲ့သို့ ဆင်ခြေကန် ခြင်း များလာလျှင်-မိခင် သည် - တူတံကိုင်၍ ဆဲရေး ဖြစ်မောင်းမိသည်၊ သို့သော်စိတ် ထဲကမပါ၊ အချိန်ကျ မျှသည့်မပေါ်လာ လျှင် မနေ့တတံအောင် ဖြစ်၏....

တတိယ ပြဿနာ၏ - ညား ခါစ - ဇနီး မောင်နှံဖြစ်သည်မိမိအပေါ်၌ တကယ့်အချစ် စစ်- အချစ်မှန်ရှိမရှိ စမ်းသပ် လိုက် တယောက်ကို တယောက် စိတ်ကျူးရ ရာ စွပ်စွဲရင်း နှင့်ပင် အလွန်တရာ ချစ်ကြသည် မပုဂ္ဂိုလ်ပါလော

စတုတ္ထ ပြဿနာ၏ - စာကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော အရူမ္မံ ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တို့ကို ဆိုလိုသည်။ အရူမ္မံလာလျှင် ဘိနုမြောက်၍ ဝမ်းသာစွာ လျှို့ဝှက်တန်းဖြဲ သနပ် မဟုတ်ပါလော.....

ထိုသို့ပြောဆိုနေစဉ် ထီးချက်စောင့်နတ်သမီးက ကိုယ်ထင်ပြု၍ ချီးကျူး၏။

သူ့စမိန်
မဟောသစ
တော်ပေဋ္ဌ-
တော်ပေဋ္ဌ-
သာဓု-သာဓု-
သာဓု-သာဓု-

ဘုရင်ကြီးသည် အားရတော်မူ၍ မဟောသအား စစ်သူကြီးရာထူး ခန့်အပ်တော်မူ၏။

ဤတွင် သုခမိန်တို့မနာလို၍ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် ထုတ်ကြပြန်၏။

ဘယ်လို ဖြစ်ကြမလဲ

ခပ်ဖြန်ဖြန်လေး လုပ်မှ-တော်ကကျ မယ်

အကွက် ရှာရမှာပေါ့

ဒီကောင်လေး တစ်ယောက် ပြုတ် သွားအောင်-
ကျောက်တွန်းရမယ်ဗျ

တစ်နေ့သ၌ စကားဆွေးနွေးစဉ် မဟောသဝ စကားထဲတွင် -

မိမိ၏လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကိစ္စမကြီးမီ ဘယ်သူ့ကိုမျှ မပြောအပ်ဘူး

ထိုည၌

ဒီနေ့-သူ့စကား တခု သတိထား မိကြရဲ့လား

အင်း-ဟုတ်ပ- (မိမိလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဘယ်သူ့မျှ မပြောအပ်) ဆိုတ၏။

ဒီကောင်လေး မကောက်မိက ဘုရင်ကြီးက (လျှို့ဝှက်ချက်ကို-ဘယ်သူ့မျှ မပြောအပ်) လိုဆိုရင် နဲ့နဲ့ မြေကျေအပ်တာ မဟုတ်ဘူး

အေး-ဟုတ်တယ်။ အကွက်ထဲတော့ ဝင်နေပြန်ပြီ။ ဒီကောင်လေးကလဲ သူ့ပြောမိတဲ့စကားကို ဘယ်တော့မှ မြန်မမြင်တတ် တာနဲ့ အတော်ဘဲ

မဟောသဝေတေတော်ကြီး

တစ်နေ့တွင် မဟောသဝေ မရောက်သေးမီ -

အရှင်မင်းကြီး - မဟောသဝေ
အရှင်မင်းကြီး၏
ရန်သူဖြစ်၏...

လာပြန်ပြီ
ဒီအမတ်တွေ။
မဟုတ်နိုင်တာ။

တနေ့လောက်
လျှို့ဝှက်လိမ္မာနှင့်
သတ်သတ်၍ ဇေးသော်
အလိုလိုပေါ်လဲပါမည်
တရား

ဒါပဲ
ဂေါင်းပြီ

တစ်ညနေတွင်

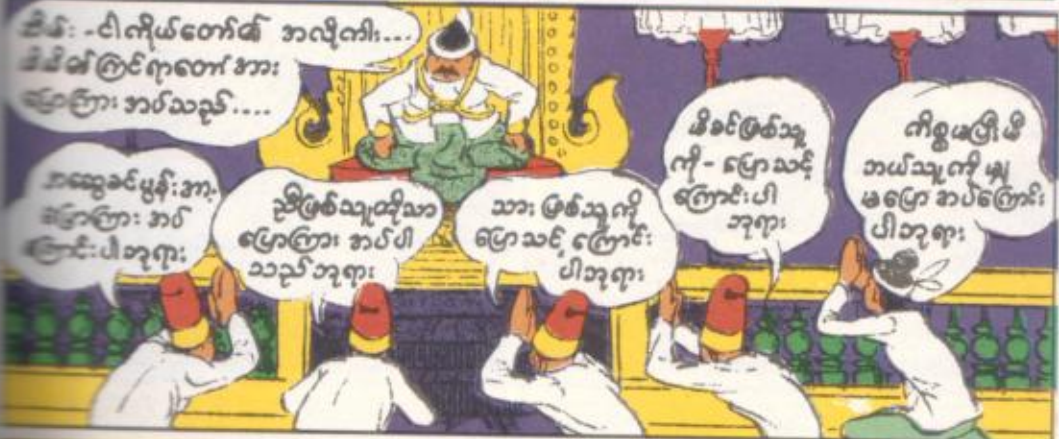

သူခမိန်တို့... မိမိ၏
လျှို့ဝှက်ချက်ကို
မခွင့်သွားဘူး ဖြောဖြော
အပ်သနည်း။

ဟိ... မင်းကြီးပါ
တို့အဖွဲ့ထဲပါ
ဘောင် လုပ်လိုက်
အုံးမယ်.....

အရှင်မင်းကြီး
ပထမ မိန့်ထောက်
ပြီးမှ - သုံးသော်
၍ဖြေရန်ခွင့်ပြု
တော်မူပါ
တရား

မိမိ - ငါ့ကိုယ်တော်၏ အလို၏...
မိမိ၏ ခြင်္ဂါတော် အား
ဖြောဖြော အပ်သနည်း.....

အဆွေခင်ပွန်းအား
ဖြောဖြော အပ်
ကြောင်းပါတရား

ညီဖြစ်သူတို့သာ
ဖြောဖြော အပ်ပါ
သည်တရား

သာ ဖြစ်သူကို
ဖြောသင့် ကြောင်း
ပါတရား

မိခင်ဖြစ်သူ
ကို - ဖြောသင့်
ကြောင်းပါ
တရား

ကိစ္စမကြီးမီ
ဘယ်သူ့ကိုမျှ
မဖြော အပ်ကြောင်း
ပါတရား

မဟောသဝေ ပြောဆိုလိုက်လျှင်မင်းကြီးနှင့်သိန်း
သော်ကြီးတို့သည် အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာဖြင့်မျက်စိချင်း
ကြည့်နေသည်ကို -

မဟောသဝေတွေလေသော်

အင်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိပျာဏ်၊ တွေ
အကွက် ဆင်ထားပြန်ပြီ
ထင်တယ်။ မင်းရေး မင်းရာ
ဆိုတာ တယ်ကြောက်စရာ
ဂေါင်းပါလား။ အင်း...
နေဝင်ချိန်လဲ ရောက်နေ
တော့ - အဖြန် ဒါပဲ
ပြန်မှတော်မူ
ဖော်.....

ဝိပျာဏ်တွေ
တကယ်များ
ကိုယ်တွေ့လျှင်
နေကြရော
သလား

နန်းအပြင်သို့ရောက်လျှင် မဟောသထေ့သည်
ငယ်သားများအား တစ်စုံတစ်ခုပြောပြီး -

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အမတ်ကြီးများစု၍စကားပြော
တတ်သော လောင်းအောက်သို့ ဝင်ပုန်း၏။

ကျွန်တော်တို့ သွားတော
မယ် အရှင်

ဘေးငါပြောထားတ
တွေမမေ့နဲ့

မကြာမီ အမတ်ကြီးများရောက်လာကာ လောင်းပေါ်
ထိုင်၍ တိုင်ပင်ကြပြန်သည်။

ဟိ၊ -
ဒီမှာ
တွေ့လါ၊
သံလျက်

ဟာ-တယ်ဟုတ်တာဘဲ-
ဟိဟိ

ဟိ- ဒီတစ်စကားအောင်
ပြော-ဟိဟိ

ကံပေတယ်တို့ကြံရင်
ဒီနိင်ရိုး လား -
ဟာဟာ

ဘုရင်ကြီးက-ယုံသွားပြီ။
နက်ဖြန်-နန်းတော်အဝင်မှာ
တံခါးကြားထဲက ထွက်ပြီး ပျံင်းလျက်တို့
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ

နေပါဘူး-နောင်ကြီး သိနဲ့နဲ့ အခုပြောနေကြတာ
လက်တွေ့လား-စာတွေလား

အမယ်- ကိုယ်တွေ့မှ
ကိုယ်တွေ့ အစစ်ပါပျ-

ဟိုဘာမယ်ကြီး မိနာမ

ကြီးကို အခုတွေ့သေး

နဲ့လား။ တယ်တွေ့မလဲ-

ကျွန်က-သေ့နဲ့ တိုက်တိုက်

ပေါင်းပြီး-သေ့ပစ္စည်းတွေ

ပျူထားလျက်တယ်။

နောက်တော့ သတ်ပစ်

လျက်တယ်။ ပါပေမယ်

ဟိဟိ

အမှုပေါ်မှာပျံ့ကို
ထုတ်မသွားရဘူး။
မိတ်ဆွေတယောက်
ကိုဘဲ အသိပေးခဲ့
တယ်။ ကနေ့အထိ
ဘယ်ပေါ်လို့လဲ-
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ

ဒေဝိန်းအပတ်ကလည်း ဤသို့ကြွား၏။

ကျယ်လဲ - ဘုရင်ကြီးရဲ့ နန်းစဉ်ပစ္စည်းတို့
သို့ပြီး မိခင်ထံအပ်ထားတယ်။
ဘုရင်ထံ အခစားဝင်မှ-ထုတ်
ပေးတယ်။ ဒီ ပစ္စည်း
တန်ဆိုးကြောင့် ဘုရင်
ထံက - ဆုလုပ် ခဏ
ခဏရနေတာပေါ့။ ကဲ -
ခုထက်ထိ ဘယ်ပေါ်လို့လဲ...
ဟဲဟဲ --- ဟဲဟဲ---

ကာမိန်းအပတ်ကလည်း ဤသို့ပြော၏။

ကျုပ်က တော့ လက္ခဏ်နေ့တိုင်း-ခွေးရွေးလို့
ဘော်နေရတဲ့ ရောဂါဆို ရှိတယ်။ သားတယောက်
ကိုသာ ဖြောင့်ထားတယ်။ အဲဒီနေ့ကျ လျှင်သားက
ကျုပ်ကို အခန်း လုံဘောင်ပိတ်ထားပြီး - သူ
ရားတွေ-ဘော်သံ မကြားအောင် - ဆူညံစွာ
ပွဲသဘင်စီရင်
တော့ တာဘဲ။
ခုထက်ထိ
ဘယ်ပေါက်အား
လို့လဲ.....
ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ

မဟုတ်အမတ်ကြီးကလည်း -

ကျွန်ပေါင်မှာ နှုတ်ကွက်တွေရှိသမျှ။
ကျွန်ညှိတယောက်သာ နေထိုင်၊ မိမိရေ
သေပေးနေတာ။ ဘုရင်ကြီးက - စိတ်လိုတဲ့
အဆီ ကျွန်ပေါင်ပေါ် ခေါင်းအုံး အိပ်ချင်
အိပ်တာ၊ နှုတ်ကွက် ဖုန်း
ဆီရင် သတ်ပစ်တာ
အလှူငြိ - ဟိဟိ
အိတ် - ဟိဟိ

သိဖြင့် မဟောသဓမ္မာ သတင်းအကုန်ရလေ၏။

ထိုည၌ ဘုရင်ကြီးသည် စက်တော်မဝေါ်နိုင်ဘဲ
လူးလိပ်၍သာနေသောကြောင့် -

ဘာ အကြောင်း ဖျားကြောင့် ရှေ့စိတ်တော်ထိ
ဒိုက်နေပါသလဲ - ဘုရား

..... သူ့ခေါင်းအမတ်တွေက
သံတော်ဦးတော်လျှင် ဝါကျိမ်တော်
ဒေါသစိတ်မထိမ်း နိုင်ဘဲ - မဟောသဓမ္မ
ကို သတ်ရန် အမိန့် ချမှတ် - သံလွန်ပင်
အိပ်လျက်မိသလဲ - - လက်ဖျန်ချေ
တော့ မည်... အယ်လျီကြံ့ရပါ။

မိခင်များသည် ပရိယာယ်သုံး၍ တင်လျှောက်၏။

မိမိရန်သူဖြစ်နေမှတော့
သတ်ဖို့ရတာ - အသင့်
တော်ဆုံး ပါဘဲ အုရား
ငါ့ကမ်းသေ - နေ
ပေါ်ပါလိမ့် မေ့မိ
ရှေ့စိတ်တော် မဟော
ပါနှင့် ဘုရား

မဟော - ပါဘူး ဘုရား
အဖျန်သင်တော်ကြောင့်ပါ

အိမ်၊
သာဓုသာဓု

မင်းကြီးကျေနပ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားစဉ် မဟောသထေသို့
သတင်းပို့လေ၏။

စာကို
ဖိုလျှို
ဖုန်ထုပ်ထဲ
ဝက်ထည့်
ပြီး ဖိုရင်
အဖျန်လူတွေ
မသိနိုင်
ပါဘူး

နံနက် မိုးသောက်လျှင်အမတ်လေးယောက်တို့သည်
နန်းတော်တံခါးကြား၌ ချောင်းနေကြ၏။

ပါးဆံပိတ်ပြီး
ဂုဏ်ကိုနှိမ်ရမယ်

တချက်ထဲ
ဖြတ်သွားအောင်
ပိုင်းရမယ်

လက်နှစ်ဘက်နဲ့
ခါးကို အရမ်း
မကတားရမယ်

ခြေနှစ်ဘက်
ခွဲပိတ်ထားရမယ်

အတော်ပင်နေပြင်သော်လည်း မဟောသဓမ္မာ
မပေါ်လာသဖြင့် -

ဟောဟော - မဖြစ်ဖူး - နေပြင်လျှင်
လူတွေ ခိုပိတ်ကုန် ဘုရား မယ်

ဒီအချိန်မှ မလာရင်တော့
ဒီနေ့ မလာတော့ ပါဘူး

ကဲ.ကဲ - ထူမြင့်မပျက်
အမြတ်တမ်း - လူ့အာဇာနည်မှာ
တယောက်စီ - နွဲ့ထွက်ရ
မယ်နော်

သတိထား ။ ဒီအခါ
မျိုးမှာ - ခလုတ်တို့ကို
တတ်တယ်နော်

သုခမိန်နာမတ်လေးပါးသည် ဘုရင်ထံ အခစားဝင်၍ မဟောသခ မရောက်လာသေးကြောင်း သံတော် ဦးတင်နေစဉ် -

....သာ:တော် မဟောသခ...
 ယခု နေ့ဖြင့်မှ အခစားဝင်သည့်
 မျက်နှာလည်း မကြေစည်မသော...
 မည်သို့သော သတင်းကိုကြား၍
 မည်သို့သော အရာကို မသင်္ဂါ
 သောကြောင့် ဖြစ်သနည်း

အရှင်မင်းကြီး...
 သာ:တော်အား ချောင်း သဝင်ရန်
 အမိန့်ပေးထားသည်မဟုတ်ပါလော့။
 ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖိလှားအား အသိပေး
 အချိန်လောက်ကပင် - သိရသောကြောင့်
 နေ့ဖြင့်မှ အခစားဝင် ရကြောင်း ပါတူရား

သမီး - မျှိုး ဝှက်ချက်ကို
 သစ္စာမထိန်းသည့် ကျွန်ုပ်တို့
 ဟင်.....

သည်း ခံတော်မူပါဘုရား။
 အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။
 အကျွန်ုပ်တို့၏... ကိစ္စ
 အလုံးစုံကို
 သိနိုင်စွမ်း
 ရှိပါသည်

ကျွန်တို့၏ ဖိလှားအား သည်းပင်ထားပါစို့ -
 သုခမိန်နာမတ်လေးပါး၏ ကျွန်ုပ်တို့
 မည်သူထံမှ သိနိုင်မည်နည်း။ အရှင်မင်းကြီး
 သိန်း အမတ်ကြီး သည်း- နားမည်ကြီး မိန်းမကို
 ဖွဲ့စည်းယူ - လူသတ် ခဲ့သည် မျှိုး ဝှက်ချက်ကို
 သူ့မိတ်ဆွေတို့အား သာ
 ကြောခဲ့ပါသည်။ ရန်သူကို
 ဖမ်းလိုလျှင် - သိန်း
 အမတ်ကြီးအား သာ
 ဖမ်းဆင့်ကြောင်း
 ပါတူရား.....

ဒေဝိနိ: အမတ်ကြီးသည်လည်း - နန်းစဉ်ပစ္စည်း
 သီးထားပြီး - မျှိုး ဝှက်ချက်ကို သူ့မိတ်ဆွေအား
 အသိပေးခဲ့သည်... ကျွန်ုပ်တို့အမတ်သည်
 လက္ခဏာမရှိဘဲ ခွေးစူးရောဂါထက် သူ့သား
 ကိုသာ အသိပေးခဲ့သည်... ဗဟုဝန်အမတ်
 သည် ပေါင်တွင် နှုတ်ကောက်ရှိပါသည်။ မျှိုး ဝှက်
 ချက်ကို - သူ့နတ်ကိုသာ
 အသိပေးခဲ့ပါသည်...
 လူကြည်တော်မမူလျှင်
 (ယခုစေးတော်မူ
 ပါတူရား...)

သုခမိန်နာမတ်လေးပါး
 မဟောသခ စကား ဖန်သလော

ဟုတ်မှန်ကြောင်း
 ဝန်ခံပါသည်ဘုရား

ကျွန်ုပ်တို့မှစ၍
 သုခမိန်နာမတ်လေးပါးအား
 ထောင်သွင်း အကျဉ်း
 ထားစေ.....

မဟောသဓဇာတ်တော်ကြီး

မဟောသကိုသတ်ရန်ကြံစည်ကြသောသုခမိန်
သောယောက်၏ ကလိမ်ညွှတ်ကိုသိရှိရသဖြင့်
အရင်သည် သူတို့အားထောင်သွင်းအကျဉ်းချ
ထား၏။

မဟောသသည် ခြစ်ခဲ့သောပြဿနာကို
မင်းကြီးအား ပြန်လည်ရှင်းပြလေ၏။

xxx အရှင်မင်းကြီး
xxx ကျီဆိုသော အကြောင်း
များကြောင့် - သျှိုဝှက်
အပ်သော ကိစ္စကို - သျှိုဝှက်
ထားခြင်းသာ ကောင်းသည်။
xxx မိမိသျှိုဝှက်ချက်ကို
ကိစ္စမမြီးမီ အပ်သူ
ကိုမျှ မပြောအပ်။။။။။
ထင်ပြုရခြင်း ဖြစ်
ကြောင်းပါအုရား။။။။။

အိမ်း xxx
သာဓု-သာဓု-
သာဓု

မင်းကြီးသည် တွေးရင်းတွေးရင်း
ခေါ်သထွက်ပြီးလျှင်အမိန့်ချမှတ်ပြန်သည်။

တောင်! ဆုခမိန်လုပ်နေတဲ့ ဒီလေးယောက်ဟာ
.... သူတို့ကိုယ်တိုင်က - ငါ့ရန်သူဖြစ်နေပါလျက်
အားတော် မထောသဓကို... ရန်သူရယ်လို့
ဇွပ်စွဲလိုက်သေးသည်။လူယုတ်မာတွေ
xxx အယ် xxx xxx xxx
ဆုခမိန်လေးယောက်တို့
-- သူသာန်ထုတ်မြီး
ထံတွင်လျှိုကာ
ခေါင်းဖြတ်
သတ်စေ
xxxxx

အမိန့်တော်အတိုင်း ပါးကွက်အာဏာသာများက
သုခမိန်လေးယောက်ကို ခေါ်ထုတ်လာရာ
မှလမ်းထဲ လမ်းခွရောက်တိုင်း အပြစ်ကြေညာကာ
ကြိမ်ခတ်တော်သည်ကို -

ပဟောသခကြားလျှင် ရှေ့တော်သို့ဝင်၍ -

xxxx အရှင်မင်းကြီး။
 အမှန်မှာ ထိုလေးယောက်သည်
 တချိန်က သူ့ခမိန်များဖြစ်ပါ၍
 သည်းခံတော်မူသင့်ပါသည်။
 အမိန့်တော်မှာ ဖြင်းထန်လျှင်
 လှသမင်း - မလွန်ဖီ - ဖြင်
 သင့်ကြောင်း ပါဘုရား။

သားတော် ပညာရှင် မဟောသခ
 တင်ပြချက်ကို စဉ်းစားတော်မူမည်။ ရာဇ
 ဝတ်ကောင်လေးယောက်- ရှေ့တော်သွင်းစေ။

သုခပိန်ဟောင်းများ ရှေ့တော်ရောက်လျှင် -

ကိုင်း - သားတော်မဟော် တင်ပြချက်အရ- အမိန့်
 တော်ဖြင့်ဆင် ချမှတ်မည်။ နှာခံကြလော့။
 ကျွေး၊ ဦးအား ယူအချိန်မှ စ၍
 မဟောသခ၏ ကျေးဇူးကြောင့်
 ဖြင့် အဖြစ် သတ်မှတ်သည်။
 xx မဟောသခ
 စေလိုရာစေလော့။

အမိန့်တော်ဖြတ်
 အာရိုင်းပါဘုရား။

ယူ အချိန်မှစ၍ - အရှင်သခင်နှင့် ကျေးဇူးပြု
 ကြံဖို့။ xxx အသင်တို့ နားထောင်ကြလော့

မှန်လှပါသခင်ကြီးဘုရား။

တချိန်က ခမည်းတော်အား အကြံဉာဏ်များပေး
 နိုင်ခဲ့သည်ကို ထောက်၍ xxx နောက်နောင်ကို
 ကောင်းစွာ နေမည်ဟုကတိပြုလျှင် လွတ်လပ်ခွင့်
 ပေးမည်။

ကတိပြုပါသည်
 အရှင်သခင်မဟောသခ

အိမ် - သားတော်အလိုကျ - လွတ်လပ်ခွင့်ရကြ
 ဖြီဖြစ်သော်လည်း xxx ငါ၏ရှေ့ပြည်တော်နှင့်
 မတန်။
 ပြည်နှင့်ဒ်ကံ
 စတင်စေ။
 xxx xxx

သားတော် အနူးအညွတ် တောင်းပန်ခွင့်ဖြင့်
 တော်မူပါ။ မခမည်းတော်ကြီး ဘုရား။
 ကျိမ္မာလောကသို့လျှင် နောင်တ ရကြလောက
 ပါဖြီ။ နောက်ဆုံး သတ်ပေးဖို့ - နဂါးရဲရာထူး
 များကို ဖြန့်လည် အပ်နှံသင့်ကြောင်း။
 လျှောက်တင် ဝံ့ကြောင်း ပါဘုရား။

သားတော် မဟော် သဘောကျ
 ဖြစ်စေ
 များ။
 xxx

သားတော် မဟော် ဟာ
 ငယ်ဘာငယ်တယ်။
 တယ် သဘောထားကြီး
 ပါလား။ ရန်သူကိုပင်
 မေတ္တာစိတ်ထားနိုင်
 သော သူသည်။
 ငါလို ကျေးဇူးရှင်အပေါ်
 ဆိုလျှင် ဖြောင့်မတ်ရာမရှိ
 ပညာရှိဖြစ်ပါပေ
 တယ်။

ထိုသို့လျှောက် လေးစားပြစ်နိုးခြင်းဖြစ်လေ၏။

ထိုအခါ၌ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသည် မဟောသဝေ
အား အစေအရာရာ အကြံဉာဏ်တောင်း၍
အပ်ချုပ်လေတော့သည်။

မဟောသသည် ဤသို့စဉ်းစားမိ၏။

ဆိုကြောင့် မိတ္ထီလာမြို့တော်ကြီးကို တံတိုင်းကြီးငယ်
နှင့်ဘက္က ပြအိုမှ ပစ္စင်၊ ကျုံး၊ မြောင်းတို့
အဆိုင်အခန့် ပြုပြင်စေလေသည်။

မြို့တွင်း၌ အိမ်ဟောင်းများ၊ လမ်းများ၊
တံတားများကို ပြုပြင်ခြင်း -

ရေတွင်း၊ ရေကန်များတူးဖော်သန့်ရှင်းခြင်း -

ရိက္ခာများ ပြည့်စုံအောင် အားဖြည့်ခြင်း -

အချို့သော အမှတ်များကိုတိုင်ပြည်အသီးသီးသို့
လက်ဆောင်ပုဏ္ဏားဆက်သ၍ သွားရောက်အမှု
ထမ်းရန် သူလျှို့ အဖြစ်စေလွှတ်ခြင်း -

စသည်တို့ကိုစိမ့်ပြီးသောအခါ ထိုသူတို့ထံမှ တိုင်း
တစ်ပါး၏ လျှို့ဝှက်သတင်းများကို မကြာခဏ
သိရလေတော့သည် -

ထိုမျှမကသေး ကိုယ်တိုင်မွေးမြူထားသော
ကျေးလိမ္မာကိုလည်း စုံစမ်းရန်စေလိုက်လေ၏။

ထိုခေတ်အခါ၌ကပီလတိုင်း စုလနီပြုပွဲအစမ်းတွင်
ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးတစ်ဦးရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် ထိုကေးဝဋ် ပုဏ္ဏားက အကြံရပြီး

မင်းကြီးထံဝင်၍လျှို့ဝှက်ချက်ကိုစွဲကိုလျှောက်တင်လို
သဖြင့် ဥယျာဉ်တော်သို့ ခေါ်သွားသည်။

မဟောသဓဇာတ်တော်ကြီး

အဘယသခင်ကျေးလိမ္မာသည် ကောဝိညပုဏ္ဏားနှင့် နှစ်သက်ကြွေးဝမ်းတို့ကိုတွေ့ရာ -

ဘာလုပ်နေကြလဲ-မသိဘူး
သူတို့အထက်က သစ်ပင်
ပေါ်ဝင်နားအုံးမှဘဲ ...

xxx ကျွန်ုပ်အကြံကိုလိုက်နာ တော်မူနိုင်လျှင်
ဇမ္ဗူဒီပါတကျွန်းလုံးတွင်း...
ကေရာဇ်မင်းကြီး ဖြစ်အံ့...
စစ်သားများ ချဉ်းလျှင်
တိုင်းငယ် ပြည်ငယ်လေးတွေ
ကို သိုင်းထား
ပြီး အညံ့ခံ၍
တိုင်းပြည်အပ်
ရန်-ရာဇသံ-
ပေးရမည်။
xxxxxxx

xxx အသာတကြည်နဲ့မရရင် တိုက်ခိုက်
သိမ်းယူပြီး ဘုရင်ငယ်ကိုကွပ်မျက်မည်။

xxx ကြောက်ရွံ့စွာနဲ့ အညံ့ခံလျှင်လည်း
ဘုရင်ငယ်ကို သစ္စာတော် ခံယူစေမည်။ xxx
လက်ရှိတပ်မတော်နှင့်သူတို့တပ်ပေါင်း လိုက်ပြီး
ထိုထက် ကြီးတဲ့တိုင်းပြည်ကို သိုင်းထားပြီး
ရာဇသံ ပေးမည်။ xxx

ဒီလိုတဖြုတ်ပြီးတပြန်သိမ်းလို့ ဘားရတော့
ဘောင်ထေ သောကမ္ဗုဒ္ဓိ ကျင်းပ။ xxx
ဘုရင်ငယ်တွေ ဘားလုံး မိတ်ပြီးတိုက်။ xxx

xxx သေရည်ထဲတွင် အဆိပ်ခတ်ထား။ xxx
မင်းလေးတွေ ဘားလုံး သေကုန်ရင်။ xxx ဟဲဟဲ။
xxx ဟဲဟဲ xxx

*** မြို့ပေါ် လက်တော်စွန်း တညွန့်လုံး မှာ
အရှင်မင်းတပါး
တည်းသာ ရှိ၍
ဒေကရာဇ်ဘုရင်ဦး
ဖွဲ့တော်မူပါ
မည် မဟုတ်
ပါလော***
***ဘုရား

အိမ်...
ကောင်းစပသား
ကဘိ...

တိုင်ပင်ပြီး၍ ထလိုက်ချိန်တွင် ကျေးလိမ္မာက
မစင်စွန့်ချပြီး ပျံ့ပြေးလေသည်။

ကစို ကစို ကစို

ကျေးလိမ္မာသည်အိမ်ပြန်ရောက်လျှင်
လူအများသိစေလိုလျှင် -

မြေကြီးပေါ်၌ နားလေ့ရှိ၏။

ရင်ခွင်၌ နားလိုက်လျှင်

မဟောသခေနှင့်အမရာနှစ်
ယောက်ကိုသာပြောပြလို
သည်ဟု သိရ၏။

ပခုံးထက်၌ နားလျှင် ကား

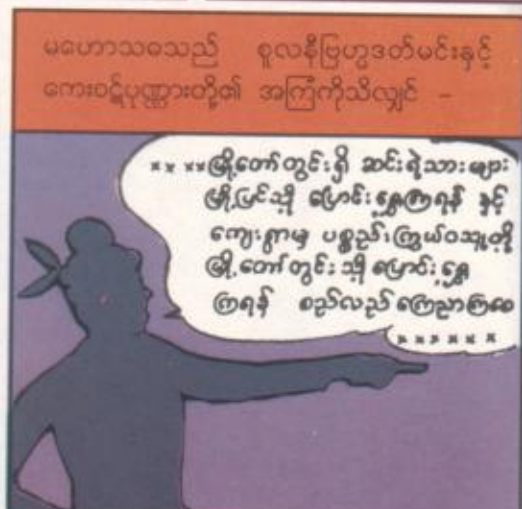
မဟောသတော်စယောက်တည်း
ကိုသာ ပြောပြလိုသည်ဟု
အချက်ပြလေ့ရှိ၏။

ယခုလည်း ပခုံးထက်တွင်နားသဖြင့် ပြသဘိ
ထက်သို့ အမှတ်တမဲ့ ခေါ်သွား၍ မေး၏။

ချစ်သား ***
အဘယ်အရာများကို
ဖွဲ့ခဲ့ ကြားခဲ့
သနည်း

***** ကျီသို့
တိုင်ပင်နေ
ပါသန့်--အရှင်

မဟောသသည် စုလနီဖြူဒုတ်မင်းနှင့်
ကေးစင်္ဂပုဏ္ဏားတို့၏ အကြံကိုသိလျှင် -

*** ဖြိုတော်တွင်းရှိ ဆင်းရဲသားများ
ဖျံ့ဖြင့်သို့ ဖောင်းရွှေဇာရန် နှင့်
ကျေးဇာမှ ပစ္စည်းအွယ်ဝသောတို့
ဖျံ့တော်တွင်းသို့ ဖောင်းရွှေ
ဇာရန် စည်လည်စေညာဇာစေ

သောတိ ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်ကြာသော်
အိမ်ထောင်ပြည်ငယ်များကို စုလင်္ခါဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်
အိမ်ထောင်ပြုစုပေးသောကြောင့် -

ကိုးဆယ့်ကိုးပါးသော သစ္စာတော်ခံ မင်းငယ်များက
ထောက်ခံကြသော်လည်း၊ ကေးဝင်္ဂပုဏ္ဏားကမူ
သဘောမတူချေ။

များကြာမီ မဟောသထေသို့ သတင်းတစ်ခု
ရောက်လာ၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် သေသောကံပွဲကျင်းပသည့်
နေရာသို့ မဟောသစေလွှတ်သောတပ်ဖွဲ့ရောက်
လာပြီး အရေးဆိုတော့၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် အဖွဲ့ဝင်များက သေဒုဂိုများကို
ခိုက်ခွဲပြီး ထွက်ပြေးသွားကြလေသည်။

ထိုသတင်းကို စုလင်္ခါဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးကြားလျှင်
ဒေါသထွက်ပြီး အမိန့်ချမှတ်၏။

တပ်မတော်သားများ အရံသင့်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း မိတ္ထီလာပြည်သို့ချီတက်၍ ညဦးယံအချိန်တွင် ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်တို့ဖြင့် အထပ်ထပ် ဝိုင်းထားလိုက်လေသည်။

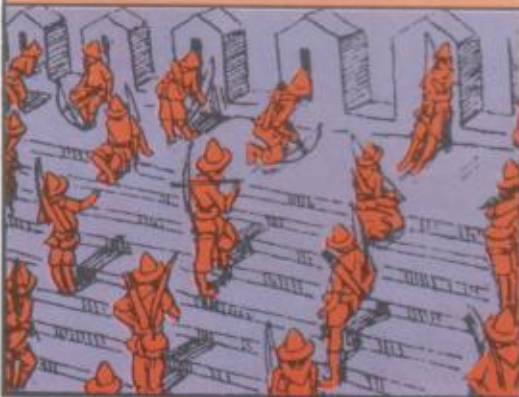
သုခမိန်လေးယောက်သည်ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊ ရထားသံ များစွာသံနေ၍ ကြောက်အားမရှိပြီး ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ထံ အလျင်အမြန်သွား၍လျှောက်ရာ -

မင်းကြီးသည် လေသာနန်းတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်ပြီး များစွာတုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားလေ၏။

မဟောသကေား မိမိ၏သူလျှို့များထံမှသတင်း ရထား၍ မြို့ကိုကာကွယ်ရန် စီမံထားပြီးမှ -

မင်းကြီးထံဝင်လေရာ -

xxx ချစ်သား မဟော် xxx
xx ကွဲရိုင်းထားသော ဘေးရန်မှ
ဘယ်သူ့ ဂွတ်ဖြောက်နိုင်
မည်နည်း xxx

မိုးရိုမ်တော် မူပါနှင့်ခရမ်း၏
စေးစေးသာ စိတ်ချချိတ်နေ
တော်မူပါ။ ကျိုးကို ခဲ ခွင့်
ချောက်သတို့ သို့ - ရန်သူ
များ ကို ရှိစေအံ့ xxx

ဒီမိ - သာဓု - သာဓု

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

ထိုနောက် မဟောသကော စည်လည်စေ၏။

ထိုကြောင့် မြို့တွင်း၌ ပွဲတစ်ခုပိုင်ပိုင်ကျင်းပနေ၏။

ရန်သူတပ်သားအချို့ မလွယ်ပေါက်မှ ခိုးဝင်လာသည်ကိုလည်း သိလျက်နှင့်ပင် မတားမဆီးဘဲ ခွင့်ပေးထားလေသည်။

စုလနီဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးက မေးတော်မူ၏။

မဟောသ၏ သူလျှို့များကလျှောက်တင်သည်မှာ

ထိုစကားကို ကြားလိုက်လျှင် မင်းကြီးသည် ဒေါသမှန်တိုင်းထသွားကာ -

သို့သော် မြို့ရိုးပေါ်မှပြင်းထန်စွာခုခံ၍အနားမကပ်
နိုင်သော အဆုံး၌ -

ကော့ဝဋ်ပုဏ္ဏားက မြို့တွင်းသို့ ရေပလာနိုင်အောင်
ပိတ်ထားစေ၏။

မဟောသသေ၏ သူလိုပျို့များကမြားတွင်စာပတ်၍
သတင်းပို့ကြသဖြင့် သိနှင့်နေကာ -

စုလနီဗြဟ္မဒတ်မင်း ထံသွားပြကြရာ -

ညဘက်တွင် ကြာရိုးကြာစွယ်များကို
ရန်သူတပ်တွင်းသို့ မကြာခဏပစ်ချကြ၏။

မဟောသသေသည် သတင်းရပြန်၍ သီးနေသော
ပေါင်ပင်များကို မြို့ရိုးပေါ်တွင် ညတွင်းချင်း
စိုက်ထားစေ၏။

ရန်သူများကမြင်လျှင် ရိုက္ခာမပိတ်တော့ချေ။

ထိုအခါ ထင်းများပိတ်ပြန်သည်ကို မြို့ရိုးပေါ်မှ
ထင်ထင်ကြီးများ မကြာခဏ တွန်းချပေး၏။

နောက်ဆုံး၌ -

လက်ခွက် စစ်သည် ဘင်
အားနဲ့ တိုက်လဲ ၁၈၇၇
ရှိ ကျိတ်ဝတ်လဲ ၁၈၇၈
ကျွန်ုပ် ပညာရှိ
မဟောသဇက - တယ်
တော်တာဘဲ ၁၈၇၉
ရှက်ဖို့ တောင်ကောင်းတယ်
တပ်ခေါက်ဖို့ ဖြစ်မှ
တော်ချေမည် ၁၈၈၀
x x x x

မဟောသဇ ဟူသော ပညာရှိ မဟုတ်
အရှင် ပုရောဟိတ် ကျွန်ုပ်တို့က ဝင့် လည်း
ပညာရှိ မဟုတ်တုံလော။ ထိုပါစွဲ ပညာ
ရှိပင်။ စကားစစ်ထိုးပွဲ ကျင်းပမည်ဟု သာ
ကရှင် မင်း အနေနှင့်
ခိန်ခေါ်တော်မူ
လိုက်ပါ။ x x x x
အနိုင်ရမည်
မူချပါဘုရား။

မဟောသဇသည် အထက်ပယ်သေး၍
အကျွန်ုပ်တို့သို့သော သက်ကြီး ပညာရှင်
ကိုတွေ့လျှင် သူက ပထမ ရှိခိုးမည်မူချဘဲ
x x x x x ထိုသို့ ရှိ ခိုးလျှင် စကားစစ်ထိုး
ပွဲ စဉ်ကား အရ - ရှိ ခိုးသူက ရှုံးသူဖြစ်သည်။
သူ့ရှိ ခိုးလျှင် ရှိ ခိုးခြင်း အရှင်မင်းကြီးက
စကားစစ်ထိုးပွဲ ခိုင်ဖြိုဟု ခြေသာရန်
ဖြစ်ကြောင်း ပါဘုရား။ ဟားဟားဟားဟား
ဖြဲမစမို့ ခိုင်မှာပါဘုရား။ ခိုင်လျှင်
တိုင်းဖြစ်စာပုံရမည် x x x ရှုံးလျှင် - ငါတို့
တပ်ခေါက်ဖြုတ်မည်ဟု ပထမ ရာဇသံ
ပေးထား ရန်လိုကြောင်း ပါဘုရား။ x x x

ဟေ... ဟုတ်ကလား... တယ် ယိုင်တာဘဲ... ဟဲ-
x x x အိမ်; x x x ကောင်းကမ္ဘာ နှုတ်ဖြန် ပင် x x
(စကား စစ်ထိုးပွဲ) ကျင်းပမည် ဟု
ရာဇသံ ယိုစေ x x x x
လိုအပ်သော အစီအစဉ်များ
ပုရောဟိတ် ဆရာကြီး
အလိုကျအတိုင်း
စီစဉ်စေများ။ x x x x

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ခင်းတွင် မြို့တံခါးကြီး
ပွင့်လာပြီး မဟောသဇနှင့် အဖွဲ့သားများ
စကားစစ်ထိုးရန် ထွက်လာလေသည်။

အင်း... ကောဝင် ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ - တယ်မိုက်မိ
တဲ့ - အကြံပြုတာဘဲ။ တပည့်များထံမှ
ဗြိုတင် သတင်းရထား ပေလို့
တော်ပါသေးရှိ။ x x x

စကားစစ်ထိုးရာဒေသသို့ တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းတို့ရောက်နှင့်နေ၏။ အရေးပေါ်ပါက ကယ် ဆယ်ရန်လွှတ်ထားသော မဟောသဇ၏သူလျှိုများ လည်းရှိနေ၏။

မဟောသဇ၏ အရှိုန်အဝါကို မခံနိုင်ဘဲ ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏား ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်၏။

ဘုရင့်ထံမှငှားခဲ့သောဝင်းဝင်းတောက်ပတ္တမြားကို ဖြစ် ပုဏ္ဏားလက်ဝယ်သို့ ဖမ်းမမိနိုင်အောင် ပစ်ပေးလိုက်သဖြင့် အောက်ကျသွားကာ -

ပစ္စည်းမက်သော ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏားက ကောက်ယူရန် ကုန်းလိုက်စဉ် ခေါင်းကိုခိထားပြီး -

ထိုအခါ မဟောသဇ၏ သူလျှိုအပူထမ်းများကလည်း ညာသံပေး၍ ဝိုင်းအော်သဖြင့် ကျန်လူထုကပါ ဝိုင်းအော်ကြသောကြောင့် -

စုလနီပြဟွဒတ်မင်းနှင့် တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းတို့ လည်းမြင်းကိုယ်စီဖြင့် ထွက်ပြေးကြကုန်တော့ သည်။

မဟောသဓဇာတ်တော်ကြီး

ထိုနောက် တပ်သားများပါပြေးကုန်သဖြင့် -

ဘုရင်တွေတောင် မြေးကုန်ဖို့
တပ်ခေါင်ကြလော...

ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏားလည်း မနေသာတော့ဘဲ နောက်မှ
လိုက်သွားရလေသတည်း။

တောင်! ဝဋ်ပတ် စုတ်ပဲ့တဲ့ ကောင်ထွေ....
နင်တိုက အကြံဉီးသွားတာကိုး။ မဟောသဇာတ်တော်
တရော့ကု သီရ မဟော

အားလုံးပြေးကြသဖြင့် ရိက္ခာနှင့် လက်နက်ပစ္စည်း
များစွာ ရလိုက်သော ဟူ၏။

ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏားသည် နံနက်အိပ်ရာမှထပြီး
မှန်ကြည့်တိုင်း ဒေါသထွက်နေတော့၏။

တောင်! ငါ့ချွန်မှာကို
ငမဟော် မြေဗြဲပဲ့
အတင်းဖိထားတဲ့
အနာရွတ်တွေ ဒုထိ
မပျောက်သေးဘူး။ လက်မိ၊
ချော့မှ ဧကုန်အိမ်ကွေး
ကေးဝဋ် အကြောင်း
မြေမှာ ပေါ့ ကွား။

ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လက်စားချေရန်
ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များထုတ်၍ နေလေသည်။

တစ်နေ့တွင် စူလနိမင်းကြီးအား အကြံပေးပြန်၏။

အကြံ
ပေးတဲ့အား
ပရောဗာဏ်ကြီး
အဲဒါကလုပ်

ဘုရင့်သဘောတူချက်ရလျှင် ကေးစင်ပုဏ္ဏားသည် တေးကိတပညာရှင်များကိုခေါ်၍ -

*** ဘုရင့် သို့တော် ပဉ္စလစန္ဒီ၏ ရုပ်ဆင်း အင်္ဂါ အယ်လောဏ် ချောကြောင်း - လှကြောင်း - တေး၊ စာ၊ ဖွဲ့၊ ရှိ တင်မြတ်ရမည်။ ဆုတော်ငွေ သနားတော် မူမည်***

ထိုနောက် သဘင်သည်များကို ဆင့်ခေါ်ပြီး -

*** အဆိုကျော် များပါသော်၍ မိတ္ထီလာပြည်သို့ သွားက တရုမည်၏ ပဉ္စလစန္ဒီ တေး၊ သီချင်း များကို စေတစားဘောင် ဖန်တီး ရမည် - ကုန်ကျစရိတ် မင်းတော်မှ ထုတ်ပေး မည်။

မိတ္ထီလာပြည်ရောက်ကြလျှင် နေ့ညပပြတ်သီဆို ကပြကြ၍ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်အားလပ်ချိန် ရတိုင်ပညာလစဉ်သီချင်းကိုသီဆိုကြကုန်၏။

အယဉ်အလှ - ယဉ်မြူရတီ၊ မြ မြ ပဉ္စလစန္ဒီလိမ္မာ ဖိုဖို၊ ဖိုဖို ဖိုဖို

ဟဲ့ - ဝါတ်ကြစမ်း - ပဉ္စလစန္ဒီ သီချင်းသံ ကြားတယ်။
ဘေးတ- နားထောင်ကြ နားထောင်ကြ

နန်းတော်တွင်း၌သာမက ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးပင် စန္ဒီသီချင်းကို စွဲလန်းသဘောကျလေသည်။

*** သဘင်သည်များ တင်ဆက်တဲ့ တေး၊ သွားက တော့ သူကပါပေး၊ စာသားကလဲ နှစ်နှစ်ပါပေး။ ဆုတော်ငွေ ချီးမြှင့် ထိုက်ပါပေး၊ ပဉ္စလစန္ဒီ မင်း သီဟာ ဝီလောဏ် သံ တကယ်လှပို လား ဟဲ့ မှန်လှပါ။ တေး၊ စပ်ရာတွင် စာမေဇို လောဏ် ဘောင်ပင် ချော - ယဉ်လှ၍ ရွှေဘောတော် ကျလောဏ်ပါ ဘုရား

တေးသီချင်းကြောင့် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးပင် စိတ်ညွတ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းရလျှင် -

အရှင်မင်းကြီး - ပထမအကြံအစည်တော့ အောင်မြင် ပါပြီ။ ဒုတိယ အကြံအစည်ဖြစ်တဲ့ *** ခွန်ပြည် တပြည် ရွှေလမ်း၊ ငွေလမ်း၊ မောက်လှို ရှိ သမီးတော် ဆက်သလိုကြောင်း ပွားပြောပြီး မိတ္ထီလာ ဘုရင့်ကို လက်ခံရန် ဣလော နိုင်မည် ရက်ချိန်း တောင်း ဘိုဘို ကျန် ပါတော့ တယ် ဘုရား ***

အိမ်း - ကောင်းပြီ *** ပုဏ္ဏားဟိတ်ကြီး ဆဲ သင့်တော်သော လက်ဆောင် များ ပီစုံရွှ် - ကိုယ်တိုင် သွားလော *** အကြံသာ ပီရိုပါစေ

ရွှေစိတ်တော် ချတော်မူပါ ဘုရား

ကောဝဠ်ပုဏ္ဏားသည် ခရီးထွက်ခါနီးတွင် ဆရာ့နိက္ခမာန်ပျော်ရွှင်နေလေသည်။

အိမ်ဟာရှာရင်... ခန္တီမင်း... ညီတော်မောင်ဖြူ... သောတံဘောင်... ဆီမိလိက်မယ်...
 တုရင်ကြွလာရုံ... မဟောသမလဲ... ပါလာမှာဘဲ... ခန္တီကိုဖြုတ်... မှတပါထဲ... သတ်ပစ်မယ်...
 ခန္တီ... မဟာပညာကျော်ဖြစ်... ရှေး-(ခပ်-ခပ်-ခပ်)

မိတ္တိလာပြည်သို့ ပထမရွှေတော်ပြေး လွှတ်လိုက်၏။

ဘုန်း-တန်ခိုး-တေဇါတော်ကြီးမြင်လှသော-ပိခေဟာရင်... မင်း-ဗြိုး-ဘုရား... ခုသန်မြဟူဒတ်မင်း-ဗြိုး-က... နှစ်ဖြည့်တဖြည့် ရှေ့လမ်း-ဇွေလမ်း- မေဇိက်လျှီပါ၍... တော်-ခန္တီကိုသက်သ-လှီသော ဆန္ဒတော်ရှိသည်... နှင့်အညီ- အစီအစဉ်ဖြူ... လျှော်ရန်- ပုဏ္ဏားဟိတ်ဗြိုး... ကေးဝဠ်-ပုဏ္ဏားသည်... နောင်-သုံး-ရှက်ကြာလျှင်... အခစား-ရှင်လျှီကြောင်း... သံတော်ဦး-ထင်ပါသည့်... ဘုရား...
 အိမ်- ကောင်းဖြူ

ခရီးမင်းသမီးကို တကယ်ရတော့မည်ဆို၍ ပိခေဟာရင်မင်းကြီး ဝမ်းသာနေသလောက် မဟောသမ ကမူ ရင်လေးနေ၏။

သန်တော... ဒီကိစ္စဟာ... ဝဠ် ပုဏ္ဏား လှည့်ကွက်ဘဲ... မှန်ရမယ်... ဝါတ်သဘင်... သည်တွေ ဆိုသော တေး သီချင်း... ဆွေကြောင်- ငါ့ကိုဘုရင်ဗြိုးက... မြင်လျှီတဲ့ မိတ်စောနေတုန်း... ဒီမင်း သို့ ဆက်သမယ်ဆိုတော့... ရိုးရိုး သားသား ကိစ္စမဟုတ်... တန်ရာဘူး...

ကေးဝဠ် ပုဏ္ဏားဟာ လည်တယ်-ရှုပ်တယ်-ယုတ်ဖာတယ်- စကား-စစ်ထိုး-ပွဲတုန်းကလဲ အခုခံ... သွား-ရတယ် ဒီတော့ လက်စား-ဆွေ မှာသေချာ... တယ်-ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်... သူ့လာရင်... စစ်ရေး... စစ်ရာဘရ-မိ-အနေ... အထားကို အသိပေးလျှီ... မဖြစ်ဘူး မုံးကွယ်... ထား-ရမယ်...
 ဘုရင်ဗြိုးက တော့... ငါ-မျှားချိပ်ကို မမြင်ဘဲ... အစာသာ မဲ နေတဲ့ငါ... လျှီ ဖြစ်နေပြီ...

ထိုနောက် ကေးဝဠ်ပုဏ္ဏားအား ကြိုခေါ်လာမည့် လမ်းပျားကို အမိုးအကာတပ်စေပြီး -

အတွင်းဘက်၌ အလှအပပျားဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ ဆေးခြယ်ထားစေလေသည်။

ရက်စွေ၍ တမန်တော် ကေးဝင်္ဂပုရောဟိတ်
ရောက်လာသဖြင့် နန်းတော်သို့ခေါ်လာသော်

မင်္ဂလာယျဉ္ဇိ: လမ်း: ညော:
ပြင်ဆင်ထားလျက်ကား
တယ်ကျွန်သရေရှိ
ပါလား။
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ
ဟုတ်ပါ
ဟုတ်ပါ

မိတ္တိလာရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင် -

*** မှန်ကပ်ပါ တရား - နှစ်မြင့်တက်မြင့် ရွှေလမ်း
ရွှေလမ်းပေါက်လျှင်ဖြင့် - ရုလ နိဗ္ဗာန်တော်မင်
ကြိုက - သူ၏ သမီးတော် အရောအာသု ပစ္စယစီ
ကိုဆက်သလိပါသောကြောင့် - လက်ခံတော်မူပါ
ရန် ကြွလာလျှင်တော်မူသော - မင်္ဂလာ အခါတော်
တောင်းဆိုရန် - စေတနာရှိလျက်ဖြင့် ဖြစ်ကြောင်း
ပါဘုရား: ***

*** ရုလနီ မင်းကြီး၏လက်ထောက်တော် များ
သာမက - သမီးတော် အိန္ဒြာစင်ဖြင့် ရှေး
ရွယ်၍ ဆက်သလိပါသော အထူး
ရွှေဖူးစာလက်ဆောင်များ ကို
ဆက်သခွင့် ပြုတော်မူပါ
ဘုရား: ***

အမြန်ဆက်လော့ - ဟီဟီ - ဟီ
ငါ့ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာ
လက်ခံတော်မူမည်
မင်္ဂလာ အခါတော် ရှေးရန်
ပုရောဟိတ် ဆရာကြီး နှင့်
မဟောသမတို့ တိုင်
ပင် ရှေး ရှယ်ကြွစေ
ဗျား: ***

ဟီ - ဟီ - - ဆရာ ပုရောဟိတ်ကြီး ဗျား
ဧည့်ဝတ် ကျေကျေ မွန် မွန် ရှိကြစေဗျား...

မင်္ဂလာအခါတော်ရက်ချိန်းရ၍ကေးဝင်္ဂပုရောဟိတ်
သွားသောအခါ

*** စမည်းတော်၏ စွန့်စွဲ
အဖွဲ့အဖွဲ့နှင့် - သားတော်
ပထမ သွား၍ စိစဉ်မှု
များဖြင့်လျှင်ဖြင့် မူ
ပါဘုရား
စိမ်း - ကောင်းပေစွ
ကောင်းပေစွ...
-- သားတော်က
ခမည်းတော် အပိုက်
တယ်သိပေသကို - ယဲ
ယဲ

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

ဘုရင်ကြီးက မင်္ဂလာရေပြေးအဖွဲ့အတွက် မဟောသမ သဘောရှိလုပ်ပါဟု ခွင့်ပြုသဖြင့် နိလ်ပါဆင်ဖြင်းနှင့်တကွ -

ထောင်ကြီးလေးခုကိုဖွင့်ပြီးထောင်သားများကို ထုတ်၍အလုပ်သမားတပ်ဖွဲ့ကာ -

ဘောင်မင်းတို့အား - ယနေ့မှစ၍-လူတိုင်း ခွင့်ပေးမည်။ သို့သော်-ကျွန်ုပ်တို့ တွင်-အာဇာတိ-ထမ်းကြရမည်။ ထိုက်သင့်သော ဆုလာဘ် များသို့-ဖြင့် မည်။

လက်သမား၊ ပန်းရံသမား၊ ပန်းဘဲသမား၊ ပန်းချီသမား၊ ပန်းပုသမား၊ စသော အတတ်ပညာရှင်များနှင့်တကွ -

ပေါက်တူး၊ ပေါက်ဆိန်၊ ပဲကွပ်၊ တူးရွှင်း၊ လွှ စသော ပစ္စည်းကိရိယာအစုံယူစေလျက် -

တပ်ကြီးတစ်သယံ့ရှစ်တပ်နှင့် ချီတက်သွား၏။

တစ်ယူနာလျှင် တစ်ရွာကျ စီစဉ်၍ အမတ် တစ်ယောက်စီ တာဝန်ယူရန် ချထားခဲ့၏။

*** ခမည်းတော် ကြွမြန်း လာလျှင် ကိစ္စကွဲမှ ဆီးကြို၍ လိုအပ်သော ဆင် မြင်း ရထား သို့ကွာ စသည်တို့ကို စီစဉ်ပေးရန် တာဝန် ယူရမည် ***

မှန်လှပါ

မဟောသခသည် ခရီးဆက်လက်ထွက်ခွာရာ ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ရောက်လျှင် -

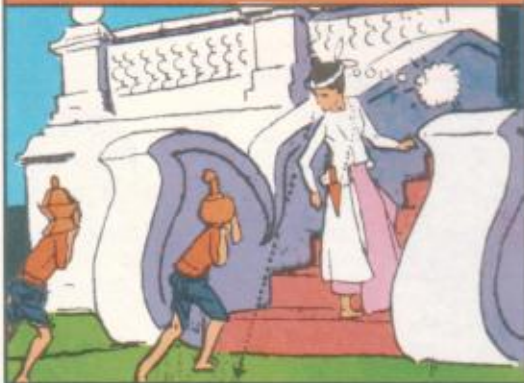
အင်း - ဒီနေရာက ရေဖျို သတိနှင့် ငြော့မှမ်းရေတွက် သွား ရမည်

ကမ်းပါးမှ နှစ်ဂါဝတ်သောနေရာသို့ရောက်လျှင် ပန္နက်အမှတ်အသားတစ်ခုရှိက်စေ၏။

ဒီနေရာအထိ လျှင် ခေါင်းဖောက် ရမည်... ဒီနေရာမှာ မြို့သစ်လေး တည်ရမည်

တစ်ဖန် ထိုအရပ်မှ စုဉ်းပြဟာအထိမ်းအမှတ်အထိ တစ်ဂါဝတ်ခန့် ဥပင်လမ်းဖောက်ရန် တွက်ဆ၏။

မြို့ထဲဝင်စဉ်ကလည်း မြို့သူမြို့သားတို့သည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ထွက်ကြည့်ကြ၏။

မြို့သူမြို့သားတို့ မဟောသခတဲ့ မဟောသခတဲ့ မဟောသခတဲ့ မဟောသခတဲ့ မဟောသခတဲ့ မဟောသခတဲ့

မဟောသခသည် ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင်

အိ - အိမ်း - ငါတို့ အကြံ အောင်တော့ မှားပါလား... အိ
မင်းကြီး ချား... မဟောသခနှင့် သူ့ လူများ အတွက် - စားနပ်ရိက္ခာ ချေလျှံ စေဗျား...
သင့် မင်းကြီး မလားအိ - ပျော် ရှင်ဇွာနေပါလော့ မဟောသခ။ ငါ ကိုယ်တော်တို့ အတွက်လည်း လှိုအပ်သလို့ စီမံဆောင်ရွက် လော့...
မင်းကြီး ချား... မဟောသခနှင့် သူ့ လူများ အတွက် - စားနပ်ရိက္ခာ ချေလျှံ စေဗျား...
အိ - အိမ်း - ငါတို့ အကြံ အောင်တော့ မှားပါလား... အိ

အရှင်မင်းကြီး - ရွှေနန်းတော်တက်လာစဉ်က လျှော့ခါးခွဲတွင်အိ၊ ယှဉ်းမျှရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ရွှေဘောတော်တူပါက - ယှဉ်းဖြားဖြား ခင်းချိပြုဖြင့် ချိန် ခွင့်ပြုတော်မူပါ။

မြိုင်စေဗျား မြိုင်စေဗျား အိ တဲ့
ဒါ့မျှ - စက် ခလုပ်တွေ ဘာတွေ တတ်လို့ရမှာ

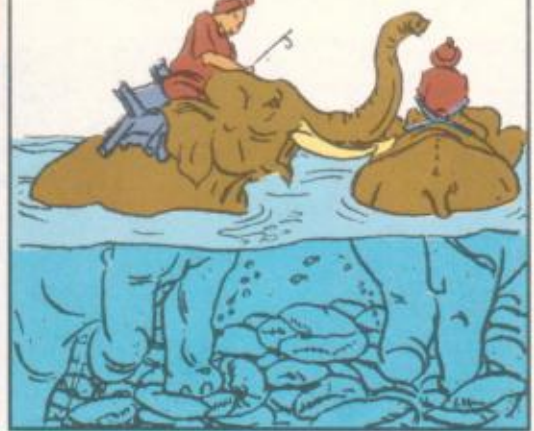
မဟောသသေသည် သစ်ဝါးများရလျှင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ သစ်ခက်တဲနန်းဆောက်လုပ်၏။ မြစ်နှင့် နှစ်ဂါရတ်ဝေးသောနေရာတွင် မြို့လေးတစ်မြို့တည်၏။ တစ်ချိန်တည်း၌ပင် တဲနန်းမှ ဥပကာရီမြို့သစ်သို့လည်းကောင်း၊ တိုမြို့မှ စုလနီမင်းနန်းတော်လှေကားသို့လည်းကောင်း ဥပင်တူးလေ၏။

ဥပင်ကြီးကိုတူးစဉ် တိုင်းသူပြည်သားတို့ မရိပ်မိ စေရန်ရည်ရွယ်၍ တူးရသော မြေသားများကို သားရေအိပ်များဖြင့်ထည့်ကာ -

မြစ်ထဲသို့ချ၍ ဆင်ဖြင့်နင်းစေလေသည်။

ဥပင်သေးနံရံများကို အုတ်များဖြင့်စီပြီး အင်္ဂတေ တို့ဖြင့် အချောကိုင်ကြ၏။

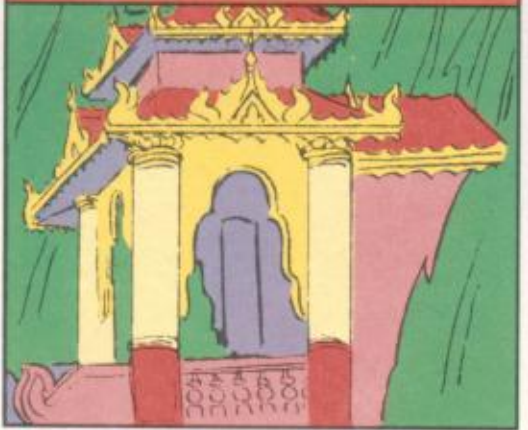
အထက်ဖက်ကလည်း ပျဉ်ပြားများဖြင့် မိုးကာ မြေညက်လိမ်းဆေးဖြူသုတ်လျက် -

ပန်းချီ၊ ပန်းပုရုပ်လုံးများဖြင့် မွမ်းမံထား၏။

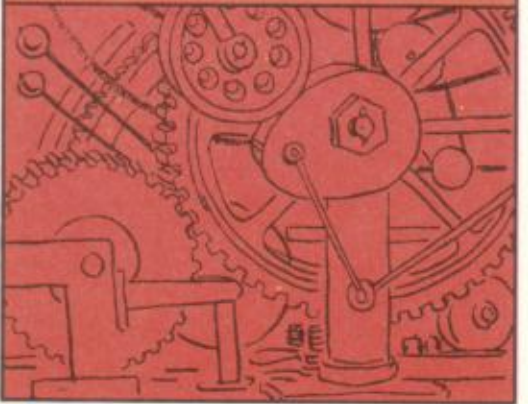
ထိုဥပင်ကြီး၌ မုခ်ပေါက်ကြီး ခုစ်ခု၊

တံခါးပေါက် ရှစ်ဆယ်၊ တံခါးငယ် ခြောက်ဆယ့် လေးခုတို့အပြင် ထိုအပေါက်များကို

တစ်ပြိုင်နက် ပိတ်နိုင်ဖွင့်နိုင်အောင် စက်လေ့ထုံးများ တတိဆင် ထားလေသည်။

မဟောသဓဇာတ်တော်ကြီး

ညောင်ကြီးထဲတွင် မီးတိုင်များ၊ လေပေါက်များနှင့် ဆစ်လွတ်တစ်ပါးသောမင်းများအတွက်

အိမ်ခန်းများပါမကျန် ပြည့်စုံအောင် အချိန်လေးလ တိုင်တိုင်ယူ၍ တည်ဆောက်လေ၏။

မဟောသဓသည် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးထံ အထောက် တော်လွှတ်၍ ကြွလာရန် အချိန်ကျပြီဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်လေရာ -

တစ်ယူစုနာရောက်တိုင်မဟောသတောဝန်ပေးထား သောအမတ်များက ဣမှထွက်၍ ခရီးဦးကြိုပြုကာ လိုက်ပို့ကြသဖြင့်

ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း ကို ဖြတ်ကူးပြီးသစ်ခက်တဲနန်းမှတစ်ဆင့် ဥပကာရီမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာ၏။

ထိုအချိန်ကျမဟောဓ မဟောသကေ စုလနီဗြဟ္မဒတ် မင်းထံ တမမဟင်ဦး စေလွှတ်လိုက်၏။

ဆုခမိန့်တို-သာ၏ မဟောသဓ-စီမံ ထားတကတော့ တယ်ခမ်းဒား တာထဲ...

မှန်ပါသူရား၊ မဟောသဓကတော့ ငယ်တလီ ငယ်သေးသကိုး သူရား

သံတော်ဦး တင်ပါသည့်သူရား x x x ယူ အခါ-ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသတ် ချဦးတော် ပဏ္ဍိတနှင့်လက်ထပ်ရန် ချီကံရှောက်လာပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပါသူရား x x x

ကောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာ-အခါတော်ကို လျှောက်တင်လော့...

မှန်လှပါဘုရား၊ မင်္ဂလာ အခါတော် သည် - ယနေ့ညပင် - နက္ခတ်တရား ကောင်း၊ ဖျား၊ ငြိမ်ငြိမ်ကံအောင်၊ လည်း - မဟောသမ အဖတ်က လျှောက်တင် လိုက်အောင် ပါဘုရား။

အိမ် - ကောင်း၊ ကဖြို၊ ယနေ့ညပင်လျှင် မင်္ဂလာ သာဓုသမီး စန္ဒီကို မီးဖြိုဆိုရန် စကားပြန် ကြားလျက်ပေးလော...

သို့သော် အချိန်ကျရောက်သောအခါ၌ကား တစ်ရာ့တစ်ပါးသောမင်းတို့ကို ဆင့်ဆို၍ တစ်ဆယ့်ရှစ်ခေါ်တော်စစ်တပ်ကြီးဖြင့် ဥပကာင် မြို့ကို အထပ်ထပ် ဝန်းရံလိုက်၏။

ထိုအကြောင်းကိုသိလျှင် မဟောသမသည် မိမိတပ်သားသုံးရာအား အမိန့်ချမှတ်၏။

တပ်သားများသည် ဥမင်တွင်းမှသွား၍ နန်းတော်လှေကား ခုံရောက်လျှင် ခလုတ်ဖွင့်ပြီး -

*** ဥမင် လမ်းဖြင့် သွား၍ စုလန် ဖြူဟွတ်မင်းကြီး၏ မယ်တော်၊ မိဖုရား၊ သို့တော်၊ သားတော် တို့ကို - ဥမင်လမ်း ဖြင့်ပင် အမြန်ခေါ်ခံပြီး - ဥမင်ကြီး ထဲ၌ပင်လျှင် ငါတို့လှာသည့်တိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်းထားရမည်။
 * * * * *
 * * * * *

အလျှိုလျှို၊ တိတ်တဆိတ်တက်သွားကြပြီး

အိပ်ငိုက်ငေးမောနေသော အစောင့်များကို

နန်းတွင်းသို့ အိမ်ခြံရံဝင်ပြီးလျှင် မှင်သေသေဖြင့် လှည့်ဖြားလျှောက်ထားကြလေသည်။

အသံမထွက်အောင် လုပ်ကြံကြ၏။ ထိုနောက် ၎င်းတို့၏အဝတ်အစားများနှင့် လဲလှယ်ကြပြီးသော်

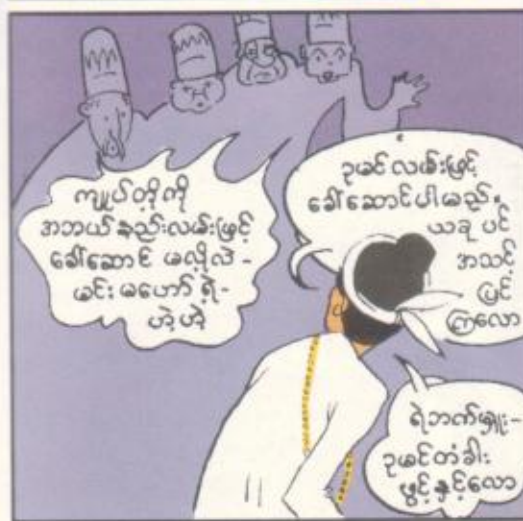

*** မှန်လှပါ၊ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး နှင့် မဟောသမ တို့ကိုသတ်၍ယခု ညပင် အောင်သေအောင်ပွဲ ဆင်နွဲ့ မည်ဖြစ်၍ - မင်းဘုရား၊ ဖျားအား - မှ တော်စိုးတင်ရန်နှင့် တပါတည်း ဆောင်ကြဉ်းရန် - မင်း တရားကြီးက - အမိန့်တော် ချမှတ်လျက် ခြောက်ပါ ဘုရား

မင်းလေးပါးတို့ကလည်း အကယ်ထင်မှတ်သဖြင့် မင်းလုလင်အတုများနှင့် ဝမ်းသာစွာလိုက်ခဲ့ကြ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် ဥပကာရီမြို့သစ်ကလေးတွင် ပိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသည် စစ်တပ်ကြီးကိုမြင်လျှင်

ဥပမဟုဆိုလိုက်ရာ သေးငယ်သောမြေကွက်ကလေးဟု ထင်၍ ပေါင်းထုပ် ဝတ်ရုံများချွတ်ပစ်ပြီး ဝါးတောင်းကျွက်နေကြသဖြင့် -

ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ဥမင်ထိကြွလာကြောင်းသိလျှင်

ခေါ်ဆောင်လာသောအဖွဲ့က မင်းလေးပါးအား ဥမင်အပြင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းပါးရှိ မင်းကွန်းပေါ်၌ နေစေလေသည်။

ခမည်းတော်ဘုရားက - ဘယ်ဒေသမှာလဲ

မကြာမီ - ကျွန်ုပ်တို့ သို့ကြွလာမည်ဟု မိန့်တော်မူထားကြောင်းပါဘုရား

များမကြာမီ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးနှင့် မဟောသတို့ ထွက်လာကြပေရန်သူလက်တွင်းရောက်နေကြောင်း ခိုင်မိပြီး အော်ဟစ် ငိုကြွေးကြလေ၏။

ရန်သူလက်ထဲ ရောက်နေ ဟိပင်ကါ - မေဖိတော်ရဲ့***

ဟင်

ဘုရား ဘုရား

မင်းကြီးနှင့် မဟောသတို့ကို ပိုင်းထားသော စစ်တပ်တစ်နေရာတွင် စုလန့်မြဟွတ်မင်းလည်း ရှိနေ၏။ အသံလိုလို့ကြား၍ -

အင်္ဂါဟင်.....
သားတော် အသံ
ကြား လိုက် သလိုလိုဆဲ
ဟွတ်ဆိုင်ပါဘုရားလေ....

မဟောသသည် ပဉ္စာလစနီမင်းသမီးကို ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးနှင့် လက်ထပ်၍ ဘိသိတ် သွန်းပေးလိုက်ပြီး -

အရှင်မင်းကြီးဘုရား -
စိန့် မင်းသို့ ကို - မိဖုရား
အရာထားလျှင် - ကျန်
မင်းသားပါးကိုလည်း
မိမိဆွေမျိုး
တော်စပ်လာသလို

ယောကျမတော် - မှားစော
တော် - ယောက်ဖတော်
ဟု မှုတ်ရပါမည်ဘုရား

အိမ် - တောင်း ကျွဲ

ထို့နောက် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကူးရန် လှေပေါ်သို့ ပို့ပေးလိုက်လျှင် -

ချစ်သား မဟော် - လှေပေါ်တက်လော့။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းတု နေရသနည်း။

တပ်သားများနှင့် လှယ်သား
များ ကို - ရန်သူလက်မှ
လွတ်မြောက်စောင့် တာမန်
ကျန်နေပါသေးသည်ဘုရား

မဟောသဒေသနာတော်ကြီး

မဟောသဒေသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းမှ ပြန်လာပြီး အမြဲလွယ်ထားသော သံလျက်ကို ဥမင်တံခါးဝရှိ သံပုံထဲတွင် အမှတ်တမဲ့ မြှုပ်ခဲ့ပြီး။

ဥမင်ထဲသို့ပြန်ဝင်၍ စိတ်ချလက်ချအိပ်လိုက်၏။

နံနက်မိုးသောက်သောအခါ စုလနီဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဥပကာရီမြို့ကို ခြံဖျက်တိုက်ခိုက်ရန် စစ်မိန့်ပေး၍ ချဉ်းကပ်လာတော့၏။

ဝ တောင်ပံ..... ဖြန့်၊
ရာတောင်ပံ..... ဖြန့်၊
ရှစ်ခေါင်ကတိတ်
မ.ကြီး-စာဆင့်
မြင်.....
.....တက်

ထိုအချိန်၌ မဟောသဒေအား နန်းပြသားထက်တွင် ရန်သူဘုရင်မြင်သာအောင် လျှောက်ပြနေ၏။

ရန်သူဘုရင် နန်းပြသားသို့နီးလာလျှင်

ကွယ်မင်းကြီး...
အလျင်မလိုပါဘူး...
နား... အပင်ပန်း...
မသိပါဘူး...

ဟယ်..... သေရအံ့ဆဲ
မဟောသဒေ... သေရအံ့ဆဲ
အာပရိယာယ် များ သုံး
လိုသေး သခင်ဦး...

ဟိ...
ဟိ...
အသင်မင်းကြီးကို
အကြံကိုစောစော
ကပင် သိကြီး
ဖြစ်သင့်...

မိဟောထက်
မင်းတရားကြီး၏
သကပင်-မူးမက်များ
နှင်ဖြန့်ဖြူ သွားစေ
ဖို့..... ဟိ ဟိ ဟိ

မဟောသခင်က အလွန်ရဲရင့်စွာ ပြောနေသဖြင့်

ဟော... သို့မဟောဟာ ဟုတ်ချင်လဲ ဟုတ်နေမှာ-
တစ်ကလဲ- ငါတို့စစ်တပ်ကြီး ဖရှိဖရဲပြေးခဲ့ရတာ
... ဒီ မဟောသခင်ဘဲ ဒုက္ခပေးနေတာ...
ဒီတော့- ဝိဒေဟရာဇ်မင်းနှင့်
မဟောသခင် နှစ်ယောက်အပေါ်
ပေးရမယ့် အမြစ်ခက်တွေကို
ပေါင်းပြီး ဒီ မဟောသခင်
တယောက်ထဲပေါ်
ခတ်ဖွဲ့ ဖြစ်တော့
မယ် xxx

ဤသို့တွေးမိပြီး ရာဇသံပေးလေတော့၏။

မဟောသခင်ကို-
လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းတွေ
ဖြတ်၊ အဖဲ ဗျက်သလို ဗျက်၊
အသားကို တံချိုထိုးပြီး ကင်
ရမယ်။
ဒင်း ကို
သံချို နှုတ်
ကီး ဖြက်
ပြီး - ငါကိုယ်
တိုင် - သံလျှက်ခွဲ၊
သတ်မယ်ဟေ့...
ဟဲ့- မြေဖြန့်ထော်
- ရွှေခန်းတော် သို့
အမြန်နှင့်ပြီး...
ခေါင်းလေးပါး - ရှိ -
မရှိ - သံတော် နှို -
တင်စေ xxx

ဟားဟား ဟားဟား... အရှင်မင်းကြီး - အကျွန်ုပ်
အား ကျင့်၍ ပြုလုပ်ပါက - ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးကို
အရှင်မင်းကြီး၏ မယ်တော်၊ မိဖုရား၊ သို့တော်၊
သားတော် တို့ပေး
အပ်ပြီး သည်ဒွင်အညီ
မင်းလေးပါးကိုလည်း
ကျ် အတိုင်
ပြုလုပ်ရန်
ကတိထားပြီး
ဖော်သခင်ကို
မေတ္တိသလော xxx
ဟားဟား ဟားဟား

ထိုအခါ စုလနီမင်းကြီးက တွေးပြန်၏။

ဟိုက် - နေအုံး - အဲ -
ညွှန်က - သားတော် ဒီသံလိုလီ 0000000
ဇွားဟား... ဘုရား - ဘုရား
ဟုတ်များ နေရာ့ သလား
ဟဲ့- မြေဖြန့်ထော်
- ရွှေခန်းတော် သို့
အမြန်နှင့်ပြီး...
ခေါင်းလေးပါး - ရှိ -
မရှိ - သံတော် နှို -
တင်စေ xxx

ခြေပြန်တော်ရောက်လာ၍ မင်းလေးပါးမရှိတော့
ကြောင်း မှန်ကန်သည်ဟု လျှောက်တင်ထားလျှင်
လွန်စွာဒေါသထွက်နေ၍ -

အင်း - ရာဇမာန်လွန်ကဲဖြီး
ဖြစ်လျှင် ရာဇမာန်လွန်များ
ငါကို မိုက်မဲစွာ
နှိပ်စက်မယ် - ခင်
ချေမည်။ မိဖုရား
ကြီးကို သတ်ရအောင်
စိတ်ဖြောင်းစေမည်
တော်ချေမည် xx
xxxxxxx
xxxxxxx
အရှင်
မင်းကြီး
xxxx

xxxx ကောင်းမြင်: အင်္ဂါ လက္ခဏာ ယူသမျှ ခွင့်
 ပြုခွင့်ရသော xxy ရွှေသာ: အင်ပျဉ်ပမာ မြေမြစ်သော
 တင်ဆဲရှိသော xxx အစာရှာထွက်သည့် ရွှေဟင်္သာမ
 လေး၏ တွန်ကျူးသံ ပမာ
 သာ ယါ ချိုအေး သည် အသံ
 ရှိသော ဒုဒ္ဒါဒေဝီ မဟေသီ
 မိန်းမမြတ်သည် . ဥမင်
 ဂျလမ်း မှ ဣသွား တော်မူ
 ပါသည် xxxxx

xxx အရှင်မင်း: ဤ - ရွှေခြည်ထိုးထားသည့်
 ပိုးထည်၊ ရွှေခါးစည်းဖြိုး၊ ဝတ်ဆင်လျက် x
 ဝါဝင်း လှပသော xx အသာ: ဖြူဖွေးသော xxx
 ညီညာသော သွား xxy
 အချိုးကျသော အရိုးအဆစ်
 xxx ပီတုန်းရောင်ကေသာ
 xxx နီဖြာသော နှုတ်ခမ်း
 xxx နီတွေးသောဖဝါး xy
 ဝင်းဝင်းတောက်သော
 မျက်လုံး xx အရွယ်တင်
 လှသော xxx မိဖုရား
 ဤ ပါပေတက်ဂါ: xxx

xxx ခုတ်မိမယ်တမျှ လှပသော ထိုမိဖုရား: ဤ၏
 အထက် အန္တရာယ်ကျမည်ကို အရှင်မင်း: ဤ
 မပျံ့နှံ့လေသလော xxx ကျွန်ုပ်ကို သတ်လျှင်
 ပိဒေဟရာဇ်မင်း: ဤ ကလည်း မိဖုရား: ဤ ထို
 သတ်မည်ဖြစ်၏ သေဣပါက - ဆေးမင်း ထံ၌
 သေချူ့ကို တွေ့ဆုံကြမည်ကို မယုံကြည်သလော xx
 xxxxx xx

xxx သို့သော် - အရှင်မင်း: ဤ - ပျံ့နှံ့စေမယူပါနှင့်
 အရှင်မင်း: ဤ၏ မိဖုရား: ဤ - သမီးတော် သား
 တော် - မယ်တော်ကို မြန်လာရေးတိုး xxxxx
 အကျွန်ုပ် ပိဒေဟရာဇ်မြည်သို့ မြန်ရောက်မည့်ပင်
 တည်နေပါသည် xxxxx

ကပ်လတိုင်:
 ပိဒေဟရာဇ်တိုင်:

စုလနိဗ္ဗာန်တော်မင်းကြီးသည် သူ၏မိဖုရားကြီးကို
 စိတ်ထဲ၌ မြင်ယောင်လာပြီး မဟောသမကို
 ပြန်တောင်းပန်ရမလိုဖြစ်ရကား -

အဆင် ပညာရှိ မဟောသမ - ငါ၏လက်တွင်းသို့
 ရောက်နေပြီးဖြစ်သော သင်၏မင်း: ဤ ကို -
 အဆယ် ပရိယာယ်ဖြင့်ဖြင့်ဖြင့်
 လည်ထုတ်သွားနိုင်သနည်း
 xxxxx မျက်လှည့်
 အတတ်နှင့်ပင်
 ဖြေလျစ်လေ
 သလော xxxxx

အရှင်မင်း: ဤ - အကျွန်ုပ်တွင် အကျွန်ုပ်ကျွမ်း
 ကျင်လိမ့်မာသော လုလင်ပျိုသူရှိကောင်းများရှိ
 ပါသည်။ ထိုပညာရှင်များကား သော ခုမင်
 လမ်းမှ ပိုလိုက်ပါသည်အရှင်မင်းကြီးစွမ်းလျက်
 ခုမင်: ဤကိုပြပါမည်။ အရှင်မင်း: ဤ နှင့်တကွ
 များမတ် စစ်သည်တော်များပါ xxy တရား
 တပါးသောမင်းများပါ
 xxx တံခါးကြီး ရှစ်ဆယ်
 တံခါးငယ် - ခြောက်ဆယ်
 လေးနှင့် ဘိတ်ခန်းများ
 ရွာကို ဣရိယူတော်
 ပါလော xxxxx

မဟောသကော ပြဿနာထက်မှဆင်း၍ ခရီးဦး ကြုံဖြူကာ ဥမင်ကြီးထဲသို့ ခေါ်သွားသော် -

အိမ် - ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်
- တယ်လဲ ငြိုးကျယ်
ခမ်းနား လွှပ် အံ့ဘွယ်
ဥမင်ကြီး ပါကလား။
xxx ကွဲကွဲ သူ့သော
ပညာရှိ ဖြစ် ထွန်းသော
ဝိဒေဟရာဇ် ဖြစ်ကြီး
ကီး... ဇာ် ကောင်း
ပေ စွ xxxxxxxx

စစ်သည်အားလုံးနှင့် တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းတို့ပါ နောက်မှ လိုက်ပါလာကြ၏။

အားပါး ပန်းစေ့
အိမ်ကြီး ကောင်းတဲ ဥမင်
အိမ်ကြီး ကောင်းတဲ ဥမင်
အိမ်ကြီး ကောင်းတဲ ဥမင်
အိမ်ကြီး ကောင်းတဲ ဥမင်
အိမ်ကြီး ကောင်းတဲ ဥမင်

တစ်ရာတစ်ပါးသောမင်းတို့လည်း ကျေနပ်နေကြ၏။

ဟာ - စုတ်လုံး ထုထား တာဟာ
ကျယ်လဲ တာကယ် လျှို့ ထင်နေတာ

မင်းကြီးလည်း ဝေးမောရင်းဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်ဖက် တံခါးသို့ အမှတ်တမဲ့ ရောက်လာရာ

ဘလီ.....
ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းကို ပေါက်လာသကိုး
မှန်ပါ!

ကျန်တစ်ရာတစ်ပါးသောမင်းများနှင့် စစ်သည်များ ဥမင်ထဲ၌ပင် ရှိနေသေးခိုက်-

မဟောသသည် စက်ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်ရာ

ဥမင်တစ်ခုလုံး ပီးများငြိမ်။ တံခါးများပိတ်၊ လေပေါက်များဆိုပြီး မှောင်ကြီးအတိ ကျသွား တော့သည်။

အို- သုခမိန်... အသင့်အား အဘယ့်ကြောင့် သတ်ရက်ပါ မည်နည်း။

အသင် ကျွန်ုပ်လောက် စွမ်းပါလျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် မင်းအဖြစ်ကို မယူပါသနည်း။

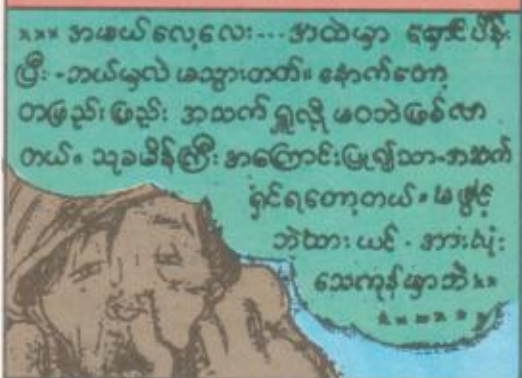

အကျွန်ုပ် အဆိုရှိပါလျှင် ယနေ့ပင် ဇနီးဖြစ်တကွန်း လုံးရှိမင်းတို့ကို သတ် ယခုပင်လျှင် မင်းအဖြစ်ကို ယူနိုင်ပါအံ့။ သို့သော်... သူ့တပါးကို သတ်ပြီးမှ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို ယူမင်း များကို ပညာရှိတို့ ခေါ်ပြီး ဖွမ်းပါ။

ထိုသို့ဆိုပြီး ဥပမင်တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ရာ ပိတ်မိနေသူများမှာ မွန်းပြီး မောဟိုက်ကာ တိုးဝှေ့ထွက်လာကြလေသည်။

တစ်ရာ့တစ်ပါးသောမင်းတို့ကား မဟောသထေဝသွား၍ ကျေးဇူးစကားပြောကြ၏။

*** အဖယ်လေ့လေး... အထဲမှာ ရောက်လိမ့် ဖြီး - ဘယ်မှလဲ မသွားတတ်။ နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း အသက်ရှူလို့ မဝဘဲဖြစ်လာ တယ်။ သုခမိန်ကြီး အကြောင်းဖြူ၍သာ အသက်ရှင်ရတော့တယ်။ မဖွင့်ဘဲထားယင် - အားသုံး သေကုန်မှာဘဲ။

ယခုတစ်ခါသာ အရှင်မင်း တရားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အကြောင်းဖြူ၍ အသက်ရှင်ကြရသည်မဟုတ်။

ဟင် - ဟုတ်လား။ ဖြောဖြူပါအုံး သုခမိန်ကြီး ရယ်

ဟိုး တစ်တုန်းက - ကျွန်ုပ်မင်းကြီးသည် မေတိုင်မင် အပ်သော ကေးဝင်ပုဏ္ဏား နှင့်တိုင်ပင်ပြီး - ဥပမင်ထဲ၌ - အောင်သေသောက် ပွဲကြီး ကျင်းပကာ အသင်မင်းတရား တို့အား - အဆိပ်ခတ်ထားသော သေရည် - အမဲကင်မြားကို တို့ကို ကျွေး ရန်စီမံခဲ့ သည်။

xxxx ထိုအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သိသဖြင့် xxx
 ငါတို့သို့သော ပညာရှိတယောက် ရှိပါလျက် ကံ
 ကိစ္စ တွင် မင်းအပေါင်း သေရမည်ဟူသည် မခံနိုင်
 စကောင်းဟု ယူဆ၍ xxxv လျှောက်၍ သေအိုးမှာ
 ခွဲပစ်သောကြောင့်သာ မသေရခြင်းဖြစ်တော့
 သည် xxx x

ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...

အကြံ ပက်စက်
 လှည့်ကလေး

မင်းကြီးကိုမေး -
 အခုမေးလော

အရှင်မင်းကြီး - သုခမိန် မဟောသစ
 မြောသောစကား - မှန်ပါ၏လော

ကေးဝပ်
 ယုဏ္ဏါ၊ မိ
 စကားကို ဒုယျ
 ဖိလျှို - မှားမိကြောင်း
 ဝန်ခံပါသည် xxx x
 ကျွန်ုပ်တို့အား ကျိအဖြစ်မှ
 လွတ်မြောက်စေသော xxx x

မင်းအပေါင်းတို့သည် ကျေးဇူးတင်လှကြ၍
 ဝတ်ဆင်ထားသော ပစ္စည်းများဖြင့် မဟောသစ
 အား ပူဇော်ကြ၏။

စုလနိပြဟဒတ်မင်ကြီးလည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
 ခွင့်လွှတ်ကြောင်းပြလို၍ ဥပယ်ထဲ၌ပင် ခုနစ်ရက်
 တိုင်တိုင် ခင်းနီးစွာနေထိုင်လေ၏။

ကျေးဇူးကြီး မားလှ၍
 ယုဏ္ဏါမြင်းကို
 လက်ခံပါ -

ပညာရှိ
 သုခမိန်

ကောင်းပြီ
 မင်းအပေါင်း တို့ xxx
 တပါးနှင့်တပါး မှားမိ
 တာရှိလျှင် တောင်းပန်က
 ခွင့်လွှတ်မြောက်စေသော xxx ရှာအဖို့
 အမှားမရှိဘောင် နေကြလော

ဟုတ်ပြီ
 အာတိုတိုး

တော်ထား
 ကွဲ
 ဟောနေ

ထိုနောက် ပညာလရာစ်မြို့တော်သို့ခေါ်သွားပြီး
 မဟောသစအား ပူဇော်ပွဲလုပ်၏။

အရှင်မင်းကြီး -... စည်းစိမ်ဥစ္စာဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့် - မိမိအရှင်ကို စွန့်ပစ်လျှင် - ထိုလူမျိုးသည်
 ကျေးဇူးရှင်ကို စွန့်ပစ်ရာ ရောက်မည်ဖြစ်၍
 သူတပါးတို့ .ရှုံ့ချမြင်တင်
 မည်ဖြစ် သောကြောင့်...
 ကျိ ကိစ္စ မဖြစ်နိုင်ပါ xxx x

သို့ဖြစ်လျှင်
 အရှင်သခင်မရှိ
 တော့ ကျိ အာခါ
 လက်ခံပါ xxx x

xxxx သုခမိန် မဟောသစ -
 ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ချီး
 မြှောက်သော စည်းစိမ်
 ထက် - ခုနစ်တက်ပြီ
 ချီးမြှောက်မည်...
 ကျိပြုစဉ်မှ ခေပါလော xxx

မဟောသပြန်ခါနီးတွင် သမီးတော် ပဉ္စာလစန္ဒီ အတွက် လက်ဆောင်အဖြစ် ကျေးကျွန်၊ ဆင်၊ မြင်းများလက်ဆောင်ပေးလိုက်၏။

xxx ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး၏
ဒီဖုရားသမီးတော်
ပဉ္စာလစန္ဒီ -
အတွက်
မင်္ဂလာ
လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း
များကို
လက်ဆောင်ပေး
လိုက်လိုသည်။
xxxxxx

ဝိဒေဟရာဇ်တိုင်းပြည်ပြန်ရောက်လျှင် မည်းတော် မင်းကြီးက လူများစွာမြင်၍ ရွှေစိတ်တော် ပူမိသေး သောဟူ၏။

ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ ဖျားလှ
ချွေကလား xxx x
မဟောသထ ကိုမှ
ဟုတ်ပါလေစွာ x
သားတော်တို့
ဟုတ်ကြောင်းပါ
ဘုရား

ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးကလည်း မဟောသအား ပူဇော်ပွဲကျင်းပပေးသောသည်။

တစ်နေ့တွင် မဟောသကော လျှောက်ထား၏။

ဘခမည်းတော်ဘုရား xxx ဒီဖုရားကြီးနှင့်
အတူပါလာသော - ဖွားအေတော် - မေတော် -
ရောင်တော် ဟူသော မင်းသုံးပါးအား xxx
စူးစူး ဗြဟ္မာတ်မင်းကြီး ထံသို့ ဖြန့်ဖြန့် ရန်အချိန်
သင့်ပြီဖြစ်ပါကြောင်း သံတော်ဦးတင်ပါသည်။

ဒါမ်း - ဟုတ်ပေစွာ လက်ဆောင်ပဏ္ဍာ၊
ဖျားနှင့်တကွ - အစောင့်အရှောက် နှင့်
ရွာဖွင့် ယိုရန် စီစဉ်ကြစေဗျား xxx x

မဟောသထသည် ငယ်ရွယ်စဉ်မှစ၍ -
အရွယ်သုံးပါးလုံး၌ - ကျွဲကဲ့သို့ ပဉ္စာစွမ်း
မြဲသွားနိုင်သော သူခမိန် မဟာပညာ
ကျော်တစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် xxx x

xxx ယနေ့တိုင် (မဟောသဇာ) ဟု ချီးကျူးလျှောက်၍ ဇာတိသမားသည် " " "

ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်ကြီး

နဂါးပြည်တွင် တေရဋ္ဌမင်းကြီးနှင့် မိဖုရားကြီး သမုဒ္ဒတို့တွင် သားတော်လေးပါး ထွန်းကား လေသည်။

နဂါးဆိုသည်မှာ အလွန်ကြီးမားသော မြွေတစ် မျိုးဟုဆိုသော်လည်း-

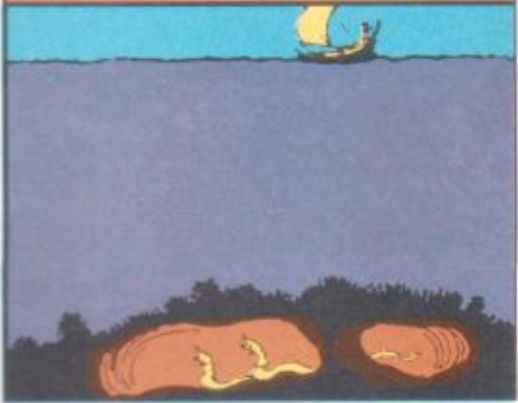
အလွန်ငယ်သောအသွင်ဖန်ဆင်းနိုင်သည်ဟုလည်း ရှေးစာများတွင်ဆို၏။

လူယောင်ဖန်ဆင်းနိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု လည်းဆို၏။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအောက်တွင်နဂါးတို့ပြည်ရှိသည် ဟုလည်းဆို၏။

မြေလျှို မိုးပျံနိုင်သည် ဟုလည်းဆို၏။

ဒေါသကြီးတတ်သည့်အလျောက် မျက်စောင်းထိုး လိုက်လွှင့် ခံရသူများမှာ ပြာကျအောင်လောင် ကျွမ်း သည်ဟုလည်းဆို၏။

ရှေးခေတ်ကကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျပင်တွေ့ဖူးသည်ဟု ဆိုသူက ဆို၏။

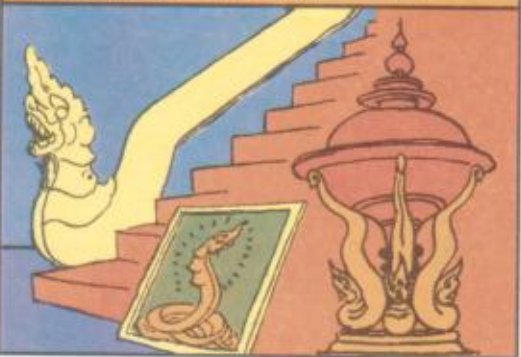
နဂါးမျိုးဟုထင်ရသော အမောက်ပါသည့်မြွေများ ကိုကား တောနက်ထဲတွင် တွေ့ဘူးကြောင်း ပြောပြဘူးသူများရှိခဲ့၏။

သို့သော် လက်တွေ့တွင်ကား ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ ပြတိုက်များတွင် အစာသွတ်ရုပ်လုံးသွင်းထားသော နဂါးကိုကား မတွေ့ရှိရသေးပေ။

နဂါးပုံကို ပန်းချီရေးဆွဲထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပန်းပုထုထားသည်ကိုလည်းကောင်း ဘုရားတန်ဆောင်း များနှင့် နန်းတွင်းပစ္စည်းများ၌သာတွေ့ရ၏။

အဆိုပါနဂါးမင်းကြီး၏ သားတော်များအရွယ်ရောက် လျှင်တိုင်းပြည်တာဝန်ကို ခွဲဝေဝမ်းဆောင်စေ၏။ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ပညာအရာတွင်-

ထို့ကြောင့် ခမည်းတော်မင်းကြီးက သားတော် ဒတ္တကို ညီလာခံများသို့သာမက-

ဒုတိယသား ဒတ္တထူးချွန်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ နတ်ပြည်အစည်းအဝေးကိုပင် ခေါ်သွား၏။ တစ်ခါတွင် သိကြားမင်းကြီးက-

တစ်နေ့သောအခါ မင်းသားဘူရိဒတ်သည် မယ်တော်အား လျှောက်တင်၏။

xxx မောင် ဒတ္တက-လျှောက်ပြီး လေးလျှော်-တယ်ဉာဏ် ကောင်းပါလား၊ ဝီတော့ ဘူရိဒတ် လျှော်နာမည် ဖြောင်းပါလား ကွဲ့ (အဓိပ္ပါယ်ကတော့ - ကမ္ဘာကြီး လောကီဉာဏ်ရှိတဲ့ ဒတ္တ-လျှော် တာပေါ့)

ထိုးရောက် သိကြားမင်းပေးတော်မူတဲ့ နာမည်ကို ခံယူပါမည်ဘုရား

xxx မယ်တော်ဘုရား နတ်ဖြည့်ဖြိုးဟကလေး xxx အလွန်ခမ်းနားဖြိုးကျယ်ပါတယ်ဘုရား ဘုံမိမိမာန် တွေကလဲ xxx နတ်သား နတ်သို့ တွေကလဲ ဒီတိုဒီတိုဟောလ်နေပါ တယ်ဘုရား xxx လှလှ လှလှ xxx

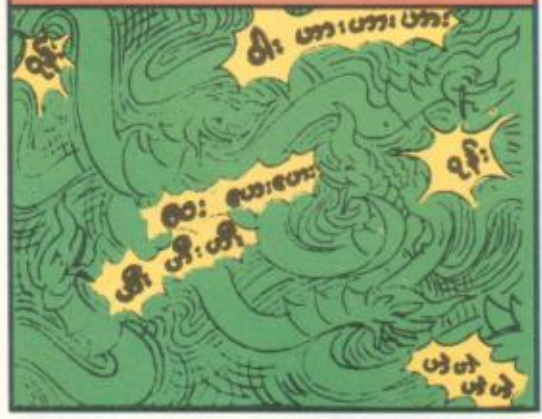
တစ်နေ့တွင် ဘုရားဒတ်မင်းသားသည် အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်
ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် မယ်တော်သံ ခွင့်ပန်လေသည်။

သို့သော် အပျော်ကြားသော နဂါးများ၏ဆူညံသံ
များကြောင့် စိတ်တည်ငြိမ်မှုမရသဖြင့် -

လူ့ပြည်ရှိ တောတွင်းတောင်ဘို့တစ်ခုသို့သွား၍
တရားကျင့်လေတော့သည်။

ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်ကြီး

တစ်နေ့တွင် တရားကျင့် နေသောတော်ထဲသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာလေသည်။

အင်း - ရသေ့ကြီး ကိုဖြူစုလုပ်ကျွေးလို့ - ဆူအဖြစ်နဲ့ နဂါး နိုင်မအိန်နီ ရဲ့ ဖြီး ဖြီးတော့ အလမှာ အိဆရာ လုပ်စားရ ရင် ကောင်းမှာ သဲ။ အတိတ် နိမိတ် တကော့ - တယ်ကောင်း တါသဲလမ်းလာ ရင်း ကျောက်တိလူးတောင် ကောက်ရသေးတယ်... ဟဲ။

မှဆိုးတစ်ယောက်သည်လည်း ညောင်ပင်တွင် အိပ်နေရာမှနိုးသော် အနီးရှိတောင်ဘိညို ဘူရိဒတ်နှင့် အစာလာပို့သောနဂါးများကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

သို့သော် မှဆိုးကိုတွေ့၍ ပြေးကြလေသည်။

ထိုမှဆိုးသည် ထိုအလမှာလုပ်လိုသူနှင့် လမ်းခရီးတွင်တွေ့ဆုံမိရာ -

ဟင်... ဒီလူ့ လက်ထဲကဟာ... ချီတရ ပတ္တမြား မျက်ရှင်သဲ။ ပါလိက်ရှာနေတဲ့ ဟာသဲ... ဒီလူ့ ပတ္တမြားအကြောင်း သိပုံ မရဘူး... ဒီလူ့ သီက - ဥာယျ မှတ်... အ... အ...

အဟိ... ဒါကြီးက - ဘယ်က ရဲ့အတယ် ကောက်ရ တာပေ

အူ ပတ္တမြား... ခဏတောင်းပြီး တမ်းတုလိက် ရင်... ဘာမဆို ရနိုင်တာ... ဒီတော့ အူမက် လောက် ဒောက် ရွေးပေး မှုသဲ... ဟဲဟဲ... ဟဲ...

ဒါကြီး - ခင်ဗျား အတွက် အသုံး မဝင်ပါဘူး။ ဘယ်လောက် ပေး မှာလဲ။ ရှေး - ရှေးတို့ တာအယ် ပေးမယ် ဘယ်နှယ်။

ဤသို့ - ငွေထွေ မလိမ္မာ... မြေနဂါးကို နေရာ မှန်ရင် မှုသွား ပါ... ဟဲ...

ထို့ကြောင့် မှဆိုးက ထိုသူအား ဘူရိဒတ်တရား ကျင့်သည့်နေရာကို ပြလေ၏။

ဟို မှာ - နဂါး၊ ပေး - ပတ္တမြား

မုဆိုးနှင့် အလမ္မာယ်ဆရာလုပ်လိုသောသူတို့ကို ဘူရိဒတ်မင်းသားမြင်လေလျှင် -

အလျှို xxxxxx ရန်ပြုဖန်ဖြို လာတာဘဲ ဖြစ်ရမယ်။
xxxx ဝါ ဒေါသထားပြီး မျက်စောင်းထိုးလျက် ရင်
ဖြာကျ သေကုန်တော့ မှာဘဲ xxx ဝါ အစိမ့်မို
ပြည့်ဘိုကလဲ - ရက်
နဲ့နဲ့လျှီတော့တယ် xxx
xxx အင်း xxx အစိမ့်မိုမြောက်အောင် ထည်းနံ
လျက်ပါတော့မယ်လေ xxx သူတို့ထိစိလန်ခြင်း
ကင်းအောင် - ဖြေ့၁ ဝါပြီး ပြီး အရွယ်လောက်ဘဲ
ကိုယ်ထင်ဖြူမှတော်မယ် xxx ပါရမီဖွဲ့ရမယ် x x

ထိုသူသည် မိမိကိုယ်ကို မြွေဆေးလူး၍ နဂါးနှင့် မန္တန်ကိုရွတ်လျက် အနီးသို့ရောက်လာလျှင် ပါရမီ ဖြည့်နေလိုသောဘူရိဒတ် ထွက်လာကာ ငြိမ် နေစဉ် -

ထို့ကြောင့် အတင်ရဲလာပြီး ဘူရိဒတ်နဂါးကို အမျိုးမျိုးကိုင်တွယ်ကြည့်၏။

သို့သော် အစိမ့်မိုပြုပြီးဖြစ်သူ ဘူရိဒတ်ကအံ့ခဲကာ သည်းခံနေလေသည်။

သို့ဖြင့်ထိုသူသည် အလမ္မာယ်ဆရာလုပ်၍တစ်ရွာ ဝင်တစ်ရွာထွက် အလမ္မာယ်ပြုကာငွေရှာ၏။

ပရိသတ်တို့သည်လည်း လွန်စွာအံ့သြကြ၍ ကြေးငွေများပေးကမ်းကြကုန်၏။

ဤနည်းဖြင့် ငွေမြောက်မြားစွာရသော်လည်း ဘူရိဒတ်ကို ပြန်မလွှတ်သေးချေ။

ထိုအချိန်လောက်တွင် သမုဒ္ဒတမိဖုရားကြီးသည် အိပ်မက်ဆန်းမြင်မက်သဖြင့်-

... ညက အိပ်မက်ထဲမှာ... မယ်တော်ရဲ့ ညာလက်ရုံး ပြတ်သွားတယ်လို့ မယ်တော် မှတယ်... မဟုတ်မှလွဲစရာ သားတော် ဘုရားနဲ့တော့ ဘေးကြီးနေပြီထင်တယ်... ဒီတော့ သားတော်ကို လှမြည် မှာ သွားရှာ ကြပါလော...

ထို့ကြောင့် သားတော်ကြီးသူ ဒသနသည် ရသေ့အသွင်ဆောင်၍ ညီတော်အရှာထွက်၏။

ဘဝီ... ဒုမတော်... ဘယ်လဲ... ဒီစ ဘုရား ဒုမကိုလဲ... လိုက်စွင့်ဖြူပါ၊ မီး ဘသွင်... နဲ့... ဆင်ကျပ် အတွင်း... မှ လိုက် ခွင့်ဖြူ... တော် မူပါ ဘုရား... ကောင်းပြီး... လိုက် ဒီလော့

တစ်တောဝင် တစ်တောထွက်လိုက်ရှာ၍မတွေ့သောအခါ ဘုရင့်ရွှေမြို့တော်သို့ဝင်ခဲ့၏။

နောင်တော် ဘုရား - ရှေ့က - လူအုပ်ထဲ ဝင်ရှာ စေလိုပါတယ် ဘုရား... ဟဲ့ - ဒုမတော်.. ဒါက မြွေ... ကမ္ဘာတခုဖြစ်ပါ လိမ့် မယ်... သတင်း အစအန ရနိုင်ပါတယ် ဘုရား

လူအုပ်နောက်နားမှ စနည်းနာရန် ရပ်လိုက်စဉ် လူအုပ်အလယ်မှ လူကြီးက-

ကဲ... လူထု ပရိသတ်ထဲ စုံလေပြီး... ပွဲစကြရီ... ကိုင်း... မုတ်အတွင်းက - ဖြေတ၏ တို့ရဲ့ဘုရင် - နဂါးမင်း... အမောက်ထောင်၍ အဖြစ်ထွက်လာလော့... ဝါ - အလဟယ်အရာကြို အိမ်နဲ့...

ဘုရင့်ဝတ်နဂါးသည် ကြုတ်အတွင်းမှကြည့်ပြီး-

... လိုက်... ဒုက္ခပါဘဲ... နောင်တော်တို့ လိုက်လာ ပါလား... ဝါကလဲ... အစီမံခန့်ခွဲရန် မဖြစ်တဖြင့် ဖြစ်နေတယ်... အယ်လို့ လုပ်ရပါ မလဲ...

ထို့ကြောင့် ကြုတ်အတွင်းမှ ထွက်ပြီးလျှင် လူအုပ်ထဲရှိ ရသေ့၏ခြေထက်၌ ဦးခိုက်ခါ ငိုရှာလေတော့သည်။

နောင်တော်လည်း မျက်ရည်မဆည်နိုင်တော့ချေ။

ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်လျှင် အလပွယ်ဆရာက နဂါးပေါက်သည်ထင်၍-

« ရသေ့ကြီး -
မင်းရိုက်ပါနှင့်။
ကျွန်မ
ရဲကြီးဆေး
ကောင်း
ကောင်း
နှိပ်ကယ်-
ဟဲ့ဟဲ့

လာလာ-
ကုပေး
မယ်

ရသေ့သည် ဘုရိဒတ်အဖြစ်ကိုတွေ့ စိတ်ထိခိုက် နေစဉ် ဤသို့ပြောနေသဖြင့်-

မင်းမြွေ - ငါ့ကို
မလိုက်ဝံ့ ဟိတျား ကွ။
မင်းမြွေနဲ့ ငါ့ပါး ဖြိုင်
တိုက်မလား။ * * * *
ငွေငါးထောင် ကြေးလေ

ခင်ဗျားက
ဘယ်ကလဲ * * * *
ကျုပ်ကိုများ ပညာ
ပြိုင်ချင်လို့လား
* * * *

ခင်ဗျားလို ရသေ့က
ငွေငါးထောင် ပေးနိုင်
မယ် ဆိုတာ -
အာမခံမေ့သူ
ရှိလို့လား

ရှိတယ်ဟေ့ -
ခဏလေး စောင့်နေ
ငါ ခေါ်ခဲ့မယ်...

နောင်တော်ရသေ့သည် ရွှေနန်းတော်သို့ဝင်ပြီး-

အို - သူတော်စင် - တောရ
ရသေ့ကြီး - အလိုရှိရာ
မိန့်တော်မူပါလော့...

ကျုပ်ကို
အာမခံမေ့သူ
အလိုရှိသည်
တကယ်တော်

ဘယ်လို
အကြောင်းကြောင့်
ပါလဲ ဘုရား

အာယု
အဆိပ်မရှိအိ
ရဲကြီးနဂါးကို - သူတွေအထင်
ကြီးအောင် ညွှာလျှင်ပြီး
သူစွမ်းကောင်းသဖြင့်
တကယ်တော့ - အလောင်း
အားဖြစ်ပြီး * * * * *
* * * * *

ဒီလိုဆိုလျှင် - တယုပ်
တော်ကိုယ်တိုင် လိုက်လာ
ပါမည်ဘုရား

နောင်တော်ရသေ့သည် ဘုရင်နှင့်အတူ အလပွယ်ပြရာသို့ ပြန်လာသည်ကိုတွေ့လျှင်-

ဟိုက်...
ဘုရင့် ဆရာတော်
များ ဖြစ်နေ
ရှေးလား * * * * *

ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်ကြီး

ရသေ့နှင့်ဘုရင်ကြီးတို့ အနားသို့ရောက်လျှင်-

မှန်လှပါဘုရား... ကျွန်တော်၏ကို - ပညာလာဖြင့်ရှင်သာ - နိဂါဒေါလျှက်ရကြောင်းပါ ဘုရား

အဆိပ် မရှိတဲ့ ခြေခုံပါးကို လှမ်းပြီး အလင်္ကာ၊ ညာလျှိုင်းနေ သည် မဟုတ်လော

အဆိပ် ရှိ မရှိ သိလို ရင် အနား ကပ်လာစမ်းပါ ရသေ့ကြီးရှ်

ငါ၏ပါး မလောက် သင့် ခြေခုံပါးက အဆိပ် ဖြစ် မည် မဟုတ်

မီး-သို့က ခြေအစာပါ

ထိုအခါ ဖားမသည် ခုန်ထွက်လာ၍ အဆိပ်သုံးစက် အန်ချလိုက်ပြီး ရသေ့ထံကျစ်ထံသို့ ပြန်ခုန်ဝင် သွား၏။

ရသေ့သည် အဆိပ်ခွက်ကို ကိုင်ကာရေမြေဟည်း တစ်မျှ ကြိမ်းဝါးတော့၏။

ဟွက်

ဟွက်

ဟွက်

ပုပ္ဖဝတီ ဖြည့်ဖို့ - ပျက်စီးတော့အံ့

ပျက်စီးတော့အံ့

ပုပ္ဖဝတီ ဖြည့်ဖို့

ပျက်စီးတော့အံ့

အဘယ် သို့သော အကြောင်း ကြောင့်နည်း ရသေ့ ကြီး

တင်္ဂါတော် ရေခြေ ရှင်

*** တစက် တစက်သော ကျ် အဆိပ်သည် - မြေပေါ် သို့ကျခြားအံ့ - ကေါက်ဗဲ သီနှင့် - သစ်သီး သစ်ပင် တောအုပ်သို့ အားလုံး ပျက်ကြီးအံ့ ***

*** ရေထဲ သို့ ချပါက - ငါးလိပ် - ပုစွန်စသော ရေသတ္တဝါများ အကြွင်းမဲ့ ဆိတ်သုန်အံ့ ***

*** လေထဲသို့ ပတ်လျှောက်လျှင်လည်း - ဘေး
 ဝှက်များ၊ သေ မခွပ်သာမက
 မိုး၊ မေါင် ရေ ရှား၊ ဖြစ်အံ့ ***

ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်လျှင်
 ဘေး၊ ကင်္ဂါး၊ ဘောင်
 ဆောင်ရွက်ပေး
 တော်မူပါ။
 // သူ့မျက်တစ်
 တယောက်အတွက်
 သတ္တဝါများ
 ဘေးမရှိသင့်
 ပါ

ထို့နောက် ရသေ့၏စိပ်ချက်ဖြင့် ကျင်းကြီး
 တူးပြီးလျှင် လိုအပ်သောပစ္စည်းများရရှိ
 အသိပ်ခွက်ကိုပစ်ထည့်ကာ မြေများဖုံးအုပ် စေ၏။

ကိုစုအဝဝပြီးလေလျှင် နဂါးများက လူအသွင်
 ဖန်ဆင်းပြလိုက်လေရာ-

အရှင်မင်းကြီး -
 မီးရိုမဲဖြင်းမရှိပါနှင့်
 - ကိုစုစု သို့
 အလုံးစုံ
 ပြီးဆုံးပါပြီ

အဆင်
 တိုက်၊ - အယ်
 တိုင်း၊ အယ်ပြည်
 အယ်ရီဒီ မှ ***
 x x x x x

အရှင်မင်းကြီး၏ နှမတော်- သဒ္ဓန္ဒာ၏ ဒေဝီ နှင့်
 နဂါးမင်း - တေရုဒ္ဓ ဝိုဏ်
 သားတော်ကြီး - သုဒဿန၊
 သားတော်လတ် - ဘျရိဒတ်၊
 နှင့် တဝမ်းလွဲ နှမတော်
 အဇေယျီ - ဝိုဏ်ဖြူဖြူ
 တူတော် - တူမတော်များ
 ဇနနိဖြူကြောင်း
 ပါဘုရား ***

ဒဂါးမင်း - တွေ့ဆုံလို
 စိတ်စောနေစဉ်ဖြစ်စွဲ
 ရှုနန်းတော်သို့ ဣ
 ဩပါရီ. x x x

သို့သော် အလမှာယ်ဆရာကား စိတ်ပျက်စွာ တွင်းဝ
 တွင်းသာ ထိုင်မှိုင့်နေတော့၏။

နေဝင် ပြီးစေတွင်
 ထို တွင်းထဲမှ
 မီးတောက်ကြီးလင်း
 တက်လာကာ
 ကောင်းကင်သို့တက်
 သွားစဉ် အလမှာယ်
 ဆရာမှာ အဆိပ်
 ငွေသင်္ဃာဖြင့် မချိမ
 ဆန့်ဝေဒ နာခံရပြီး
 ကိုယ်ပျက်သွားရ
 လေသည်။

ဘူရိဒတ်တို့သည် နဂါးပြည်သို့ ပြန်ရောက်သော် ဘူရိဒတ်မှာ အလွယ်ဆရာအညွှန်းဆဲခံရ၍ ပင်ပန်း လှုပ်ပြစ်သဖြင့် သူ့အား အနားယူစေပြီး ပြုစုကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဘူရိဒတ်ကို လိုက်ရှာနေသေးသော ညီတော်သုဘောဂသည် မြစ်ကမ်းပါး၌ အမော ပြောနေခိုက် စကားပြောသံ ကြား၍ အာရုံစိုက်ကာ နားစွင့်မိ၏။

ဟုတ်ပါတယ်များ၊ ခင်များလျှောက်ဖြုတ် ခုနီးတကောင်ရတော့ အလွယ်ဖြုတ် သေးတယ် ငွေလဲအတော်ရတယ်။ သူ့က ဥပုဏ်စောင့်နေတဲ့ ဘူရိဒတ်ခုနီးတဲ့ နောက်တော့ x x x x x x x x x x x x x x x x နောက်ဆုံး တော့ အခုလိုကိုယ်မျက် တာသဲများ x x x

တို့နောက် မြစ်ထဲသို့ဆင်း၍ ရေငုပ်နေ၏။

သုဘောဂသည် ထိုအခြင်းအရာကိုတွေ့လျှင် -

ဟိုက် - ခက်ပြီ x x x မေ့ကို - ခုနီးဖြုတ် - မေ့ဆီက ယူသွားတဲ့ဟာက ခုနီးမေ့ ရဲ့ လို၊ တ၊ ရ၊ တဲ့ ပတ္တမြား မျက် ရှင်ကွ x ငါ့လက်ထဲ မကြာပါဘူး ကွာ၊ အဲဒီပတ္တမြားဟာ လွတ်ကျသွားပြီ မေ့ ငြိ၊ ထဲဝင်သွားတယ်များ ကျုပ် - တာမှ မသုံး လိုက်ရဘူး။ ခုနီး ပစ္စည်း သုံးမိလို့ ငါ့ထဲ တခုခုဖြစ်ဆုံး မယ် ထင်တယ် x x x

အကြောင်းစုံကို သိရပြီးဖြစ်၍ ပုဏ္ဏားကို ရေထဲသို့နှစ်လိုက်လေ၏။

သေလုမတတ်ရေမှန်းမှ ရေပေါ်တင်လိုက်သာ-

အသိမှတ်မိလိမ္မာအား
သူရီး - မုဆိုးပုဂ္ဂိုလ်၊
ဟား၊ ဟား၊
ဟား၊ ဟား၊

အသိမှတ်မိလိမ္မာအား
သူရီး - မုဆိုးပုဂ္ဂိုလ်၊
ဟား၊ ဟား၊
ဟား၊ ဟား၊

အသိမှတ်မိလိမ္မာအား
သူရီး - မုဆိုးပုဂ္ဂိုလ်၊
ဟား၊ ဟား၊
ဟား၊ ဟား၊

ထိုစကားကြောင့် သူ့နောင်တော်ထံခေါ်သွား၏။

နင်ဖြောတိ၊ ငါလဲ မသိဘူး။
ဒီတော့ - ငါ အကိုယ် လိုက်ခဲ့
လော့ x x x x x

ဟား

နဂါးပျဉ်ပြန်ရောက်သောအခါ ပုဂ္ဂိုလ်က ဣန္ဒြေရ
စွာဖြင့် နဂါးများကိုဟောလေသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်၊ များဟာ - ဖြစ်ဟော့ မင်းရဲ့ သားတွေ
သားတွေကို စေခံစာတတ်ပေးခဲ့တယ်။
သမုဒ္ဒရာရေဟာ - ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရေခဲရစ်
ဘူးလို့ ငန်သွားတာ၊ သားတွေ
ထိ ရင် - ဖြစ်ဟော့ မင်းရဲ့ သားတွေ
ကမ္ဘာကြီးကို ဖြစ်ဟော့ က
ပန်ဆင်းတာ x x x x x
ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကို သူ့ရဲ့ ရင်
နာဝဖြင့် ရောက်မည်

ဟာ-တယ် ဖြစ်ဖြစ်ပါလား။

အခန်းတွင်း၌ အနားယူနေသော ဘူရိဒတ်မင်းသား
ကြားလေလျှင်-

ဟာ - နုက္ကပါ သဲ x x x
ဒီပုဂ္ဂိုလ် - ဝေါက်ကရတွေ
လျစ်တိတ်ခင်းနေဖြင့်
နဂါးတွေကလဲ မျံကြတာ
ငါ့ကိုယ်တိုင် ထွက်ရင်းမ
ယူ ဖြစ်တော့ အယ် x x x x x

ဂဲ-ဂဲ - ငါ့ကို
ထူမစွဲ - ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှိရာသို့
ပို့ကြကုန်လော့ x x x

ဘူရိဒတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်အနီးရပ်ကာ ရှင်းပြ၏။

သူ့ဖြောတာတွေကို - ကိုယ်ပိုင် ညိုက်နက် ဆင်ခြင်
ကြည့်ကြပါ။ ကမ္ဘာလောကကြီးကို ဖြစ်ဟော့
စန့်ဆင်းတယ် ဆိုရင် - ဆင်းရဲသားတွေ ဘာလို့ မန်ဆင်း
သလဲ။ သူ့ရယ်သား များသာ ဖန်ဆင်းပါလား။ x x x x x
ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရေခဲရစ်လို့ သမုဒ္ဒရာရေငန်ရင် - ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရေချိုးတဲ့
ဖြစ်ရေ ဘာလို့ မန်ဆင်းသလဲ။
သားတွင်းမှာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဆင်းဆဲ
ဘာလို့ မန်ဆင်းသလဲ။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ လျှပ်
နှုတ်ဖြင့် ရောက် မရပ်မနုတ်။
အပျူပေး ရင် - ဂောင်းရာ
သူ့ဂတိ ရောက်ရမှာပေါ့ x x x ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဟုတ်လဲ။
... နေခင် တတ်တဲ့ သူတွေ စာများ ကြီး ရှိ ပါတယ်။

အမယ်လေး - နောင်တော် ဘူရိဒတ် စွမ်းဖြင့်
လျှိုသာ - အညာမန်ရတိ x x x တယ်ယုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
သွားလော့ x x x

အား သွား
အား သွား

ထိုအခါမှ နဂါးများသည် ပုဂ္ဂိုလ်လိပ်လည်ဖြော
သည်ကို ရိပ်မိကာ နှင်ထုတ်ကြလေသတည်း။

စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကြီး

ပုပ္ဖဝတီပြည်တွင် ဝသဝတ္ထီမင်းကြီး မင်းပြုလေ၏ ထိုမင်းကြီးသည် အလွန်ရိုးသားသော်လည်း ဉာဏ်ပညာနည်းသောမင်းဖြစ်၏။

သားတော်များထဲတွင် ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော သားတော်စန္ဒကုမာရကို အိမ်ရှေ့စံ ရာထူး အပ်နှင်းထားလေသည်။

သို့သော် ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးထား၊ ပညာရှိဟု ဆိုကာ တရားထွက်တော်မီရင်ခေးကို ဝကွက် ရှိအပ်ထားလေသည်။

ထိုပုဏ္ဏားကား တန်ဖိုးလက်ဆောင် အလွန်ယူ ကြောင်းကိုမင်းကြီးမသိချေ။

တစ်နေ့တွင် တရားရုံးလာသော လူတစ်ယောက် သည်တရားလွတ်တော်မှ ရေရှည်ထွက်လာရာ ညီလာခံဝင်မည် စန္ဒကုမာရမင်းသားနှင့်ဆုံ၍-

တောက် x ဒါတော့
မတရားသက်သက်
တဖက်စောင်း ခုနစ် - ဇီရင်
ချက်ချတာတဲ့ x ဒါ - ငါ
စိတ်ဆင်းရဲသလို ခံရပါစေ
၇၆သပါစေ... သို့

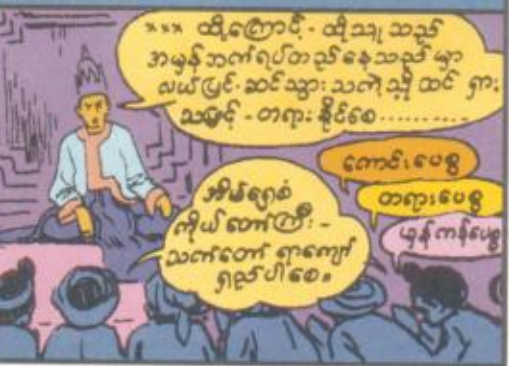
ဟေ့ - မောင်မောင်
တာပူစံလာ
တာလဲ - ဟေ

မှန်လှပါ။ ဒါပေမယ့်
မင်းဘုရား၊ ကျွန်တော်၏
အမှုသည် - စကန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း
လူတိုင်းပင်သိကြပါလျက် - ဂွတ်
တော်မှ မတရားသက်သက်
အခါနဲ့ချစ်စိတ်ထိခိုက်ပြီး
ရေရှည်မိကြောင်း
ပါဘုရား

အိမ် -
ဂွတ်တော်ထဲ
သို့ဖြန်လိုက်
ခဲ့လော့ x x x

အိမ်ရှေ့စံမင်းသားသည် တရားလွတ်တော်သို့ ဝင်၍အမှုကို ပြန်လည်စစ်ဆေးကာ မှန်သောထို သူကို အနိုင်ပေးလိုက်ရာ-

x x x ထို့ကြောင့် - ထိုသူသည်
အမှန်သက်ရပ်တည်နေသည့် မှာ
လယ်ဖြင့် ဆင်သွားသလို သို့ ထင် ရှား
သဖြင့် - တရား နိုင်စေ.....

ကောင်းပေစွ

တရားပေစွ

ယုန်ကန်ပေစွ

အိမ်ရှေ့စံ
ကိုယ်တော်၏ -
သက်တော် ရာကျော်
ရှည်ပါစေ။

ထိုသတင်းကိုကြားလျှင် ဝသဝတ္တိမင်းကြီးသည် တရားလွတ်တော်၌ အိမ်ရှေ့စံမင်းအား တာဝန် လွှဲအပ်တော် မူလိုက်တော့၏။

x x x တိုင်းသူပြည်သားတို့
သန္တအာရ - သားတော် အိမ်ရှေ့
ဥပရာဇာ သည် - ယူပုဏ္ဏ
ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော
တရားလွတ်တော်တာဝန်များကို
ယနေ့မှ စာစေ၍
ထမ်းဆောင်စေ.....

ထို့ကြောင့် စဏ္ဍဟာလပုဏ္ဏားကြီးသည် ရန်ငြိုးထားကာမင်းသား၏ ပျက်စီးရာ ပျက်စီး ကြောင်းကို အခွင့်အခါစောင့်နေ၏။

တယ်... ဒီမင်းသား...
ငါ့အလုပ်ကို - က၊ ဖျက်
ယ၊ ဖျက်လာလုပ်တယ်။
ငါလဲ - အရက်ကွဲရော x x
x x x သိမယ် x x ဒါ
တနေ့ကျ ရင် - ဒုက္ခ
ကောင်းကောင်း ရောက်
ဒေသနာ - ညှိုး ဆဲဖြဲမယ်။
ငါ့အကြောင်း သိစေမယ် x x x

တစ်နေ့တွင် ညီလာခံ၌ ဘုရင်ကြီးက-

မင်းကြီးများ ညက - ငါ့ကိုယ်တော်
အိပ်မက်ထဲတွင် ခုတ်ပြည်သူ့ရောက်
သွားသည်။ အိပ်မက်ဟုဆိုသော်
လည်း - တကယ်ပင် စည်းစိမ်
ခံစားခဲ့ရသည် x x x ယူတိုင်
မျက်စိထဲမှာ မပျောက်နိုင်
ဘောင် ရွဲဖြဲနေသည် x x x

xxx နတ်ဖြည် ဆိုတာ - တယ်ခမ်းနား ဇာတ် ကျယ်ပါလား။ နတ်သားတွေ ကိုယ်ရောင်ဟာ ပိတ်ပိတ်
တောက်ပပြီး - နတ်သမီးတွေကလဲ သိုင်းသိုင်းလည်လည်။ နတ်ဘုံ နတ်နန်းကလဲ စေ့စေ့ အာပေါ့... နတ်ဖြူတာ
ဆိုတာ xx တယ် အခုသာ ထူးကဲတာ ကလား။ x x အကောင်း တွေ ဖန်ဆင်းမှု အကျိပ်နေတာ တဲလား။ xxx

ရွှေဘုန်းတော်-ရွှေကံတော်ကြီးမြတ်
လှလှီသော - နတ်ပြည်သို့ - ကျင့်သုံးမှုကံဝါး
ထင်ထင် - ဖြည့်စွဲနိုင်ခွင့်ရတာဘဲ ဘုရား။ xxx
ကျ်အဖြစ်မျိုး တစ်မျှ မကြားစားရူး အဖြစ်ထူး
ပျပါသည် ဘုရား။

ဒဂါမိ - ငါ့ကိုယ်တော်မူဖတ်လည်း နှစ်
သက်တော်နေ့သည်။ ထိုကြောင့် နတ်ပြည်သို့
ရောက်ရန် မည်သို့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်
တော်များ ပြုလုပ်သင့်သည်ကို... ပညာရှိ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတင်စေရား။

ထိုအခါပုဏ္ဏားကြီးက တွေးတောပြီး-

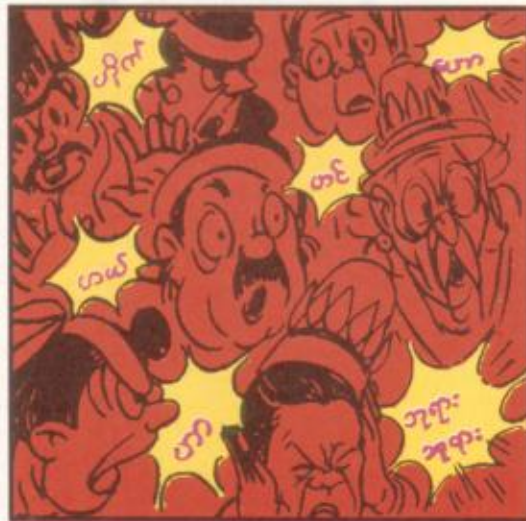
ဟို - အကွက်တော ဆိုက်ကြီး၊ ငါ့ကို အရှက်ကွဲ
ဘောင်လှယ်တဲ့ ဒဂါမိရှေ့မင်းသား ကို လက်စားချေ
ရတော့ မည်... ဟို။

ဖုန်လှပါဘုရား -
သူ့တပါး မဖြူ
လုပ်နိုင်သော...
ထူးကဲ ဖန်မြတ်
သော အပျူကြီး
ပေးလျှင် နတ်ပြည်
သို့ ရောက်ကြပါ
သည် ဘုရား။ xxx

ဘယ်လို ထူးကဲသော
အပျူမျိုးဖြစ်ကြောင်း
အဖွဲ့တင်လော့...

ဟို - မရိတ်မိ
ဒေဝင်တော
ပရိယာယ်သုံးမျိုး
ခပ် ထွေး ထွေး
တင် မဖြစ်
မယ်။

သွေးမျိုးနဲ့ နှင့်
ယစ်မျိုးတော်
လျှင် - စကန်မုချ
ကဲ့သို့ကဲ့သို့ ဖြစ်ပင်။ နတ်ပြည်
ရောက်ကြောင်း ဘက်စုံကံ
ပါသည် ဘုရား။

စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကြီး

စဏ္ဍဟာလပုဏ္ဏားကြီးက ပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပနိုင် ပါ၏လောဟုတင်လျှောက်သဖြင့်-

...ခုတ်မြည်သို့ ရောက်အောင် ကောင်းမှုဖြစ်၍ အဘယ်အောင် မယုဇော်နိုင်ဘဲ ရှိအံ့ ခုည်း။

အရှင်မင်းကြီးသည် ကောင်းမှုပြုရာ၌ ရဲရင့်တော်မူပါပေသည်။ အရှင်မင်းကြီးက သာ-ရွှေအုန်း တော် မှနေ၍ စီမံတော်မူပါ။

ကျွန်တော်မုိုးကြီး၏ ယဇ်ပွဲ အတွက် သွား၍ ယခုပင်-အောင်ရွက် ခွင့်ပေးသနား တော်မူပါဘုရား။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် အလုပ်သမားများကို ခေါ်ယူ၍မြို့ပြင်သို့ သွားလေသည်။

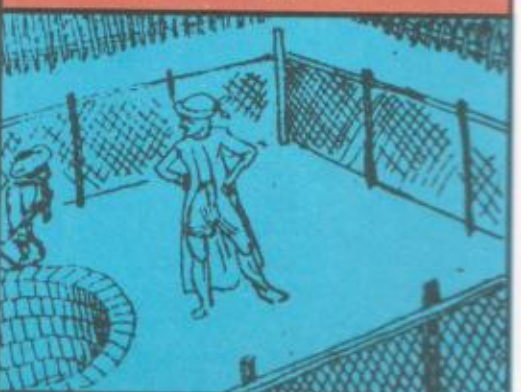
တောအုပ်တစ်ခုကို လှူသူလေးပါးမဝင်နိုင် မကြည့် နိုင်အောင် ဝင်းခတ်ပြီးလျှင်-

ယစ်တွင်းကို စနစ်တကျတူးရန်-

ကိုယ်တိုင်ကွက်လေသည်။

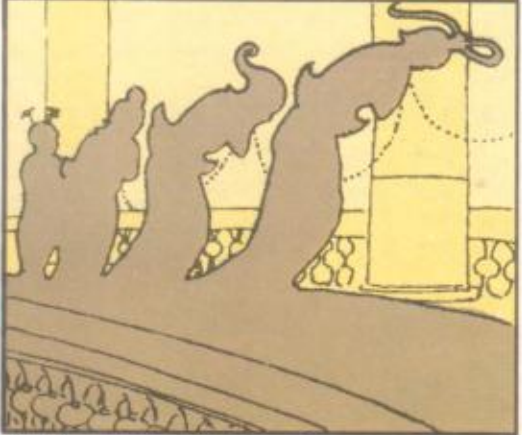
နောက်တော်တော်တွင် အိမ်ရှေ့စံမင်းသား စန္ဒကုမာရ အိမ်တော်၌-

ထိုနောက်အိမ်ရှေ့စံမင်းသားနှင့်အခြား သားတော် သုံးပါးကိုပါဖမ်းသွားလေ၏။

ထိုပြင် ဘုရင့်သမီးတော်လေးပါးကိုလည်းကောင်း-

မိဖုရားလေးပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဝမ်းဆီးလေ၏။

မင်းညိုမင်းသားများကို ဝမ်းစဉ် ဆွေတော်မျိုးတော် များမှာကြောက်လန့်ကြ၍ ကြိတ်မှိတ်ကာပူဆွေးကြ၏။

ခမည်းတော်ဘုရား ရက်စက်တော်မူ လှချေရုံ ဘုရား
တစ်နေ့တော် ပူဆွေးတော် မူခဲ့ဖူးတော်မူ ပြီ။ မှာတယ်ဆို ကုရ.
တို့တို့တော်... ရှေးဘိုးတော် ပေါက်သွားမှ... ရှေးစိတ်တော် နှိုးဆွ နှိုးဆွ...
တော်မူပါ။ မိမိတို့...
တော်မူပါ။ မိမိတို့...
တော်မူပါ။ မိမိတို့...

သို့သော်သူဌေးကြီးလေးယောက်ကိုဝမ်းသော-

အခါ၌ကား ဆွေမျိုးများသည် ပူဆွေးရုံမျှမက ပြင်းစွာအပျက်ထွက်ကြ၏။

ဟော့ မဟုတ်တဘိ ဒီဘုရင် - နတ်ရွား ဂျိုးတော့နဲ့ အသေခံရ နားလို့ နားလို့
ဒါလား တရား ပြည်ဝင် ဘုရင် ဆိုတ
ဒါလား နှိုးဆွတော် ပေါက်သွားပါမယ်
မခံဘူး ဗျာ
အို - တားတား ဘာထူး သော့ နားဆိုလို့
အိမ်ထဲမှာ
အို - တားတား ဘာထူး သော့ နားဆိုလို့

ရပ်ရွာများပင်ချောက်ချားသွားလေသည်။

တိုင်သူပြည်သားတို့သည် ဘုရင့်အာဏာကို မတော်လှန်ရဲသော်လည်း သွေးဆူကာဟစ်တိုင်မှ စုဝေးဟစ်အော်ကြ၏။

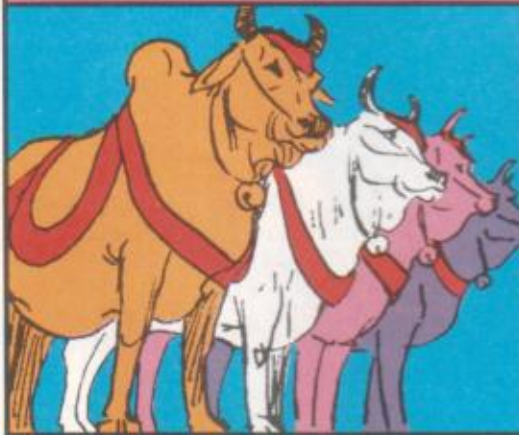

ကမ်တော်မူပါ ဘုရား ကမ်တော်မူပါ ဘုရား
အဖြစ်ကင်းမဲ့သော သူဌေးကြီး များကား လာရောက်မမ်းဆီး နေပါသောကြောင့်...
ကမ်တော်မူပါ ဘုရား

မည်မျှပင် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ဆန္ဒပြကြ
သော်လည်း ဝသဝတ္တိမင်းကြီးကား လျစ်လျူ
နေတော့၏။

နွားလားဥသဘလေးစီးကိုလည်းကောင်း--

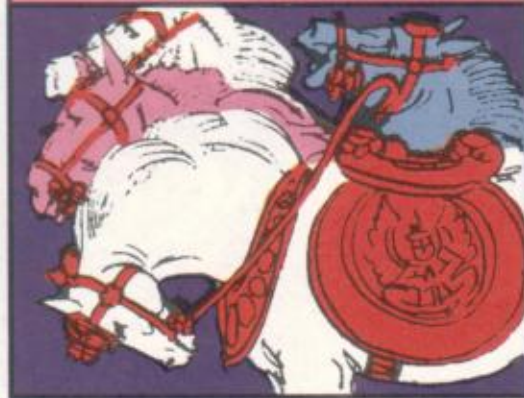
တာဝန်ကျသော အမှုထမ်းကတုရင့်ထံသွား၍
ပုဏ္ဏားကြီးရှေ့မှောက်၌ပင် သံတော်ဦးတင်လေ၏။

တစ်ဖန် စီးတော်ဆင်လေးစီးကိုလည်းကောင်း--

မြင်းလေးစီးကိုလည်းကောင်း--
ဖမ်းဆီးပြီးသောအခါ

“ သူတို့ ချော - ငါ - ခမည်းတော် ၏
ယင် ယုဇော်ပွဲ အောင်စေ ဖြစ် - အကျိုး၌
အသက် စတေးခံကြရမည် ဖြစ်သည်...
နံ့နက် နှီးသောက်၍
နက်ဖြန် ရောက်လျှင်
ယင် ယုဇော်ရ မှာ ယို -
...မင်းကြီးများ -
ထိုသူများကို
ယနေ့ည အတွက်
လျှိုလေသေးမေ့အောင်
စံပျော်နိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်
ခုန့် ဝိမာဏစေ့များ... ”

စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကြီး

နံနက်မိုးသောက်၍ အလင်းသို့ရောက်သော်
ဝသဝတ္ထိမင်းကြီး၏ မယ်တော်ကိုယ်တိုင်
ဖျောင်းဖျပြောဆိုလေ၏။

သားတော် ဘုရင်မင်းမြတ်...
အသက် စတေးဗြီး
ယဇ်ယုဇော်ခြင်း
ဖြင့်တော့ - နဝရံပြည်ကို
မရောက် နိုင်
ပါဘူး -
သားတော်...

ကျွန်ကိစ္စသည်
ပညာရှိ ပရောဟိတကြီး၏
ဂုဏ်၊ ဥဒ္ဓန်နှင့် ဖြစ်ကြောင်း ပါ

တစ်ဖန် မင်းကြီး၏ဖခမည်းတော်ကလည်း-

သားတော်.....
ဥဏှာဖြင့် ဆင်ဖြူလှေ
ယဇ်ယုဇော်သည်
ဆိုသည်မှာ - သူ့မှာ
အသက်ဖြင့် စတေး၍
ဖြူလှေလှေတော့ -
အတုဆိုလျ် မကောင်း ဖြစ်
ပင်မဟုတ်လော x x x x
x x x x x x x x x x

သို့သော်မင်းကြီးက ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

သားတော်စန္ဒကုမာရ ကိုယ်တိုင်အခစားဝင်ခွင့်
တောင်း၍ သံတော်ဦးတင်၏။

ဘုန်းရှင် - ကံရှင် - သဘာရှင် - အသက်သစင် -
စတေးဗြီးရှင် - ခမည်းတော် ဘုရင်မင်း မြတ်ဘုရား
သားတော်တို့ကိုပုဏ္ဏား၊ လက်
ညှိ ကျေးဇူးနှင့်အဖြစ်
ပေးအပ်လျှင်က - ပေး
အပ်တော်မူပါ x x x
အသက်ကိုတော့ ချမ်းသာ
ပေးတော်မူပါဘုရား x x x x x

x x x သို့တည်းမဟုတ် - လုပ်ပေး ခလောက်
ခွဲ၍ - ဆင်ထိန်းခြင်းထိန်း - အလုပ်ကို
ခိုင်းတော်မူလျှင်တလည်း
ခိုင်းတော်မူပါ -- အသက်
ကိုတော့ မသတ်
ပါနှင့်ဘုရား

x x x သို့တည်းမဟုတ် - မင်းနေ ရွှေပြည်တော်
မှ - နှင်ထုတ်လျှင်ပါကလည်း - နှင်ထုတ်တော်
မူပါ x x x ရောက်ရာအရပ်မှာ တောင်းစားရ -
စားရ နေပါတော့မည် - ရှိတ် - ရှိတ် -
အသက်ကိုတော့ မသေပါရစေနဲ့ဘုရား x x
x x x အဟိတ်
ရှိတ် ရှိတ်

သားတော်ငို၍ လျှောက်သော် ရွှေစိတ်တော်
ထိခိုက်ပြီးအမိန့်တော်ချလေ၏။

မင်းကြီးများ -
သားတော် စန္ဒကုမာရ
မင်းသားနှင့်
တကွ မင်းဆီးထားသူ
အားလုံးကို ယခုပင်
လွှတ်စေ

ထိုအမိန့်တော်ကိုကြားလျှင်သက်ဆိုင်ရာမင်းချင်း တို့ကဖမ်းထားသူများအားလုံးကို လွှတ်ပစ်လိုက် လေသည်။

ဘုရင်ကြီး အမိန့်အရ အားလုံး လိုရာသွားနိုင်ကြပါပြီ။

ဤတွင်မခံရနိုင်သူတစ်ဦးကယစ်တွင်းစိမ့်နေ သော ပုဏ္ဏားထံသွား၍-

ဟယ်- ပုဏ္ဏားယုတ် ဘုရင်ကြီးက-ခင်း သားများကို လွှတ်လိုက်ပြီး သင့်သားတို့ကိုသာ သတ်မိမ့်- လည်ချောင်းသွေးဖြင့် ယစ်ယူလေကောင်း။ ဟားဟားဟားဟား။ ဟားဟားဟားဟား။

ပုဏ္ဏားကြီးသည်အလွန် တရာ အံ့သြပြီးရွှေနန်း တော်သို့အလျှင်အမြန်ပြေးသွားကာ မင်းကြီးထံ အခစားဝင်၍-

ဟောခဲ-ဟောခဲ-- အရှင်မင်းကြီး..... သစ္စာမထူရှု ယစ်ယူလေမိမ့်။ ဟာ-ကိုယ်တိုင်ဖြုတ် သူ့ကိုမဆံ့ထားဘိ- သူတပါး ယူလေ သည်ကို-ဝမ်း ခြောက်သူပင်- နတ်မြည်သူ သွား ရပါသည်ဘုရား။

အဆင်ခြင်ဉာဏ်နည်းသောမင်းကြီးသည် ပုဏ္ဏားကြီးက မင်းသားအပေါ်ရန်ငြိုးဖြင့် ပြောသည်စကားကို မရိုင်းမိချေ။

ဟေ -- ဟူတ်ကဲလား သားတော်ကို ဖြန်ဖမ်းစေဖျား။

စန္ဒကုမာရသည် ဘုရင့်ရှေ့တော်မှောက်ရောက် လျှင်လျှောက်တင်ပြန်၏။

ခမည်းတော်ဘုရား - သားတော်သည်-ဆင်စီး- မြင်းစီး-စစ်ဆင်-စစ်တက် ကျွမ်းကျင်၍-သောင်း ကျန်းသူများကို-နိမ့် နင်းပေးခဲ့သည်မဟုတ် ပါလော။ သို့မဟုတ်ပါ လျက်- အဘယ်ကြောင့် သားတော်ကို သတ်၍ လည် ချောင်းသွေးဖြင့် ယစ်ယူလေလိုပါသလဲ-ဘုရား။

အမြက်-သစ်ကိုင်းခြောက်တို့ကို အဆိုက်လှပ ရှေ့သော ငှက်များပင်- ဖိမိတို့၏ သားသမီးများကို ချစ်ခင် ယုယစွာ စောင့်ရှောက်ကြကြောင်း ပါဘုရား။ သန္တဟာလ ပုဏ္ဏား စကားကို ယုံကြည် တော်မယူပါနဲ့ဘုရား-သထိချုပ်တော်မူပါ။

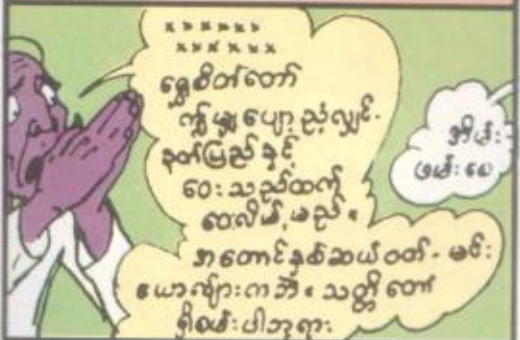
ပုဏ္ဏားတို့မည်သည် များသောအားဖြင့် ကျေးဇူးမသိတတ်ကြပါဘူး။ ထမင်းသခင် ကျေးဇူးရှင်ကိုပင် ဖြန်လည် မျက်ဆီးတတ် သော သာဓက များစွာရှိသည် မဟုတ်ပါလော ဘူး။

သားတော်တို့ကိုအသက်ဘေးမှ ချမ်းသာပေး တော်မူပါ။ သားတော်တို့မှာအဖြစ်တစ်တရ နှိပ်ပါက - ရှေ့ဖြည့်တော်မူ နှင့်ထုတ်တော်မူ ပါ။ ရောက်ရာအရပ်မှာ - တောင်းစားပါမည် ဘူး။

အိမ်၊
သားတော်များလွတ်ငေး...

စဏ္ဍဟာလ ပုဏ္ဏားလည်းသတင်းကြား၍ ပြန်ရောက်လာကာ ထိုအမိန့်ရုပ်သိမ်းရန် ပြင်းပြင်းထန်ထန်တင်ပြန်၏။

ရွှေစိတ်တော်
ကွန်မြူပျော့ညံ့လျှင်
ခုတ်ဖြည့်ခွင့်
ပေးသည်ထက်
တေလိမ့်မည်။
အတောင်နှစ်ဆယ်ဝတ် - မင်း
ယောကျ်ားကား သတ္တိတော်
ရှိလိမ့်ပါဘူး။

ပြန်အပမ်းခံရသဖြင့် သားတော်အိမ်ရှေ့စံလည်း ထပ်မံ၍လျှောက်လဲပြန်၏။

***မေ့မည်တော်ဘူး - ခဲ့ခဲ့လေး တွေးကြည့်
တော်မူပါ။ စာကယ်၍သာ - သားကိုသက်၍
ယာဇ်ပျော်လျှင် ခုတ်ဖြည့်ရောက်သည်
ဆိုပါက... သူ့သားသူ့သတ်၍
ခုတ်ဖြည့်သို့ သူ့အာယင်
သွားမည် မဟုတ်
ပါလော...ဘူး။

***သူ့ကိုယ်တိုင် ခုတ်ဖြည့်ရောက်နေဖို့ဟု သိရလျှင်... သားတော်တို့ ဖခင်မသားတော် ခုတ်ဖြည့်ရောက်စေခြင်းငှာ - ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ အသက်ကို အစတေးခံပါမည်ဘူး။

အိမ်၊
အိမ်၊

တစ်ဖန် ဝန်ကြီးများကိုအကူအညီတောင်း၏။

ဘဘူးတို့...
ပိုင်းကွဲကျောက်လဲ
ကြပါဦးလော့။

သို့သော်မည်သူမျှမကူရဲကြပေ။

မင်းသား၏ကြင်ယာတော်များကို ဝိုင်းဝန်း တောင်းပန်စေ၏။ သို့သော်-

မအောင်မြင်၍ စိတ်ဓာတ်ကျရှာလေသည်။

မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး၌ စက္ကဟာလပုဏ္ဏားအား ကြင်ရာတော်များကတောင်းပန်၏။

ပရောဟိတ်ကြီး
ရယ်... မောင်တော်၊
အာဇာနည်ကို
ကယ်ပေး တော်
မူပါ။ * * * * *

သို့သော်
မရပေ။

ငါနဲ့
ဘာဆိုင်
လို့လဲ...
ဒါ-- ဘုရင်
အမိန့်တော်
ကတည်း
သွားကြ-
သွား

ထိုသို့ရွှေနန်းတော်တွင်း၌ ဆောက်တည်ရာမရ
အောင်ပူဆွေးနေကြစဉ်- မင်းသား၏သားငယ်
သည်ဘုရင်ကြီးထံပြေးဝင်သွားပြီး-

ဘိုးတော်ဘုရား... ဟီး...
ဘိုးတော်ဘုရား...
ခမည်းတော်ကို
တတ်ပါနဲ့.
တတ်ပါနဲ့. တတ်ပါနဲ့.
ဟီး ဘိုး ဘိုး... * * * * *
တတ်ပါနဲ့. ဝဲ ဝဲ

မြေးတော်ငိုသံကြားသော်မင်းကြီးသည်
နှလုံးကွဲမတတ်ခံစားရပြီးမြေးတော်ကိုကောက်
ချီကာ-

ချစ်သား - တိတ်လော...
ချစ်သားရဲ့
ခမည်းတော်ကို
လွှတ်ငြိမ်းခွင့်
ပေးအံ့...
ငိုပါနဲ့.
မြေးတော်
ရယ်... * * * * *

သား
တော်
လွှတ်
စေ....

စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကြီး

စန္ဒာဟာလပုဏ္ဏားလည်း ဇွတ်အတင်းပြောပြန်ရာ ဉာဏ်ပညာပဲ့သောမင်းကြီးမှာ-

အခုလို- ချီတုံ ချတုံ လုပ်နေလျှင်
ယခင် နတ်များ စိတ်ဆိုးပြီး
အပြစ် ၃ ဂဏ်များခတ်လျှင်တော့
ကျွန်တော် များ မှာလည်း
ဖြေဆေး မရှိ
ကြောင်းပါ
ဘုရား

အတွေးရောက်နေစဉ် တစ်ဆင့်တက်၍သွေးထိုးပြော
လိုက်ပြန်၏။

ယခု အချိန် သည်
ယခင် ယူရော်ရန်
နောက် ဆုံး
ခုကွတ် ဖိ ချိန်
ဖြစ်နေ
ကြောင်း ပါ
ဘုရား

ဖမ်း
စေ

ဤတွင်ဖမ်းထားသောသူများကို ချက်ချင်းပင်
မြို့ပြင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားစေ၏။

တိုင်းသူပြည်သားများသည် ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်ပြီး
လိုက်ကြည့်သည်ကို-

သနားပါတယ်
ဟယ်
ရက်စက်
လှဈေး ကလာ-
ဘယ်သူမှ
မကယ်နိုင်
ပြီတော့
ဘူးတဲ့
လာ-

တစ်စုံတစ်ရာ အုံကြွမှုဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့်
မြို့တံခါးကိုပိတ်ထားလိုက်ရ၏။

သမား - သမတ် -
တိုင်း ချစ် - ဖြည့်ချစ် -
အိမ်ရှေ့စံ အစား -
ငါ့အ သတ်လိုက်
ပါတော့ဟယ်
အဟီး
အိတ် အိတ်

ယခင်တွင်းဝတွင်ရှိနေသော ဘုရင်ကြီးအား
မိဒွေးတော်က ရလိုငြားဝင်တောင်းပန်သေးသော်
လည်းမရ။

သာတော် - ခုတ်ရှာစံလျှင်
ဘုရား ဒို့မတော့
စူးရမချစ် - ဘုရား
ဟိ
စိတ်
အိတ်

တောင်းပန်၍ မရသည်အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားကြီးကို
ဝိုင်းကျိန်ဆဲမိကြလေသည်။

စိတ်ထား ယုတ်မာတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီး -
အဖြူပက်စကတ် ပုဏ္ဏားကြီး...
တိုင်းဖြည့်က ချစ်တဲ့ -
အဖြူကင်း စင်တဲ -
သူတော်ကောင်းဖြစ်တဲ့ -
မင်းသားကို သတ်တာ...
...ငါတို့တတွေ
သေတဲ့ ကိုသလို ကွပ်ကဲ
...ငါတို့တတွေ စိတ်နှလုံးရှောက်သလို
ရှောက်ပါစေ။

အိမ်ရှေ့စံကြင်ယာတော်ကလည်းလျှောက်တင်၏။

တိုင်းသူဖြည့်သားတွေကို ချစ်ဆင်သနား
စောင့်ရှောက်ရသည် ရေမြေသခင် ဘုရင်
မင်းမြတ်ဖြစ်ပါလျက် - အဘယ်ကြောင့်
ရင်သွေးတော် - သားတော် အိမ်ရှေ့စံကို
သတ်ရက်ပါသလဲ - - - - - ဘုရား - - - - -

မချစ်၍
သတ်သည်မဟုတ်။
ခုတ်ဖြည့်သွားလို၍သာ
သတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

မောင်တော်ကို သတ်ရမှ ဖြစ်မည် ဆိုတော်
မူပါလျှင် - ဘုရား နှမကိုလည်း တပါတည်း
ကွပ်မျက် တော်မူပါဘုရား။

ဟယ်-ဗွေးမတော်..
ကြင်ရာတော် အသစ်ရမှာ
ပေါ့.....

မောင်တော်
စန္ဒကုမာရ မရှိလျှင်
ဘုရားကျွန်မမှာ အသက်ရှင်နေသော်လည်း
အမိပျိုယ် မရှိတော့ပါဘုရား...
သို့ဖြစ်၍ မသတ်လျှင်လည်း
အဆိပ်သောက် သေတော့ အံ့

စန္ဒာသည် အိမ်ရှေ့စံကိုသွားကန်တော့ရာ-

နှမတော်..... မောင်တော် ဝတ်ဆင်
ထားသည့် လည်ဆွဲ၊ နားတောင်၊ လက်စွပ်၊
စသည်တို့ကို လက်ဆောင် အဖြစ်
ဧည့်ဖူးလော့... မယူလို့ပါဘုရား...
ရှေးက ရွှေငွေ ကျောက် သံ
ပတ္တမြားများသာ ဆင်ဖြူ
နေလေ့ရှိတဲ့ - မောင်တော်ရဲ့
လည်ကပ်ပေါ်သို့ သံလျက်
ဝါးသွား ကျလျှင် - နှမတော်လဲ
နှလုံးကွဲ၍ - သေမှောင်မ္မာပါ
ဘုရား

ထိုအခိုက် ယစ်တွင်း၌ပူဇော်ဘွယ်ရာ ကိစ္စအဝဝ
တိုပြီးနေပြီဖြစ်၍-

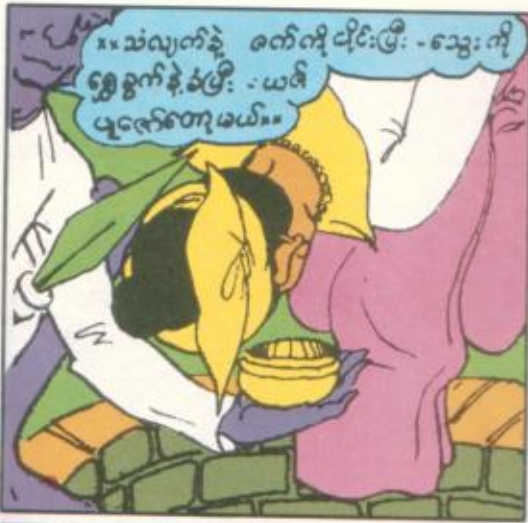

အဆိုဒ် ကျပြီ
အိမ်ရှေ့စံ မင်းသား
ကို... ပထမ
ခေါ်ဆောင်
ခဲ့လော့

စန္ဒကုမာရရောက်လာလေလျှင်-

မင်းကြီး... ဟီး...
ခုတ်ဖြည့်သွားရ
တော့မယ်... နေ့
ဂီ-ဂီ-
သံလျက်ပေး
ပါလော့...
မင်းသား - နူးထော့
ပြီး... တွင်းဝမှာ လည်
စင်းထား

«သံလျက်နဲ့ ဇက်ကို ငိုငိုဖြီး - သွေးကို
ရွှေခွက်နဲ့ ခံပြီး - ယခင်
ယူလေတော့မယ်။»

ထိုသို့ ယစ်ပူဇော်အံ့ဆဲဆဲကိုတွေ့လျှင် ကြင်ရာ
တော်မှာ မကြည့်ရက်ဘဲ -

ဘုရား - ဘုရား...
ငါ့မှာ သစ္စာဖြူ
ဘို့မှတပါး
ဘာမျှ မရှိတော့
ပါလား။»

သစ္စာဆိုလေတော့သည်။

ပညာမဲ့သည် ခဏ္ဍဟာပ
ပုဏ္ဏားသည် မကောင်းမှု
ကို - ဖြူနေသည် မှန်မီ
ကွဲမှန်သော သစ္စာ
စက်၊ ဖြောင့်...
ဘေးတော်
အိမ်ရှေ့စံ ဘုရားနှင့်
ဆက်လက်၍ အတူပေါင်
ရပါစေသား။»

«ကျွန်ုပ်ရပ် ခြံရှိ ဇာတိသော နတ်ဒေဝါ အပေါင်း
တို့...» မျှိုင်းမတော်မူကြပါကုန်လော့...
နတ်မင်း တို့အား တောင်းပန်ပါ၏...
အကျွန်ုပ်အား ချစ်သူနှင့်
ကင်းဘောင် မဇ္ဈိမ
မလုပ်နိုင်ကြပါစေ
သတည်း။

ထိုသစ္စာစကားသည် သိကြားမင်းထံရောက်သွား
သဖြင့် -

အလို - အလို - လူ့
ဖြူညိုမှာ - သူ့
တော်
ကောင်း
တွေကို
သွတ်ကြ
မရဖို့ ပါသေး။

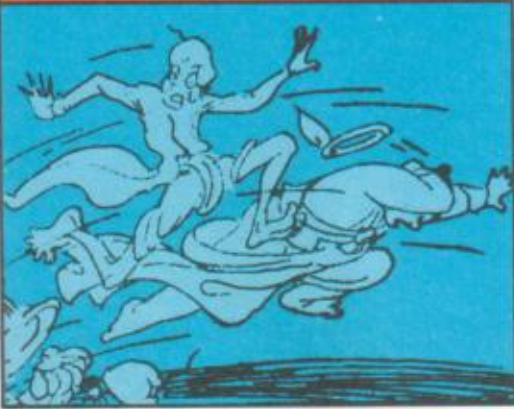
လူဖြူညိုဆင်း၍
ကယ်ဆယ်မှုဖြစ်မည်

ရုတ်ချည်းပင် ယစ်တွင်း၊ ဝ နားတွင်ကိုယ်
ထင်ပြုပြီး -

ဟယ်... မင်းဆိုး
မင်းယုတ်...
နတ်ဖြူကို တောင့်တပြီး
လူ့သူတော်ကောင်းတွေ
မသတ်နှင့်... မိမိနှင့်
ဖြုတ်လိုသလော...
ရှောင်ရှားကြလော့...»

ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးနှင့်ပုဏ္ဏားတို့သည် သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးကြ၏။

အနီးရှိတိုင်းသူပြည်သား တို့ကလည်း ခဲများဖြင့် တစ်ယောက်တစ်လက်ပိုင်းပစ်ခတ်ကြ၏။

စဏ္ဍဟာလပုဏ္ဏားပွဲချင်းပြီးသေလေ၏။

ဝသဝတ္ထိမင်းကြီးကားမပြေးနိုင်။ သူ့ကိုလက်ရ ဖမ်းမိကြလေသည်။

ထိုသို့သွေးပွက်ပွက်ဆုကာ ဒေါသများထိန်းမရ အောင် ဖြစ်နေချိန်တွင်စန္ဒကုမာရမင်းသားပြေး ဝင်လာပြီးတောင်းပန်၏။

မိမိတို့ဆွစ်ခင်အားကိုးသော အိမ်ရှေ့စံကိုအား နာ၍သာ စိတ်တိုင်းကုမပြုလုပ်ရသည့်အဆုံး၌ ဘုရင်ကြီးအားအဆောင်အယောင်များချွတ်ကာ ရသေ့ဝတ်ပေးလိုက်ကြ၏။

စန္ဒကုမာရ မင်းသားကိုကား ဘုရင်အပြစ်နန်းတင် ခြောက်စားကြလေသတည်း။

နာရဒဇာတ်တော်ကြီး

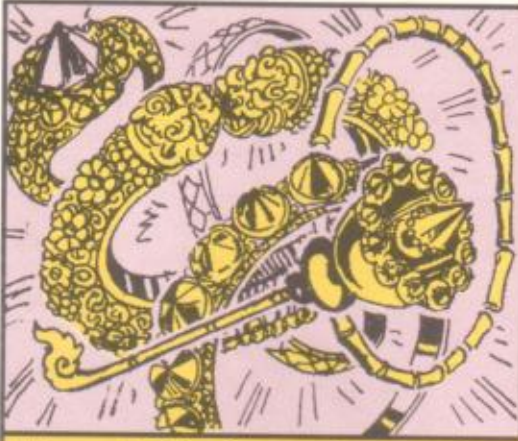

အင်္ဂတိမင်းကြီးတွင် သားတော် သမီးတော်ဆို၍
 မိဖုရားခေါင်ကြီးမှ ဖွားမြင်သော သမီးချော
 ရုစာဒေဝီ ဆိုသူတစ်ယောက်သာရှိ၍ အလွန်
 ချစ်မြတ်နိုး၏။

အရွယ်ရောက်သောအခါ၌လည်း ကောင်းမြတ်
 ခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော သမီးတော်ဖြစ်လေ
 ရကား မင်းကြီးက လိုလေးသေး မရှိအောင်
 ထား၍-

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပန်းမျိုးစုံကိုလည်းကောင်း၊
 အဝတ်အစားများကလည်းကောင်း-

စိန်ရွှေ လက်ဝတ်လက်စားများကိုလည်းကောင်း-

ငွေသား တစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း-

ချီးမြှင့်သောကြောင့် နေ့စဉ်အလှူကြီး အတန်းကြီး ပေးနိုင်လေသည်။

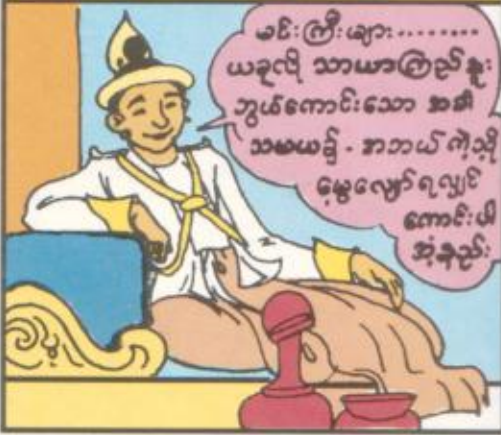
ဘုရင်ကြီးတွင် ပင်ခံသုံးပါးရှိ

အတိုင် လေသည်။

တစ်ခုသော တန်ဆောင်မှန်းလ၌ နက္ခတ်သဘင် ဆင်နွဲ့နေကြစဉ်-

ဘုရင်ကြီးက တိုင်ပင်တော်မူ၏။

မင်းကြီးများ.....
ယခုလို သာယာကြည်နူး
ဘွယ်ကောင်းသော အစီ
အစဉ်နာမည် - အဘယ်ကိုဆို
မေ့လျော့ရလျှင်
ကောင်းပါ
အံ့နည်း။

ထိုအခါ ဝိဇယဝန်မင်းက တင်၏။

ယခုလို အခါမျိုးတွင် လူအများ ပျော်ရွှေ၍ သက်
ကင်းလွတ်တွေ့စေနေကြသည်ဖြစ်ရာ အခွင့်ကောင်းကို
ယူကာ အရှင်မင်းကြီးသည် တော် မခံယူသေး
သော ထိုဦးငယ်ဖြည့်ငယ်
များကို - စစ်အင်္ဂါ လေး
ရပ် ခင်းကျင်း၍
မိမိဘက်ပါအောင်
သိမ်းသွင်းရန်သင့်
သော မင်္ဂလာ အခါတော်
ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား။ x x x x x

x x x x သို့ပါလျက်နှင့်မျှ မလိုက်လျောသော
ဖြစ်ငယ်ကိုတော့ - အနာသာခွန်သင့်ကြောင်း
ပါဘုရား။

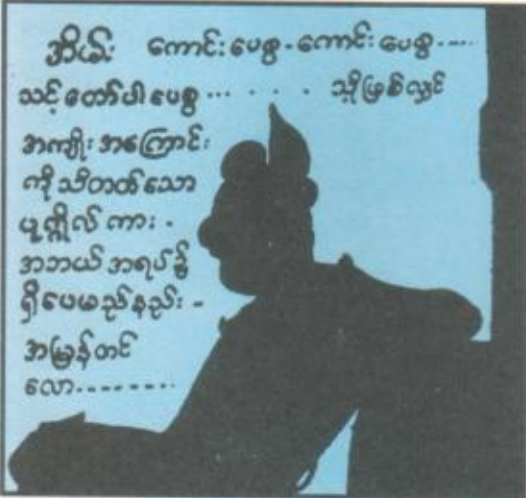
ယခုလို ဘေးချမ်းတဲ့
အခါမျိုးမှာ - စစ်ချီရန်ဂိတ်
မိုးစဉ် မျှ မရှိဖြစ်နေသည်
ဝိဇယ အမတ်ကြီး။

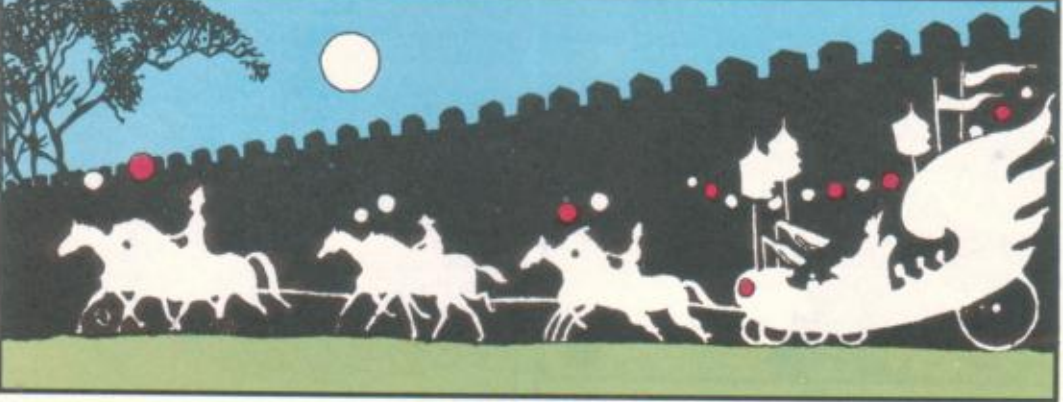
ဟာ - မတော်တာဘဲ
ဝန်မင်းရှိ x x x x x
ယခုလို ဘေးချမ်းသာယာ
သော အချိန်တွင် ရွှေနားတော် . ရွှေခံတွင်း
တော် - ရွှေ မျက်စိ တော် . ရွှေအခေါင်း တော် .
ရွှေ သွားတော် အပေါ်
အကြံဖြင့် အာရုံ
များကို x x x x x

အကြွင်း
မဲ့ - မထားဘဲ -
စည်းစိမ်
တော် -
ယဇ် များ
သင့်ကြောင်း
ပါ
ဘုရားကို။

ထို့ကြောင့်အစီအစဉ်များပြုလုပ်ပြီးသော် မိဂဒါဝန်တောသို့ မြင်းဖြူများကသော ရထားဖြူကို ထီးဖြူမိုး၍ ဘော်ငွေရောင်တန်ဆာ ဆင်ကာ ကြွမြန်းလေသည်။

နာရဒဇာတ်တော်ကြီး

အာဝိက တက္ကဒန်းထံရောက်ကြလျှင်-

တပည့်များစွာ ဝိုင်းရံလျက်ရှိသော အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်တော်ကိုတွေ့၏။

ဘုရင်ကြီးသည် အနားကပ်၍မေး၏။

ဆရာကြီး - ဂုဏ်...
မိဘ-ဆရာဆမား -
သားသမီး - ဆက်ကြီး
ရွယ်ဒို - တိုင်းသူ
ဖြည့်သား - သတ္တဝါများ
အပေါ် အဘယ် သို့
ဖြုတ်ကျင့်ရမည်နည်း-

နတ်မြည်
သို့ကောက်
ဘောင်
မည်သို့
ကျင့်ရ
မည်
နည်း

ဟားဟား
ဟားဟား

ဟီးဟီး
ဟီးဟီး
ဟူးဟူး
ဟူးဟူး

... လူ့တာ
တွေ...
... ပုညံ့စောင်
တစ်ခု...
... မုတီး စိပ် တာတွေ...
ဘာတွေဟာ...
အလကား -
ဟားဟား ဟားဟား
ဟားဟား ဟားဟား
ဟားဟား ဟားဟား

... လူ့ဘဝဟို ခွေး ဘဝဟို - နတ်ဘဝဟို
ဆိုတဲ့ ဘဝတွေဟာတာဟာ...
... မိတ္တီ... ဟိုဟို - ဟိုဟို...
... လူ့တာလျှင်

xxx ဒီတော့ - ဘိုးဘွား - မိဘ - ဆရာ
သမား ဆိုတာ ဘယ်ရှိလို့လဲ xxxxx
xx လူတွေဟာ အားလုံး
အတူတူဘဲ xx ဟဲ့ - ဟဲ့

xxx ကောင်းကောင်း ဘဲ နေနေနေ
ဆိုဆို ဘဲနေနေ xxx ရှစ်ဆယ့်လေး
ကမ္ဘာ ဘဲနေကြရဖို့
အားလုံး စင်ကြယ်
သွားကြမှာ ဘဲ xxx
ဒီတော့ xxx ဖျော်
သလို့သာနေ - ကိုယ်
လျှော့ xx ဆို သလို့
ပေါ့ xxx ဘုရင်ကြီး
xx ရွှေတောတော်ကျင့်
လား xxx ဟားဟားဟား xx

ထိုအခါ မင်းကြီးနှင့်ပါလာသော အာလာတ
အမတ်က ဝင်လျှောက်ထား၏။

ဆရာတော်၏ ဩဝါဒကို တပည့်တော်
နှစ်ဆက်လျှင်ပါသည်။ တပည့်တော်သည်
ရှေးဘဝ များကို သတိရသူဖြစ်ပါ၏။
ယခင်ဘဝက - ဆိပ်နွား ကြွေဝက် များကို
သတိရသူဖြစ်ပါသည်။ xxx xxxxx

xx သို့သော် - ယခု ဘဝတွင် - သူဌေး
သား - ပညာရှိအမတ် - စစ်သူကြီးလာ
ဖြစ်ပါ
သည်။

သူ့အသက်သတ်
တို့ - မကောင်းမှုတွေ
လုပ်ပေမယ့် - ယခု လက်တွေ့
ကောင်းစားနေသားဘဲ - ဆရာတော်
xxxxxxx

ထိုအခိုက် ဝိသုဒ္ဓိကြား၍ လှည့်ကြည့်ကြရာ
စိကောအမည်ရှိ ကျေးကျွန်တစ်ယောက်ဖြစ်နေ၍
ဝိုင်းပေးကြသောအခါ ----

ဟဲ့ - ဟဲ့ -
သာ ဖြစ်
လို့လဲ။

ဘိုက်နာ
လို့လား။

ဖိုးကိုက်
လို့လား။

ကျနော်လည်း
ဘဝကို မြင်သူ
ဖြစ်ပါတယ်။
xxxxx
ဒီလိုတရားမျိုး
ကို - အခုမှ
သိရလို့ - ဝမ်း
နည်း ခိုတာပါ
xxx

xx ယခင်ဘဝက - သူဌေးသားပါ။
ကောင်းမှု ကုသိုလ်တွေလုပ် လိုက်တာ
စုံလို့ပါဘဲ။ ဒါပေမယ့် - မြောက်မြောက်
ဘဝကျတော့
အင်မတန်
ဆင်းရဲတို့
အဖိုးထိန်း
သည်မ၏
သားလာ
ဖြစ်ပါတယ်

အိတ် အိတ် xxx

ဆရာတော်ကြီး နဲ့သာ မတွေ့ရင် -
ယခင်အဝက လိုသဲ - လမ်း လှို လိုက်နေ
မိမိမှာကို သိ၍ ယူကျုံး မရဖတ် ဖြီး
ငို မိတပါ။။။

အိမ်ထဲ... ရှေးဘဝ ကို ဖွင့်တဲ သူ
တွေ... ထဲ။ တယ်ထူး ဆန်းပါလား။။။
သူ့ကို ရင်ဖွင့် ဖြောမြ မှ သိရ
တော့ တယ်။
ဆရာကြီးရဲ့ထ
ဟောတဲ
တရားတွေပေါ
လက်တွေ
အမှန်တရား
တွေပါလား။

ဟား ဟား - ဟား ဟား -
လောကမှာ လျှပ်ချင်ရာ
သာ လျပ်နေ။။။
ဘာမှ အကျိုး မထူး
ဘူး။။။ ရှစ်ဆယ့်
လေးကမ္ဘာ
ကျ ရင် - လူ
တိုင်း ကိစ္စ
ဖြိုးကြမှာ ဘဲ။
ဟဲ ဟဲ - ဟဲ ဟဲ။

ဘုရင်ကြီးသည် ယုံကြည်ပြီး ရွှေနန်းတော်သို့
ပြန်သွားလေသည်။

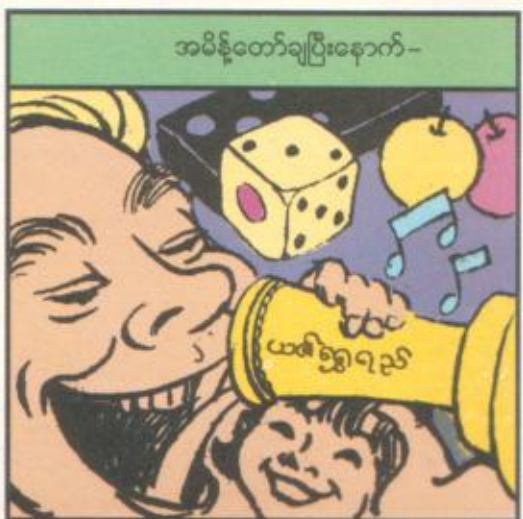
အိမ်ထဲ - ဝါကောင်း ဖြူတွေ့လုပ်
နေတာ - အပျိုတွေဘဲ။။
ဒီနေ့ ကစပြီး
ဆရာကြီး
ဩဝါဒ
ကို လိုက်
တော့
မယ်။။။

နောက်တစ်နေ့ ညီလာခံတွင် -

။။။ ဝါဒဖြည့်
ရေးရာကို - ဖြူ
မော်များက -
ကြွေကြွေအောင်
ဆောင်ရွက်
ကြရမည် -
အမိန့်
တော်။။။

။။။ ဝါဒဖြည့်
ရေးရာကို - ဖြူ
မော်များက -
ကြွေကြွေအောင်
ဆောင်ရွက်
ကြရမည် -
အမိန့်
တော်။။။

အမိန့်တော်ချပြီးနောက် -

ယခင်ခွဲရည်

ရသမျှသော လောကစည်းစိမ်များသာမက သူများ သားမယားများကိုပါ ကျူးလွန်ကာနေတော့ တ်။

ထိုသတင်းကို ရပ်ရွာထဲ၌ တီးတိုးကဲ့ရဲ့ပြောဆို နေကြသည်။

အထိန်းတော်တစ်ယောက်ကြားသိရ၍ သမီးတော် ရုစာထံ သတင်းပို့လျှင်-

များစွာ စိတ်ထိခိုက်သွားလေသည်။

အလှူပေးနေကျနေ့တွင် ဖခမည်းတော်ထံမှ အလှူငွေရောက်မလာ၍ ဘုရင်ကြီးထံ အစား ဝင်လေ၏။

နာရဒဇာတ်တော်ကြီး

ချစ်သမီးတော်
ရုစာဒေဝီ
ဟိဟိဟိ***
အလှူ-အလှူ-
ပေးတယ် ဆိုတာ-
ငွေကုန်-လှူပန်း-
ဘလကား၊ ရမ်းတဲ့
အလုပ်ဘဲ***
ဘာမှ အကျိုး
မရှိဘူးဆိုတာ
သိရဲ့လား- ဟားဟားဟား

*** တနေ့က - ခမည်းတော်-ဆရာကြီး
လူက ကို-ဖျားခဲ့ရတယ်။ တရားထူးဟော
လိုက်တယ်။ *** တဲ့။ ထူးဆန်းတာက-
အလာတအမတ်နဲ့ မိမိက ကျေးကျွန်
တို့ကလဲ-ရှေးဘဝဟောင်းကိုဖြစ်သထံ
သူတို့ကလဲတရားဟုတ်မှန်ကြောင်းကို
ကိုယ်တွေ သက်သေ ထူမြဲတယ်လေ။

ဖိုးတော ဆရာကြီးက - ရှစ်ဆယ့်လေး
ကမ္ဘာထက်မှာ ပျော်ပျော်သာနေတဲ့၊
အလှိုလှို လျတိုင်း မြည်ရဲ့ လာလိမ့်မယ်
တဲ့ - သမီးတော်ရဲ့***
အလို-မြတ်စွာဘုရား
အာဇီဝက ဒိဋ္ဌိ
တက္ကဒွန်းနဲ့ ဝေဠု
လာတာကိုး***
ဒုက္ခပါဘဲ
ဟားဟားဟား

ဝ, ခမည်းတော်ဘုရား- သတိပညာ-ရှေ့
ဉာဏ်တော်သုံး၍ ဆင်ခြင် နိုင်ရန် သမီးတော်
လျှောက်တင်ခွင့်ပြုတော် မူပါဘုရား
တင်စေဗျား၊
တင်စေဗျား၊
ဟားဟားဟား

အလာတ အမတ်သည် ဖခင် သူဌေးသား
ဘဝက - မကောင်းမှု အကုသိုလ်များ ပြု
လုပ်သော်လည်း - ဘဝကျား ချိန်ခွဲကား - ဟိုး
ယခင်ယခင်ဘဝ မှုပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်
အားကောင်း နေချိန်နှင့် ဝိုက်ဆိုင်နေ၍သာ
ယခု ဘဝကောင်း ကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။***

*** သို့သော် - ယခင်ဘဝကပြုခဲ့သော အကုသိုလ်
အတွက် အပြစ် ဒဏ်ကို - ရှေ့လာမည့်တခု
သောဘဝ၌ - ကုသိုလ်ကောင်း အား လျော့
နည်း ချိန်တွင် - မချခံရဦးမည်သာဖြစ်၏။
မိမိက အပြစ်ကိုကြည့်လျှင် သိနိုင်
ပါသည်။ သူရား။***

တဝဟောင်းကိုဖြစ်ဖြစ်ကား ဖထူးဆန်း
 လှပါသမီးတော်လှပွား ထိုအသိရသောသူပါ။
 တဝဟောင်းတုန့်ကား
 ဖကောင်းသော အပေါ်များနှင့်ဖေါင်းမိ
 ရှိ - မကောင်းမှု အကုသိုလ်များဖြူမိပါ
 လျက်နှင့် - အဇာတု အမတ်ကဲ့သို့ မင်
 သူဌေးသား ဘဝ သို့ ပင် ကျွဲ ခဲပါစေရစွာ။

ဟေ

သို့သော် ထိုဘဝတွင် မိတ်ဆွေကောင်း
 နှင့်ထွဲမိရှိ - ကောင်းမှုများဖြင့်လှုပ်ပါလျက်

တဝကျားဟော သာသိ၍ ပထမ တကေ
 အကုသိုလ်များ မားရှိ ဖြစ်နှင့် တိုက်
 ဆိုင်သဖြင့် - ဆိတ် - ဖျောက် - နားကဝ
 များ ဆက်တိုက်ဖြစ်ကား ...
 ဘာ ထင်းခဲရုဇ် ကုန် ဆွဲရုဇ် အခိုင်းခံရစွာ။

ယခု ဘုရင် ရွှေငွေ့တော် ထပ် ရစေ
 ခါမူ - သားတော် မဖြစ်ဘဲ အစိုးတော်
 မိန်းမ သား သားချင်း ဖြစ်၍ ပါ သည်။

ငါးပုလဲ ကြောင့် အခြားငါးကောင်း
 တလေ့လုံးပုလဲ ရ ဆလိ။ ဘုရင်ကြီး
 ထည့်ပင်ဖြစ်လင့်ကစား - တက္က နွန်း
 တို့နှင့် ပေါင်းလျှင် လမ်းလွှဲ၍ -
 မိုက်မဲရာ ကျန်ပါသည် ဘုရား

သမီးတော်က အဆက်မပြတ် တတွတ်တွတ်
 ပြောသည်ကို အဆုံးတိုင်အောင် ပြုံးပြုံးကြီး
 နားဆင်ပြီးနောက် -

သမီးတော်သည် တရားပြစ်မရတော့သဖြင့်
 နောက်ဆုံး၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရလေတော့သည်။

ထိုသော အခါဌာန်ကို ဗြဟ္မာကြီးတစ်ပါးက ကြားလေလျှင် လူ့ပြည်သို့ အာရုံပြုပြီးအခြေအနေ ကို ဆင်ခြင်လေသော်-

အကျိုးအကြောင်းသိရ၍ ရသေ့အသွင်ပြောင်းပြီး ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာ၏။

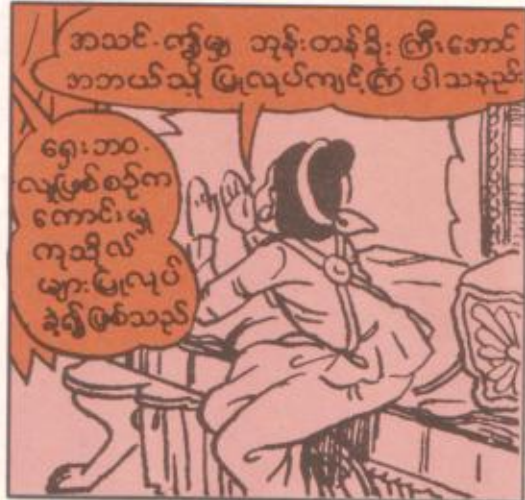
နန်းပြုစားပေါက်မှစင်ပြီး လေထဲတွင်ရပ်လျှင်-

ဟာ- အခါဌာန်ကြောင့် ကြွလာတော်မူ ယုံရသည်။

အလို အသင် ကျား - မည်သူနည်း။

နရဒ မြစ်သည်။

အသင်- ကြံ့မှ အုန်းတန်ခိုး ဖြီးတောင် အဘယ်သို့ မြဲလုပ်ကျင့်၍ ဝါသနည်း။

ရှေးဘဝ- လူဖြစ်စဉ်က ကောင်းမှု ကုသိုလ် များ မြဲလုပ် ခဲ့၍ မြစ်သည်။

အရှင် ကုသိုလ်ကောင်း မှ အကျိုး ကျီး အံ့ဘွယ် သရဲအမိန့်ရှိသည်။ မှန်ရာကို ဆိုလော။ လျှာ အမျှား မြောသလို ... နတ်ဗြဟ္မာမျှား ရှိ သလော။

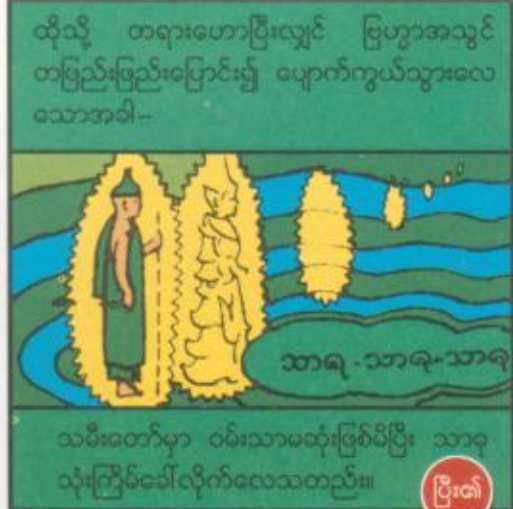
မင်းကြီး.. နတ်.. ရှိ၏.. ဗြဟ္မာ.. ရှိ၏.. ဘဝ.. ရှိ၏.. လူတို့သည် ကာမဂုဏ်၌ ပျော်နေကြ၍ မသိကြပေ... သင်တွေ့လိုသလော..

မင်းကြီးသည် သူ့ကို တိုက်ရိုက်ထိခိုက်သော စကားကိုကြားရ၍-

အဖော်... ငါ့ကို စောင်းမြောနေတယ်.. ပျက်ရယ်မူ အုံးမှတို့

ဒီလို ဘဝဆိုတာ ရှိရင်... ရသေ့ကြီး.. အသဖြောငွေ ငါးရာ ခေတ္တပေးထားပါ။ နောက်ဘဝ ရောက် သောအခါ - သင် အား အသဖြောငွေ တထောင် မြန်ပေးအံ့၊ ဟဲ့ဟဲ့။

ဝိဇ္ဇာ အတ်တော်ကြီး

သိကြားမင်းနှင့် လူမင်းတို့ ဆိုလျှင်...
 လူမင်းစည်းစိမ် နတ်မင်းစည်းစိမ် များစွာ
 ရှိပါလျက် အဓိဋ္ဌိန်ရက်အတွင်း သီလနှင့်
 ပင်ပျော်နေနိုင်သောကြောင့်
 - သူတို့၏ သီလလည်း
 မြတ်လှပေ၏။
 မင်းလေးပါးတို့၏
 သီလများ ကျား -
 အထူအပင်
 မြတ်လှသည်
 ရာဇဝင်မြစ်ပါ
 သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆတောကျ ဇာသဖြင့်
 ပိုင်ရန် ပျဏ်းဖြိုး ပတ္တမြားလှူခဲ့သည်။

တိုင်းကျော် ပြည်ကျော်
 ပညာကျော်မို့
 အပြည်ပြည်မှ တရားတပါးသော မင်း
 များလာဖူးကြတယ်။ အသံကလဲအေးမြသာယာ
 စာရားကလဲကောင်းလွန်းလို့ မိမိတို့
 တိုင်းပြည်ကိုတောင် မပြန်
 နှိပ်ကြဘူးတဲ့ - မိဖုရားကြီးရဲ့။

ဒီလို ပညာရှိတဲ့ ကပ်ဆရာကို... ဇူးမော်
 ချင်လှပါတယ်။ တကျွန်တခါ ဆို သလို နှုတ်ဖြင့်
 ပင့်တော်မူ
 ပေးပါ
 လား
 ဘုရား

ဟယ် မိဖုရားကြီး
 နေတို့ လူတို့ကို
 ရုခိုင်သေး၏။ ပိရရကို နှုတ်ဖြင့်
 သို့ခေါ်ရန် မလွယ်ချေ။ ငါ့ကိုယ်တော်
 ဟ် ကော်ရဗျာခေါ်လျှင်မင်းကြီးနှင့်
 ပေါင်း မိမိတို့တွေ့ရသည်။ သည်းခံလော့။

များမကြာမီပင် မိဖုရားကြီးသည် ရောဂါစွဲ၍
 တစ်နေ့တခြား ပိန်ချုံသွားလေသည်။ နောက်ဆုံး၌
 အိပ်ယာထဲမှ ထေနိုင်သော အခြေသို့ ရောက်သွား
 ၍ မင်းကြီးက-

ကိုယ်တော်တိုင်ကြည့်ရှုစမ်းသပ်လေသည်။

ဒီတောင်မှ
 ကျော်နိုင်ဖို့
 မလေပါဘုရား

ရွှေအားတော် မလေပါနှင့်
 အလိုရှိရာကို တင်လော့

ဆင်း... ပိရရ အသံနုလုံး ရလျှင်
 သေပျော်ပါပြီ - မင်းကြီး

နဂါးမင်းသည် မိဖုရားကြီးတောင့်တသော
ပိရူရနုလုံးသားအတွက် အကြံအစိုက်နေစဉ်
သမီးတော် ဣရန္ဒတီ အခစားဝင်လာပြီး
ပေးလေသော်-----

သမီးတော်ရဲ့ မယ်တော်
အသက်ကယ်တဲ့ အဆေးနဲ့
ပိရူရ အသံနုလုံး ယူပေး
နိုင်သူကို
ရှာဖွေဖို့
လက်ဆွဲ
မှ တော်မည်
ထင်သည့်
သမီးတော်

သမီးတော်သည် တောင်ထက်၌ ပန်းကော်စော
ခင်းပြီး ကလျက် တေးသီဆိုကာ ကြေညာလိုက်
လေတော့သည်။

နဂါး...ဂဗ္ဘန် ဂံသက်...ယက္ခ...နတ်လူအများ
ဖြူးသီစေ ချင်
ပိရူရ-နုလုံးသား
ယူဆောင်နိုင်သူအား
အေးအေးအေး
ထိမ်းဖြူး မင်္ဂလာ
ဆက်မည် တော်မူမည်

အလို... ဒီအသံ-
တယ်သာယာပါလား...
ဆင်းကြည့် အုံးမှဘဲ...»

ထိုအစိုက် နတ်ဘီလူး ပုဏ္ဏကသည်
ကောင်းကင်ခရီးနှင့်လာစဉ် ဆုံတွေ့လေသည်။

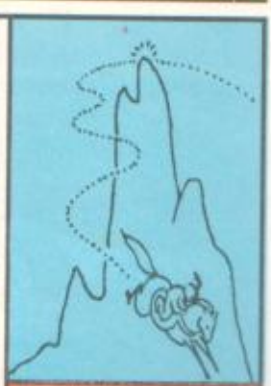
ကျုပ်ယူပေးမယ်လေ...»
မေညးတော်ထံ
လိုက်မြှော
လော့?
ကောင်းမြို့
အဟိ

မေညးတော် နဂါးမင်းထံရောက်လျှင်-

ပိရူရ နုလုံးသားကို
တရားသောနည်းဖြင့်
ဧကန် ယူပေးနိုင်က-
သမီးတော်နှင့်
လက်ဆက်အံ့
ရပါစေ
မည်၊

ဒီ-ဂေါရဗျမင်း ဟာ-
ပိရူရ တရားဟော
လျှိသာ - တစ်တစ်
ဥပုသ်ဆောင်ဝင်တာ...
အဖန်တော့ - မြေအံ
ကစား - တယ်မြားတာ
ဘဲ၊ ဒီတော့ လောင်း
တန်း ပစ္စည်းကောင်း
ကောင်းနဲ့
ဆွဲဆောင်မှ
ဖြစ်မယ်

ထို့ကြောင့် ဝေပုလ္လ
ပတ္တမြားကိုသွားယူ၍
ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ဣန္ဒြေပစ္စယနဂါရ်ပြည်သို့
ရောက်လျှင် လူ
ယောင်ဖန်ဆင်း၍
မင်းအပေါင်းတို့
ကြွေအံ့ကစားနေသော
ကောရဗျမင်းကြီး
ရွှေနန်းတော်ရှိ ခန်းမ
သို့ဝင်ပြီး ကြေညာ
လိုက်လေသည်။

ဣန္ဒြေကို နိုင်အောင်
ကြွေအံ့ ကစား နိုင်သူအား
နာမည်ကျော် ဝေယျ
ပစ္စယော ပေး
အံ့ * * * * *
* * * * *

ဘလျှီ-ကယ်ကောင်တို့ ပစ္စယောပေါ်လာ...
လျှီချင်လျှင်ဟာ * * * သူ့ ငယ်
ကယ်ရဲ ကယ် သင်ဘယ်သူလဲ
မောင်ကစ္စည်း ဖြစ်သည်
ငါ့ကိုယ်တော်တိုင်
ယှဉ်ဖြိုင်အံ့
မင်းကြီး၏ လောင်ကြေးကို
မိန့်တော်မူလော့
ငါ့ရယ် - ငါ့မိဖုရားရယ် -
ငါ့နန်းရယ်ကလွဲလျှင်
ငါ့ပိုင်ဆွယ် ဖြိုက်ရာ ဘားလျှီးယူ

သို့ဖြင့် ကြွေအံ့ယှဉ်ပြိုင်ကစားကြရာ-

နောက်ဆုံး၌ ပုစ္ဆာက ပင်နိုင်သွားလေ၏။

ဟီး-ဟီး-ဟီး
ကျုပ်နိုင်ပြီ... နိုင်ပြီ...
ဆရှင်း-မင်းကြီး
ပိုင်သောပစ္စည်းထဲ
မှ - ဝိဇ္ဇာရအပတ်ကို
ပေးလော့ * * *
မောင်ကစ္စည်း
ဝိဇ္ဇာရကို - ငါ
မပိုင်ချေ * * * * *

မောင်ရင်.. ရွှေငွေ ရတနာ . မြေမြင်း .
မောင်းခဲ . တို့ကိတာကဏ္ဍိကျ မကောင်းဘဲ
အထက်ကြောင် . ကပ်သည် . ကပ်သတ် .
ဝိဇ္ဇာရ အပတ်ကိုမှ တောင်းရသနည်း

မင်းကြီး ပိုင်သမျှ
ပေးမည်ဟု ဆိုခဲ့သည်
မင်းမှာ သစ္စာ-လှူရှာဂတီ
တို့ * * * မင်းကြီး ပိုင်
မပိုင် - ပညာရှိ-ကပ်တီ
ဝိဇ္ဇာရကိုပင် မေးမိန့်
တော်မူလော့ * * * * *

သို့ဖြစ်၍ ဝိဂုရုအမတ်ထံရောက်သွားကြပြီး
ပြဿနာကို ရှင်းလင်းတင်ပြရာ ဝိဂုရုက
ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေသည်ကား-

ပညာရှိ များ ဖြစ်ပြီး
သစ္စာ သီလကိုသာ
အဓိကထား၍- မြေ
ပါဘဲ * * * * * ဣန္ဒြေ
သည်-မင်းခမားဖြစ်
၍ . မင်းကြီး ပေးလိုက်
ပေးပိုင်ကြောင်းပါ

ဝိဇ္ဇာရ အတ်တော်ကြီး

ဝိဇ္ဇာရပညာရှိ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ရသော်

ကဲ-မင်းကြီး- ဆုံးဖြတ်ချက် ကြားပါစေ

ကောင်း ဖြီ ခေါ်သွားလော့

ပုဏ္ဏကသည် အမတ်ကြီးကို ခေါ်ဆောင် သွားရင်း အကြံဉာဏ်ထုတ်လေ၏။

ဟောကွမကြီးက-သူ့ နှလုံးထားကို-တရား သဖြင့် ယူလာခဲ့ရင်-...-ထူရန္တတီနဲ့ ပေးစား မယ်-...-တဲ့ ဒီတော့-သူ့ကျိမသက် ဘဲနဲ့-...-သူဟာသူ့ သေ အောင်လုပ်-...-သေဖို့ မှ-အသံ နှလုံးထုတ် ယူရရင်-...-တရား သဖြင့် ယူတာဖြစ် မှာဘဲ... ဟဲဟဲ...

နန်းတော်အထွက်တွင် မြင်းပေါ်တက်လိုက်ပြီး

ဝိဇ္ဇာရ-သင့်ကို-ကျွန်ုပ်တို့ မြင်းမြင်းဆွဲ လိုက်ခဲ့လော့-...-ခရီးကြမ်း၏-...-လိမ့်လျှင် သေနိုင်သည်-သတိ မြဲလော့-...

ငါ့ကလေး-ကိုယ်-နှုတ် စိတ် ကိုဖြင့်-မကောင်း-မှု မရှိခဲ့၍-အပါယ် ငရဲ-လား-ကွယ် မရှိ-...-...-သေရမည် ကို မကြောက်-...-...-ခရီး စလော့ ...

ကောင်းဆိုးလျှင်ဆုံးခြင်း မြင်းကို ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် နှင်လေရာ ကြည့်နေသူများက

ဟာ-တို့သူကား-လူ့မဟုတ်ဘဲ ရာ-...-နှုတ်တိလျှင် သာဖြစ်ချေ မှာပဲ...
 သေး... နှလုံး-မောင်မောင် နှာရောင်ကောက်ကောက် မျက်တောင် နီနီနီ- မဟုတ်ပါလဲ
 အဖိုးကြီး-မြင်းမြင်းဆွဲလိုက် ရင်-သေရ ချေရဲ...
 သတိပြုမိပြီး ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်သွား၏။

ဟိမဝန္တာတောနက်ထဲသို့ရောက်လျှင် ဝိဇ္ဇာရ လိမ့်ကျစေရန် အကြံဆိုးဖြင့်-

သစ်ကိုင်းကြီးများအကြား ဖြတ်စီးခြင်း-

ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်ထွဋ်များနှင့်
ဝမ်းရောင်းများမှ ဖြတ်မောင်းခြင်း-

မြင်းစိတ်ဆိုး၍ ခုန်ပေါက်စေရန် ဆူးပင်များ
အကြားမောင်းခြင်းစသည်တို့ပြု၏။

မရသော် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းစေပြီး
ကြောက်လန့်၍ တက်သေစေရန်

ခြင်္သေ့ကြီး၊ မြွေကြီး၊ ဆင်ကြီးအသွင်-

ဘီလူး အသွင်

ပြုသော် လည်း -

မရသည့်အဆုံး၌ -

အသင်-သေရမှာ
မကြောက် သလော

မောင်ကစ္စည်း၊ သင့်အား စုတွေ့ ထံက
ဘီလူး ဟု အကဲခတ်မိသဖြင့် - သင် ပန်ဆင်း
ပြုသမှာကို မကြောက်၊ သိလ
သစ္စာ မပေါက်လို၍သာ
မှန်ရာကို ဆုံးဖြတ်ဖို့

လိုက်လာခဲ့သည်။
တရား ပြည့်ဝသော
သူသည် အကယ်မှာပင်
သေရမည်ကို
ကြောက် အံ့နည်း
* * * * *
သို့သော် တခု
ဟော - မေးပါရစေ * * *

*** မောင်ကစ္စည်း၊ အတယ် ကြောင့် ကျွန်ုပ်
ကို - သေကြောင်း ဖြစ်စဉ် သနည်း ။ တစ်ပါးတည်း
ကိုက်စားလိုက - စား နိုင် သည် မဟုတ်လော
*** ကျုပ်သေလျှင် - သင် - အာအာကြီး အမြတ်
ရှိသနည်း ***

သင့် အဘဲ နှလုံးကို
တရား သဖြင့် ပျသော
နိုင်ဖွဲ့ - နှလုံး မင်းသို့
ကုရစ္စတီနှင့် ပေးစား
မယ်... လို့ - သောကဗ
ကြီးက - ပြောလိုက်
လို့ဗျ... အဟိ

ဟိုက် - ဖြစ်နေဖြစ်ရလေ - ဘီလျား ရယ်... သင် ကား တက်တက် စဉ် လွှဲမှား ချေပြီတကား... ကျုပ် အသံ နှလုံး သား ဆိုသည်မှာ ကျုပ် ရဲ့ ပညာကို တင်စား ပြောခြင်း သာ ဖြစ်သည်...
 ပညာဟာ ပညာပေါ့... နှလုံး သား ဟာ - နှလုံး သား ပေါ့... တာ ချုပ် အံ့... မထင်လျှင် ယခုပင် နဂါး ဖြည့် ခေါ်သွား လော့... ကျုပ် လိမ်ညာ တာ ဆိုရင် - ချက်ချင်း တိုက် စား လိုက်ပါလော့

ထို့ကြောင့် နဂါးမင်းထံ ခေါ်သွားလေ၏။
 အရှင်မင်းကြီး ဆလို ရှိ အပ်သော ဒီဂေရုကို တရားသဖြင့် ခေါ်ဆောင် ခဲ့ပါပြီ... နှလုံး သား ကို အမိန့်တော် ချ လျှင် ချခြင်း ရပါစေအံ့...
 An elderly man in white is bowing deeply before a large green dragon-like creature. A yellow figure is partially visible on the left.

ဝိဇ္ဇာကား ပင်ပန်းခွမ်းနယ်လျက်ရှိ၏။
 အို... ဝိဇ္ဇာ... ကြီး ကျယ် ခမ်းနား လှတဲ့ နဂါး ရွှေခန်းတော်ကို အံ့ဩ နေ၍ - လက် အုပ်ဆို ရန်ပင် - မေ့ ရော့ နေသလော့...
 An elderly man in white is bowing before a woman in a pink and white outfit who is standing on a green dragon-like creature.

မေ့လည်း မမေ့ - အံ့လည်း မသြဏ်ကျွန်ုပ် အား သတ်မည် သူ့ကို မရှိမီး အပ်၍ လက်အုပ် မဆိုပါ။ သတ်မည်သူက လည်း - အသတ် ခံရမည်သူကို ရှိမီး ခိုင်းရန် မှုသင် ပါ...
 An elderly man in white is bowing before a large green dragon-like creature.

အိမ်... ဟုတ်ပေစွ - မှန်ပေစွ... ဒါကြောင့် ပညာရှိ ဖြစ်တာဘဲ... သင့် အသံနှလုံး သား မရပါက - မရကားသေလမ်း သွားရအံ့ ဆဲဆဲဖြစ်နေတို့ - ဝိလာနု မိဖုရားကြီးထံ - ဝင် ဇာရမည်...
 ကင်လျှီ ကင် ပုတလျှီဖုတ် - ပြုတ်လျှီပြုတ်၊ ကြော်လျှီ ကြော် လျှီ အပ်သလျှီ - ဆောင်ရွက်ဖို့ - စားတော်ကံပါ ဆင့်ခေါ်ထား ရမည်... အမိန့်တော်...
 A close-up of a woman's face wearing a crown and a white headband.

မိဖုရားကြီး၏ အဆောင်တော်ရောက်လျှင် - မိဖုရားကြီး ချင်ခြင်း ဖြစ်နေတို့ - ဝိဇ္ဇာ အမတ် - ရောက်လာ လေဖို့ - ရှုလော့...
 အသံ နှလုံး ထုတ်ရန်သာ လိုတော့သည်။
 ကင် လျှီ ကင် ပုတလျှီ ဖုတ် ပြုတ်လျှီ ပြုတ် ကြော်လျှီ ကြော်...
 A woman in a pink and white outfit is talking to an elderly man in white.

ပိဗုရားကြီးသည် ချက်ချင်းပင် အထိန်းတော်များအား ဖေးမထူစေလျက် ထိုင်လိုက်ပြီး-

တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလျှင်တော့ အမတ်ကြီး... ကဝိကြီး၊ ခင်ကျော်ကြား လှသော - ပညာကား - - သင်၏ အသံနဲ့လုံးပင် မဟုတ်လော... >

မှန်တော်မူလျှင်တော့ - မိဖုရားကြီး - ပညာသား ပါသော စကား တို့ မိန့်ပေးသော် - ... သာဓု သာဓု ...

ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုလျှင် - အားတော်ရှေးဆေး - တရားရေးအေး ယခုပင် တို့၏ကျေး ပါလော့... >

မိဖုရားကြီး - ... ယခုလို ရှေးနန်းစည်းစိမ်ကို - အလကားမည်သူ့အဖွဲ့ မရ... >

ဘဝဘဝ က - ကြိုးစား ခဲ့သော ကောင်းမှုကြောင့် ရသည် မဟုတ်လော့... ထို့ကြောင့် ကောင်းမှုတို့ သိလ်ကို ယခုဘဝတွင်လည်း ဆက်လုပ်ပါ မှ - ရှေ့လာ မည်ဘဝခြား တွင် - ကောင်းကျိုး ဆက်မည်... >

... သို့သော် - အမတ်မင်း - ... ကျွန်ုပ်၏ ဗြည့်နှင့် - အလှူဒါန ဗြူရန် - အလှူစံရဟန်း - ပုဏ္ဏားများ မရှိ၍ အခက်ကြုံ ရေရသည်... >

မိဖုရားကြီး - ... တိုင်းသူ ဗြည့်သား - သက်ကြီး သက်ငယ်တို့ အား - ဒေါသမထား - မေတ္တာ ပွား၍ ခွပ်ချုပ်လျှင်လည်း ကောင်း မှုကြောက် မှု ကောင်း ကျိုး ရောက် ပါသည်... >

ပိဗုရားကြီးသာမက နဂါးမင်းကြီးပါ သဘောကျသဖြင့် ပိဗုရအမတ်အား ပစ္စည်းမျိုးစုံဖြင့် ပူဇော်၍ တရားဆက်လက်ဟောစေသည်။

မိဖုရားကြီးလည်း ကျန်းမာလာပြီးလျှင် -

ပုဏ္ဏကနတ်တိလူနှင့် သမီးတော်ဣရန္ဒတို့ကို ထိမ်းမြားပေးလိုက်လေသည်။

ပုဏ္ဏကသည် ဣရန္ဒတို့ကို ခေါ်၍ ပိဗုရပညာရှိအမတ်အား တိုင်းတော်ပြည်တော်သို့ ပြန်ပို့လိုက်လေသတည်း။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ကုန်သည်များသွားလမ်းသို့ရောက်လျှင် မိဖုရားကြီးသည် ရုတ်တရက် ဗိုက်နာလာပြီး လမ်းမပေါ်တွင်ပင် သားတော်တစ်ပါးဖွားမြင်၏။

ထိုသို့ လမ်းပေါ်တွင် မွေးသောကြောင့် ထိုခေတ်သုံးသော စကားဖြင့် (ဝေသန္တရာ)ဟု အမည်ပေးလေသည်။

ထိုည၌ ကောင်းကင်တွင် ထိုအခါက ကျက်စားနေသော ဆင်ပျံတစ်ကောင်သည် ဆင်ဖြူလေး

တစ်ကောင်ကို ချီလာကာ ရွှေနန်းတော်ဆင်တင်းကုတ်၌ ချထားခဲ့လေသည်။

သိဉ္ဇည်းမင်းကြီးက ဘုန်းရင်ကံရင်ဖြစ်သော သားတော်ဝေသန္တရာအား အဖိုးထိုက်တန်သော လည်ရွဲတန်ဆာကို ဆင်မြန်းစေ၏။

ငါးနှစ် သားအရွယ် ရောက်သောအခါ မင်းသားလေးက လည်ရွဲကိုချွတ်၍ အထိန်းတော်အား ပေးလေ၏။

အထိန်းတော်လည်း မယူဝံ့၍ မင်းကြီးထံ အကျိုးအကြောင်းလျှောက်တင်လေသော်

ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီး သာ၍ကောင်းသော လည်၍အသစ်တစ်ကုံးဆင်စေ၏။

ဤသို့ဖြင့် မင်းသားလေးသည် လည်၍ကို ဆုအဖြစ် ကိုးကြိမ်တိတိလှူလေသည်။

ဝေသန္တရာမင်းသားသည် ရှစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်လျှင် တွေးတောနေမိ၏။

ငါ့မျက်စိ ဖျားကိုရင်း၊ ငါ့အသွေး- ငါ့အသား ဖျားကိုရင်း

ငါ့ဦးခေါင်းကိုပင်ရင်း လျှူလိုက်ရန် အာသာတော် ဖြစ်ပြုလိုက်တက xx xxv

... သို့တည်းမဟုတ်... ကျေးကျွန်အဖြစ် အလှူခံအံ့... ငါသည် ကျွန်အဖြစ် လိုက်သွားမည်တည်း

ထိုသို့အကြံပြုနေစဉ် ရွှေမြို့တော်တွင် ထူးဆန်းစွာ
လျှင်တုန်လှုပ်လေသည်။

အသက်ဆယ် ခြောက် နှစ် ပြည့် သောအခါ
မယ်မဒို့ မင်းသမီးနှင့် ရွှေလက်တော်ဆက်၍
ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလေသည်။

ထိုမျှမကသေး၊ ထီးနန်းအရံ က်အရာကို ပါ
အပ်နှင်းခြင်းခံရလေသည်။

မင်းဖြစ်လျှင် ဝေဿန္တရာသည် အလှူပဏ္ဍိုင်
ခြောက်ဆောင် ဆောက်စေ၏။ နန်းတွင်း၌
တစ်ဆောင်၊ မြို့လည်၌တစ်ဆောင်၊ မြို့တံခါး
လေးခု၌ တစ်ဆောင်စီဖြစ်၏။

ခြောက်သိန်းတန် တန်တိုးရိုသော ပစ္စည်းများကို
လည်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လှူလေသည်။

နောင်အခါ သားတော် တလီနှင့် သမီးတော်
ကဏ္ဍာဝိန်တို့ကို မွေးဖွား၏။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ထိုနှစ်တွင် ကလိင်္ဂရာဇ်တိုင်း၌ မိုးခေါင်၍ သီးနှံများ မအောင်မြင်သဖြင့် ငတ်မွတ်ကြ၏။

ကလိင်္ဂရာဇ်မင်းကြီးလည်း ထုံးစံအတိုင်း မိုးရွာ စေရန်၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အဝိဇ္ဇာနိပြု၍ ဥပုသ်ဝင်တော်မူသည်။

သို့သော် မိုးမရွာပေ။

အရပ်မလေ့အတိုင်းလည်း၊ နတ်ပထကာ လွန်၍ပွဲ များပြုလုပ်စေ၏။

သို့သော် မိုးမရွာချေ။

ထိုအခါ မင်းကြီးက၊ ပညာရှိပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားများကို ဆင့်ခေါ်၍ တိုင်ပင်တော်မူ၏။

“ယခုလို ဆက်ပြီး မိုးမရွာဘဲ နေလျှင်.. လူ့ သတ္တဝါများ မျှော့ မျက်စိကြကုန် ဘုံ... သာမန်နည်းဖြင့်လည်း မရတော့ သဖြင့်.. အဘယ်သို့ကြံကြံမည် နည်း”

“ မှန်လှပါဘူရာ။။ ဆင်ဖြူတော်များရှိသော အရပ်များ၌ မိုး မြန်ကြောစင်၊ စာပေကျမ်းဂန်များတွင် အစာအလင်း ညွှန်ထားကြောင်း ပါဘူရာ။”

အိမ်း - ကောင်းပြီ။ ဆင်ဖြူတော် ဘယ်မှာများ ရှိနိုင်သည်ကို အကျိုးအကျေးဇူးဖြင့် ညွှန်ကြကုန်လော့?

မှန်လှပါ သိစိတိုင်း တွင်ရှိကြောင်းပါ။ မင်းကြီး ဝေဿန္တရာလည်း အလျှူပေးရက်ရာ သည်ဟု ကြော်ငြာစေကြောင်းပါဘူရာ။

အိမ်း... မဂ်လာရှိသော သတင်းကြီး ပါ ကလာ... ပညာရှိ ကပိ ဆရာတို့... မှတ်ဆိုဆိုလျှင် ပုရောဟိတ်ကြီးများကိုယ်တိုင် သွား၍ တိုင်ပင်တော် မြည်တော် နုတု ရောက်နေပုံကို သနားလောက်အောင် တင်လျှောက်ပြီး ဆင်ဖြူတော်ကို အလျှူတန်ခံခွင့်တောင်းတန်ခွင့်ရန် လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်ကြစေဗျား x x x

ဝေသန္တရာမင်းသည် ဆင်ဖြူတော်ကိုစီး၍ အလှူတော်မင်္ဂလာ မထွင်များကို လှည့်လည် ကြည့်ရှုနေစဉ်...

ပုဏ္ဏားရှင်ယောက်ျောက်လာပြီး

ကယ်တော် နေပါသုဇာ- ကယ်ဟော်နေပါ ကလိင်ရာ၏ တိုင်းတွင်။

ဆင်ဖြူစီး - ရုပ်စမ်း

နုနုပါ တုဇာ

။။။ မိုးခေါင် ရေရှားနေ၍ - ငတ်ဖွတ်သောဘေး ဆိုးကြီးဆိုလေနေကြောင့်ပါသုဇာ။။ ကျွမ်း အကျိုး အတား အရ - ဆင်ဖြူတော်သာရှိလျှင် မိုး၊ နေ၊ လာပါမည်သုဇာ။။ သို့ပါ၍ ဆင်ဖြူတော်ကို လှည့်နိုင်တော်မူပါက - ဓမ္မတော်မူပါရန် အသွေးတော်ခံပါသည်။ လျှင် သတ္တဝါ အမြောက်အမြား၊ ဧကသမာဏ် ကိုတယ်တင် မေ့လို အလှူ ဟော်မူစီ ကြောင့်ပါ အရှင်မြတ် တုဇာ။။။

ဝေသန္တရာမင်းကြီးသည် ဆင်ဖြူတော်သာမက၊ ဆင်ကကြီးတန်ဆာပါလှ၍ ဆင်ညှိုးစီးကိုပါတွေ့ ငှားလိုက်သေး၏။

။။။ သတ္တိကြည်ဖြူ လှူတော်မူသဖြင့် နတ်လူ့ သာဓု ခေါ်စေ သောင့်

ထိုအခိုက် မဟာပထဝီမြေကြီးသည် တော်လဲကာ ငလျင်ဆတ်ဆတ် လှုပ်လေသည်။

ဤသို့ ဆင်ဖြူတော်ကိုပင် လှူကြောင်း သတင်းပျံသွားလျှင် တိုင်းသူပြည်သားများသည် မင်းကြီးကို အလွန်ဒေါသထွက်ကုန်၏။

ဆုပူနေသည်ကိုကြားရ၍ ခမည်းတော် သိဝိမင်းကြီး ထွက်ကြည့်ရာ-

ဆင်ဖြူတော်ကို လှူတော်မူပါ။ နတ်ပေးတဲ့ ဆင်ဖြူတော် ဘာလို့ လှူရတာလဲ။ ဒီလိုသာကြည့်နေရင် တိုင်းပြည်မှာ လူ့လမ်းမယ် အလှူတော်လှူတဲ့ မင်းကြီး အလိုမရှိ အလိုမရှိ

ဒို့.. တိုင်းသူပြည်သား လူ့အဖွဲ့မှာ လို... အဘယ်ကိစ္စကြောင့် ဂန္ထီဖြူ မန်မရပါနိုင် ရှိကြသနည်း

အရှင် မင်းကြီး - သားတော် ဝေသန္တရာ ဘုရင်သည် - ဆင်ဖြူတော်ကိုပင် လှူပစ်လေမှီ - ထို့ကြောင့် သားတော်ကို - တိုင်းပြည်ဖွဲ့နှင့် ပစ်ပါ။ မနှင်နိုင်ပါက - အရှင် မင်း ပါ တိုင်းပြည်ကို ဖွန့်၍ တော်မူပါ။

အလို... အကယ် ခံပြင်း လျက် အသက် အန္တရာယ်ပေး ရန် အထိ - ဒေါသ တဖြိုး ဖြစ်နေကြလေပြီတကား။

ဒါမ်း - ကောင်းပြီ... မြည်သူ့လူထု ဆန္ဒ ကျိုး မြင်းပြ နေလျှင် - သားတော် ဝေယန္တရာ ကို - ထီး ခန်းစွန်း၍ - ဧတာ ဖြစ် ဖြစ်ရယ်သို့ ထွက်ခွာရန် တိုက်တွန်းတော်မူမည်။ သို့သော် ယခုတစ်ခဏ ဆိုင်းငံ့ကြဦးလော့...။

ဝေးဟေးဟေး၊ ခမည်းတော်ကြီး၊ သက်တော် ရာကျော် ရှိဦးပါစေ.....

ဝေယန္တရာမင်းနှင့် ပွားဘက်တော်များသည် ကြီးကျယ်သော ဆင်ဖြူတော်အလှူအတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိနေကြ၏။

ဒီအလှူမျိုးမှ - ကကယ်မြတ်တာ... တတိုင်းလုံးကပ်ဆိုက်နေတဲ့နက္ခ ကို - ကယ်တင်စေနိုင်တဲ့ အလှူတော်ဆိုတော့ - အလှူ အကျိုးကြီးမှာပေါ့... ဟဲ - ဟဲ - ဟဲ

မှန်လှပါ... အလှူခံယူဂိုလ်လ် ရှိအုံးမှ မလှူနိုင်တဲ့ သူလ် ရှိအုံးမှ မလှူဘယ်ပစ္စည်းလ် ရှိအုံးမှ ကပ်ဆိုက်တာနဲ့လွဲ သူပါမှ - အထမဟာနိမှာပါ ဘုရား။

ထိုသို့အလှူအတွက် ပီတိဖြစ်နေစဉ်တစ်ခင်းတော် ကြီးလွတ်လိုက်သော မင်းလှသင် အခစားဝင် လာပြီး ငိုယိုကာ တင်လျှောက်၏။

... မှန် - မှန်လှပါဘုရား။ ... စွမ်း... ဆင် - ဆင် ဖြူတော်လှူသို့ တံ့... ရှုထိ... တိုင်း... သူမြည်သ... များကား... စွမ်း... အမြင်ပညာကား... အရှင် မင်းကြီး ကို... တိုင်းမြည်မှ... ရှုထိ... နှင် - နှင်ထုတ် စန့်တောင်း... မှီ၍... ခမည်းတော်ကြီး က... စွမ်း - လက်ခံ လိုက်ပြီဖြစ် ကြောင်း ပါတုရား။

ထိုအခါ ဝေယန္တရာမင်းသည်၊ သူ့ခံယူချက်ကို ထုတ်ဖော်မြွက်ဟ၏။

ငါ ကိုယ်တော်သည် - အလှူပါ ခုပေး ပြီး၍ ရောင့် ရဲ တင်းတိမ်ခြင်း မရှိနိုင်လှန်း၍... အတွင်း ပစ္စည်း များဖြစ်တို - မျက်စိ၊ နှုတ်စိတ်၊ အစွမ်းအသား များ ပင် သူ့လူသော ဆန္ဒ ဖြစ်ပြုတော် မူရမ္မာန်ရှိ နေသည်။

ဆင်ဖြူတော်မှာသည့် မည်မျှပင်တန်ခိုး ရှိသည့် ထား... မည်မျှပင် ရုထောင့်ရစ် သည့်ထား... ကျဆင်ဖြူလျှိုက်၍ - ကျတိုဝ်၊ ပြည် အထွက် အကျိုး၊ ဖဲနိုင်စရာ များဖြစ် နိုင်စေမည်လော

... အကယ်၍ အကျိုး မှုနိုင်ဘွယ်ရာ ဖြစ်နိုင်လျှင်လည်း ...

... အကျိုး ပြုစုက နှင်ထုတ် လိုက - ကျန်ပင် ဇာပင် လက်ခံ သည့်... မဟု စတာ၊ မြန်နေ့လော့ - စောင့်စေ...။

ထိုသို့ပြော၍ ဝိပုရားခေါင်ကြီး မယ်မဒိတ်ထံသို့ ကြွချီတော်မူသွားပြီး-

... နှစ်မတော် - ဖယ်မဒိတ် ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများကို ယနေ့မှစ၍ - စု စောင်းတော့ ...

..... သားတော် . အာရီ နှင့် သမီးတော် ဂဏ္ဍာရီရီ
တို့ကို - ခါတိုင်း ထွက်ပို့ဖို့ စွဲစွဲခပ်ပါ.....

..... ယောကျ်ားတော် များကိုလဲ
ခါတိုင်း ထွက်ပို့သေပါ.....

..... မောင်တော် မရှိလျှင်.....

ဟင် -
မောင်တော် ..
ဘာတွေ
ပျောက်
ပြောနေ
ပါလဲ
ဘုရား

ဘုရင် အရင် ဘာမှာ ဖြစ်ပေမယ့်...
ယနေ့ ဆင်ဖြူတော်လျှင်လို့ တဲ့ - ခုနဲ့
စွန့်ကာ ဖြိုင်ရင်ကို သွား ဘုရား

xx လျှင်က
တောင်း ဆိုပြီ
လေး ခမည်း
တော် ကလီ
လက်ခံလိုက်ပြီ xxx

မောင်တော်ကလဲ သဘောတူလိုက်ပြီ...
သားရဲတိရစ္ဆာန်ပေါ့တဲ့ ဖြိုင်တောင်ကို
သွားရောက် နေထိုင်ရတော့မယ်...
ဒီတော့ - နှစ်မတော်...

အလို ဘုရား
ဖြစ်မှဖြစ်
ရုပ်လေး
ဒီလိုဘဝမျိုး ရောက်
မှတော့... ဘာဘဲ
ဖြစ်ဖြစ်... ဘုရား နှစ်မလဲ
သေအတူ
ရွှင်မကွာ
လိုက်ခဲ
မှာဘဲ
ဘုရား

ဘယ်ဖြစ်ပါ မလဲ
နှစ်မတော်ရဲ့

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

မောင်တော် မင်းကြီး ဘုရား
 ကွေကွင်းရ မှာထက်
 သေတာကမ္ဘာ ဖြတ်ဘူး
 ဖယ်ဘုရား x
 သားတော် သမီးတော်လေး
 တွေပါစေပါဦး - မင်းကြီး
 နောက်က - စာကောက်
 ကောက် လိုက်ခဲ့
 မှာညီဘုရား x

xxx ကလေးတွေဟာ - ပဟိမဝန္တာ တောတောင်
 ရှုခင်း မြားကို မြင်ရပြီ၊ ပျော်ရွှင်နေကြမှာ
 ပါသိဘုရား xxx

xxx သူတို့လေး
 တွေ ပါလာမယ့်လဲ...
 မောင်တော်
 မင်းကြီး
 ရွှေစုန်းတော်
 ကြီးကို
 မေ့မိလို့
 ရတော်မူ
 မှာပါ
 ဘုရား - xxx

တော
 သတ္တဝါ
 လေးများ
 ပြုံးနေ
 သည့်
 ကိုရင်
 xxx

ရေတံခွန်များ - ကိန္နရာ - ကိန္နရီများကို ရင်

ဥဒေါင်းများ
 ကနေကြသည့်
 ကိုရင် xxx

ထိုအခိုက် မယ်တော် ဖုဿတီသည်သတင်းကြား၍ သားတော်ထံ အမြန်ကြွသွား၏။

ရောက်လျှင် သားတော်နှင့် ချွေးမတော်တို့ ပြောနေကြသော စကားကိုကြားရာ ဖြေမဆည် နိုင်တော့ဘဲ ငိုပွဲဆင်မိလေတော့သည်။

xxx မိယုရားကြီးရယ်... ကျုပ် သားတော် နေမ
ဝေသာန္တရာကို - ကျုပ် အသက်စာအု ရှစ်စောင်
မူတယ်ဆိုတာ - မိယုရားကြီး အသိစိတ်မဟုတ်အေး!
xxxxxxxx

နှစ်တော်ဖြင့် ရွှေရင်တော်ကွဲ လို့ဆို၊
ဆေးပွဲဝင်ရချေရဲ့..... သားတော်ကို
မကယ်နိုင်တော်မူ ဖြစ်တော့ဘူးလား
..... အဟီး - ရှိတ် -
ရှိတ် - ရှိတ်

တရားနဲ့သာ
ဖြေတော့ - မိယုရား
ကြီးရယ်...

နောက်တစ်နေ့တွင် ဝေသာန္တရာမင်းသည် နောက်
ဆုံး နန်းတွင်းအလှူအနေဖြင့် ခုနစ်ရာ ခုနစ်လီ
အလှူတော်ကြီး ပေး၏။

အစားအသောက်ဆိုလည်း စုံစုံလင်လင်။

အဝတ်အထည်ဆိုလည်းလိုလေသေးမရှိ။

ယုတ်စွအဆုံး ကောင်းကျိုးမပေးမည့်သေရည်
ကိုပင် အလိုရှိပါက လှူစေလေသည်။

ဝေဿန္တရာဇာတ်ကြီး

ထိုည၌ -

သာ:တော်သည် ဘုရင်တဆူအဖေဖြင့် အလှူများ ပေးပြီးပါပြီ၊ တဖိုးသောက်၍ အလင်းရောက်လျှင်... သာမန်အလုပ်သာ တယောက်အနေဖြင့် ဖာမဝန္တာဖြင့်ရုပ်သို့ ပြုသည်များဆန္ဒ အရ ထွက်ရတော့မည့်ဖြစ်နိုင်ခန့်ကင် ဆု: ငါရေဖြူပါသည် ဝေဿန္တ:တော်ဘုရား။

တစ်ဖန် မယ်တော်ဗုဿတီကို ကန်တော့ပြီး

မယ်တော်ဘုရား - သားတော်သည် ဟောတွင်း၌ ရဟန်းဖြူလို ပါနွဲ့ - တရားတော် အရ - ခွင့်ဖြူချက် လိုပါသောကြောင့် ... သားတော်လို ခွင့်ဖြူပါဘုရား

ကြွကြွခုတ်ခုတ်ကြီး ခွင့်ဖြူပါတယ်-သားတော် ရယ်xxxxxx မယ်မနို့နို့ ဖြေးတော်များကို... ရွှေခုန်တော်မှာဘဲ စပျော်နေပါစေလွယ်...

ဒါကတော့ - သူ့သတော့အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေး သင်ပါတယ် ဘုရား...
လိုက်မှာဘဲ - ကလေးတွေပါ လိုက်မှာဘဲဘုရား

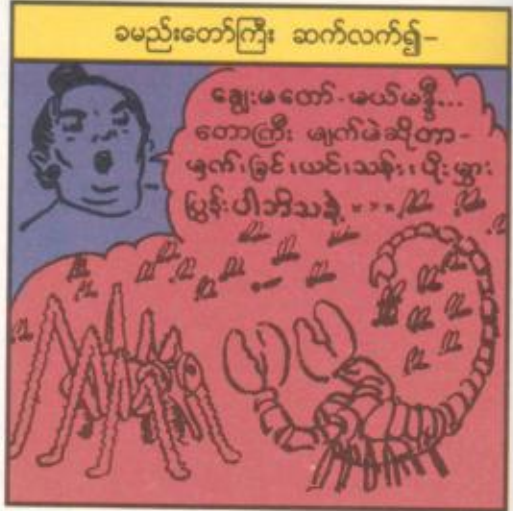
ထိုအခါ ခေည်းတော်ကြီးက ပိန့်တော်မူ၏။

ဟယ်... မယ်မနို့... ဖြေးတော် တွေ ခေါ်ဝံ့စွာ လို ဘယ်ဖြစ်ပါ မလ်xxxxx အဖွဲ့နဲ့သာ အဖြူ လိမ်း ချယ်နေလျှင်ပေး လေးတွေဆိုတော့... ..
နှိုယ် - ဗွက်ထဲ - ဖုန်ထဲ မြက်ထဲ - ဘယ်နေ နေတတ် ရှာ လိမ့် မလ်xxxxx

xx လီး - ဝဲ - ကတိုပါ - ရွှေသာ တန်ဆာဆင်မင် နေကျဟာ တောထဲ ... ဘာမှရှိ တာမှ မဟုတ်ကဘဲ xxxxx

ထိုသို့ အပြန်အလှန် အကိုးအကားပြုကာ လိုက်သွားသင့် မသင့် ပြောဆိုနေကြရင်း ဝိုးလင်းလာ၍ ရထားဆိုက်ရောက်လာ သဖြင့် မယ်မဒွိကပင် ဦးစွာတက်လိုက်လေသည်။

နန်းတွင်းသူများလည်း ရထားနောက်မှ ခြေလျှင် လိုက်ပျံ့ကြလေသည်။

မြို့အစွန် တောစပ်သို့ရောက်သောအခါ ဝေဿန္တရာမင်းက ရထားမှူးထံမှ မြင်းတက်ကြီးနှင့် နှင်တံကိုယူလိုက်ပြီး

ကိုယ်တော်တိုင် မောင်းနှင်သွားလေတော့၏။

ထိုသို့ မောင်းလာပြီး လမ်းဝှေ့လတ်တွင် ဝေဿန္တရာ ၏စိတ်၌ ရွှေမြို့တော်ကို ပြန်ကြည့်လိုသော ဆန္ဒပြင်းပြလာလေသော်--

မဟာပထဝီမြေကြီးသည် အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ လည်ကာ ရထားသည် မြို့ဘက်သို့တည်၏။

ပြန်ကြည့်ရ၍ အားရလေသောအခါ--

ရထားကို တောဘက်သို့ ပြန်ကွေ့၍နှင်လေသည်။

ခရီးအတော်ရောက်လျှင် နောက်မှလူလေးယောက် အပြေးလိုက်လာ၍

ရထားရပ်စောင့်နေ၏။ ထိုသူတို့သည်အနားသို့ ရောက်လာကြလေလျှင်--

အားပါးပါး - မော့လိုက်တာ...
 မိုး... အလျှူကြီးပေနေတယ်ဆိုလို့
 အဝေးကြီးကလာတာ... အလျှူ
 ကိုမဆိုလို့ ဖြေးလိုက်လာတာ...
 -ဟောဟိ - ဟော ဖဲ-ဟောဟိ-
 လျှူဘွယ်ပစ္စည်း မကျန်
 ရှင်လဲ... အဲ...
 ဒီမြင်းပေး ကောန် ခဲ
 လျှူပါ တော့ လား
 ၁၃၇၃:

အလှူပေးခြင်းကို မဝနိုင်သော ဝေသာန္တရာ မင်းကြီးသည် မြင်းများကို ဖြုတ်လှူလိုက်၏။

ထို့နောက် ရထားတက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်ရာ ရထားတွင် ဆတ်ကြီးများတတ်ပြီးသား ဖြစ်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရ၏။

စာင်း....ဒီ ကန္တ - မောင်တော် ဝေသာန္တရာဟာ - ဝဏ္ဏမာန်တော် ဖုသသတီ မွေးစကဏ္ဍက ကိုယ်ရဲ့ မွေးကြိုင်သလို.... ရှေးဘဝက ပါရမီ - ဆုတောင်း ဇွန်တို့ ပျဉ်းကပ် ဆယ့် ဖြစ်တန် ရှာတယ်။

ခရီးဆက်သွား၍ မကြာမီ တောတွင်းမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာပြီး ရထားကို အလှူပံ့ပြန်၏။

ထို့နောက် လေးနှင့်ခားကိုဆွဲပြီး မယ်မဒို့၊ ဇာလီမောင်၊ ကဏ္ဍာစိန်တို့ကိုခေါ်ကာ တောလမ်း တစ်လျှောက် ခြေကွင်းလျှောက်ကြ၏။

ထိုသို့ထွက်သွားပြီးတောထဲအရောက် လူလုံး ပျောက်သွားလေလျှင် ရထားအလှူခံ သွားသော သူတို့မှာလည်း ဆတ်များကွယ် သွားသောဟူ၏။

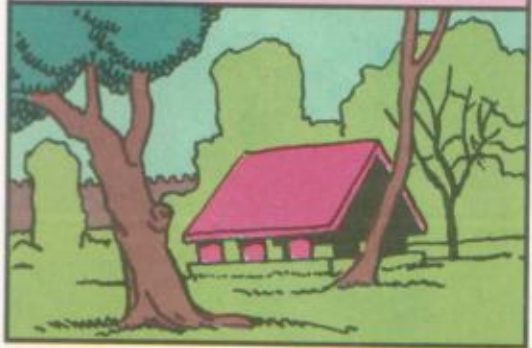

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

တောထဲတွင် ရသမျှအသီးများကို ခူးစား၍ ခရီးနှင့်ခွဲရာ ညနေစောင်းသော်-

မဒ္ဒိဒေဝီ၏ စေတတိုင်းသို့ ရောက်သွား၏။ သို့သော် မြို့ပြင်ရို ဝရပ်၌ပင်တည်းနေ၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ဝရပ်ဝတွင် ထွက်ရပ်နေစဉ်-

ဟင်္တံ အင်... ဇရပ်ထဲက မိန်းမဟာ သားနားလှချေကလား၊

တူမကြီးက ဘယ်အရပ်ကလဲ...-

လူအများက မေးကြသဖြင့်ပြောပြရာ ကြားရသူတို့ ယူကုန်းမရေဖြစ်ကြပြီးရွှေ့နန်းတော်သို့သတင်းပို့ကြ၏။

မှန်လှပါဘုရား...- ရွတ်ရွတ် ... ဘုရင့် သမီးတော်- မယ်မဒ္ဒိ မိသားရဟာ ဖြည့်နှင့်ဒဏ် ခံရလိုတဲ့ဘုရား ရွတ်- မြို့စွန်ဇရပ်မှာ...
ဟော

ထို့ကြောင့် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် စုရုံး ရောက်လာကြရာ သတင်းမေးလျှင်-

xxx ဘယ်လိုဖြစ်လဲအမိနီ မှီပါဒုံး... ဒီလိုပါ
တောလမ်းခရီး- မြင်းလေး၊ လှည့်လေးမှ မပေးလိုက်ပဲ ရက်စက်ကြလှချေလား
xxxxx
xxxxx

ပါဖြင့်- ခမည်းတော် ထံ၌မင်းမင်းကြီးထံ ဖြန်ခေါ်ရန် အယူခံ ဝင်ပါရစေလား
ဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ- ကိုင်းသူဖြည့်သားတွေက နှင်ထုတ်တာဘဲ...- ကိုယ်တော်ကို ဖြန်လက်ခံမင်- ခမည်းတော်ကိုပါ ခုန်းချဖို့ ဆူပူကြလိမ့် မယ်...
xxxxx

xxx ဒီလိုဆို ကိုယ်တော်လေး
ဒီတိုင်း ပြည်မှာထဲ အုပ်ချုပ်ပြီး
မင်းလုပ်တော် မူပါလော့။
မဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီးဟာ
သက်တော်ကြီးရင့်တော်
မူပြီးဖြစ်၍ အနားယူကာ
ပူပူသိဆောင်ဝင်
လိုကြောင်း
မကြာခဏ
အမိန့်ရှိ
နေပါတယ်
* * * * *

xxx မဖြစ်နိုင်တာ - ဘာဘုရား * * * သူတို့နှင့်
ထုတ်တဲ့သူကိုလက်ခံပြီး ခုန်းတင်ထားပါက
အမျှက်ထွက်ပြီး - တနေ့စစ်ဖြစ်လျှင် တိုင်း
သူပြည်သားတွေ အမြောက်အမြား သေဆုံး
ဘွယ်ရာရှိပါတယ်။ ဘာဘုရား စေတနာမေတ္တာ
ကိုလဲ လေးစားပါဏယ်။
ဒါကြောင့် ဝဏ်ဘာ
တောင်ကိုသာ
လမ်း ဥစ္စန်ပါတော့
ဘာဘုရားရယ် * * *
* * * * *

ထို့ကြောင့် ဝရင်တွင်ပင် ဧည့်ခံပြီး နောက်တစ်နေ့
တွင် မြို့စွန်အထိပိုက်ပိုကာ နှုတ်ခွန်းဆက်
ကြလေသည်။

လမ်းပြရန်လည်းကောင်း ဝဏ်ပါတောင်တွင်
စောင့်ရှောက်ရန် လည်းကောင်း၊ မုဆိုး
တစ်ယောက်ကို ထည့်လိုက်လေသည်။

ဧွေတော်မူကြပါတော့
ကိုယ်တော်လေး နှင့်
သခင်မလေးတို့
ဘုရား
ဘာဘုရားတို့
နေရပ်လော့

xxx
xxx
xxx

အန်ပါ
စိတ်ချ
တော်မူပါ

ခရီးဆက်ကြပြန်ရာ ဝဇ္ဇမာဒနတောင်သို့
ရောက်လျှင် ခရီးတစ်ထောက်နားကြ၏။

နောက်နေ့တွင် ဝေပုလ္လတောင်ကိုကျော်၍
ကော့တမတီမြစ်သို့ ရောက်ကြလေသည်။

ကိုယ်တော်ကြီးများ သို့
ပျားရည်နှင့် အမဲ
ဟင်းလျာပါဘုရား

ဒါမီး - သာဓု -
သာဓု - သာဓု

နောက်တစ်နေ့တွင် အလွန်ကြီးမားသော
ညောင်ပင်ကြီးရှိသည့် ရေကန်သို့ရောက်ကြ၏။

ထိုအနီးတွင် ရှေးဘုန်းရှေးကန်ကြောင့် သိကြားမင်း
ဖန်ဆင်းထားသော ကျောင်းသစ်ပိးတွေ့၍
ဝင်ကြည့်ရာ-

ထို့ကြောင့် ရသေ့ဝတ်လိုက်ကြလေသည်။

စေတမုဆိုးလည်း ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကို
ဤနေရာ၌ ထားခဲ့ကာ နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွား၏။

ရသေ့မ - မယ်မမို့ -
ယခု သူတော်စင် ဘဝ
ရောက်ကြပြီ.....
ရသေ့ နှင့် ရသေ့မ
တို့ကား - တဆောင်
တည်း တွင် အတူ
နေရန် မအားစပ်တော့ချေ...
သို့ဖြစ်၍ တဆောင်စီ
နေကြပါစို့... ကိစ္စ
ရှိလျှင် လာနိုင် သော်လည်း
ညာဘက်တွင် ကား
လုံးဝ လာရန် မသင့်တော့ပြီ။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းလေလျှင်-

ထိုအချိန်၌ ကလိန်တိုင်းတွင် ဂူကောအမည် ရှိသော ပုဏ္ဏားသည် အမိတ္တာပုန်အမည်ရှိ ပုဏ္ဏားမတစ်ယောက်ကို ကြွေးဖြင့် သိမ်းခဲ့၏။

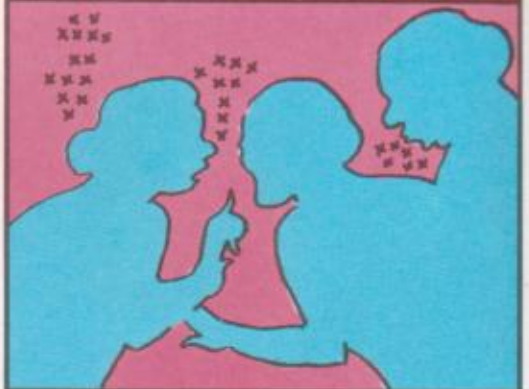

ထိုပုဏ္ဏားမကလေးသည် ငယ်ရွယ်ပျိုမျှစ် သော်လည်း ယောက်ျားကိုမူ ကြီးစားပြုစု လေသည်။

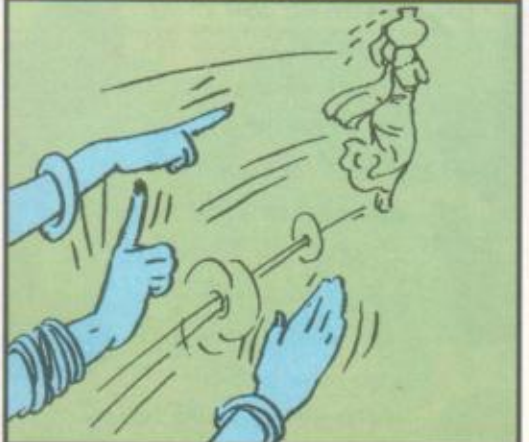
ထိုအခြင်းအရာကို အခြားပုဏ္ဏားများတွေ့လျှင် ဝတ္တရားမကျေနပ်သော မိန်းမများကို ကြိမ်းကြ၏။

အဆွခံရသော ပုဏ္ဏားမများသည် မကျေနပ် ဖြစ်ကာ စုရုံးတိုင်ပင်ကြ၏။

ထိုပုဏ္ဏားမကိုတွေ့လျှင် နားမခံသာအောင် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ရန်တွေ့ကြ၍-

အမိတ္တာပုန်သည် ငိုယိုထွက်ပြေးရ၏။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

အမိတ္တာပုန်သည် သူ့ယောက်ျား ဝူဝကာကို အကျိုးအကြောင်းပြော၍ ငိုယိုတိုင်လျှင်-

*** ဒါဖြင့် ဒီနေ့ကစပြီး
ငါဘဲ-ရေသွား၊ ခပ်ပါမယ်
ကွယ်... မပိုပါနဲ့-ချစ်ဇနီး
လေးရယ်-
ဟဲဟဲ-

ဒဂို - ဒီလို ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲရှင်.....
ကျမတို့ အမျိုးစုထဲမှာ - အသက်ကြီးတဲ့လူ
တို့ - ကျေးဇူးရှင် လင်ယောက်ျား တို့ကို
ခိုင်း စားတံ့၊ ခလေး ထုံးစံ မရှိပါဘူး
***** ခိုင်း စေဘို့

အစေခံ
တယောက်သာ
ရှာပေး ယဉ်
တော်ပါပြီ...

ငါတ. ကျေးဇူးနဲ့
ဝယ်နိုင် လောကအောင်
ကြွယ်ဝ ချမ်းသာ
တာမှ - မဟုတ်

ယောက်ျား ကဘဲ-
ဖြာနဲ့ ယင်-ရနိုင်
ပါတယ်.....
ဝေဿန္တရာ
မင်းကြီးထံ
အလှူ သွားခံ
ယင် - အစေခံ
ပျပ်ဖို့
ကလေး နှစ်
ယောက်
တော့
ရနိုင်မှာပေါ့!

ဟဲ - ဟဲ -- ဟဲဟဲဟဲ --- ချစ်ဇနီး လေးကတော့
ငယ်သာငယ်တယ် - အကြံ ဉာဏ်တယ်ကောင်း
တာ ကဘဲ -- ဟဲဟဲ --- ငွေ မကုန်ဘဲ ရမယ်
ကိစ္စမို့ -- သေသေ
ဖြောဖြော ---
သွားပါ့ မယ်
များ -
ဟား ဟား ဟား

ကဲ - ရေ
အဖြည့် -
ထင်း အဖြည့်
စီမံ လိုက်မယ် -

ဒါမိတ် မှာသာဖြော
ချော့ရစ်နေ
ပေတော့ ***

ထိုသို့ဆိုပြီး၊ ရသေ့အသွင် ပြောင်းဝတ်ကာ
အလှူခံရန် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ကဲ - သွားဖြို -
ဘေးတယူ
ဝေးကွာ ဖြီ
စောင်
ဖြင့်ပါ
စေ ***

ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ဘယ်မြို့ဘယ်ရွာမှ
မဝင်ဝံ့တော့ဘဲ တောလမ်းမှ ခြေဦးတည့်ရာ
ပြေးလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ ဝက်ပါတောသို့ မပျော်လင့်ဘဲ
ရောက်သွား၏။ ထိုအခါ စေတမုဆိုး၏ခွေးများနှင့်
တိုးမိလေသော်-

မပြေးနိုင်သည့်အခိုက်၌ သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ပြေးပြီး
အော်ငိုနေလေသည်။

ထိုငိုသံကို စေတမုဆိုးကြားလေလျှင်-

ဝေယန္တရဇာတ်ကြီး

ဝေယန္တရဇာတ်ကြီးသည် ကျောင်းပြင်ရို ကျောက်တုံးထက်၌ ထိုင်၍တွေးနေစဉ်-

အင်း - မယ်မန္တအိပ်မက်
ဟာ - အလျှင် လာမည်
ဆိုတဲ့ အတိတ် နိဒါတ်
များဖြစ်နေလား မသိ။
အလျှင် မပေးရတာ
ကြာပြီ။

ကုန္ဒရိရစ္ဆာပြင်လာနေသော ဝုဏ္ဏာပုဏ္ဏားကို တွေ့၍ ခရီးဦးကြိုပြု၏။

လာပါ-လာပါ ။ အသင်ကား
ခုနှစ်လအတွင်း ပထမဆုံး
ရှောက်လာသော
လူသား ပင်
ဖြစ်၏။

ဝုဏ္ဏာသည် ထိုင်မိသည်နှင့် စကားစလိုက်၏။

အရှင်မင်းကြီး - အဲ-
ဆရာတော် ရသေ့ကြီး-
ကြီးစားပြီး
လာခဲ့တဲ့ ကိစ္စက
တော့ - ဖဲဖဲ-
ပါရမီဖြည့်
လို့ လွန်းလို့
ဖြစ်ကြောင်းပါ။
ဖဲ ဖဲ -
သူတကယ်ထက်ထူး၍
အလျှင် ချီနစ်တံဖြင့် မြ
ပါလျှင်..... အဲ-
သားတော်
သမီးတော်
တို့ကို လျှင်
နိုင်မည်လော
..... အလျှင်ပါ၏။

အလို့...မည်သို့ ဆိုလိုက်သနည်း
ပုဏ္ဏားကြီး။ ဒီလို အလျှင်မျိုးမှ
မြတ်တာပေါ့.....
လျှင်မည်..... သို့သော်
ရသေ့မ မယ်မန္တ-သစ်
သီးရှာ ထွက်ခဲ့ရင်ဖြစ်
နေသေး၍ -
ခွဲကံဖြင့် ခုံခုံကံ
လျှင် လာအလျှင်
လော့။

သာဓု ခေါ်ပါတယ်..... ဒါပေမယ့် - ဖိနပ် မသား

ဆိုတာ - သား သမီးကို လျှင်
မယ်ဆိုလျှင် - စိတ်ထိ
ခိုက်ပြီး --- ဖျက်မည်
စောန့်ဖြစ်၏.....
ထိုကြောင့် - ယှဉ်ပင်
လျှင် မှသာ - ထူး
ခြားတဲ အလျှင်
ကြီး အထမြောက်
နိုင်ပါမည်
မဟုတ်လော့..

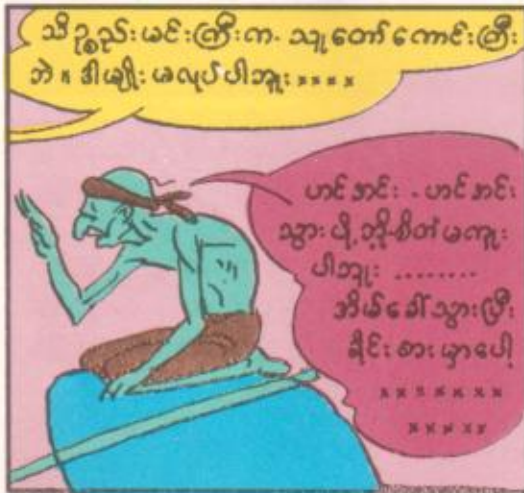
အိမ်..... ဒါလဲ ဟုတ်ပေသား ကဘဲ။ ခဲလေ...
ဒီကလေးတွေကို အလျှင်ဖြီးလျှင် သူ့ကို
အဘိုးတော် သိပ္ပည်းမင်းကြီး ထံ ခေါ်သွား
လော့... ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာဖြင့် ရှေ့-ငွေ-
ကျောက် သံပတ္တမြား
တွေ - အခုလိုက်
အပုံလိုက် ပေး
၍ ကလေးများ
ကို ရှေးယူမှာဘဲ--
...ဟုတ်စ...

ဟာ--ရသေ့ကြီးကလဲ - ဘယ်ဖြစ်ပါ့ မလဲ----
မြေးတော်များကို သွားပို့သည်ဟု မယူဆဘဲ
ဖြန်ပေးဆွဲလာသည်ဟု ယူဆပြီး *****

ထောင်သွင်းအကျဉ်း ထားစေ.....
မလုံလောက်သေးဘူး - ကော့တရာ-ရင်တရာ
ပိုက် နှက် ရှိ - ဖြိုင်ရပ်နှင်စေ..... မကျေမနပ်
သေးဘူး - စိတ်ချရအောင် - ကားစင်တင် ရှိ -
တောင်စွယ် နေထွယ်လျှင် - သတ်စေ.....
အဆိန်တော် ဟုချမှတ်မှဖြင့်

သိပ္ပံသည် မင်းကြီးက သူတော်ကောင်းကြီး
ဘဲ။ ဒါမျိုး မလုပ်ပါဘူး။ ***

ဟင်္ဂင်္ဂင် - ဟင်္ဂင်္ဂင်
သွားပို့-ပို့-စိတ်မကူး
ပါဘူး.....
အိမ်ပေါ်သွားပြီး
ဒိုင် စားမှာပေါ့

မလုပ်ပါမကမ်းမှ နားထောင်နေကြသော ဇာလီနှင့်
ကဏ္ဍာစိန်တို့မှာ ထိုကားကိုကြားလျှင်-

ဟိုက် ငါ့အိုကို -- ကျေးကျွန် အစစ်
လုပ်မယ်တဲ့..... ဘာလုပ်လုပ် ခမည်းတော်
ကတော့ - လျှာမှာဘဲ။
မဖြစ်ဘူး။ ထွက်ပြေး
ကြည့်

ထွက်ပြေးကြလေ၏။

ဒီချုံထဲမှာ
တယ်မလုံဘူး
ဟိုချုံကြီး
ဧကောင်းရ
အောင်

စိတ်မလုံသည့်အဆင့်၌ ရေကန်ထဲသို့ ဆင်းပုန်း
ကြလေတော့သည်။

လာ -
မကြောက်နဲ့
ဒီမှာမှ
လုံတာ

ပုဏ္ဏားသည် စကားပြောနေစဉ် ကလေးများကို လှမ်းကြည့်ရာမတွေ့တော့ပေ။

ရသေ့ကြီးက လျှို့ဝှက်စွာ ဆိုသေးရဲ့။ စိတ်မခိုင်လို့ မျက်ရိပ်ပြလိုက်တယ်တင် တယ်။ ကလေးတွေ မတွေ့တော့ပါလား။ ဒီလို လုပ်တာ ဘယ်ကောင်း မလဲ။

မပြပါဘူး။ ရှိပါလိမ့်မယ်။

ဝေသာန္တရာရသေ့ကြီးက လှမ်းခေါ်ကြည့်ရာ-

ဟဲ့ ဇာလီရေ ကကွာစိန်ရေ လာကြလော့

ပြန်ထူးသံ မကြားသဖြင့် လိုက်ရှာလေ၏။

ကလီ ကကွာ

သားတော်တို့

ကျောင်းသမားတွင် မတွေ့သောအခါ အပြင်ဘက်တွင် လိုက်ရှာရပြန်သည်။

ဪ - ဇေရာလေးတွေတွေ့ပြီး ချိုထဲမှာကိုး

လာကြလော့

ဟင် - မရှိပါလား

အလို - ဇေရာလေးတွေက ဟိုဘက်ထွက်သွားတာကိုး

သို့သော် ချုံထဲ၌လည်း မရှိချေ။

ထိုသို့ တစ်ချုံပြီးတစ်ချုံလိုက်ရှာရာ ရေကန်သို့ ရောက်သော် ခြေရာများကို တွေ့ရ၏။

အလို ရေကန်ထဲ ဆင်းတဲ့ ဇေရာဘဲ တွေ့တယ်။

ဘုရား၊ ဘုရား၊ ရေများနစ် ဝေရော့သလား

ခေါ်၍ပရလျှင် တောင်းပန်လေသည်။

ထိုအခါ တာလီသည် ပနေနိုင်တော့ပေ။

ပုန်းနေသောနေရာကို မရိပ်မိစေရန် ကြာဖက်များကို တိုးကာ ကွေ့ကောက်လာပြီး

ခမည်းတော်၏ခြေကို ဖက်၍ ဝိုလေသည်။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

တလီရသေ့ကလေး အင်္ဂုရင်သော် ဝေဿန္တရာရသေ့ကြီးသည် ကန်ကိုပတ်၍ လိုက်ရှာစဉ် ညည်ညူမိ၏။

ထိုညည်ညူသံကိုကြားသော် ကဏ္ဍာမိန်ကလေး မနေတော့ဘဲပေညှိတော်ကိုသနား၍တက်လာ၏။

ထို့နောက် သားတော်သမီးတော်တို့ကို ရေစက်ချ လှူလိုက်လေတော့သည်။

ပုဏ္ဏားကြီး.....
မိဘဆိုတာ သားသမီးတို့ကို
အသက်မက ချစ်ပါတယ်။
သို့သော် ထို
ချစ်ခြင်းမေတ္တာထက်
မက.... သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို - ရလိုခြင်းမက
ရလိုခြင်း ကြောင့်သာ.... သား
သမီး များကို ပျူတပါ.....

ထိုအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ကောင်းချီး ပေးသည့်အလား ငလျင်ကြီး လှုပ်လေ၏။

ဇူကောပုဏ္ဏားသည် ဝေဿန္တ ရာမင်းကြီး၏ မျက်စိ အောက်တွင်ပင် ကလေးများ၏လက်ကို ကြိုးဖြင့် ချည်၍ခေါ်သွား၏။

တောလမ်းတစ်လျှောက်တွင် ကလေးများကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ အပြစ်ချာ၍ရှိက၏။

ခရီးလမ်းတစ်နေရာ၌ ဇူကောပုဏ္ဏားသည် သိုင်းကို နင်းမိ၍လဲကျပြီး ကြိုးလွတ်သွားခိုက် ကလေး နှစ်ယောက် ကျောင်းသို့ ပြန်ပြေးကြ၏။

ဗခမည်းတော်ထံရောက်လျှင် တာလီကင့်၍-

xxx မင်းသားကြီးကို သေသေချာချာ ဖြောင့်ဖြောင့် လျှင်.....

..... သူ့ယုတ်မာ အင်္ဂါ အဖွဲ့ကို ပါတာ တွေရပါတယ်...
ဖြောက်စရာကြီးဘုရားxxx

xxx ထိုကဲ့သို့သော အယုတ်တမာ ကောင်
ကြီး အား မိမိ
ရင်သွေး များကို လျှူ
ရက် လေတော့.....
ခမည်းတော်ရဲ့
အသံ နှလုံး များဟာ
သံ-သတ္တု နှင့်များ
လှုပ်ထား
လေရော့သလား
ဘုရား:.....
ရွတ် - ရွတ် -
xxxxxxx

xxx သားတော်တို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကစား
နေကျ စမ်းချောင်းလေး နှင့် ဝေဝေ
ဆာဆာ ဖွင့်နေတဲ့ ပန်းပင်လေးများကို
နှုတ်ဆက် ခွင့်ပေး ပါအုံး... နောက်နောင်
ခါ - တွေ ရတော့မည် မဟုတ်ပါဘုရားxxx

xxx သားတော်တို့ ကစားနေတဲ့ - ဂျိုးဂျိုး
အိုးပုတ် စတဲ့ ကစား စရာလေးတွေကို
မယ်တော့အား နှုတ်ဆက် ယင်း - လက်ဆောင်
ပေးခဲ့ရပါစေလားဘုရား xxx

xxx သားတော်ကတော့ ယောက်ျားလေး နှင့်
အံ့ကြိတ်ခါ စိတ်တင်း၍ အနစ်နာခံ ဖြီး
ခမည်းတော်ရဲ့ ပါရမီကို ဖြောင့်ဖြောင့် နှိုင်း
..... နှို မတော် ကဏ္ဍစိန်
ဟာ - ငယ်လဲ ငယ်သေး
မိန်းမသား လဲ
ဖက်လေတော့
ခေတ္တဖက်စေ
ရင် ခွင့်
ဝယ်
ထား ပါအုံး
ဘုရား xxx

ထိုအခိုက် ဝုဏ္ဏာပုဏ္ဏားပြန်ရောက်လာပြီး
ကလေးများကို လက်ပြန်ကြီးတုတ်ကာ ပုဏ္ဏားဟော
ရိုက်နက်တွန်းကန် ခေါ်သွား လေသည်။

အောင်
မယ်
နှင်တို့
ဖြေး
လို့
ဘယ်
ပွတ်
မှာ
လဲ

နှင်တို့ အစေတ
ငါ့ကို ပေးဖို့
သားအဲဟာ...
ငါ့ကိုယ် ခိုင်
ကျွန်တို့ ဖြောင့်
ဟာ နောက်
တခါ မဖြေးနိုင်
အောင် - ကြီး နဲ့ တုတ်
ခေါ် သွား...

ထိုမျှရက်စက်သည်ကိုမြင်လျှင် ရသေ့ကြီးသည် ဒေါသထွက်ပြီး ဓားကိုထည့်မိ၏။

နောက်မှသတိရပြီး ပြန်ချထားလိုက်လေသည်။

ဇူဝကာကား၊ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် ကလေးများကို ကြိမ်းမောင်း ရိုက်နှက်၊ ကန်ကျောက်ကာ ခရီးပြင်းနှင့်လေတော့သည်။

ခရီးအတန်ငယ်ရောက်လျှင် ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဒေါသကြီးလွန်း၍ မောဟိုက်ပြီးလဲပြန်၏။

ကလေးနှစ်ယောက် တစ်ခါပြန်ပြေးကြပြန်၏။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ကဏ္ဍာစိန်က ဝေဿန္တရာဇသေကြီးကို ငိုယို တိုင်တမ်းနေစဉ် ပုဏ္ဏားကြီး ပြန်လိုက်လာကာ တဖန် ခေါ်သွားပြန်သည်။

မြန်မြန် လာကြလေ

ထိုအချိန်အခါ၌ကားမိခင်ရသေမကြီး မယ်ပဒိုသည် တောထဲ၌ သစ်သီးချာနေ၏။

ဒီလောက်ရှယ်င် တော်ပါပြီလေ

ဒီနေ့တော့ စောစော မြန်မှဘဲ အိပ်မက်ကလဲ မကောင်းဘူး

ထို့နောက် ကျောင်းသို့ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လာလေရာ လမ်း၌ ဤသို့တွေ့ရ၏။

အမယ်လေလေ -
မြသော်ကြီး တကောင် ပါလား - တော်ပါသေးရဲ့ အိပ်ပျော်နေလို့။ လမ်းလွှဲပြန်မှပဲ ရင်ဘန်ပျက်တာ...

အခြားတစ်လမ်းမှ ကွေ့၍ပြန်ခဲ့ရာ ချုံတော လွန်လေသော် ရှေ့တွင်တွေ့လိုက်ရပုံကား -

ဟိုက် ကြီးကြီး

ထို့ကြောင့် တစ်ဘက်သို့ရှောင်၍ သတိကြီးစွာဖြင့် ပြန်လာစဉ် သစ်ပင်ထက်မှ ခုန်ဆင်းပြေးသွားသော သတ္တဝါကား -

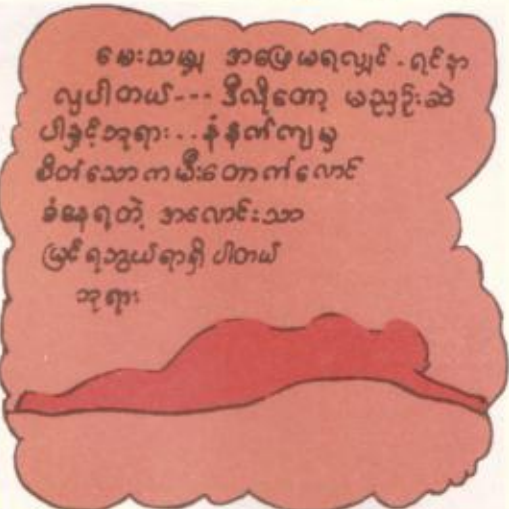
အမေ သစ်ခုက်ကြီး
ဝါ့ကို မထွေ ပေမို့
ဘုရား ဘုရား

ထို့နောက် နေကလည်းဝင်လုဆဲဖြင့်သဖြင့် အားတင်း၍သာ ပြန်လာရရှာလေသည်။

ဘာများဖြစ်ချင်လဲ - မသိ ပါဘူး။ မျက်ခုံး မျက်ခုံး တွေကလဲ လှုပ်လှုပ် ပါဘိသနဲ့။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ရသေ့ကြီးကပြုစု၍ သတ်ပြန်လည်လာလေသော်--

ဪ - အင်း တောထဲ ယာဇ္ဇိနေစဉ် -
 မြေငလျင် - တော်လဲဗြီး လျှပ်သံစဉ် ကျိ-
 အချိန်အခါ မဟုတ် လျှပ်သံလောဟုပင်
 အံ့ဩနေရပါ သေးသည်။
 လက်မသတ်တော့
 ရသေ့ကြီး အလှူ
 ကြောင့် လျှပ်
 တာကိုး * * * *

သာဓုရှင်.....
 သာဓု -
 သာဓု -

ထိုအချင်းအရာကို သိသော သိုးတော်
 သိကြားမင်းက ဤသို့တွေးကာ -

မကြာမီပင် ပုဏ္ဏားအသွင်ဖန်ဆင်း၍
 ကျောင်းသစ်ခင်းသို့ ရောက်လာ၏။

သည် အခြေအနေနှင့် ဆိုလျှင် -
 သည် ရသေ့ကြီးဟာ
 ရသေ့မ ကို - လာအလှူခံလျှင်
 တောင် - လှူမယ် ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ။
 မဟုတ်တဲ့ သူတွေ
 လာအလှူခံဖို့ တခက်ပဲ။
 လုပ်ကျွေး ပြုစုမည် သူတောင်
 မရှိပဲ ဖြစ်နေတော့မယ်
 * * * * *

အရှင်ရသေ့ကြီး
 ကျန်းမာပါစေလော...
 ရတနာ သုံးပါး - မိစ္ဆာ
 ဆရာသမား များ၏
 လှူငွေကျေးဇူးကြောင့်
 ကျန်းမာ ပကတိ
 ချမ်းသာစွာ ရှိပါစေ -
 အဘယ်ကိစ္စကြောင့်
 အိုက်ရောက်လာသနည်း။

အသက်ကလဲဗြီး
 လာဖို့မို့ - မြေထဲပင်
 ကျွေးရန် - ရသေ့မကို
 အလှူခံရန် - လာ
 ပါသည်။

အမယ်လေး - နတ်ကောင်း နတ်ဖြတ် များ
 မ - လှိုသာ - ဖြတ်သည်ထက် ဖြတ်သော အလှူ
 ကို ပေးဖို့အခွင့်ရလေတယ်
 ဝမ်းသာစွာ - ဝမ်းသာစွာ * * *

ဣဒံမေဒါနံ - သဗ္ဗညုတဉာဏ - ပဋိဝေ
 သေ - ပစ္စယော - ဟောတု

မျက်ခြင်းပင်
 ရေကန်ချစ်
 လှူလိုက်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ထိုသို့လှူခြင်းအတွက် အမျက်
 လည်းမထွက် မျက်နှာလည်းမပျက်ဘဲ
 ရသေ့ကြီး၏ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်နေ၏။

ငါ ကဲ့သို့သော
 ဒိန်းမ - ရတနာကိုဝင်
 လှူခြင်းကား.....
 အကြောင်းမရှိပဲ
 လှူခြင်းမဟုတ်
 နိုင်.....

ဒါနပါရမီ
 အလွန်ကြီးလှသည်။

ထိုအခါ ရသေ့ကြီးက "အသိုနည်းပယ်မနီ" ဟု
မေးသော အကြည့်ခြင်ကြည့်လေသော်-

အရှင်မင်းကြီးအား
ထိမ်းမြားပေးထားဖို့ဖြစ်
သော မိန်းမဖြစ်သဖြင့်...
အရှင်မင်းကြီးသာ - ပိုင်
ပေတော့ သည် * * *

* * * အရှင်မင်းကြီး - သူ့ဖွားကို
ပေးလိုကလည်း - ပေးပိုင်
နိုင်ခွင့်ရှိပါ၏ -
* * * *

* * ရောင်းလိုကလည်း
ရောင်းပိုင်နိုင်ခွင့်
ရှိပါ၏ -
* * * *

* * * သတ်လိုကလည်း - သတ်ပိုင်နိုင်ခွင့်
ရှိပါသည် - သဘောကျ ဖြစ်ကော်ရပါ -
စိတ်လည်း မဆိုး -
ကန်ကွက်ခြင်းလည်း
မရှိပါ -

ထိုအခါ အရှင်မင်းကြီးက -

သင်တို့အား ချီးကျူးပါ၏ -
စိတ်စေတနာ ဖြစ်လည်း - ညီလျှင်ပေ
သည် * ရသေ့ကြီး နှင့် ရသေ့မ
သာ အတူ ခေရန်
အသင်တော်ဆုံး
ဖြစ်ပေသည် * * * *

* * ထိုအခါ - ရသေ့မကို ဖြစ်ကော်ပါ၏ -
စေတနာကျန် ဖြစ်နေစဉ်ကလည်း - ရှောင်
ဖြားစွာ လျှံခဲ့သည် * ယခုလည်း သားသမီးနှင့်
အနီးသည်ပါ လျှံသည် * ကျန်မျှနှင့် စိတ်
ကျေနပ်တော် မမူပဲ -
နောင်ကိုလည်း - ထပ်ဆင့်
စွဲလျှံတော်မူပါ * * * *

ထို့နောက် ပုဏ္ဏားပျောက်ကွယ်ကာ လေထက်၌ ဘိုးသိကြားအသွင် ကိုယ်ထင်ပြုပြီး-

*** အသင်မင်းကြီး
အား အကူအညီ
ပေးရန် လာဖွင့်
သာဖြစ်တော့သနည်း
... လျှီရာ ဆု
ကိုသာ တောင်း
လော့ - မြည့်စေ
အံ့ ----

ရသေ့ကြီးဆုတောင်းပြီးနောက် သိကြားမင်း ကွယ်ပျောက်သွားသောအခါ-

ကလေးတွေနှင့်ဖြန်တွေရရှိကော
ဆုတောင်းထဲမှာပါရှိလားဘုရား-
ပါတာပေါ့!
အဖြစ်
ထူးဆန်း
လျက်တာ
နော်

ထိုသို့ဖြစ်ပျက်နေသောအချိန်တွင် တောတွင်း တစ်နေရာတွင်ကား ဝူကော ကဏ္ဍာတလီတို့သည်-

ဖြေးဖြေးဆွဲ
ဖြေးဖြေးတွန်း
ငါသခင်
အသား
နာတယ်

ခရီးဆက်သွား၍ နေဝင်လျှင် သစ်ပင်ရင်းတွင် ကလေးများကို အိပ်စေပြီး-

ကြီးနဲ့တော့
တူပဲထားပြီ
ထွက်မစေ
နဲ့နော်...
မြေးယင်
တော့ -
အသိအိ

ပုဏ္ဏားအိုကား သစ်ပင်ပေါ်၌ အိပ်၏။

သစ်ပင်
ပေါ်မှာအိပ်
ယင်-တော
ကောင်တွေရှိ
ရန်ကင်း
တာပ-
လေကလေးကလဲ
ဖြူးလို့... ခြင်လည်း
မကုန်ဘူး...

သို့သော် နတ်များက သနားကြ၍ ဝိစာများအသွင် ဆောင်ကာ ပုဏ္ဏားကြီး အိပ်ပျော်လောက်သော အခါ အစာများကျွေးပြီး သိပ်ကြ၏။

မိုးသောက်မှ နဂိုလ်အတိုင်း ထားခဲ့၏။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ထိုအချိန်တွင် သိဉ္ဇည်းမင်းကြီးသည် အိပ်မက်ဆန်းတစ်ခု မြင်မက်လေသည်။

မင်းကြီးသည် ဝမ်းသာစွာဖြင့် ပုန်ရွှေဖြူ၊ နန်းပြတင်းမှ ပျော်ကြည်တော်မူနေစဉ်-

ဟဲ့ အင်

နံနက်တွင် နန်းတွင်းပုရောဟိတ်များကို နိမိတ်ဖတ်စေ၏။

... ကျိ ဒီပိ မက် အလိုက စေတ... ကွဲကွဲနဲ့ ဒေသာ ရွှေဖြူ များ ဆိုက် ရောက်တတ် ကြောင့်ပါ ဝုရာ

ဇူဝကာပုဏ္ဏားသည် မိမိနေရပ်သို့ ပြန်သော်လည်း နတ်များက လှည့်ဖြားသဖြင့် နန်းမြို့အနီးသို့ အမှတ်မထင်ရောက်လာ၏။

ဇူဝကာပုဏ္ဏားနှင့် ကလေးများရောက်လာလျှင်-

ဟိုက်... ဒီအိမ်... အမယ် မြေးတော်တွေ ပါလား... ဟဲ့ - ပုဏ္ဏားဖိုက် သည်ကလေးတွေကို အယ်က ခေါ်လာပြီ... အယ်ခေါ်သွား မရပါလဲ - အဖော် သံတော်ဦးတင်စမ်း

ဟဲ့ ဟဲ့ - လျင်တယောက် သွား စမ်း ဟိုမှာ ကလေး ခုတ်ယောက် နှင့် သွား နေတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးကို သွား ခေါ်ဖို့ ရှေ့တော်သို့ သွင်းစမ်း သူ့ထိုလေးတွေတွေ့ တော့ - ငါ့ မြေးတော် လေးတွေ လျှီ တောင် - အောက်နေ ရသယံ

မှန်လှပါဘုရား... ဝက်ဘာတောင်ရှိ
ကျောင်းသခင်မင်းတွင် သီတင်းသုံးနေသော
ရသေ့ကြီး စာသန္တရာထံ အလှူခံ
သွားရာမှ သဒ္ဓါကြည်ဖြူလှူ
တော်မူလိုက်သောကလေး
များ ဖြစ်ကြောင်းပါ
ဘုရား.....

သာသမီးကို ဘယ်သူကလှူ
မှာလဲ - ပုဏ္ဏားမိုက်ရဲ့
မှန်ရာကိုသာ အမြန်တင်စမ်း

သည်အတိုင်းသာ စကန် အမှန်
ဖြစ်ကြောင်း - သံတော်ဦးတင်
ပါသည်။ သက်ဝင်စွာ ဖြစ်တော်
မူပါက ကလေးလေးနှင့်ကကောကို
သာ မေးပါဘုရား - --- ခရီးဖြန်
ထွက်လာသည်မှာ - ငါ
ရက်သာရှိသေးကြောင်း
ပါဘုရား x x x

ဟာ - သည်အတိုင်း မှန်လှင်... တယ်ဆို
ပါလား - သားသမီးကို မှ လှူရသလား

မိဘမေတ္တာမှ
ရှိပါလေစေ

တခြား ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်
လှူချင်လှူပေါ့

သဒ္ဓါတရားကိုတော့
ချီးကျူးပါရဲ့.....
ကိုယ်ရင်သွေးစားတွေကို
လှူပြီးတော့ မဆိုတာသင့်
ပါဘူး

ဘိုးတော်ဘုရား -
တော်ကြီးထဲမှာ နေရတဲ့ ရသေ့ဖြစ်၍
ခမည်းတော်မှာ လှူစရာ
ပစ္စည်း ဘာမျှ မရှိပါ။
လှူဒါန်းလိုသောစိတ်
ဖြင့်ဖြူ၍ သားသမီး
သည်ပင် လှူဘွယ်ရာ
ဖြစ်ကြောင်း
ပါဘုရား

မြေးတော်လေး - သင့်ခမည်းတော်၏
သားသမီးအလှူကို - ငါ ချီးကျူးသည်။
မလဲရဲ့ပါဘူး။ လှူပြီးတော့ ကော
သျှစ်တံ ဘယ်လိုရှိတာ ထွေသလဲ

ရွှေမျက်ရည်တော်များ
တပေါက်ပေါက်ကျပြီး
အတော်ပင် အံ့ အံ့ အံ့
တင်းစွာ ကျန်ခဲ့ကြောင်း
ပါဘုရား

ဟုတ်ပေ
လိမ့်မယ်

ထိုသို့ပြောနေစဉ်ပင် ပုဏ္ဏားကြီးက မလွှတ်သေးဘဲ
နေသည်ကိုတွေ့သဖြင့် -

ဒါနဲ့ - မြေးတော်တို့.....
ယခင်က - ငါ့ကို ဖြစ်လျှင် -
ရှေ့ရင်ခွင်သို့ ပြေးဝင်
လေ့ရှိပါလျက် -
ယခု အဘယ်
ကြောင့်
အနားယူမလာ
ကြသနည်း

မှန်လှပါဘုရား။ ယခင်က - မင်းဆွေမင်းမျိုး
ဖြစ်သည်မှန်သော်လည်း ယခုအခါ၌ကား
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျေးဇူးဖြစ်နေမိ၏ - အောင်
အင်းထား ရကြောင်း ပါဘုရား

ဟဲ့ - မြေးတော်
သည်လျှင်ကား မတင်ပေနှင့် -
ငါ့ကိုယ်တော်နှင့်လုံးသား - ယူ
လောင်လှသည်။ ငါ့ရွေးယူအံ့။

ကံပုဂ္ဂိုလ်တို့
ရွေးယူရန်
ဈေးအိလော့

ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ ရွေးယူတော်မူမယ်ဆိုမိလျှင်
မငြင်းဆိုရပါဘူး
ဘုရား - အဲ-အဲ-
လျှောက်ကြားတော်မူ
မများလှပါဘူး။
ကျွန်တော်မျိုးမှာ
သူ့ဆင်းရဲဖြစ်ရုံ
ယခုလိုချီးမြှင့်
မည်သူ
ပေါ်ရန် - ဆယ်
ဘဝတစ်တော်မူ
ဖြစ်နိုင်ခဲ့သဖြင့်။

လျှောက်လျှောက်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အကြောင်း
လော့

ဟဲ့ဟဲ့ - ရွှေတွေ ငွေတွေရယ်။ ဆင်မင်း ကျွဲ
နွားတွေရယ်၊ လှည်းလှေအိုးအိမ်တွေရယ်၊
အဝတ်အစားတွေရယ်၊ ကျေးကျွန်တွေ
ရယ်၊ တသက်လုံး သုံးမကုန်အောင်ရယ်
တော်လောက်ပါပြီ - အဲ-အဲ-အဲ- မိန်းမများ
လဲ - အဆစ်ပါလျှင် ကောင်း မှာဘဲ ဘုရား
..... ဟီး..... မင်းဘုရားဦး

ပေးစေ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တစ်သက်တွင်တစ်ခါမျှ စိတ်ကူး
ပင်မရသော ပစ္စည်းများရ၍ မိမိမိမိကြီး စည်းစိမ်
ခံကာ မိမိအိမ်မှစားကိုပင် သတိမရတော့ပေ။

ဇာလီနှင့် ကဏ္ဍာပိန်တို့မှာ ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်
ပြီဖြစ်၍ ရေမိုးသန့်စင်ပြီး ဝတ်လဲတော်များဖြင့်
ဝိုင်းဝန်းပြုပြင်ပေးကြ၏။

ထို့နောက် နေပြည်တော်မှ ခွဲခွာသွားစဉ် ကြုံတွေ့
ရသော အပြစ်အပျက်များကို ဝိုင်းဝန်းပေးကြ၍ -

တတ်ကြောင်းပြန်ပြောပြလေရာ-

ဟယ် ဟုတ်လား
ကျွတ် ကျွတ်
ရွှေဘုန်းတော်ကလံဖြီးပေသကိုး
အမယ်လေးလေးလေး
ရုတ်စက်လှချေလား
မကြောက်ဘူးလား
ပင်ပန်းတော်ရွာမှာဘဲ
ထူးပါပေတယ်

နောက်ဆုံး၌ တလိက ဘိုးတော်အား-

ဘိုးတော်ဘုရား
လောက၌ ယိဘာဝဂိုဏ်းသည်
မိမိတို့၏ သားသမီးများကို
ချစ်ခင်ကြွဖြူ ဖြစ်ကြ၏။
ဘိုးတော်ကား မိမိ
သားသမီးများကို
ချစ်တော်မမူသကဲ့သို့
ပါတကား။ x x x

ချစ်ပါပေပြီလား၊ မြေးတော်ရယ်။ x x x x x
သီဝီတိုင်းသူတိုင်းသားတို့၏စကားကြောင့်
အပြစ်မရှိသော သင်၏ဖခင်ဝေသာန္တရာကို
နှင်ထုတ်ခြင်းမှာ - ငါ၏အဖွားပင်
ဖြစ်တော့သည်။ ယခုသတိ
တရားရပြီဖြစ်၍ တိုင်း
တော်ပြည်တော်သို့
ပြန်ခေါ်အံ့

ဘိုးတော်ကိုယ်တိုင်
သွားခေါ်မှသာ - ဖြစ်ကြ
မည် အနောက်ကား မှာ
ရှိကြောင်းပါဘုရား

ထိုအချိန်တွင် မင်းစောတစ်ယောက်ဝင်လာပြီး-

မှန်လှပါဘုရား - အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တော်
ရဲ့အကူသည် - မရဘူးသော စည်းစိမ်ကို
ခံစားမင်း - လောဘစောမသတ်နိုင်ဘဲ
အလွန်အလဲစားသောကံမီသောကြောင့်
စားဖိုးခင်၍ ကွယ်လွန်ကြောင်းပါ
ဘုရား။ x x x

x x x သူ၏မျိုးရိုး စဉ်ဆက်လည်းမသိ -
သူ၏ကတိ နေ့ထိုင်ရာလည်း မသိ -
ဖြစ်ခဲ့၍ - သူ့ပိုင်ကျေးဇူး -
ဆင်ခြင်ကျွေးမွေး - အစိုးအိမ်
လှေလှည်းနှင့်ရွှေငွေများကို
မည်သူ့အားမှာ ဂြိုဟ်
ရန် မဖြစ်သောကြောင့်
x x x x x

မှန်လှပါ။ ယိုအခြေ
အနောက်ကား - မင်းဘညာတော်
အဖြစ်ဖြစ်သိမ်းရန်သာ
ရှိကြောင်းပါဘုရား

ထိုအချိန်ကလိဂ်တိုင်းမှ သံတမန်များ ခြေဖဝါး
တော်အောက် အစောဆောက်လာပြန်သည်။

x x x ကလိဂ်တိုင်းမှအစိုးမှန်နေပြီ
ဖြစ်၍ - ကျွတ်တိုင်းမြည်မြည်အလှူခံ
သွားသော - ပစ္စယဆင်ဖြူတော်
နှင့်လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို
ကလိဂ်တိုင်းမင်းက ကျေးဇူး
ဥပကာယ တင်ရှိစွာဖြင့်
ဖြန်လည်ဆက်သ
လျက်ကြောင်းပါ
ဘုရား။ x x x

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ထို့နောက် သိဉ္ဇည်းမင်းကြီးက အပိန့်တော် ချမှတ်လေတော့သည်။

« ဝက် ပါတောင် သို့ - ငါ့ကိုယ်
တော်တိုင် လိုက်ပါ ငါ့။ သားတော်
ဝေဿန္တရာ မင်းကို သွားခေါ်
တော် နေမည်။ လျှီအပ်
သည်တို့ကို - ခုနစ်ရက်
အတွင်း ပြီး အောင်စီမံ
ကြစေများ။ » » »

« မိဖုရားကြီးနှင့် အခြေအာရုံများ ပါစေ
မြေးတော်များနှင့် များတော် မတော်တို့ပါစေ
တပ်မတော်ကွပ်ကဲ၍ ရိက္ခာအလှအလောက်
ယူဆောင်ရုံသာမက သားတော် ဝေဿန္တရာ နှင့် သမီးတော်
မယ်မနွဲ့တို့ အတွက် - မင်းဝတ်မင်း တားဖျားပါ
မကုန် ပြည်စုံစွာ စီမံကြစေ... »

သို့ဖြင့် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် -

ဝက်ပါတောင်သို့ ရောက်သောအခါ -

လာလာ - မယ်မနွဲ့ -
စစ်ချီသံ တွေ
တည်တည် ကြားရတယ်။
တောင်ပေါ်
တက်နေမှ
ဖြစ်မယ်။

ခါးမည်းတော်
ကို သတ်ပြီး -
မကျေနပ်သေး၍
ငါတို့ကို များ -
ရန်ဖြူ ရန် လျက်ရှာ
နေရော့ သလား မသိ
ရှင်

ဝက်ပါတောင်သို့ ဦးတည်ချီတက်လေ၏။

ဟော တွေလား - သည် ကို-ဦးတည် လာ
နေတယ်..

အို ရသေ့ကြီးကလဲ - သည်လျှံလေး
နှစ်ယောက် လောက် ကို - သုတ်သင်
ဖို့ လောက် တော့ - သည်လောက်
အလေး ခြီးက - သည်လောက် တပေါ်
နှင့် တော့ ချီတက် လာ ဟန်
မတူ ပါဘူး။ သတ်ချင်တော်
မူ ပါ အုံး သူရား။
*** »

အေး -
ဒါလဲပခုတ်တယ်။

« « « ဤတော့ - တို - တော် သိကြား၊ မင်း
ကိုယ် တိုင်က - လို ရာဆူ နှင့် ပြည့်စေရန်
မွှင်ဖြူ သွား သား ပဲ ကောင်း သော လာ ခြင်း
သာ - ဖြစ်တန် ရာ ပါ သည် သူရား :
ကျောင်း သစ်စံး များ
သွား စေဆင် နေကြ
ပါရှိ လား - တင်

အင်း -
ဘထွေး ဘသော်
တော် ပါ
ပေတယ်

ကျောင်းသင်္ခမ်းအနီးသို့ရောက်လျှင်-

ထိုသို့ အမိန့်တော်ချမှတ်၍-

ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့ဝင်သွားရာ-

အိုအားသင့်စွာဖြင့် ပြေးထွက်လာကြပြီး-

ထိုအခိုက် မယ်တော် ဖုဿတိမိဖုရားကြီးနှင့် ကဏ္ဍာစိန်၊ ဇာလီတို့ဝင်လာကြရာ-

အော်ဟစ်နှုတ်ဆက် ဖက်ငိုယင်း-

လဲကျမေ့ပြောသွားသည်ကိုတွေ့၍ ဝေဿန္တရာ ရသော်ကြီးလည်း ပြေးမထည်နိုင်ဘဲ စွေယိုင်ကာ လဲသွားလေ၏။

ထိုအဖြစ်ကိုမြင်ရသော သိဉ္ဇည်းမင်းကြီးနှင့် ဖုဿတိမိဖုရားကြီးတို့မှာလည်း စိတ်ထိခိုက်ပြီး နှလုံးလေရိုက်၍ ပုံလျက်သား လဲကျမေ့ပြော ကုန်၏။

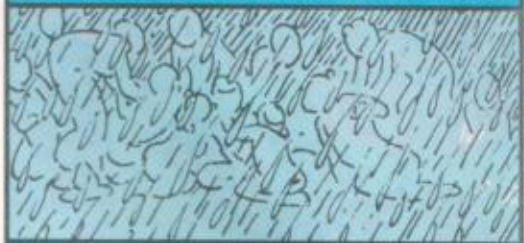

ထိုအခိုက် ဝင်လာကြသော အခြွေအရံတို့မှာ
ငိုသူငို၊ အော်သူအော်၊ ဟစ်သူ ဟစ်၊
သတိလစ်ကာလဲကျနေစဉ်-

မဟာပထဝီမြေကြီးသည် တော်လဲအော်မြည်၍
သွက်သွက်ခါလှုပ်လေသည်။

ထို့နောက် ဘိုးတော်သိကြားမင်းက စိုစွတ်
စေလိုသူကိုသာ စိုစွတ်စေသော ပေါက္ကရဝသမိုးကို
ရွာချစေတော့မှ-

အားလုံးပြန်လည်ကာ လန်းဆန်းအားပြည့်
လာကြလေသည်။

ပါလာသော တိုင်းသူ ပြည်သားများက-

××× ရသေ့ကြီးဘုရား -
ဝဦးတော်ပြည်တော်ပြန်၍
မင်းပြုတော်မူပါ။

ဟယ်... ဘယ်ဖြစ်နိုင်
ပါ့မလဲ။။ ဝဦးပြည်က
နှိုင်းထုတ်ထားသောသူ
ကို - ဘယ်လက်ခံကြ
ပါ့မလဲ.....

ထိုအခါ သိဥည်းမင်းကြီးက-

သားတော် - ဝေဇာန္တရာ... သည်ကို
ဟာ- ဝေမည်းတော် အများ ပါပေ ...
ဟိုအခါတုန်းက - အဖြစ်သဲတဲ
လျှာစုကို အလျီလျက်ပြီး
နှိုင်းထုတ်မိတက... ဝန်ခံ
ပါတယ်၊ သားတော် စိတ်
ကျေပါတော့...
မင်းလုပ်ရန်သာ
လက်ခံလိုက်ပါ
တော့လေ.....

မောင်တော်
ရသေ့ကြီးဘုရား၊
ဝဦးတော်သိကြား
ပေးတဲ့ ဆုတွေတော့ -
တခုပြီးတခု
ထပ်ဆင့်လျှီ
ပြည်နေပါပြီ
ကောနော်..
.....

မင်းအဖြစ်
လက်ခံရသည့်ထက် -
မောင်တော်က
ကြိုက်သလိုအလှူ
ပေးနိုင်တော့မည်
ဆိုတဲ့ ဆုကိုသာ
တွေ့ ကျေနပ်
နေရတယ်။××
×××

ကဲပါလေ - ယခုပင် ရသေ့ဝတ် ချွတ်လျှီ
မင်းဝတ် မင်းစား ဆင်ယင်ပြီး - ဝဦးတော်
ပြည်တော်သို့ ချီတက်ကြ
ပါဦးလား။×××

တွေ့က
သည်းခံတော်
မူပါအုံး
ဘုရား

ကျွန်တော်ကောင်းသင်္ခမ်း သည်းခံတံ သိကြားများ
ဖန်ဆင်းလှူထားခြင်းဖြစ်၏။ ကိုးလခွဲခန့်
ကြာအောင် - နေထိုင် - တရားအားထုတ်ခွင့်
ရသောကြောင့် - ကျေးဇူးကြီးလှသည်ဖြစ်၍
လက်ယာရစ်သုံးကြိမ်ပတ်၍ ကန်တော
လိုပါသေးသည်
ဘုရား * * * * *

ဟုဆို၍ ကျောင်းသင်္ခမ်းကို ကန်တော့ပြီးလျှင် -

ရသေ့ဝတ်ချွတ်ပြီး မင်းဝတ်တန်ဆာကိုဆင်၍ -

ပစ္စယဆင်ဖြူတော်ထက် တက်စီးကာ
တိုင်းတော်ပြည်တော်သို့ ပြန်လေသည်။

တောငှက်တိရစ္ဆာန်ငယ်များ စုရုံးလာကြပြီး
အသံမထွက်ငေးဝိုင်းလျက်ရှိကြသည်နှင့်အမျှ -

စေတုတ္ထရာတိုင်းသားများက ပျော်ရွှင်မဆုံး
ရှိကြလေသည်။

ချုပ်နှောင်ထားသူဟူသမျှကို ဝေသာန္တရာမင်းကြီး
သည် ဘေးမဲ့လွတ်လပ်ခွင့်ပေးလိုက်ပြီး -

ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပျော်ပွဲကျင်းပ၏။

ပွဲတော်ပြီးသောနေ့တွင် ရတနာရွှေမိုး၊ ငွေမိုးများ
ထက်ကောင်းကင်မှ ထူးဆန်းစွာ ရွာသွန်းချ
လိုက်လေလျှင် -

ဝေသာန္တရာမင်းကြီးသည် တိုင်းသူပြည်သား
တို့အား မိမိအိမ်တွင်းရှိ ရတနာတို့ကို အသီး
ယူစေလျက် ကြွင်းသောရတနာတို့ကိုကား -

ဘုရားတော် ကျောင်းတော်တို့
မာရ် နေ
ကြွေး -
ရဟန်းအဖေ
ကျောင်း
အဖေကြီး
ပါလာ။
ရတနာသုံးပါး
ရက်ကျေပျော်
ကြောင့်ကျွန်းမိ
လှို - ဝေသာန္တရာ
မင်းကြီး ကြောင့်
ချမ်းသာ
ပါပေ
ဗျား

ဘဏ္ဍာတော်အဖြစ်သိမ်းယူကာ ထိုရတနာတို့ဖြင့်
အသက်ထက်ဆုံး အလှူဒါနပြုလုပ်လေ သတည်း။

